I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2006/48/EG

av den 14 juni 2006

om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 första och tredje meningen,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([2])

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([3]), och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ([4]) har flera gånger ändrats på väsentliga punkter. I samband med de nya ändringarna av detta direktiv bör det därför av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) För att göra det lättare att starta och driva verksamhet i kreditinstitut är det nödvändigt att undanröja de mest störande skillnaderna mellan medlemsstaternas lagstiftning med avseende på de bestämmelser som är tillämpliga på dessa institut.

(3) Detta direktiv utgör det väsentliga instrumentet för uppbyggnad av den inre marknaden med utgångspunkt från såväl etableringsfriheten för kreditinstitut som friheten för sådana institut att tillhandahålla finansiella tjänster.

(4) I kommissionens meddelande av den 11 maj 1999 med titeln ”Att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan” förtecknas ett antal mål som måste uppnås för att den inre marknaden för finansiella tjänster skall fullbordas. Vid Europeiska rådets möte i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 fastställdes målet att handlingsplanen skulle genomföras senast 2005. Omarbetningen av bestämmelserna om kapitalbas utgör en avgörande del av handlingsplanen.

(5) Samordningen bör gälla alla kreditinstitut, både för att ge skydd åt sparmedel och för att skapa lika konkurrensvillkor för instituten. Skälig hänsyn bör dock tas till objektiva skillnader i fråga om institutens verksamhetsbetingelser och till deras ändamål, såsom föreskrivs genom nationell lagstiftning.

(6) Samordningen bör därför vara så omfattande som möjligt och gälla alla institut, vars verksamhet består i att ta emot återbetalbara medel från allmänheten, antingen genom insättningar eller i annan form, såsom fortlöpande utgivning av obligationer och andra jämförbara värdepapper, samt att bevilja kredit för egen räkning. Det bör dock ges möjlighet till undantag för vissa kreditinstitut, för vilka detta direktiv inte är tillämpligt. Direktivets bestämmelser bör inte hindra tillämpning av nationell lagstiftning som innehåller föreskrifter om särskild, kompletterande auktorisation för kreditinstitut att bedriva visst slags verksamhet eller att genomföra vissa typer av transaktioner.

(7) Det är lämpligt att endast genomföra en sådan harmonisering som är nödvändig och tillräcklig för att säkra ett ömsesidigt erkännande av auktorisationer och av tillsynsfunktioner, en harmonisering som skall möjliggöra ett enda, för hela gemenskapen giltigt verksamhetstillstånd samt tillämpning av principen om hemlandstillsyn. Kravet på att en verksamhetsplan upprättas bör därför ses främst som ett hjälpmedel för de behöriga myndigheterna att fatta beslut på grundval av mera exakt information, utifrån objektiva kriterier. Det bör dock finnas utrymme för viss flexibilitet såvitt gäller krav på särskild rättslig form för kreditinstitut när det gäller skydd för bankfirma.

([1]) EUT C 234, 22.9.2005, s. 8.
([2]) EUT C 52, 2.3.2005, s. 37.
([3]) Europaparlamentets yttrande av den 28 september 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 7 juni 2006.
([4]) EGT L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/29/EG (EUT L 70, 9.3.2006, s. 50).

(8) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen fastställande av bestämmelser i fråga om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och tillsynen över sådana institut inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(9) Enhetliga finansiella krav på kreditinstitut behövs för att se till att spararna ges likvärdigt skydd och för att skapa rättvisa konkurrensvillkor mellan jämförbara grupper av kreditinstitut. I avvaktan på ytterligare samordning bör det fastställas lämpliga relationstal, som gör det möjligt för nationella myndigheter att i samarbete och efter standardiserade metoder följa utvecklingen hos jämförbara kategorier av kreditinstitut. En sådan ordning bör göra det lättare att efter hand jämna ut skillnaderna mellan de koefficientsystem som antagits och tillämpas av medlemsstaterna. Det är dock nödvändigt att göra skillnad mellan de koefficienter som är avsedda att säkra en sund ledning av kreditinstitut och de som införts för finans- och penningpolitiska ändamål.

(10) Principerna om ömsesidigt erkännande och om hemlandstillsyn kräver att de enskilda medlemsstaternas behöriga myndigheter inte skall meddela auktorisation eller skall återkalla auktorisationen i sådana fall där verksamhetsplanen, lokaliseringen av verksamheterna eller den faktiskt utövade verksamheten klart visar att ett kreditinstitut har valt rättssystemet i en medlemsstat i syfte att undgå de strängare normer som gäller i en annan medlemsstat inom vars område det bedriver eller har för avsikt att bedriva sin huvudsakliga verksamhet. Om detta inte klart framgår, men den största delen av samtliga tillgångar hos enheter i en bankgrupp är lokaliserade i en annan medlemsstat, vars behöriga myndigheter har ansvaret för att utöva gruppbaserad tillsyn, bör ansvaret för att utöva gruppbaserad tillsyn, i enlighet med artiklarna 125 och 126, ändras endast med dessa behöriga myndigheters godkännande. Ett kreditinstitut som är en juridisk person bör vara auktoriserat i den medlemsstat i vilken det har sitt stadgeenliga säte. Ett kreditinstitut som inte är en juridisk person bör ha sitt huvudkontor i den medlemsstat där det är auktoriserat. Dessutom bör medlemsstaterna kräva att ett kreditinstitut har huvudkontor i sin hemmedlemsstat och att det faktiskt bedriver sin verksamhet där.

(11) De behöriga myndigheterna bör inte bevilja eller upprätthålla auktorisation för ett kreditinstitut om en effektiv tillsyn förhindras av att institutet har nära förbindelser med en annan fysisk eller juridisk person. De kreditinstitut som redan är auktoriserade bör också uppfylla de behöriga myndigheternas krav i detta avseende.

(12) Hänvisningen till ett effektivt utövande av tillsynsmyndigheternas uppgifter omfattar gruppbaserad tillsyn som bör utövas över ett kreditinstitut när bestämmelserna i gemenskapsrätten föreskriver det. I sådana fall bör de myndigheter hos vilka tillstånd söks kunna avgöra vilka myndigheter som är behöriga att utöva gruppbaserad tillsyn över detta kreditinstitut.

(13) Detta direktiv gör det möjligt för medlemsstaterna och/eller behöriga myndigheter att tillämpa kapitalkrav för ett enskilt företag och på gruppnivå och att tillämpa dessa kapitalkrav för ett enskilt företag där de anser detta vara lämpligt. Enskild, gruppbaserad eller gränsöverskridande gruppbaserad tillsyn är värdefulla instrument för att utöva kontroll över kreditinstitut. Detta direktiv gör det möjligt för behöriga myndigheter att stödja gränsöverskridande institut genom att underlätta samarbete mellan dem. De bör särskilt fortsätta att tillämpa artiklarna 42, 131 och 141 för att samordna sin verksamhet och sina informationskrav.

(14) Kreditinstitut som auktoriserats i en hemmedlemsstat bör ha tillstånd att inom hela gemenskapen bedriva vissa eller samtliga verksamheter som anges i bilaga I genom etablering av filialer eller genom direkt tillhandahållande av tjänster.

(15) Medlemsstaterna kan även fastställa strängare regler än dem som föreskrivs i artikel 9.1 första stycket och 9.2 samt i artiklarna 12, 19–21, 44–52, 75 och 120–122 för kreditinstitut som auktoriserats av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Medlemsstaterna kan även kräva att artikel 123 uppfylls individuellt eller på annan basis och att den sammanställning avseende undergruppen som beskrivs i artikel 73.2 tillämpas på andra nivåer inom en grupp.

(16) Principen om ömsesidigt erkännande bör även göras tillämplig på i bilaga I angivna verksamheter vilka bedrivs av finansiella institut som är dotterbolag till kreditinstitut, förutsatt att sådana dotterbolag omfattas av gruppbaserad tillsyn över moderföretagen och uppfyller vissa bestämda villkor.

(17) En värdmedlemsstat bör, då etableringsrätten eller friheten att tillhandahålla tjänster utnyttjas, kunna tillämpa särskild nationell lagstiftning eller andra föreskrifter på institut som inte är auktoriserade som kreditinstitut i hemmedlemsstaten och med avseende på verksamheter som inte är angivna i bilaga I, förutsatt att, för det första, sådana föreskrifter står i överensstämmelse med gemenskapslagstiftning och är motiverande av hänsyn till det allmännas bästa och att, för det andra, de ifrågavarande instituten eller verksamheterna inte är underkastade likvärdiga lagbestämmelser eller föreskrifter i hemmedlemsstaten.

(18) Medlemsstaterna bör se till att det inte finns några hinder för att verksamhet, som är föremål för ömsesidigt erkännande, kan bedrivas på samma sätt som i hemmedlemsstaten, förutsatt att sådan verksamhet inte står i strid med rättsliga bestämmelser till skydd för det allmännas bästa i värdmedlemsstaten.

(19) De regler som gäller för filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen bör vara enhetliga i samtliga medlemsstater. Det är viktigt att se till att sådana regler inte är gynnsammare än de som gäller för filialer till institut från en annan medlemsstat. Gemenskapen bör kunna träffa överenskommelser med tredje länder om regler som tillförsäkrar de nämnda filialerna samma behandling inom gemenskapens område. Filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen bör inte åtnjuta frihet att tillhandahålla tjänster enligt artikel 49 andra stycket i fördraget eller frihet att etablera sig i andra medlemsstater än de i vilka de är etablerade.

(20) Avtal på grundval av reciprocitet bör träffas mellan gemenskapen och tredje land så att den gruppbaserade tillsynen kan utövas över ett så stort geografiskt område som möjligt.

(21) Ansvaret för tillsyn av ett kreditinstituts finansiella status, särskilt beträffande dess soliditet, bör åvila hemmedlemsstaten. Värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter bör ansvara för tillsyn av filialernas likviditet och för penningpolitik. Övervakning av marknadsrisker bör utövas i nära samverkan mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna.

(22) En väl fungerande inre bankmarknad kräver inte endast rättsliga bestämmelser utan även ett nära och regelbundet samarbete och betydligt ökad samstämmighet i reglerings- och tillsynspraxis mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. Särskilt med hänsyn till detta bör bedömning av problem beträffande enskilda kreditinstitut och ömsesidigt informationsutbyte ske inom Europeiska banktillsynskommittén som inrättats genom kommissionens beslut 2004/5/EG ([1]). Denna ordning för ömsesidigt informationsutbyte bör inte i något fall ersätta bilateralt samarbete. Oberoende av deras egen tillsynsbehörighet i övrigt bör värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter, på eget initiativ i nödfallssituationer och i övrigt på initiativ av en hemmedlemsstats behöriga myndigheter, kunna kontrollera att ett i värdmedlemsstaten etablerat kreditinstituts verksamhet bedrivs i överensstämmelse med tillämpliga lagar och i enlighet med principer om sund förvaltning, god redovisningssed och tillfredsställande internkontroll.

(23) Det är lämpligt att tillåta utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och myndigheter eller organ som i kraft av sin uppgift bidrar till att stärka stabiliteten hos det finansiella systemet. För att bevara informationens konfidentiella karaktär bör antalet mottagare hållas mycket begränsat.

(24) Vissa handlingar, exempelvis bedrägeri och insiderbrott, påverkar det finansiella systemets stabilitet och integritet, även när andra företag än kreditinstitut berörs. Det är nödvändigt att fastställa under vilka förutsättningar informationsutbyte skall tillåtas i sådana fall.

(25) När det föreskrivs att informationen får offentliggöras endast med de behöriga myndigheternas uttryckliga medgivande bör dessa, när så är lämpligt, få ställa stränga krav som villkor för medgivandet.

(26) Utbyte av information bör också tillåtas mellan å ena sidan de behöriga myndigheterna och å andra sidan centralbanker och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter samt, när det är motiverat, andra myndigheter med uppgift att utöva tillsyn över betalningssystemen.

(27) För att stärka tillsynen över kreditinstitut och skyddet för deras kunder bör revisorerna vara skyldiga att omgående rapportera till de behöriga myndigheterna då de under fullgörandet av sina uppdrag får kännedom om vissa förhållanden som riskerar att allvarligt påverka ett kreditinstituts finansiella ställning eller dess organisation av administration och redovisning. Av samma skäl bör medlemsstaterna också tillse att denna skyldighet gäller vid alla de tillfällen då en revisor upptäcker sådana omständigheter vid fullgörandet av sina uppdrag i ett företag som har nära förbindelser med ett kreditinstitut. Revisorernas skyldighet att, när det är motiverat, meddela de behöriga myndigheterna vissa förhållanden och beslut rörande ett kreditinstitut som de upptäcker vid fullgörandet av sina uppdrag hos ett icke-finansiellt företag bör inte i sig ändra arten av deras uppdrag hos detta företag och inte heller det sätt på vilket de bör fullgöra sina uppgifter där.

(28) I detta direktiv anges att för vissa poster i kapitalbasen närmare kriterier bör specificeras utan att detta skall påverka möjligheten för medlemsstaterna att tillämpa strängare regler.

(29) I detta direktiv görs åtskillnad, alltefter den typ av poster som utgör kapitalbasen, mellan å ena sidan poster som utgör primärt kapital och, å andra sidan, poster som utgör supplementärt kapital.

(30) För att beakta det förhållandet att de poster som utgör det supplementära kapitalet inte är av samma slag som de som ingår i det primära kapitalet, bör de förstnämnda inte

([1]) EUT L 3, 7.1.2004, s. 28.

räknas in i kapitalbasen med ett större belopp än som motsvarar det primära kapitalet. Vidare bör summan av vissa poster i det supplementära kapitalet medräknas med ett belopp motsvarande högst hälften av det primära kapitalet.

(31) I syfte att undvika snedvridning av konkurrensen bör offentliga kreditinstitut inte i sin kapitalbas inräkna garantiförbindelser som utställts av medlemsstaterna eller lokala myndigheter.

(32) Närhelst det inom ramen för tillsyn är nödvändigt att fastställa den konsoliderade kapitalbasen inom en grupp bestående av kreditinstitut, bör beräkningen utföras i enlighet med detta direktiv.

(33) De närmare redovisningsmetoder som skall användas vid beräkning av ett kreditinstituts kapitalbas och vid bedömningen av dess tillräcklighet med hänsyn till kreditinstitutets riskexponering och av koncentrationen av exponeringar bör stå i överensstämmelse med bestämmelserna i rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut ([1]), som i vissa avseenden anpassar bestämmelserna i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 om sammanställd redovisning ([2]) eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ([3]), beroende på vilken av dessa rättsakter som reglerar kreditinstitutens redovisning enligt nationell lagstiftning.

(34) Minimikapitalkrav är av central betydelse inom tillsynen över kreditinstitut och för det ömsesidiga erkännandet av tillsynsmetoder. Således bör bestämmelserna rörande minimikapitalkrav ses som ett av flera instrument för harmonisering av de grundläggande principerna för tillsyn av kreditinstitut.

(35) Det är lämpligt att fastställa gemensamma minimikapitalkrav i syfte att förhindra snedvridningar av konkurrensen och för att förstärka banksystemet på den inre marknaden.

(36) För att kapitaltäckning skall kunna säkerställas är det viktigt att fastställa minimikapitalkrav enligt vilka tillgångar och poster utanför balansräkningen vägs efter graden av risk.

(37) Baselkommittén för banktillsyn antog ett ramavtal om internationell konvergens avseende kapitalmätning och kapitalstandarder den 26 juni 2004. Bestämmelserna i detta direktiv om minimikapitalkrav för kreditinstitut och minimikapitalkraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut ([4]) utgör en ekvivalent till bestämmelserna i Baselavtalet.

(38) Det är nödvändigt att ta hänsyn till de skillnader som finns mellan kreditinstituten i gemenskapen genom att erbjuda alternativa metoder för beräkningen av minimikapitalkrav för kreditrisker med olika nivåer av riskkänslighet och varierande komplexitetsgrad. Användningen av extern kreditvärdering och av kreditinstitutens egna skattningar av enskilda kreditriskparametrar ökar väsentligt kreditriskbestämmelsernas riskkänslighet och sundhet i stabilitetsavseende. Kreditinstituten bör ges lämpliga incitament för att övergå till mer riskkänsliga metoder. I samband med upprättande av de skattningar som behövs för att tillämpa kreditriskmetoderna i detta direktiv kommer kreditinstituten att behöva anpassa sina databehandlingsbehov till sina kunders legitima dataskyddsintressen i enlighet med gällande gemenskapslagstiftning om dataskydd, samtidigt som kreditinstitutens metoder för mätning och hantering av kreditrisker förstärks i syfte att göra sådana metoder tillgängliga för fastställande av föreskrivna kapitalbaskrav som återspeglar komplexitetsgraden i enskilda kreditinstituts metoder. Databehandlingen bör ske i överensstämmelse med bestämmelserna om överföring av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ([5]). Databehandling i samband med tillkomsten och hantering av exponeringar mot kunder bör i detta sammanhang anses omfatta utveckling och validering av system för hantering och mätning av kreditrisker. Detta ligger inte bara i kreditinstitutens legitima intressen utan avspeglar också syftet med detta direktiv, nämligen att utnyttja bättre metoder för mätning och hantering av kreditrisker och också utnyttja dem för föreskrivna kapitalbaskrav.

(39) Vid tillämpningen av både externa skattningar och institutens egna skattningar eller interna kreditvärderingar bör hänsyn tas till att det för närvarande bara är de sistnämnda som utförs av en enhet – det finansiella institutet självt – som omfattas av ett auktorisationsförfarande i gemenskapen. När det gäller extern rating används produkter från så kallade erkända ratinginstitut, vilka för närvarande inte omfattas av något auktorisationsförfarande i gemenskapen. Mot bakgrund av den stora betydelse som extern rating har för beräkningen av kapitalkraven inom ramen för detta direktiv är det nödvändigt att studera utformningen av den framtida processen för auktorisation av och tillsyn över ratinginstitut.

([1]) EGT L 372, 31.12.1986, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG (EUT L 178, 17.7.2003, s. 16).

([2]) EGT L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/51/EG.

([3]) EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

([4]) Se sidan 201 i detta nummer av EUT.

([5]) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

(40) Minimikapitalkraven bör stå i proportion till de risker som skall täckas. Särskilt bör den minskning av risknivåer som beror på innehav av ett stort antal exponeringar som var för sig är relativt små återspeglas i kapitalkravet.

(41) Bestämmelserna i detta direktiv står i överensstämmelse med proportionalitetsprincipen eftersom hänsyn särskilt tas till skillnader mellan kreditinstitut när det gäller deras storlek, omfattningen på deras verksamhet och deras verksamhetsområde. Överensstämmelsen med proportionalitetsprincipen innebär också att enklast möjliga värderingsförfarande, även inom ramen för intern riskklassificering ("internmetoden"), erkänns för hushållsexponeringar.

(42) Detta direktivs "utvecklingskaraktär" gör det möjligt för kreditinstitut att välja mellan tre metoder med varierande komplexitet. För att särskilt små kreditinstitut skall kunna välja den riskkänsligare internmetoden bör de behöriga myndigheterna när så är lämpligt tillämpa bestämmelserna i artikel 89.1 a och b. Dessa bestämmelser skall tolkas så att de exponeringsklasser som avses i artikel 86.1 a och b omfattar alla exponeringar som direkt eller indirekt likställs med dem i detta direktiv. Som allmän regel skall de behöriga myndigheterna inte göra någon skillnad mellan de tre metoderna när det gäller översynen av tillsynsprocessen, dvs. kreditinstitut som utnyttjar schablonmetoden skall inte bli föremål för strängare tillsyn enbart av den anledningen.

(43) Tekniker för reducering av kreditrisker bör erkännas i ökad utsträckning och omfattas av ett regelverk som säkerställer att soliditeten inte undermineras av att åtgärder felaktigt erkänns som riskreducerande. I den utsträckning som är möjlig bör säkerheter som normalt används av banker i de olika medlemsstaterna för att minska kreditrisken erkännas enligt schablonmetoden och även enligt de andra metoderna.

(44) För att säkerställa att minimikapitalkraven för kreditinstitut tar tillräcklig hänsyn till risker och riskreducering i samband med kreditinstitutens verksamheter och investeringar inom värdepapperisering är det nödvändigt att införa bestämmelser om en riskkänslig och stabilitetsmässigt sund behandling av sådana verksamheter och investeringar.

(45) Operativa risker är en betydande kategori av risker som kreditinstituten ställs inför och som måste kapitaltäckas av kapitalbasen. Det är nödvändigt att ta hänsyn till de skillnader som finns mellan kreditinstituten i gemenskapen genom att erbjuda alternativa metoder för beräkningen av kapitalkrav för operativa risker med olika nivåer av riskkänslighet och varierande komplexitetsgrad. Kreditinstituten bör ges lämpliga incitament för att övergå till mer riskkänsliga metoder. Mot bakgrund av att teknikerna för mätning och hantering av operativa risker är under utveckling bör bestämmelserna fortlöpande ses över och uppdateras när så är lämpligt, inbegripet i fråga om kraven på olika affärsområden och erkännandet av tekniker för riskreducering. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas möjligheten att beakta försäkring inom ramen för de enkla metoderna för beräkning av kapitalkrav för operativa risker.

(46) För att säkerställa att kreditinstitut inom en företagsgrupp är tillräckligt solventa är det väsentligt att minimikapitalkraven tillämpas utifrån gruppens konsoliderade finansiella ställning. För att vidare säkerställa att kapitalbasen är lämpligt fördelad inom gruppen och, om så krävs, kan utnyttjas för att skydda sparmedel bör minimikapitalkraven tillämpas på de enskilda kreditinstituten inom en grupp, såvida inte detta mål kan uppnås effektivt på annat sätt.

(47) De väsentliga reglerna för övervakning av kreditinstituts stora exponeringar bör harmoniseras. Medlemsstaterna bör fortfarande ha möjlighet att införa strängare regler än dem som följer av detta direktiv.

(48) Övervakning och kontroll av ett kreditinstituts exponeringar bör ingå som en integrerad del av tillsynen över institutet. Därför kan en alltför stor koncentration av exponeringar gentemot en enskild kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning medföra oacceptabelt hög förlustrisk. Ett sådant förhållande kan äventyra ett kreditinstituts soliditet.

(49) Eftersom kreditinstituten konkurrerar direkt på den inre marknaden bör kraven på övervakning vara likvärdiga i hela gemenskapen.

(50) Även om det är lämpligt att basera den definition av exponeringar som skall användas i samband med gränsvärden för stora exponeringar på den definition som används i samband med minimikraven på kapitalbas för att täcka kreditrisker, är det inte lämpligt att som princip hänvisa till riskvikter och risknivåer. Syftet med dem var att skapa ett generellt kapitaltäckningskrav för att täcka kreditrisker i kreditinstitut. För att begränsa den maximala förlust som ett kreditinstitut kan ådra sig genom en enskild kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning är det lämpligt att anta regler för beräkningen av stora exponeringar som utgår från exponeringarnas nominella värde utan någon tillämpning av riskvikter eller risknivåer.

(51) Även om det i avvaktan på en ytterligare översyn av bestämmelserna om stora exponeringar är önskvärt, i syfte att minska beräkningskraven, att effekterna av kreditriskreducerande åtgärder får erkännas på liknande sätt som det som tillåts i fråga om minimikrav på kapital, bör det beaktas att bestämmelserna om kreditriskreducering har utformats med avseende på en allmän diversifierad kreditrisk till följd av exponeringar mot ett stort antal motparter. Därför bör möjligheten att beakta sådana tekniker när det gäller gränsvärden för stora exponeringar som är avsedda att begränsa den maximala förlust som ett kreditinstitut kan ådra sig genom en enskild kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning vara föremål för stabilitetsmotiverade begränsningar.

(52) När ett kreditinstitut exponerar sig gentemot sitt moderföretag eller gentemot andra dotterföretag till moderföretaget, är särskild försiktighet påkallad. Kreditinstituts exponeringar bör handhas på ett helt självständigt sätt i enlighet med principerna om sund bankledning utan hänsyn till några andra omständigheter. I händelse av att personer som har ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut utövar sitt inflytande direkt eller indirekt på ett sätt som sannolikt är till förfång för en sund och ansvarsfull ledning av institutet, bör de behöriga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder för att detta förhållande skall upphöra. När det gäller stora exponeringar bör specifika normer, inbegripet strängare restriktioner, fastställas för dem som ett kreditinstitut har gentemot sin egen grupp. Sådana normer behöver dock inte tillämpas om moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller kreditinstitut eller om övriga dotterföretag är antingen kreditinstitut eller finansiella institut eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster under förutsättning att samtliga företag i gruppen omfattas av tillsynen över kreditinstitutet på grundval av sammanställning.

(53) Kreditinstituten bör säkerställa att de har internt kapital som är tillfredsställande i fråga om kvantitet, kvalitet och fördelning med hänsyn till de risker som de är, eller kan komma att bli, exponerade för. De bör därför ha inrättat strategier och metoder för att utvärdera om det interna kapitalet är tillräckligt och för att upprätthålla det på en tillräcklig nivå.

(54) De behöriga myndigheterna är skyldiga att övertyga sig om att kreditinstituten är väl organiserade och har tillräcklig kapitalbas med hänsyn till de risker som kreditinstituten är, eller kan komma att bli, exponerade för.

(55) För att den inre bankmarknaden skall kunna fungera effektivt bör Europeiska banktillsynskommittén bidra till en konsekvent tillämpning av detta direktiv och för en enhetlig tillsynspraxis i hela gemenskapen, samt rapportera varje år till gemenskapsinstitutionerna om de framsteg som gjorts.

(56) Av samma skäl och för att säkerställa att kreditinstitut inom gemenskapen som är verksamma i flera medlemsstater inte utsätts för oproportionerliga krav till följd av att varje enskild medlemsstats behöriga myndigheter för auktorisation och tillsyn behåller sitt ansvar är det av avgörande betydelse att väsentligt öka samarbetet mellan de behöriga myndigheterna. I detta sammanhang bör rollen för den tillsynsmyndighet som är ansvarig för den gruppbaserade tillsynen stärkas. Europeiska banktillsynskommittén bör stödja detta samarbete och verka för att det utvidgas.

(57) Gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut syftar särskilt till att skydda insättarnas intressen och att säkerställa stabilitet i det finansiella systemet.

(58) För att vara verksam bör därför den gruppbaserade tillsynen tillämpas på alla bankgrupper, inbegripet sådana där moderföretaget inte är ett kreditinstitut. De behöriga myndigheterna bör ges de rättsliga befogenheter som är nödvändiga för att de skall kunna utöva tillsynen.

(59) I företagsgrupper med blandad verksamhet där moderföretaget kontrollerar minst ett dotterkreditinstitut bör de behöriga myndigheterna ges möjlighet att bedöma den ekonomiska ställningen för kreditinstitutet. De behöriga myndigheterna bör åtminstone ha möjlighet att från alla företag inom en grupp inhämta den information som behövs för att tillsynen skall kunna utövas. Samarbete mellan myndigheter med ansvar för tillsyn över olika finansiella sektorer bör etableras för övervakning av företagsgrupper som utövar olika typer av finansiell verksamhet. I avvaktan på en senare samordning bör medlemsstaterna få fastställa de metoder för sammanställd redovisning som är lämpliga för att syftet med detta direktiv skall uppnås.

(60) Medlemsstaterna bör kunna vägra att lämna tillstånd att driva bankrörelse eller återkalla ett tillstånd om strukturen i företagsgruppen kan anses olämplig för bedrivande av bankrörelse, särskilt om tillsynen av företagsgruppen inte kan utövas på ett effektivt sätt. De behöriga myndigheterna bör därvid ha de befogenheter som krävs för att säkra en sund ledning av kreditinstitut.

(61) För att den inre bankmarknaden skall kunna fungera effektivare och för att gemenskapsmedborgarna skall ges tillfredsställande insyn är det nödvändigt att de behöriga myndigheterna offentligt och på ett sätt som möjliggör meningsfulla jämförelser informerar om på vilket sätt detta direktiv genomförs.

(62) I syfte att stärka marknadsdisciplinen och ge kreditinstituten incitament till att förbättra marknadsstrategi, riskkontroll och intern ledningsorganisation bör lämpliga föreskrifter ges om offentlig information från kreditinstituten.

(63) En undersökning av problem inom områden som täcks av såväl detta direktiv som andra direktiv om kreditinstituts verksamhet fordrar samarbete mellan behöriga myndigheter och kommissionen, särskilt med avseende på närmare samordning.

(64) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(65) I sin resolution av den 5 februari 2002 om genomförandet av lagstiftningen om finansiella tjänster [1] efterlyste Europaparlamentet en likvärdig roll för parlamentet och rådet när det gäller att övervaka hur kommissionen utövar sina verkställande funktioner, i syfte att återspegla parlamentets lagstiftande befogenheter enligt artikel 251 i fördraget. Kommissionens ordförande avgav samma dag en formell förklaring inför parlamentet, i vilken han gav stöd åt denna begäran. Den 11 december 2002 föreslog kommissionen ändringar av beslut 1999/468/EG, och ingav sedermera ett ändrat förslag den 22 april 2004. Europaparlamentet anser inte att dess lagstiftande befogenheter beaktas i detta förslag. Europaparlamentet anser att parlamentet och rådet bör ges möjlighet att yttra sig över överförandet av genomförandebefogenheter till kommissionen inom en fastställd tidsfrist. Det är därför rimligt att begränsa den period under vilken kommissionen får anta genomförandeåtgärder.

(66) Europaparlamentet bör ges en tidsfrist om tre månader från och med det datum då förslag till ändringar och tillämpningsåtgärder överlämnas för att behandla dessa och avge ett yttrande. Det bör emellertid vara möjligt att korta ned denna tidsfrist i brådskande och vederbörligen motiverade fall. Om parlamentet under denna period antar en resolution bör kommissionen på nytt behandla förslagen till ändringar eller åtgärder.

(67) För att undvika störningar på marknaderna och säkerställa kontinuitet i de övergripande kapitalbasnivåerna är det lämpligt att besluta om särskilda övergångsbestämmelser.

(68) Mot bakgrund av att bestämmelserna om minimikrav på kapital är riskkänsliga är det önskvärt att det fortlöpande kontrolleras om de har väsentliga effekter på konjunkturcykeln. Kommissionen bör med beaktande av Europeiska centralbankens synpunkter överlämna rapporter i frågan till Europaparlamentet och rådet.

(69) Harmonisering bör även ske beträffande nödvändiga förfaranden för övervakning av likviditetsrisker.

(70) Denna rättsakt står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer framför allt i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

(71) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör bara gälla de bestämmelser som har ändrats i väsentlig utsträckning jämfört med tidigare direktiv. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av de tidigare direktiven.

(72) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga XIII.

[1] EGT C 284 E, 21.11.2002, s. 115.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

AVDELNING I	SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER
AVDELNING II	VILLKOR FÖR RÄTTEN ATT STARTA OCH DRIVA VERKSAMHET I KREDITINSTITUT
AVDELNING III	BESTÄMMELSER OM ETABLERINGSFRIHET OCH FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER
Avsnitt 1	Kreditinstitut
Avsnitt 2	Finansiella institut
Avsnitt 3	Utövande av etableringsrätten
Avsnitt 4	Utövande av friheten att tillhandahålla tjänster
Avsnitt 5	Befogenheter för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter
AVDELNING IV	FÖRHÅLLANDE TILL TREDJE LAND
Avsnitt 1	Anmälan avseende företag i tredje land och villkor för marknadstillträde i tredje land
Avsnitt 2	Samarbete med behöriga myndigheter i tredje land om gruppbaserad tillsyn
AVDELNING V	PRINCIPER OCH TEKNISKA INSTRUMENT FÖR TILLSYN OCH UPPLYSNINGSPLIKT
KAPITEL 1	PRINCIPER FÖR TILLSYNSANSVAR
Avsnitt 1	Behörighet för hemmedlemsstat respektive värdmedlemsstat
Avsnitt 2	Utbyte av information och tystnadsplikt
Avsnitt 3	Skyldighet för personer ansvariga för den lagenliga kontrollen av årsbokslut och sammanställd årsredovisning
Avsnitt 4	Befogenheter att vidta sanktioner och rätt till domstolsprövning
KAPITEL 2	TEKNISKA INSTRUMENT FÖR TILLSYN
Avsnitt 1	Kapitalbas
Avsnitt 2	Avsättningar för risker
Underavsnitt 1	Tillämpningsnivå
Underavsnitt 2	Beräkning av kapitalkrav
Underavsnitt 3	Miniminivå för kapitalbasen

Avsnitt 3	Minimikrav på kapitalbas för kreditrisker
Underavsnitt 1	Schablonmetoden
Underavsnitt 2	Internmetoden
Underavsnitt 3	Kreditriskreducering
Underavsnitt 4	Värdepapperisering
Avsnitt 4	Minimikrav på kapitalbas för operativa risker
Avsnitt 5	Stora exponeringar
Avsnitt 6	Kvalificerade innehav i företag utanför finansområdet
KAPITEL 3	KREDITINSTITUTENS VÄRDERINGSMETODER
KAPITEL 4	DE BEHÖRIGA MYNDIGHETERNAS TILLSYN OCH UPPLYSNINGSPLIKT
Avsnitt 1	Tillsyn
Avsnitt 2	De behöriga myndigheternas upplysningsplikt
KAPITEL 5	KREDITINSTITUTENS UPPLYSNINGSPLIKT
AVDELNING VI	VERKSTÄLLANDE BEFOGENHETER
AVDELNING VII	ÖVERGÅNGS– OCH SLUTBESTÄMMELSER
KAPITEL 1	ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER
KAPITEL 2	SLUTBESTÄMMELSER
BILAGA I	FÖRTECKNING ÖVER VERKSAMHETER SOM ÄR FÖREMÅL FÖR ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE
BILAGA II	KLASSIFICERING AV POSTER UTANFÖR BALANSRÄKNINGEN
BILAGA III	BEHANDLING AV MOTPARTSKREDITRISKER AV DERIVATINSTRUMENT, REPOR, VÄRDEPAPPERS– OCH RÅVARULÅN, TRANSAKTIONER MED LÅNGFRISTIG AVVECKLING SAMT MARGINALUTLÅNING
Del 1	Definitioner
Del 2	Val av metod
Del 3	Marknadsvärderingsmetoden
Del 4	Ursprungligt åtagande-metoden
Del 5	Schablonmetoden
Del 6	Metoder med interna modeller
Del 7	Avtalsnettning
BILAGA IV	TYPER AV DERIVAT

BILAGA V	TEKNISKA KRITERIER AVSEENDE ORGANISATION OCH RISKHANTERING
BILAGA VI	SCHABLONMETODEN
Del 1	Riskvikter
Del 2	Erkännande av ratinginstitut och inplacering av deras kreditbetyg
Del 3	Användning av ratinginstituts kreditvärderingar för att fastställa riskvikt
BILAGA VII	INTERNMETODEN
Del 1	Riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp
Del 2	PD, LGD och löptid
Del 3	Exponeringsvärde
Del 4	Minimikrav för internmetoden
BILAGA VIII	KREDITRISKREDUCERING
Del 1	Godtagbarhet
Del 2	Minimikrav
Del 3	Beräkning av kreditriskreduceringens effekter
Del 4	Löptidsobalans
Del 5	Kombinerad kreditriskreducering vid schablonmetoden
Del 6	Kreditriskreducering för exponeringskorgar
BILAGA IX	VÄRDEPAPPERISERING
Del 1	Definitioner för bilaga IX
Del 2	Minimikrav för erkännande av betydande kreditrisköverföring och beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för värdepapperiserade exponeringar
Del 3	Externa kreditvärderingar
Del 4	Beräkning
BILAGA X	OPERATIV RISK
Del 1	Basmetoden
Del 2	Schablonmetoden
Del 3	Internmätningsmetoder
Del 4	Kombinerad tillämpning av olika metoder
Del 5	Klassificering av typ av förlust

BILAGA XI	TEKNISKA KRITERIER FÖR DE BEHÖRIGA MYNDIGHETERNAS ÖVERSYN OCH UTVÄRDERING
BILAGA XII	TEKNISKA KRITERIER FÖR UPPLYSNINGSPLIKT
Del 1	Allmänna kriterier
Del 2	Allmänna krav
Del 3	Krav som berättigar till användning av särskilda instrument eller metoder
BILAGA XIII del A	Upphävda direktiv, med senare ändringar av dessa (i enlighet med artikel 158)
BILAGA XIII del B	Tidsgränser för införlivande (i enlighet med artikel 158)
BILAGA XIV	JÄMFÖRELSETABELL

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

1. Genom detta direktiv fastställs bestämmelser i fråga om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och om den finansiella tillsynen över sådana institut.

2. Artikel 39 och avsnitt 1 i kapitel 4 i avdelning V skall gälla för finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet med huvudkontor i gemenskapen.

3. De institut som permanent undantagits enligt artikel 2, dock inte medlemsstaternas centralbanker, skall behandlas som finansiella institut vid tillämpning av artikel 39 och avsnitt 1 i kapitel 4 i avdelning V.

Artikel 2

Detta direktiv skall inte gälla följande:

— Medlemsstaternas centralbanker.

— Postgiroinstitut.

— I Belgien, ”Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering– en Waarborginstituut”.

— I Danmark, ”Dansk Eksportfinansieringsfond”, ”Danmarks Skibskreditfond”, ”Dansk Landbrugs Realkreditfond” och ”Kommunekredit”.

— I Tyskland, ”Kreditanstalt für Wiederaufbau”, företag som med stöd av ”Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” är erkända för genomförande av statlig bostadspolitik och som inte huvudsakligen bedriver bankverksamhet samt företag som i enlighet med samma lag anses som allmännyttiga bostadsföretag.

— I Grekland, ”Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion).

— I Spanien, ”Instituto de Crédito Oficial”.

— I Frankrike, ”Caisse des dépots et consignations”.

— I Irland, ”credit unions” och ”friendly societies”.

— I Italien, ”Cassa Depositi e Prestiti”.

— I Lettland, ’krājaizdevu sabiedrības’, företag som är erkända enligt ’krājaizdevu sabiedrību likums’ som kooperativa företag som utför finansiella tjänster enbart för sina medlemmar.

— I Litauen, ”kredito unijos” förutom ”Centrinė kredito unija”.

— I Ungern, ”Magyar Fejlesztési Bank Rt.” och ”Magyar Export-Import Bank Rt.”.

— I Nederländerna, ”Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, ”NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, ”NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering” och ”Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”.

— I Österrike, företag som är godkända som allmännyttiga byggnadsföretag och ”Österreichische Kontrollbank AG”.

— I Polen, ”Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe” och ”Bank Gospodarstwa Krajowego”.

— I Portugal, ”Caixas Económicas” som fanns den 1 januari 1986, med undantag av, å ena sidan, dem som blivit aktiebolag samt, å andra sidan, ”Caixa Económica Montepio Geral”.

— I Finland, ”Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB” och ”Finnvera Oyj/Finnvera Abp”.

— I Sverige, ”Svenska Skeppshypotekskassan”.

— I Förenade kungariket, ”National Savings Bank”, ”Commenwealth Development Finance Company Ltd”, ”Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, ”Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, ”Crown Agents for overseas governments and administrations”, ”credit unions” och ”municipal banks”.

Artikel 3

1. Ett eller flera kreditinstitut som fanns i en medlemsstat den 15 december 1977 och som, vid detta datum, var varaktigt underställt en i samma medlemsstat etablerad central företagsenhet som övervakar institutet, får undantas från tillämpning av villkorsbestämmelserna i artiklarna 7 och 11.1, förutsatt att, senast den 15 december 1979, den nationella lagstiftningen innehåller följande:

a) Antingen gäller solidariskt ansvar för åtaganden som gjorts av den centrala företagsenheten och dess underställda institut eller också garanteras de senare institutens åtaganden fullt ut av den centrala företagsenheten.

b) Soliditeten och likviditeten hos den centrala företagsenheten och alla dess underställda institut övervakas sammantaget, på grundval av sammanställd redovisning.

c) Den centrala företagsenhetens verkställande ledning är bemyndigad att utfärda instruktioner till den verkställande ledningen för varje underställt institut.

Vad som sägs i första stycket gäller även lokalt verksamma kreditinstitut, som efter den 15 december 1977 stadigvarande knutits till en central företagsenhet i den mening som anges i första stycket, ifall det är fråga om en normal utvidgning av företagsnätet.

I fråga om andra kreditinstitut än sådana som etableras på nyligen uppdämt vattenområde eller som tillkommit genom uppdelning eller sammanslagning av befintliga institut, organi-

satoriskt beroende av eller underordnade den centrala företagsenheten, får kommissionen enligt förfarandet i artikel 151.2 utfärda ytterligare bestämmelser om tillämpningen av andra stycket, inbegripet beslut om upphävande av undantag enligt första stycket, i fall då den finner att anknytningen av nya institut, som drar fördel av bestämmelserna i andra stycket, kan snedvrida konkurrensen.

2. Ett kreditinstitut som avses i punkt 1 första stycket får också undantas från tillämpningen av artiklarna 9 och 10 samt även avsnitten 2–6 i kapitel 2 samt kapitel 3 i avdelning V, under förutsättning, utan att tillämpningen av nämnda bestämmelser på den centrala företagsenheten påverkas, att helheten bestående av den centrala företagsenheten och underställda institut omfattas av dessa bestämmelser på gruppnivå.

Om undantag görs, skall artiklarna 16, 23, 24, 25, 26.1–3 och 28–37 tillämpas på den centrala företagsenhetens och de underställda institutens sammantagna rörelse.

Artikel 4

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *kreditinstitut*:

   a) ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning, eller

   b) ett institut för elektroniska pengar i enlighet med direktiv 2000/46/EG ([1]).

2. *auktorisation*: ett myndighetstillstånd i någon form innebärande en rätt för kreditinstitut att driva verksamhet.

3. *filial*: ett driftställe som utgör en legalt beroende del av ett kreditinstitut och som självständigt utför alla eller vissa av de transaktioner som är hänförliga till verksamhet i kreditinstitut.

4. *behöriga myndigheter*: de nationella myndigheter som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över kreditinstitut.

5. *finansiella institut*: företag som inte är kreditinstitut men vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att utföra en eller flera av de verksamheter som är upptagna i punkterna 2–12 i bilaga I.

6. *institut*: vid tillämpning av avsnitten 2–3 i kapitel 2 i avdelning V, institut enligt definitionen i artikel 3.1 c i direktiv 2006/49/EG.

7. *hemmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken ett kreditinstitut har blivit auktoriserat i enlighet med artiklarna 6–9 och 11–14.

8. *värdmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken ett kreditinstitut har en filial eller där det tillhandahåller tjänster.

9. *ägarkontroll*: förhållandet mellan ett moderföretag och ett dotterföretag, såsom definieras i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG eller ett motsvarande förhållande mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag.

10. *ägarintresse*: vid tillämpningen av punkterna o och p i artikel 57 och artiklarna 71–73 samt kapitel 4 i avdelning V, ägarintresse i den mening som avses i artikel 17 första meningen i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 om årsbokslut i vissa former av bolag ([2]) eller direkt eller indirekt innehav av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag.

11. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, där innehavet representerar 10 % eller mer av kapitalet eller samtliga röster eller som möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av detta företag.

12. *moderföretag*:

   a) ett moderföretag så som definieras i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG.

   b) vid tillämpningen av artiklarna 71–73 samt avsnitt 5 i kapitel 2 och kapitel 4 i avdelning V skall ett moderföretag enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 83/349/EEG samt alla företag som enligt de behöriga myndigheternas bedömning utövar ett bestämmande inflytande över ett annat företag betraktas som moderföretag.

13. *dotterföretag*:

   a) ett dotterföretag så som definieras i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG.

   b) vid tillämpningen av artiklarna 71–73 samt avsnitt 5 i kapitel 2 och kapitel 4 i avdelning V är ett dotterföretag ett företag enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 83/349/EEG samt alla företag över vilka ett annat företag (moderföretag) enligt de behöriga myndigheternas bedömning utövar ett faktiskt bestämmande inflytande.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG av den 18 september 2000 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet (EGT L 275, 27.10.2000, s. 39).

([2]) EGT L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/51/EG.

Ett dotterföretag till ett dotterföretag skall också anses som ett dotterföretag till det moderföretag som är överordnat dessa företag.

14. *moderkreditinstitut i en medlemsstat*: ett kreditinstitut som har ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut som dotterföretag, eller som har ett ägarintresse i ett sådant institut, och som inte självt är ett dotterföretag till ett annat kreditinstitut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat.

15. *finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat*: ett finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett kreditinstitut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat.

16. *moderkreditinstitut inom EU*: ett moderkreditinstitut i en medlemsstat som inte självt är ett dotterföretag till ett kreditinstitut som auktoriserats i någon medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat.

17. *finansiellt moderholdingföretag inom EU*: ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som inte är ett dotterföretag till ett kreditinstitut som auktoriserats i någon medlemsstat eller till ett annat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat.

18. *offentliga organ*: icke–kommersiella administrativa organ som är ansvariga inför nationella regeringar eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter eller myndigheter som enligt de behöriga myndigheternas uppfattning utövar samma ansvar som delstatliga och lokala myndigheter, eller icke–kommersiella företag som ägs av nationella regeringar som har uttryckliga garantiordningar, och kan omfatta självstyrande organ reglerade av lag som står under offentlig tillsyn.

19. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt institut vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen är kreditinstitut eller finansiella institut, varvid minst ett av dotterföretagen skall vara ett kreditinstitut, och som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG ([1]).

20. *holdingföretag med blandad verksamhet*: ett moderföretag som inte är ett finansiellt holdingföretag, ett kreditinstitut eller ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG, och som har minst ett kreditinstitut bland sina dotterföretag.

21. *företag som tillhandahåller anknutna tjänster*: ett företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller bedriva annan liknande verksamhet som har samband med ett eller flera kreditinstituts huvudsakliga verksamhet.

22. *operativ risk*: risken för förluster till följd av icke ändamålsenliga eller inte fungerande interna förfaranden, mänskliga fel, system eller yttre händelser, inbegripet rättsliga risker.

23. *centralbanker*: Om inte annat anges, avses även Europeiska centralbanken.

24. *utspädningsrisk*: risken för att beloppet av en fordran minskas på grund av krediteringar, kontant eller i annan form, till gäldenären.

25. *sannolikhet för fallissemang (PD – "probability of default")*: sannolikheten för en motparts fallissemang under en ettårsperiod.

26. *förlust*: vid tillämpning av avsnitt 3 i kapitel 2 i avdelning V, ekonomisk förlust, inbegripet väsentliga diskonteringseffekter och väsentliga direkta eller indirekta kostnader vid inkassering av instrumentet.

27. *förlust vid fallissemang (LGD – "loss given default")*: kvoten av förlusten på en exponering till följd av en motparts fallissemang och det utestående beloppet vid tiden för detta.

28. *konverteringsfaktor*: kvoten av det för närvarande outnyttjade beloppet av ett åtagande som kommer att vara utnyttjat och utestående i händelse av fallissemang och det för närvarande outnyttjade beloppet av åtagandet, varvid åtagandets storlek skall fastställas genom den aviserade limiten såvida inte den icke aviserade limiten är högre.

29. *förväntad förlust (EL – "expected loss")*: vid tillämpningen av avsnitt 3 i kapitel 2 i avdelning V, kvoten av det belopp som förväntas gå förlorat av en exponering till följd av möjligt fallissemang för en motpart eller utspädning under en ettårsperiod och det belopp som blir utestående vid fallissemang.

30. *kreditriskreducering*: en teknik som används av kreditinstitut för att minska den kreditrisk som är förenad med en eller flera exponeringar som kreditinstitut fortfarande innehar.

31. *förbetalt kreditriskskydd*: en teknik för kreditriskreducering, där minskningen av kreditrisken för ett kreditinstituts exponering följer av en rätt för kreditinstitutet att, i händelse av en motparts fallissemang eller om andra särskilt angivna kredithändelser som rör motparten inträffar, likvidera, få överförda, förvärva eller behålla vissa tillgångar eller belopp eller att minska beloppet för exponeringen till, eller ersätta den med, det belopp som motsvarar skillnaden mellan beloppet för exponeringen och beloppet för en fordran på kreditinstitutet.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat (EGT L 35, 11.2.2003, s. 1). Direktivet ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

32. *obetalt kreditriskskydd*: en teknik för kreditriskreducering, där minskningen av kreditrisken för ett kreditinstituts exponering följer av att tredje man åtagit sig att betala ett belopp i händelse av en låntagares fallissemang, eller om andra särskilt angivna kredithändelser inträffar.

33. *repa*: varje transaktion som regleras av ett avtal som omfattas av definitionen av ”repa” eller ”omvänd repa” i artikel 3.1 m i direktiv 2006/49/EG.

34. *värdepappers– eller råvarulån*: varje transaktion som omfattas av definitionen av ”värdepappers– eller råvarulån” (inlåning och utlåning) i artikel 3.1 n i direktiv 2006/49/EG.

35. *kontantliknande instrument*: ett insättningsbevis eller liknande instrument som utfärdats av det utlånande kreditinstitutet.

36. *värdepapperisering*: en transaktion eller ett program varigenom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp exponeringar delas upp i trancher, och som har följande egenskaper:

    a) Betalningarna inom ramen för transaktionen eller programmet är beroende av utvecklingen av exponeringen eller gruppen av exponeringar.

    b) Prioriteringen av trancherna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen eller programmet pågår.

37. *traditionell värdepapperisering*: värdepapperisering vid vilken de exponeringar som värdepapperiseras överförs ekonomiskt till ett specialföretag för värdepapperisering som utfärdar värdepapper. Detta skall ske genom att ägandet av de värdepapperiserade tillgångarna överförs från det kreditinstitut som är originator eller genom sekundärt deltagande. De utfärdade värdepapperen medför inga betalningsförpliktelser för det kreditinstitut som är originator.

38. *syntetisk värdepapperisering*: värdepapperisering vid vilken uppdelningen på trancher görs genom kreditderivat eller garantier, medan gruppen av exponeringar inte avlägsnas från balansräkningen för det kreditinstitut som är originator.

39. *tranch*: genom avtal fastställt segment av den kreditrisk som är förenad med en eller flera exponeringar, varvid en position i segmentet medför större eller mindre risk för kreditförlust än en position på samma belopp i varje annat sådant segment, utan beaktande av kreditriskskydd som ges av tredje man direkt till innehavarna av positioner i segmentet eller i andra segment.

40. *position i värdepapperisering*: exponering mot en värdepapperisering.

41. *originator*: endera av följande:

    a) En enhet som, själv eller via anknutna enheter, direkt eller indirekt, var part i det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller potentiella förpliktelser för gäldenären, eller den potentiella gäldenären, som ligger till grund för den exponering som värdepapperiseras.

    b) En enhet som förvärvar tredje mans exponeringar, tar upp dem i sin balansräkning och därefter värdepapperiserar dem.

42. *medverkande institut*: ett kreditinstitut, annat än det kreditinstitut som är originator, som upprättar och förvaltar ett tillgångsbaserat certifikatprogram eller någon annan värdepapperisering som förvärvar exponeringar från tredje man.

43. *kreditförstärkning*: ett avtalsmässigt arrangemang, genom vilket kreditkvaliteten hos en position i en värdepapperisering förbättras i förhållande till om ingen förstärkning hade tillhandahållits, däribland även den förstärkning som ges genom lägre prioriterade trancher i värdepapperiseringen, och andra slag av kreditriskskydd.

44. *specialföretag för värdepapperisering (specialföretag)*: ett aktiebolag eller annan juridisk person, annan än ett kreditinstitut, som inrättats för att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner, vars verksamhet inte går utöver vad som krävs för att genomföra denna uppgift, vars struktur är utformad för att avskilja specialföretagets förpliktelser från de förpliktelser det kreditinstitut som är originator har, och där de personer som har vinstintresse i företaget har obegränsad rätt att pantsätta eller omsätta dessa intressen.

45. *grupp av kunder med inbördes anknytning*:

    a) två eller flera fysiska eller juridiska personer som, om inte annat visas, utgör en helhet ur risksynpunkt därför att någon av dem har direkt eller indirekt ägarinflytande över den eller de andra, eller

    b) två eller flera fysiska eller juridiska personer som utan att stå i sådant förhållande som avses i led a bör betraktas som en helhet ur risksynpunkt därför att de har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan befaras råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av ekonomiska problem.

46. *nära förbindelser*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade på något av följande sätt:

    a) Ägarintresse i form av ett innehav, direkt eller genom kontroll av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag.

    b) Kontroll.

    c) Det förhållandet att båda eller alla dessa personer kontrolleras genom en varaktig förbindelse till en och samma tredje man.

47. *erkända börser*: börser som har erkänts som sådana av de behöriga myndigheterna och som uppfyller följande kriterier:

a) De verkar regelbundet.

b) De har regler som har utfärdats eller godkänts av lämpliga myndigheter i börsens hemland, i vilka villkoren för börsens verksamhet, villkoren för tillträde till börsen samt de villkor som ett kontrakt skall uppfylla innan det kan omsättas på börsen anges.

c) De har ett clearingförfarande genom vilket kontrakt angivna i bilaga IV är föremål för dagliga marginalsäkerhetskrav som enligt de behöriga myndigheternas uppfattning ger ett lämpligt skydd.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall förbjuda personer eller företag som inte är kreditinstitut att driva rörelse som omfattar att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel.

Första stycket skall inte gälla mottagande av insättningar eller andra medel i fall då återbetalningsskyldigheten åvilar en medlemsstat eller dess regionala eller lokala myndigheter eller offentliga internationella organ i vilka en eller flera medlemsstater ingår, inte heller i fall som är särskilt omfattade av nationell lagstiftning eller av gemenskapsrätten, allt under förutsättning att verksamheten är underkastad regler och övervakning till skydd för insättare och investerare samt är tillämplig i dessa fall.

AVDELNING II

VILLKOR FÖR RÄTTEN ATT STARTA OCH DRIVA VERKSAMHET I KREDITINSTITUT

Artikel 6

Medlemsstaterna skall föreskriva att kreditinstitut skall ha erhållit auktorisation innan de inleder sin verksamhet. Medlemsstaterna skall, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7–12, fastställa de villkor som skall gälla för auktorisationen och anmäla dem till kommissionen.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall föreskriva att det till varje ansökan om auktorisation skall fogas en verksamhetsplan i vilken bl.a. den tilltänkta verksamhetsinriktningen skall anges och kreditinstitutets organisationsstruktur beskrivas.

Artikel 8

Medlemsstaten får inte föreskriva att det vid prövning av en auktorisationsansökan skall tas hänsyn till marknadens ekonomiska behov.

Artikel 9

1. Oberoende av de villkor som gäller enligt andra allmänt tillämpliga bestämmelser i nationell lag, skall de behöriga myndigheterna inte bevilja auktorisation i fall då kreditinstitutet inte har en särskild egen kapitalbas eller då startkapitalet är mindre än 5 000 000 EUR.

Startkapitalet skall omfatta kapital och reserver som avses i artikel 57 a och b.

Medlemsstaterna får besluta att kreditinstitut, som inte uppfyller villkoren som rör en särskild egen kapitalbas och som existerade den 15 december 1979, får fortsätta att driva verksamhet. De får befria dessa företag från skyldighet att uppfylla villkoren enligt artikel 11.1 första stycket.

2. Medlemsstaterna får, om följande villkor är uppfyllda, bevilja auktorisation för särskilda kategorier av kreditinstitut, vars startkapital uppgår till mindre belopp än som anges i punkt 1.

a) Startkapitalet skall uppgå till minst 1 000 000 EUR.

b) Medlemsstaten skall anmäla sina skäl för att utnyttja denna möjlighet till kommissionen.

c) Namnen på kreditinstituten skall efterföljas av en not om att de inte uppfyller kravet på startkapital enligt punkt 1 i den lista som avses i artikel 14.

Artikel 10

1. Ett kreditinstituts kapitalbas får inte understiga beloppet för det startkapital som krävs enligt artikel 9 vid tidpunkten för auktorisation av institutet.

2. Medlemsstaterna får besluta att kreditinstitut, som existerade den 1 januari 1993, och vars kapitalbas inte uppnådde den nivå för startkapital som föreskrivs i artikel 9, får fortsätta att driva verksamhet. I sådant fall får kapitalbasen inte tillåtas understiga den högsta beloppsnivå som uppnåtts efter den 22 december 1989.

3. Om ägarkontrollen över ett sådant kreditinstitut som avses i punkt 2 övertas av en annan fysisk eller juridisk person än den som tidigare hade ägarkontroll över institutet, skall kreditinstitutets kapitalbas motsvara lägst den nivå som anges för startkapital i artikel 9.

4. Under särskilda förhållanden och med behöriga myndigheters samtycke, får, vid fusion mellan två eller flera kreditinstitut som avses i punkt 2, kapitalbasen för det genom fusion bildade kreditinstitutet inte tillåtas underskrida summan av kapitalbaserna för de sammanslagna kreditinstituten vid tidpunkten för fusionen, intill dess de i artikel 9 angivna nivåerna har uppnåtts.

5. Om kapitalbasen nedgått i fall som sägs i punkterna 1, 2 och 4, får behöriga myndigheter, då förhållandena motiverar det,

medge ett kreditinstitut att inom viss tid vidta rättelse eller upphöra med sin verksamhet.

Artikel 11

1. De behöriga myndigheterna skall bevilja auktorisation endast under förutsättning att verksamheten i kreditinstitutet i praktiken leds av minst två personer.

De får inte bevilja auktorisation om dessa personer inte är tillräckligt väl ansedda eller saknar tillräcklig erfarenhet för att kunna fullgöra sina uppgifter.

2. Medlemsstaterna skall kräva följande:

a) Kreditinstitut som är juridiska personer och som enligt sin nationella lagstiftning har ett stadgeenligt säte skall ha sitt huvudkontor i samma medlemsstat som sitt stadgeenliga säte.

b) Andra kreditinstitut skall ha sitt huvudkontor i den medlemsstat som auktoriserat institutet och i vilken de faktiskt bedriver sin verksamhet.

Artikel 12

1. De behöriga myndigheterna får inte bevilja auktorisation för verksamhet i kreditinstitut om de inte fått information om vilka aktieägare eller medlemmar, fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav, och om storleken av sådana innehav.

Vid fastställandet av kvalificerade innehav inom ramen för denna artikel, skall beaktas vad som i artikel 92 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper ([1]) sägs om rösträtter.

2. De behöriga myndigheterna får inte bevilja auktorisation om de, med hänsyn till behovet av sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitut, bedömer att lämpligheten hos aktieägare eller medlemmar inte är tillfredsställande.

3. Om det finns nära förbindelser mellan kreditinstitut och andra fysiska eller juridiska personer skall de behöriga myndigheterna endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.

De behöriga myndigheterna får inte heller bevilja tillstånd om lagar och andra författningar i ett tredjeland, som gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer till vilka kreditinstitutet har nära förbindelser, eller svårigheter vid tillämpningen av dessa bestämmelser, hindrar myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.

De behöriga myndigheterna skall kräva att kreditinstituten förser dem med erforderliga uppgifter för att de fortlöpande skall kunna övervaka att bestämmelserna i denna punkt efterlevs.

Artikel 13

När auktorisation inte beviljas skall beslutet motiveras och skälen ges sökanden till känna inom sex månader från det att ansökningen gjordes eller, om den då var ofullständig, från det att sökanden givit in sådan kompletterande information som krävs för beslut. Under alla förhållanden skall beslut fattas inom tolv månader från det att ansökningen mottagits.

Artikel 14

Varje auktorisation skall anmälas till kommissionen.

Namnen på varje enskilt kreditinstitut som har beviljats auktorisation skall uppföras på en förteckning. Kommissionen skall offentliggöra denna förteckning i Europeiska unionens officiella tidning och hålla den aktuell.

Artikel 15

1. Den behöriga myndigheten skall, innan auktorisation beviljas för ett kreditinstitut, samråda med behöriga myndigheter i den andra berörda medlemsstaten i följande fall:

a) Kreditinstitutet i fråga är dotterföretag till ett kreditinstitut som är auktoriserat i en annan medlemsstat.

b) Kreditinstitutet i fråga är syskonföretag till ett kreditinstitut som är auktoriserat i en annan medlemsstat.

c) Kreditinstitutet i fråga står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontrollen över ett kreditinstitut auktoriserat i en annan medlemsstat.

2. Den behöriga myndigheten skall, innan auktorisation beviljas för ett kreditinstitut, samråda med den behöriga myndighet i den andra berörda medlemsstaten som har ansvar för tillsynen över försäkringsföretag eller värdepappersföretag i följande fall:

a) Kreditinstitutet i fråga är dotterföretag till ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.

b) Kreditinstitutet i fråga är syskonföretag till ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.

([1]) EGT L 184, 6.7.2001, s. 1. Direktivet ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

c) Kreditinstitutet i fråga står under ägarkontroll av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontrollen över ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag som är auktoriserat i gemenskapen.

3. De relevanta behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 skall särskilt samråda med varandra särskilt när de bedömer aktieägarnas lämplighet och det goda anseendet och erfarenheten hos chefer som ingår i ledningen för en annan enhet i samma grupp. De skall till varandra överlämna alla uppgifter om aktieägarnas lämplighet och ledningens goda anseende och erfarenhet som är relevanta när det gäller att bevilja auktorisation samt fortlöpande bedöma efterlevnaden av uppställda verksamhetsvillkor.

Artikel 16

En värdmedlemsstat får, i fråga om filialer till kreditinstitut som är auktoriserade i andra medlemsstater, inte kräva vare sig auktorisation eller särskilt tillskjutet kapital. Beträffande etablering och tillsyn av sådana filialer skall bestämmelserna i artiklarna 22, 25, 26.1–3, 29–37 och 40 gälla.

Artikel 17

1. De behöriga myndigheterna får återkalla en auktorisation, som beviljats ett kreditinstitut endast under förutsättning att institutet

a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen, eller inte har bedrivit någon verksamhet på minst sex månader, om den berörda medlemsstaten inte har infört bestämmelser om att auktorisationen skall upphöra att gälla i sådana fall,

b) har utverkat auktorisation på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid med gällande regler,

c) inte längre uppfyller de villkor som gäller för auktorisationen,

d) inte längre har tillräcklig kapitalbas eller inte längre kan förväntas komma att fullgöra sina skyldigheter gentemot borgenärerna, särskilt då det inte längre föreligger säkerhet för anförtrodda medel, eller

e) omfattas av något annat fall där det i nationell lag föreskrivs att auktorisationen skall återkallas.

2. En återkallelse av en auktorisation skall motiveras och skälen ges dem till känna som berörs av beslutet. Sådana återkallelser skall anmälas till kommissionen.

Artikel 18

Ett kreditinstitut får i sin verksamhet, oavsett vilka regler som gäller i värdmedlemsstaten beträffande användningen av orden ”bank”, ”sparbank” och andra banknamn, inom gemenskapens hela område använda samma firma som institutet brukar i den medlemsstat, i vilken huvudkontoret finns. Om det föreligger risk för förväxling får värdmedlemsstaten i förtydligande syfte föreskriva att firman skall förses med ett förklarande tillägg.

Artikel 19

1. Medlemsstaterna skall kräva att varje fysisk eller juridisk person, som avser att förvärva, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut, underrättar behöriga myndigheter om storleken av det tilltänkta innehavet. En sådan fysisk eller juridisk person skall även underrätta behöriga myndigheter om den avser att öka sitt kvalificerade innehav i sådan mån att andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att uppgå till 20 %, 33 % eller 50 %, eller så att kreditinstitutet kommer att få ställning av dotterföretag.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 skall de behöriga myndigheterna ha rätt att, inom en tid av högst tre månader från det att underrättelse enligt första och andra styckena gjorts, motsätta sig förvärvet, om de, med hänsyn till behovet av sund och ansvarfull ledning av kreditinstitut, bedömer att lämpligheten inte är tillfredsställande hos personen i fråga. Om myndigheterna inte motsätter sig förvärvet, får de föreskriva en viss tid inom vilken det skall vara genomfört.

2. Om den person som avser att förvärva det innehav som avses i punkt 1 är ett kreditinstitut, ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag med auktorisation i en annan medlemsstat, eller moderföretag till ett kreditinstitut, ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag med auktorisation i en annan medlemsstat, eller en fysisk eller juridisk person som har ägarkontroll över ett kreditinstitut, ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag med auktorisation i en annan medlemsstat, och om det kreditinstitut som förvärvaren anser att ha ett innehav i som resultat av detta förvärv skulle komma att bli ett dotterföretag till förvärvaren eller hamna under dennas ägarkontroll, skall bedömningen av förvärvet föregås av ett sådant samråd som föreskrivs i artikel 15.

Artikel 20

Medlemsstaterna skall kräva att varje fysisk eller juridisk person, som avser att avyttra, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut, först underrättar behöriga myndigheter om storleken av innehavet. En sådan fysisk eller juridisk person skall även underrätta behöriga myndigheter om den avser att minska sitt kvalificerade innehav så att andelen av röstetalet eller aktiekapitalet kommer att understiga 20 %, 33 % eller 50 % eller så att kreditinstitutets ställning som dotterföretag kommer att upphöra.

Artikel 21

1. Ett kreditinstitut skall, då det får kännedom om sådana förvärv eller avyttringar av innehav i institutets kapital som får

till följd att innehaven överstiger eller understiger något av de gränstal som anges i artikel 19.1 och artikel 20 underrätta de behöriga myndigheterna därom.

Varje kreditinstitut skall också, minst en gång om året, underrätta behöriga myndigheter om namnen på aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav samt om storleken på sådana innehav, såsom framgår exempelvis av uppgifter som lämnats vid bolagsstämma om aktieägare och medlemmar eller av uppgifter som redovisats i enlighet med föreskrifter som gäller för börsregistrerade bolag.

2. Medlemsstaterna skall, i fall då de personer som avses i artikel 19.1, utövar sitt inflytande på ett sätt som är ägnat att vara till förfång för en sund och ansvarsfull ledning av institutet, föreskriva skyldighet för behöriga myndigheter att vidta lämpliga åtgärder för att förhållandet skall upphöra. Sådana åtgärder får bestå av föreläggande, sanktioner gentemot styrelsen och den verkställande ledningen samt av upphävande av rösträtt som är knuten till de ifrågavarande aktieägarnas eller medlemmarnas aktier eller andelar.

Motsvarande åtgärder skall vidtas i fråga om fysiska eller juridiska personer, som underlåter att lämna sådana underrättelser, som avses i artikel 19.1.

Om aktier eller andelar har förvärvats trots att behöriga myndigheter har motsatt sig förvärvet, skall medlemsstaterna, oavsett de åtgärder som i övrigt vidtas, föreskriva antingen att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas eller att avgivna röster skall vara ogiltiga eller att de får förklaras ogiltiga.

3. Vid fastställandet av kvalificerat innehav och andra nivåer av ägande som avses i denna artikel, skall beaktas vad som i artikel 92 i direktiv 2001/34/EG sägs om rösträtter.

Artikel 22

1. Hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter skall kräva att varje kreditinstitut har effektiva styrformer, som bl.a. omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, överblickbar och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som kreditinstitutet är, eller skulle kunna bli, exponerat för och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning.

2. De styrformer, metoder och rutiner som avses i punkt 1 skall omfatta hela verksamheten och stå i proportion till arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamheter och till deras komplexitetsgrad. De tekniska kriterierna i bilaga V skall beaktas.

AVDELNING III

BESTÄMMELSER OM ETABLERINGSFRIHET OCH FRIHET ATT TILLHANDAHÅLLA TJÄNSTER

Avsnitt 1

Kreditinstitut

Artikel 23

Medlemsstaterna skall svara för att de verksamheter som anges i bilaga I får bedrivas inom det egna territoriet så som sägs i artiklarna 25, 26.1–3, 28.1–2 och 29–37, antingen genom etablering av en filial eller genom direkt tillhandahållande av tjänster, av varje kreditinstitut som är auktoriserat och underkastat tillsyn av behöriga myndigheter i en annan medlemsstat, förutsatt att verksamheterna omfattas av auktorisationen.

Avsnitt 2

Finansiella institut

Artikel 24

1. Medlemsstaterna skall tillse att alla verksamheter som anges i bilaga I får bedrivas inom det egna territoriet i enlighet med i artiklarna 25, 26.1–3, 28.1–2 och 29–37, antingen genom etablering av en filial eller genom direkt tillhandahållande av tjänster, av varje finansiellt institut från en annan medlemsstat, i fall då institutet antingen är dotterföretag till ett kreditinstitut eller ägs gemensamt av två eller flera kreditinstitut, vars stadgar eller bolagsordning tillåter sådan verksamhet och vilka uppfyller samtliga följande villkor:

a) Moderföretaget eller moderföretagen skall vara auktoriserade som kreditinstitut i den medlemsstat vars lag gäller för det finansiella institutet.

b) De ifrågavarande verksamheterna skall faktiskt bedrivas inom samma medlemsstats territorium.

c) Moderföretaget eller moderföretagen skall inneha 90 % eller mer av samtliga rösträtter i det finansiella institutet.

d) Moderföretaget eller moderföretagen skall tillgodose behöriga myndigheters krav på sund förvaltning av det finansiella institutet och skall ha utfäst sig att, med samtycke av vederbörande hemmedlemsstats behöriga myndigheter, solidariskt svara för de åtaganden som det finansiella institutet gjort.

e) Det finansiella institutet skall omfattas effektivt, särskilt med avseende på de ifrågavarande verksamheterna, av gruppbaserad tillsyn, som moderföretaget eller vart och ett

av moderföretagen är föremål för i enlighet med avsnitt 1 i kapitel 4 i avdelning V särskilt beträffande kraven på miniminivån för kapitalbasen enligt artikel 75, kontroll av större engagemang och begränsning av innehav så som föreskrivs i artiklarna 120-122.

Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter skall intyga och lämna det finansiella institutet bevis om att de nu angivna villkoren är uppfyllda. Beviset skall utgöra en del av den underrättelse som avses i artiklarna 25 och 28.

Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter skall svara för att tillsyn av det finansiella institutet sker i enlighet med artiklarna 10.1, 19–22, 40, 42–52 och 54.

2. Om ett finansiellt institut som avses i punkt 1 första stycket inte längre uppfyller alla de föreskrivna villkoren, skall hemmedlemsstaten underrätta värdmedlemsstatens behöriga myndigheter. Värdmedlemsstatens lagar skall då gälla för det finansiella institutets verksamhet i värdmedlemsstaten.

3. Punkterna 1 och 2 skall i tillämpliga delar gälla för dotterföretag till sådana finansiella institut som avses i punkt 1 första stycket.

Avsnitt 3

Utövande av etableringsrätten

Artikel 25

1. Ett kreditinstitut som önskar etablera en filial på en annan medlemsstats territorium skall underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter därom.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva skyldighet för varje kreditinstitut, som önskar etablera en filial i en annan medlemsstat, att vid underrättelse enligt punkt 1 lämna uppgifter om följande:

a) Den medlemsstat på vars territorium etableringen avses ske.

b) En verksamhetsplan som anger bl.a. filialens tilltänkta affärsverksamhet och organisationsstruktur.

c) En adress i värdmedlemsstaten där handlingar skall finnas tillgängliga.

d) Namnen på dem som skall ansvara för ledningen av filialens verksamhet.

3. I andra fall än då de behöriga myndigheterna har anledning att ifrågasätta kreditinstitutens administrativa struktur eller finansiella situation, skall myndigheterna, med beaktande av de tilltänkta verksamheterna, inom tre månader från mottagande av underrättelse enligt punkt 2 översända den erhållna informationen till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter och underrätta det berörda kreditinstitutet.

Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter skall också lämna uppgift om storleken av kreditinstitutets kapitalbas och det sammanlagda beloppet av kapitalkraven enligt artikel 75.

Med avvikelse från andra stycket skall hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, när det gäller det fall som avses i artikel 24, lämna uppgift om storleken av det finansiella institutets kapitalbas och det sammanlagda beloppet av kapitalbas och kapitalkrav enligt artikel 75 för det kreditinstitut som är dess moderföretag.

4. I fall då hemmedlemsstatens behöriga myndigheter vägrar att översända den i punkt 2 omnämnda informationen till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, skall skälen härför lämnas till det berörda kreditinstitutet inom tre månader från det att fullständig information föreligger.

En vägran att översända information eller underlåtenhet att lämna besked skall kunna prövas av domstol i hemmedlemsstatens.

Artikel 26

1. Innan en filial till ett kreditinstitut inleder sin verksamhet skall värdmedlemsstatens behöriga myndigheter inom två månader från det att den underrättelse som avses i artikel 25 erhållits förbereda tillsyn av kreditinstitutet i enlighet med avsnitt 5 och, om så erfordras, ange under vilka villkor, motiverade av hänsyn till det allmännas bästa, verksamheterna skall bedrivas i värdmedlemsstaten.

2. Efter underrättelse från värdmedlemsstatens behöriga myndigheter eller sedan den i punkt 1 angivna fristen löpt ut utan att någon underrättelse erhållits från myndigheterna, får filialen etableras och inleda sin verksamhet.

3. Om förändringar sker i något avseende som uppgivits i en underrättelse enligt punkterna b, c eller d i artikel 25.2, skall kreditinstitutet skriftligen underrätta behöriga myndigheter i hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten. Underrättelse skall lämnas minst en månad innan förändringen sker, så att det blir möjligt för hemmedlemsstatens behöriga myndigheter att fatta beslut enligt artikel 25 och för värdlandets behöriga myndigheter att i anledning av förändringen fatta beslut enligt punkt 1 i denna artikel.

4. En filial som, i enlighet med de bestämmelser som är i kraft i värdmedlemsstaten, har inlett verksamhet före den 1 januari 1993, skall anses ha blivit föremål för sådant förfarande som föreskrivs i artikel 25 och i punkterna 1 och 2 i denna artikel. För sådana filialer skall från den 1 januari 1993 gälla punkt 3 i denna artikel samt artiklarna 23 och 43 och avsnitten 2 och 5.

Artikel 27

Samtliga de driftställen som i en medlemsstat är inrättade av ett kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat skall anses utgöra en enda filial.

Avsnitt 4

Utövande av friheten att tillhandahålla tjänster

Artikel 28

1. Ett kreditinstitut som för första gången önskar utnyttja rätten att, inom ramen för fritt tillhandahållande av tjänster, driva verksamhet på en annan medlemsstats territorium, skall underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter om vilka av de i bilaga I upptagna verksamheterna som institutet avser att bedriva.

2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter skall inom en månad från det att underrättelse enligt punkt 1 mottagits, översända underrättelsen till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.

3. Denna artikel skall inte påverka de rättigheter som givits kreditinstitut, vilka tillhandahållit tjänster före den 1 januari 1993.

Avsnitt 5

Befogenheter för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter

Artikel 29

Värdmedlemsstaten får för statistiska ändamål föreskriva skyldighet för alla kreditinstitut som har filial på dess territorium att till dess behöriga myndigheter lämna periodiska rapporter om verksamheten i värdmedlemsstaten.

Vid fullgörande av åligganden enligt artikel 41 får värdmedlemsstaten föreskriva skyldighet för filialer till kreditinstitut från andra medlemsstater att lämna samma information som för ändamålet krävs av inhemska kreditinstitut.

Artikel 30

1. Om en värdmedlemsstats behöriga myndigheter finner att ett kreditinstitut, som har en filial eller som tillhandahåller tjänster inom värdmedlemsstatens territorium, inte efterlever de rättsliga bestämmelser som antagits i värdmedlemsstaten i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv om befogenheter för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, skall dessa myndigheter förelägga kreditinstitutet att vidta rättelse.

2. Om det berörda kreditinstitutet underlåter att vidta erforderliga åtgärder för rättelse, skall värdmedlemsstatens behöriga myndigheter underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter skall snarast vidta alla erforderliga åtgärder för att kreditinstitutet skall åstadkomma rättelse. Underrättelse skall ske till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter om vilka åtgärder som vidtas.

3. Om kreditinstitutet, trots de åtgärder som vidtagits av hemmedlemsstaten eller beroende på att sådana åtgärder visar sig otillräckliga eller inte kan genomföras i den ifrågavarande medlemsstaten, fortsätter att överträda i värdmedlemsstaten gällande föreskrifter som avses i punkt 1, får värdmedlemsstaten, efter att ha underrättat hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, vidta erforderliga åtgärder för att hindra eller bestraffa vidare överträdelser och, i den mån det är nödvändigt, hindra kreditinstitutet från att göra nya åtaganden inom det egna territoriet. Medlemsstaterna skall tillse att delgivning kan ske inom deras territorier av sådana handlingar som är nödvändiga för dessa åtgärder mot kreditinstitut.

Artikel 31

Artiklarna 29 och 30 skall inte påverka möjligheterna för en värdmedlemsstat att vidta erforderliga åtgärder för att hindra eller bestraffa överträdelser inom sitt territorium av föreskrifter som utfärdats i det allmännas intresse. Sådana åtgärder skall kunna innefatta hinder för felande kreditinstitut att göra nya åtaganden inom värdlandets territorium.

Artikel 32

Varje åtgärd som vidtagits med stöd av artikel 30.2–3 eller artikel 31 och som innebär påföljder för eller inskränkningar i rätten att tillhandahålla tjänster skall vara väl befogad och delges berörda kreditinstitut. Varje sådan åtgärd skall kunna prövas av domstol i den medlemsstat i vilken åtgärden vidtogs.

Artikel 33

Innan åtgärder vidtas i den ordning som föreskrivs i artikel 30, får värdmedlemsstatens behöriga myndigheter i brådskande fall interimistiskt vidta de åtgärder som är nödvändiga till skydd för insättare, investerare och andra mottagare av tjänster. Kommissionen och de andra medlemsstaternas behöriga myndigheter skall underrättas om sådana åtgärder så snart det kan ske.

Kommissionen får, efter att ha hört berörda medlemsstaters behöriga myndigheter, besluta att den ifrågavarande medlemsstaten skall ändra eller återkalla sådana åtgärder.

Artikel 34

Värdmedlemsstaten får utöva befogenheter som givits den enligt detta direktiv genom att vidta erforderliga åtgärder för att hindra eller bestraffa överträdelser inom dess territorium. Sådana åtgärder skall kunna inbegripa möjligheten att hindra felande kreditinstitut att göra nya åtaganden inom värdmedlemsstatens territorium.

Artikel 35

Om en auktorisation återkallas skall underrättelse därom ske till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten, som skall vidta erforderliga åtgärder för att hindra berörda kreditinstitut från att göra nya åtaganden inom det egna territoriet och för att skydda insättarnas intressen.

Artikel 36

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om antalet och arten av de fall i vilka underrättelse vägrats enligt artikel 25 och artikel 26.1–3 och i vilka fall åtgärder har vidtagits med stöd av artikel 30.3.

Artikel 37

Detta avsnitt skall ej hindra kreditinstitut med huvudkontor i en annan medlemsstat från att marknadsföra sina tjänster med anlitande av alla tillgängliga media i värdmedlemsstaten, förutsatt att, detta sker i överensstämmelse med bestämmelser om formen och innehållet i sådan reklam vilka antagits i det allmännas intresse.

AVDELNING IV

FÖRHÅLLANDE TILL TREDJE LAND

Avsnitt 1

Anmälan avseende företag i tredje land och villkor för marknadstillträde i tredje land

Artikel 38

1. När filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen startar eller bedriver verksamhet, får medlemsstaterna inte tillämpa bestämmelser som medför att dessa filialer ges en förmånligare behandling än filialer till kreditinstitut med huvudkontor inom gemenskapen.

2. De behöriga myndigheterna skall göra anmälan till kommissionen och till Europeiska bankkommittén om alla auktorisationer för filialer som beviljats kreditinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 får gemenskapen träffa avtal med tredje land om tillämpning av bestämmelser, vilka innebär att filialer till kreditinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen ges identisk behandling inom gemenskapens hela område.

Avsnitt 2

Samarbete med behöriga myndigheter i tredje land om gruppbaserad tillsyn

Artikel 39

1. Kommissionen kan på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ lägga fram förslag till rådet om att inleda förhandlingar med ett eller flera tredjeländer om möjligheterna att utöva gruppbaserad tillsyn över

a) kreditinstitut vars moderföretag har huvudkontor i ett tredjeland, och

b) kreditinstitut som är belägna i tredje land och vars moderföretag, antingen detta är ett kreditinstitut eller ett finansiellt holdingföretag, har huvudkontor inom gemenskapen.

2. Överenskommelser som avses i punkt 1 skall särskilt säkerställa

a) att medlemsstaternas behöriga myndigheter kan inhämta information som behövs för gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut eller finansiella holdingföretag som är belägna inom gemenskapen och som har dotterföretag som är kreditinstitut eller finansiella institut utanför gemenskapen eller som innehar ägarintressen i sådana institut, och

b) att de behöriga myndigheterna i tredje land kan inhämta information som behövs för tillsyn över moderföretag med huvudkontor inom deras territorium och med dotterföretag som är kreditinstitut eller finansiella institut i ett eller flera medlemsländer eller med ägarintressen i sådana institut.

3. Utan att det påverkar artikel 300.1–2 i fördraget skall kommissionen med bistånd av Europeiska bankkommittén granska resultatet av de i punkt 1 nämnda förhandlingarna och de förhållanden som uppkommer till följd därav.

AVDELNING V

PRINCIPER OCH TEKNISKA INSTRUMENT FÖR TILLSYN OCH UPPLYSNINGSPLIKT

KAPITEL 1

Principer för tillsynsansvar

Avsnitt 1

Behörighet för hemmedlemsstat och värdmedlemsstat

Artikel 40

1. Ansvaret för tillsyn över kreditinstitut, innefattande tillsyn över verksamheter som bedrivs i enlighet med artiklarna 23 och

24, skall åvila hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter, i den mån behörighet för värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter inte följer av bestämmelser i detta direktiv.

2. Vad som sägs i punkt 1 skall inte utgöra hinder för gruppbaserad tillsyn i enlighet med detta direktiv.

Artikel 41

Intill dess vidare harmonisering skett skall värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter, i samarbete med hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter, utöva tillsyn över likviditeten hos filialer till kreditinstitut.

I fråga om andra åtgärder än som krävs för genomförande av det Europeiska monetära systemet skall värdmedlemsstaterna ha oinskränkt rätt att vidta penningpolitiskt betingade åtgärder.

Sådana åtgärder får inte innefatta diskriminerande behandling eller restriktioner gentemot kreditinstitut som är auktoriserade i en annan medlemsstat.

Artikel 42

De behöriga myndigheterna skall i nära samarbete utöva tillsyn av kreditinstitut, som driver verksamhet i en eller flera medlemsstater utöver den där huvudkontoret finns, särskilt genom filial i de förra staterna. Myndigheterna skall förse varandra med all den information rörande ledningen och ägandeförhållandena i sådana kreditinstitut, som är ägnad att underlätta såväl tillsynen som bedömningen av om auktorisationsvillkoren iakttas, och all information ägnad att underlätta övervakningen av sådana institut, särskilt med avseende på likviditet, soliditet, inlåningsgaranti, begränsning av stora exponeringar samt rutiner för administration, redovisning och intern kontroll.

Artikel 43

1. Om ett kreditinstitut, auktoriserat i en medlemsstat, driver verksamhet genom filial i en annan medlemsstat, skall värdmedlemsstaten ge hemmedlemsstatens behöriga myndigheter rätt att, efter underrättelse till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, självständigt eller genom särskilt utsedda personer, utföra inspektion på platsen för att skaffa sig sådan information som avses i artikel 42.

2. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter får också, för kontroll av filialer, tillämpa något av de andra förfaranden som avses i artikel 141.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte utgöra hinder för värdmedlemsstatens behöriga myndigheter att, för fullgörande av tillsynsansvar enligt detta direktiv, utföra inspektion på platsen av filialer etablerade på det egna territoriet.

Avsnitt 2

Utbyte av information och tystnadsplikt

Artikel 44

1. Medlemsstaterna skall föreskriva att alla personer, som arbetar eller som har arbetat för behöriga myndigheter, samt revisorer och experter som är verksamma för behöriga myndigheters räkning skall vara bundna av tystnadsplikt.

Ingen förtrolig information som erhålls i tjänsten får röjas till någon person eller myndighet utom i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda kreditinstitut, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning.

Dock får, i fall då ett kreditinstitut har försatts i konkurs eller underkastats tvångslikvidation, förtrolig information som inte berör tredje part, engagerad i försök att rädda institutet, yppas vid civilrättsliga eller kommersiella förfaranden.

2. Vad som sägs i punkt 1 skall inte hindra medlemsstaternas behöriga myndigheter från att utbyta information i enlighet med såväl detta direktiv som andra direktiv som gäller för kreditinstitut. För sådan information skall tystnadsplikt gälla enligt punkt 1.

Artikel 45

Behöriga myndigheter, som erhåller förtrolig information enligt artikel 44, får använda den endast i tjänsten och där endast i följande syften:

a) För att kontrollera att villkoren för att kreditinstitut skall få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta gruppbaserad eller icke gruppbaserad tillsyn över sådan verksamhet, särskilt med avseende på kontroll av likviditet, soliditet, större engagemang och rutiner för administration, redovisning och intern kontroll.

b) För att ålägga sanktioner.

c) Vid överklagande i administrativ ordning av beslut som fattats av den behöriga myndigheten.

d) Vid domstolsförfarande som har inletts enligt artikel 55 eller enligt särskilda bestämmelser i detta direktiv samt i andra direktiv antagna med avseende på kreditinstitut.

Artikel 46

Medlemsstaterna får ingå samarbetsavtal om utbyte av information med behöriga myndigheter i tredje land samt med myndigheter eller organ i tredje land enligt definitionen i artiklarna 47 och 48.1 endast om den lämnade informationen är

föremål för garantier om tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i artikel 44.1. Detta utbyte av information får endast göras för att de ovan nämnda myndigheterna eller organen skall kunna utföra sin tillsynsuppgift.

Om informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den inte lämnas vidare utan uttryckligt medgivande från de behöriga myndigheter som har lämnat den, och i så fall endast i det syfte som avsågs när dessa myndigheter gav sitt medgivande.

Artikel 47

Artikel 44.1 och artikel 45 skall inte utgöra hinder för utbyte av information mellan behöriga myndigheter i samma medlemsstat, inte heller mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater i fall då informationen lämnas till

a) myndigheter med ansvar för tillsyn över andra finansiella organisationer och över försäkringsbolag samt myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader,

b) organ som har befattning med kreditinstituts konkurs eller likvidation eller liknande förfaranden,

c) personer ansvariga för obligatorisk revision av kreditinstituts och andra finansiella instituts räkenskaper,

vid deras fullgörande av tillsynsuppgifter.

Artikel 44.1 och artikel 45 skall inte utgöra hinder för utlämnande till organ för inlåningsskydd av sådan information som de behöver för sin verksamhet.

I båda dessa fall skall den information som erhållits omfattas av tystnadsplikt på de villkor som anges i artikel 44.1.

Artikel 48

1. Utan hinder av artiklarna 44–46 får medlemsstaterna tillåta informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och följande:

a) Myndigheter med ansvar för tillsyn över de organ som har befattning med kreditinstituts likvidation, konkurs och liknande förfaranden.

b) Myndigheter med ansvar för tillsyn över de personer som ansvarar för lagstadgad revision av försäkringsföretags, kreditinstituts, värdepappersföretags och andra finansiella instituts räkenskaper.

I sådana fall skall medlemsstaterna kräva att minst följande villkor uppfylls:

a) Informationen skall användas för att utöva den tillsyn som anges i första stycket.

b) Den information som erhålls i detta sammanhang skall omfattas av tystnadsplikt på de villkor som anges i artikel 44.1.

c) När informationen härrör från en annan medlemsstat får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den, och då endast för de ändamål för vilka dessa myndigheter givit sitt tillstånd.

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter som har tillåtelse att motta information enligt denna punkt.

2. Utan hinder av artiklarna 44–46 får medlemsstaterna, för att stärka stabiliteten och integriteten i det finansiella systemet, tillåta utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och myndigheter eller organ som enligt lag är ansvariga för att upptäcka och utreda överträdelser av bolagsrätten.

I sådana fall skall medlemsstaterna kräva att minst följande villkor uppfylls:

a) Informationen skall användas för att utföra den uppgift som anges i första stycket.

b) Den information som erhålls i detta sammanhang skall omfattas av tystnadsplikt på de villkor som anges i artikel 44.1.

c) När informationen härrör från en annan medlemsstat får den inte vidarebefordras utan uttryckligt medgivande från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den, och då endast för de ändamål för vilka dessa myndigheter givit sitt tillstånd.

Om en medlemsstats myndigheter eller organ som avses i första stycket utför sin uppgift att upptäcka och utreda överträdelser med hjälp av personer som genom sin särskilda kompetens är utsedda till detta och som inte är anställda inom den offentliga förvaltningen, kan möjligheten till det informationsutbyte som avses i första stycket utsträckas till att omfatta dessa personer enligt de villkor som anges i andra stycket.

För genomförande av tredje stycket skall de myndigheter eller organ som avses i första stycket till de behöriga myndigheter som lämnat ut information uppge identitet och exakt ansvarsområde för de personer som får tillgång till denna.

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter eller organ som får motta information enligt denna artikel.

Kommissionen skall upprätta en rapport om tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 49

Bestämmelserna i detta avsnitt skall inte utgöra hinder för en behörig myndighet att lämna ut information till följande myndigheter eller organ för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter:

a) Centralbanker och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter.

b) I förekommande fall, andra offentliga myndigheter med uppgift att utöva tillsyn över betalningssystem.

Bestämmelserna i detta avsnitt skall inte utgöra hinder för dessa myndigheter eller organ att till de behöriga myndigheterna vidarebefordra sådan information som är nödvändig för att uppfylla de syften som framgår av artikel 45.

Informationen som erhålls i detta sammanhang skall omfattas av tystnadsplikt på de villkor som anges i artikel 44.1.

Artikel 50

Utan hinder av artikel 44.1 och artikel 45 får medlemsstaterna med stöd av bestämmelser i lag tillåta att viss information lämnas ut såväl till andra organ inom deras nationella förvaltningar med ansvar för lagstiftning om tillsyn över kreditinstitut, finansiella institut, investeringstjänster och försäkringsbolag som till tillsynspersonal som företräder sådana organ.

Sådant utlämnande får dock ske endast då det är nödvändigt för utövande av offentlig tillsyn.

Artikel 51

Medlemsstaterna skall föreskriva att sådan information som erhållits med stöd av artiklarna 44.2 och 47 och sådan som erhållits vid inspektion på platsen i enlighet med artikel 43.1-2 aldrig får röjas i de fall som sägs i artikel 50 utan uttryckligt samtycke av de behöriga myndigheter som lämnat ut informationen, eller av behöriga myndigheter i den medlemsstat i vilken inspektionen verkställts.

Artikel 52

Detta avsnitt skall inte hindra de behöriga myndigheterna i en medlemsstat från att vidarebefordra information enligt artiklarna 44–46 till en clearingorganisation eller ett annat liknande organ, som är erkänt enligt nationell lagstiftning för att tillhandahålla clearing- eller avvecklingstjänster åt någon av deras nationella marknader, om de anser att detta är nödvändigt för att säkerställa att dessa organ fungerar vid marknadsaktörers fallissemang eller möjliga fallissemang. Information som erhålls i ett sådant sammanhang skall omfattas av tystnadsplikt på de villkor som anges i artikel 44.1.

Medlemsstaterna skall dock se till att information som mottagits enligt artikel 44.2 inte får yppas under de omständigheter som avses i denna artikel utan uttryckligt medgivande av de behöriga myndigheter som har lämnat den.

Avsnitt 3

Skyldigheter för personer ansvariga för den rättsliga kontrollen av årsbokslut och sammanställd årsredovisning

Artikel 53

1. Medlemsstaterna skall minst föreskriva att varje person, som är auktoriserad i enlighet med direktiv 84/253/EEG ([1]), och som i ett kreditinstitut utför ett i artikel 51 i direktiv 78/660/EEG, artikel 37 i direktiv 83/349/EEG eller artikel 31 i direktiv 85/611/EEG ([2]) angivet uppdrag eller annat uppdrag föreskrivet i lag, är skyldig att omgående rapportera till de behöriga myndigheterna alla uppgifter eller beslut rörande detta kreditinstitut, som han eller hon har fått kännedom om vid utförandet av sitt uppdrag, och som är ägnade att

a) utgöra en substantiell överträdelse av lagar, förordningar eller bestämmelser som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar bedrivandet av kreditinstituts verksamhet,

b) påverka kreditinstitutets fortsatta drift, eller

c) leda till vägran att godkänna räkenskaperna eller till att reservationer framställs.

Medlemsstaterna skall minst föreskriva att det på samma sätt skall åligga denna person att omgående rapportera alla uppgifter eller beslut som han eller hon har fått kännedom om vid utförandet av sitt i första stycket beskrivna uppdrag i ett företag som har nära förbindelser härrörande från kontroll över det kreditinstitut i vilket uppdraget utförs.

2. Det förhållandet att de personer som auktoriserats enligt direktiv 84/253/EEG till de behöriga myndigheterna med goda avsikter yppar sådana uppgifter eller beslut som avses i punkt 1 utgör inte en överträdelse av någon tystnadsplikt föreskriven i avtal, lag, eller annan författning och medför inte något som helst ansvar för dessa personer.

Avsnitt 4

Befogenheter att vidta sanktioner och rätt till domstolsprövning

Artikel 54

Utan att det skall påverka förfaranden för återkallelse av auktorisationer och tillämpning av straffrättslig lag skall medlemsstaterna svara för att deras behöriga myndigheter kan besluta och vidta de åtgärder och sanktioner som behövs för att

([1]) Rådets åttonde direktiv 84/253/EEG av den 10 april 1984 om godkännande av personer som har ansvar för lagstadgad revision av räkenskaper (EGT L 126, 12.5.1984, s. 20).

([2]) Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

överträdelser av lagar och andra författningar om tillsyn av och om verksamhet i kreditinstitut skall upphöra. Sådana åtgärder och sanktioner skall kunna riktas mot kreditinstituten och mot dem som har ett bestämmande inflytande i instituten.

Artikel 55

Medlemsstaterna skall se till att beslut, som rör kreditinstitut och som fattats med stöd av lagar och andra författningar, utfärdade i enlighet med detta direktiv, kan prövas av domstol. En möjlighet till domstolsprövning skall finnas också för fall då inget beslut har fattats inom sex månader från det att en auktorisationsansökan, som innehåller alla de uppgifter som krävs enligt gällande bestämmelser, har givits in.

KAPITEL 2

Tekniska instrument för tillsyn

Avsnitt 1

Kapitalbas

Artikel 56

När en medlemsstat i lag eller annan författning, antagen för genomförande av gemenskapslagstiftning avseende tillsyn över verksamma kreditinstitut, använder uttrycket kapitalbas eller hänvisar till begreppet kapitalbas, skall uttrycket eller begreppet stå i överensstämmelse med den definition som ges i artiklarna 57–61 och 63–66.

Artikel 57

Med iakttagande av de begränsningar som föreskrivs i artikel 66 skall ett kreditinstituts icke-gruppbaserade kapitalbas utgöras av följande:

a) Kapital som avses i artikel 22 i direktiv 86/635/EEG, till den del det är inbetalt, samt överkurs vid aktieemission, dock med undantag för kumulativa preferensaktier.

b) Reserver som avses i artikel 23 i direktiv 86/635/EEG samt balanserad vinst och förlust från föregående räkenskapsår.

c) Sådana reserveringar för allmänna risker i bankrörelse som avses i artikel 38 i direktiv 86/635/EEG.

d) Uppskrivningsfond enligt artikel 33 i direktiv 78/660/EEG.

e) Värdereglerings konton som avses i artikel 37.2 i direktiv 86/635/EEG.

f) Övriga poster som aves i artikel 63.

g) Förpliktelser som gäller för medlemmar i kreditinstitut, bildade som kooperativa institut, och solidariska förpliktelser för låntagare hos vissa institut av sådan fondkaraktär som avses i artikel 64.1.

h) Kumulativa preferensaktier med bestämd löptid samt sådana skuldförbindelser med efterställd rätt till betalning som avses i artikel 64.3.

Avdrag för följande poster skall ske i enlighet med artikel 66:

i) Kreditinstituts innehav av egna aktier till bokfört värde.

j) Immateriella anläggningstillgångar som avses i artikel 4.9 (Tillgångar) i direktiv 86/635/EEG.

k) Väsentliga förluster under löpande räkenskapsår.

l) Sådana ägarposter i andra kreditinstitut och finansiella institut som motsvarar mer än 10 % av deras kapital.

m) Fordringar med efterställd rätt till betalning och sådana instrument som avses i artikel 63 och artikel 64.3 som ett kreditinstitut innehar i kreditinstitut och finansiella institut, i vilka kreditinstitutet har en ägarandel som i varje enskilt fall motsvarar mer än 10 % av kapitalet.

n) Ägarposter i andra kreditinstitut och finansiella institut, motsvarande högst 10 % av deras kapital, fordringar med efterställd rätt till betalning och sådana instrument som avses i artikel 63 och artikel 64.3 som ett kreditinstitut innehar i andra kreditinstitut och finansiella institut än de som anges i leden l och m, i den mån dessa ägarposter, fordringar och instrument tillsammans överstiger 10 % av kreditinstitutets kapitalbas beräknad före avdrag för posterna enligt leden l–p.

o) Ägarintresse av det slag som avses i artikel 4.10, vilket ett kreditinstitut innehar i

   i) försäkringsföretag i den mening som avses i artikel 6 i direktiv 73/239/EEG ([1]), artikel 4 i direktiv 2002/83/EG ([2]) eller artikel 1 b i direktiv 98/78/EG ([3]),

([1]) Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp (EGT L 330, 5.12.1998, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

ii) återförsäkringsföretag i den mening som avses i artikel 1 c i direktiv 98/78/EG,

iii) försäkringsholdingföretag i den mening som avses i artikel 1 led i i direktiv 98/78/EG.

p) Var och en av följande poster som ett kreditinstitut innehar i de enheter som definieras i punkt o i vilka det har ägarintresse:

i) De instrument som avses i artikel 16.3 i direktiv 73/239/EEG.

ii) De instrument som avses i artikel 27.3 i direktiv 2002/83/EG.

q) För kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt underavsnitt 2 i avsnitt 3, negativa belopp som uppstår vid beräkning enligt punkt 36 i del 1 i bilaga VII, och belopp för förväntade förluster beräknade enligt punkterna 32–33 i del 1 i bilaga VII.

r) Beloppet för exponeringar genom värdepapperiseringspositioner som enligt del 4 i bilaga IX ges en riskvikt på 1 250 %, beräknat på det sätt som anges i den delen.

Vid tillämpningen av punkt b får medlemsstaterna medge kreditinstitut att inräkna delårsöverskott redan innan stämmobeslut föreligger, dock endast om sådant överskott verifierats av de för revision ansvariga och förutsatt att de behöriga myndigheterna finner det styrkt att beloppet räknats fram enligt de principer som anges i direktiv 86/635/EEG och att det beräknats netto, efter avdrag för förutsebara kostnader och utdelningar.

För ett kreditinstitut som är originator till en värdepapperisering skall en nettovinst som uppkommer till följd av kapitalisering av framtida inkomster av de värdepapperiserade tillgångarna och som ger en kreditförstärkning till positioner inom värdepapperiseringen undantas från den post som anges i punkt b.

Artikel 58

Om aktier i ett annat kreditinstitut, finansiellt institut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingföretag innehas tillfälligt i syfte att ge finansiellt bistånd för att rekonstruera och rädda denna enhet, får den behöriga myndigheten bevilja undantag från bestämmelserna om avdrag i punkterna l–p i artikel 57.

Artikel 59

Som ett alternativ till avdrag av poster enligt punkterna o och p i artikel 57 får medlemsstaterna tillåta att deras kreditinstitut också tillämpar metoderna 1, 2 eller 3 i bilaga I i direktiv 2002/87/EG i tillämpliga delar. Metod 1 (sammanställd redovisning) får endast tillämpas om den behöriga myndigheten är säker på graden av samordnad förvaltning och intern kontroll avseende de enheter som skall inbegripas i tillämpningsområdet för sammanställningen. Den valda metoden skall tillämpas konsekvent över tiden.

Artikel 60

Medlemsstaterna får föreskriva att kreditinstitut som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt avsnitt 1 i kapitel 4 eller extra tillsyn enligt ovan nämnda direktiv 2002/87/EG, vid beräkning av den egna icke gruppbaserade kapitalbasen inte behöver dra ifrån poster enligt punkterna l–p i artikel 57 i de kreditinstitut, finansiella institut eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingföretag som omfattas av den gruppbaserade tillsynen eller av den extra tillsynen.

Denna bestämmelse skall tillämpas på alla aktsamhetsregler som är harmoniserade genom gemenskapsrättsakter.

Artikel 61

Kapitalbasbegreppet såsom definierat i punkterna a–h i artikel 57 ger uttryck för ett maximalt antal poster och maximala belopp som får medräknas. Medlemsstaterna skall ha frihet att besluta i vad mån dessa poster skall användas, huruvida lägre gränsvärden skall gälla, samt huruvida avdrag skall ske för andra poster än dem som angivits i punkterna i-r i artikel 57.

De poster som anges i punkterna a–e i artikel 57 skall stå till ett kreditinstituts förfogande för obegränsad och omedelbar användning till täckning av risker eller förluster när sådana uppkommer. Beloppet skall anges netto efter avräkning av varje skattepålaga som kan förutses när beräkningen görs, eller vara vederbörligen justerat i förhållande till hur mycket skatten minskar det belopp som kan användas till täckning av risker eller förluster.

Artikel 62

Medlemsstaterna får lämna rapporter till kommissionen om utvecklingen mot ökad enhetlighet i syfte att nå fram till en gemensam definition av begreppet ”kapitalbas”. Med stöd av dessa rapporter skall kommissionen, om så krävs, senast den 1 januari 2009 överlämna ett förslag till Europaparlamentet och rådet om ändring av detta avsnitt.

Artikel 63

1. Det av en medlemsstat använda kapitalbasbegreppet får innefatta även övriga poster, oavsett deras juridiska eller redovisningsmässiga benämningar, förutsatt att dessa har följande egenskaper:

a) De kan fritt nyttjas av kreditinstitutet till täckning av normala risker i bankrörelse i fall där förlust eller nedgång i kapitalet ännu inte har konstaterats.

b) De framgår av kreditinstitutets internredovisning.

c) Deras storlek är fastställd av kreditinstitutets verkställande ledning, är reviderad av oberoende revisorer, tillkännagiven för de behöriga myndigheterna och underkastad deras tillsyn.

2. Värdepapper med obegränsad löptid och andra instrument kan också godtas som övriga poster om de uppfyller följande villkor:

a) De skall inte kunna återbetalas på innehavarens initiativ eller utan behörig myndighets förhandsgodkännande.

b) I låneavtalet skall kreditinstitutet tillförsäkras möjlighet att uppskjuta betalning av skuldräntan.

c) Långivarens fordran på kreditinstitutet skall vara helt efterställd samtliga fordringar vars rätt till betalning ej är efterställd.

d) De handlingar, i vilka emissionsvillkoren anges, skall innehålla en bestämmelse om att skuld och obetald ränta skall kunna tas i anspråk till täckning av förluster, under det att kreditinstitutet skall medges möjlighet att fortsätta sin verksamhet.

e) Endast till fullo inbetalt belopp skall medräknas.

Till dessa värdepapper och andra instrument får medräknas andra kumulativa preferensaktier än sådana som avses i artikel 57 h.

3. När det gäller kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt underavsnitt 2 i avsnitt 3, får positiva belopp som uppstår vid beräkning enligt del 1 punkt 36 i bilaga VII godtas som övriga poster i en omfattning som motsvarar 0,6 % av de riskvägda exponeringsbelopp som beräknats enligt underavsnitt 2. För sådana kreditinstitut skall värdejusteringar och avsättningar som ingår i den beräkning som avses i punkt 36 i del 1 i bilaga VII och avsättningar för exponeringar enligt artikel 57 e inte räknas in i kapitalbasen på annat sätt än det som anges i denna punkt. I detta avseende skall i riskvägda exponeringsbelopp inte medräknas belopp som beräknats för positioner inom värdepapperisering med en riskvikt på 1 250 %.

Artikel 64

1. Förpliktelser som gäller för medlemmar i kreditinstitut, bildade i form av kooperativa institut som avses i artikel 57 g, skall inbegripa ansvarighet för tecknat, ännu ej inbetalt kapital, samt skyldighet att utan rätt till återbetalning tillskjuta ytterligare medel när förlust uppkommit hos kreditinstitutet, i vilket fall det skall kunna krävas omedelbar inbetalning av sådana medel.

Detsamma skall gälla i fråga om solidarisk ansvarighet som åvilar låntagare hos kreditinstitut av fondkaraktär.

Alla sådana poster får inräknas i kapitalbasen i den utsträckning de enligt nationell lagstiftning kan ingå i kapitalbasen för ifrågavarande institut.

2. Medlemsstaterna får inte i offentliga kreditinstituts kapitalbas inräkna garantiförbindelser som staten eller lokala myndigheter utställt till sådana institut.

3. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna får i kapitalbasen inräkna sådana kumulativa preferensaktier med begränsad löptid, som avses i artikel 57 h, samt sådana skuldförbindelser med efterställd rätt till betalning som avses i samma bestämmelse, förutsatt att det föreligger bindande avtal, enligt vilket sådana förbindelser vid kreditinstitutets konkurs eller likvidation efterställs alla andra borgenärers fordringar och inte återbetalas förrän alla andra samtidigt utestående skulder har reglerats.

Skuldförbindelser med efterställd rätt till betalning skall uppfylla följande ytterligare villkor:

a) Endast helt inbetalda medel får beaktas.

b) Lånen skall ha en ursprunglig löptid av minst fem år, varefter de får återbetalas.

c) Den del till vilken de får inräknas i kapitalbasen skall gradvis minskas under i vart fall de senaste fem åren före förfallodagen.

d) Låneavtalet skall inte innehålla någon bestämmelse om att skulden skall förfalla till betalning före avtalad förfallodag, under några andra särskilda omständigheter än då kreditinstitut är föremål för likvidation.

Vid tillämpningen av punkt b i andra stycket skall, om löptiden inte är bestämd, återbetalning av de berörda lånen kunna ske först efter fem års uppsägningstid, med mindre lånen inte längre anses ingå i kapitalbasen eller förhandsmedgivande av behöriga myndigheter är särskilt föreskrivet för förtida återbetalning. De behöriga myndigheterna får medge förtida återbetalning av sådana lån, förutsatt att begäran härom görs på emittentens initiativ och att ifrågavarande kreditinstituts soliditet därmed inte påverkas.

4. Kreditinstituten skall inte i sin kapitalbas räkna in vare sig den del av fond för verkligt värde som härrör från vinster eller förluster på säkring av kassaflöden av finansiella instrument som värderas till upplupet anskaffningsvärde eller eventuella vinster eller förluster på egna skuldförbindelser som värderas till verkligt värde och som beror på ändringar av kreditinstitutets egna kreditstatus.

Artikel 65

1. När kapitalbasen beräknas på gruppbasis, skall gruppbaserade belopp, hänförliga till poster som angivits i artikel 57, användas i enlighet med bestämmelserna i avsnitt 1 av kapitel 4. Dessutom får följande poster, i de fall de är kreditposter (negativa), betraktas som gruppbaserade reserver vid beräkning av kapitalbasen:

a) Minoritetsintressen som avses i artikel 21 i direktiv 83/349/EEG, då metoden för global integration tillämpas.

b) Sådana differenser vid första sammanställning som avses i artiklarna 19, 30 och 31 i direktiv 83/349/EEG.

c) Sådana omräkningsskillnader som avses i artikel 39.6 i direktiv 86/635/EEG.

d) Skillnader som uppkommer då vissa ägarintressen beaktas i enlighet med den metod som anges i artikel 33 i direktiv 83/349/EEG.

2. När de poster som avses i punkt 1 a–d är debetposter (positiva) skall avdrag ske för dem vid beräkning av den gruppbaserade kapitalbasen.

Artikel 66

1. För de poster som avses i artikel 57 d–h skall följande gränsvärden gälla:

a) Summan av posterna enligt punkterna d-h får inte överstiga 100 % av posterna enligt punkt a plus b och c minus i–k.

b) Summan av posterna enligt punkterna g–h får inte överstiga 50 % av posterna enligt punkt a plus b och c minus i–k.

2. Summan av posterna i artikel 57 l–r skall till hälften dras ifrån summan av posterna i artikel 57 a–c minus i–k, och till hälften ifrån summan av posterna d–h i artikel 57, efter det att de gränser som fastställs i punkt 1 i denna artikel tillämpats. Om hälften av summan av posterna l–r överskrider summan av posterna d–h i artikel 57 skall det överskridande beloppet dras av från summan av posterna a–c minus i–k i artikel 57. Posterna i led r i artikel 57 skall inte dras av om de har tagits med i beräkning av de riskvägda exponeringsbeloppen enligt artikel 75 på det sätt som närmare anges i del 4 av bilaga IX.

3. Bestämmelserna i detta avsnitt skall vid tillämpning av avsnitt 5 och 6 läsas utan beaktande av de poster som avses i punkterna q och r i artikel 57 och i artikel 63.3.

4. De behöriga myndigheterna får medge kreditinstitut att överskrida gränsvärdena enligt punkt 1 under förhållanden som är exceptionella och av tillfällig natur.

Artikel 67

Det skall nöjaktigt styrkas inför de behöriga myndigheterna att de i detta avsnitt angivna villkoren har uppfyllts.

Avsnitt 2

Avsättningar för risker

Underavsnitt 1

Tillämpningsnivå

Artikel 68

1. Varje kreditinstitut skall individuellt uppfylla de förpliktelser som anges i artiklarna 22 och 75 samt i avsnitt 5.

2. Varje kreditinstitut som varken är ett dotterföretag i den medlemsstat där det auktoriserats och står under tillsyn eller ett moderföretag och varje kreditinstitut som inte ingår i sammanställningen enligt artikel 73 skall individuellt uppfylla kraven i artiklarna 120 och 123.

3. Varje kreditinstitut som varken är moderföretag eller dotterföretag och varje kreditinstitut som inte ingår i en sammanställning enligt artikel 73 skall individuellt uppfylla kraven i kapitel 5.

Artikel 69

1. Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa artikel 68.1 på dotterföretag till kreditinstitut, om både dotterföretaget och kreditinstitutet omfattas av auktorisation och tillsyn i medlemsstaten i fråga, dotterföretaget omfattas av den gruppbaserade tillsynen över det kreditinstitut som är dess moderföretag och samtliga följande villkor är uppfyllda i syfte att säkerställa att kapitalbasen är lämpligt fördelad mellan moderföretag och dotterföretag:

a) Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt skall kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder.

b) Antingen uppfyller moderföretaget behöriga myndigheters krav på sund förvaltning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med samtycke av den behöriga myndigheten, svara för de åtaganden som dotterföretaget gjort, eller också löper dotterföretaget endast försumbara risker.

c) Moderföretagets förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risk omfattar även dotterföretaget.

d) Moderföretaget innehar mer än 50 % av de rösträtter som är knutna till aktier och andelar i dotterföretagets kapital och/eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av ledamöterna i dotterföretagets ledningsorgan i enlighet med artikel 11.

2. Medlemsstaterna får utnyttja den möjlighet som anges i punkt 1 om moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat som kreditinstitutet, förutsatt att det omfattas av samma tillsyn som den som utövas över kreditinstitut och särskilt av de normer som fastställs genom artikel 71.1.

3. Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa artikel 68.1 på ett moderkreditinstitut i en medlemsstat, om kreditinstitutet omfattas av auktorisation och tillsyn i medlemsstaten i fråga och omfattas av den gruppbaserade tillsynen och alla följande villkor är uppfyllda i syfte att säkerställa att kapitalbasen är lämpligt fördelad mellan moderföretag och dotterföretag:

a) Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att snabbt överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till moderkreditinstitutet i en medlemsstat.

b) De förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risk som är av betydelse för gruppbaserad tillsyn omfattar moderkreditinstitutet i en medlemsstat.

Den behöriga myndigheten som tillämpar denna punkt skall underrätta behöriga myndigheter i alla andra medlemsstater.

4. Utan att detta påverkar allmängiltigheten av artikel 144 skall de behöriga myndigheter i medlemsstater som utnyttjar den valmöjlighet som anges i punkt 3 offentliggöra på det sätt som avses i artikel 144:

a) De kriterier som den tillämpar för att fastställa att det inte finns några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av kapitalbas eller återbetalning av skulder.

b) Antalet moderkreditföretag som drar nytta av den valmöjlighet som anges i punkt 3 och antalet sådana som har dotterföretag i ett tredje land.

c) På aggregerad nivå i medlemsstaten:

i) Den totala kapitalbas på gruppnivå för moderkreditinstitut i en medlemsstat som drar nytta av den valmöjlighet som anges i punkt 3, som innehas av dotterföretag i tredje land.

ii) Den andel i procent av den totala kapitalbas på gruppnivå för moderkreditinstitut i en medlemsstat som drar nytta av den valmöjlighet som anges i punkt 3, som motsvarar den kapitalbas som innehas av dotterföretag i tredje land.

iii) Den andel i procent av den sammanlagda lägsta kapitalbas på gruppnivå som krävs enligt artikel 75 för moderkreditinstitut i en medlemsstat som drar nytta av den valmöjlighet som anges i punkt 3, som motsvarar den kapitalbas som innehas av dotterföretag i tredje land.

Artikel 70

1. Om inte annat föreskrivs i punkterna 2-4 i denna artikel får de behöriga myndigheterna genom beslut i varje enskilt fall tillåta att ett moderkreditinstitut i sin beräkning av kravet enligt artikel 68.1 medräknar dotterföretag som uppfyller kraven i punkterna c och d i artikel 69.1 och vilkas exponering eller skulder väsentligen avser detta moderkreditinstitut.

2. Förfarandet enligt punkt 1 skall endast vara tillåtet om moderkreditinstitutet på ett tillfredsställande sätt visar behöriga myndigheter de omständigheter och förfaranden, däribland även rättsliga förfaranden, enligt vilka det inte finns några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att dotterföretaget snabbt skall kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala förfallna skulder till moderföretaget.

3. Om en behörig myndighet utövar sin beslutanderätt i enlighet med punkt 1, skall den regelbundet och minst en gång per år underrätta behöriga myndigheter i alla andra medlemsstater om de fall då punkt 1 tillämpats och om de omständigheter och förfaranden som avses i punkt 2. Om dotterföretaget ligger i ett tredje land skall de behöriga myndigheterna även lämna samma uppgifter till de behöriga myndigheterna i detta tredje land.

4. Utan att detta påverkar allmängiltigheten av artikel 144 skall de behöriga myndigheter som utövar den beslutanderätt som anges i punkt 1 offentliggöra på det sätt som avses i artikel 144

a) de kriterier som den tillämpar för att fastställa att det inte finns några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för en snabb överföring av kapitalbas eller återbetalning av skulder,

b) antalet moderkreditinstitut som drar nytta av den valmöjlighet som anges i punkt 1 och antalet sådana som innefattar dotterföretag i ett tredje land,

c) på aggregerad nivå i medlemsstaten:

i) Den totala kapitalbas för moderkreditinstitut som drar nytta av den valmöjlighet som anges i punkt 1, som innehas av dotterföretag i tredje land.

ii) Den andel i procent av den totala kapitalbas för moderkreditinstitut som drar nytta av den valmöjlighet som anges i punkt 1, som motsvarar den kapitalbas som innehas av dotterföretag i tredje land.

iii) Den andel i procent av den sammanlagda lägsta kapitalbas som enligt artikel 75 krävs av ett

moderkreditinstitut som drar nytta av den valmöjlighet som anges i punkt 1, som motsvarar den kapitalbas som innehas av dotterföretag i tredje land.

Artikel 71

1. Utan att detta påverkar tillämpningen av artiklarna 68–70, skall moderkreditinstitut i en medlemsstat, i den omfattning och på det sätt som föreskrivs genom artikel 133, uppfylla de krav som fastställs genom artiklarna 75, 120 och 123 samt avsnitt 5 på grundval av sin finansiella situation på gruppbasis.

2. Utan att detta påverkar tillämpningen av artiklarna 68–70, skall kreditinstitut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, i den omfattning och på det sätt som föreskrivs i artikel 133, uppfylla de krav som anges i artiklarna 75, 120 och 123 samt avsnitt 5 på grundval av det finansiella holdingföretagets gruppbaserade finansiella ställning.

Om fler än ett kreditinstitut kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, skall första stycket endast tillämpas på det kreditinstitut som skall omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 125 och 126.

Artikel 72

1. Varje moderkreditinstitut inom EU skall uppfylla kraven i kapitel 5 på grundval av sin finansiella situation på gruppbasis.

Betydande dotterföretag till moderkreditinstitut inom EU skall offentliggöra de uppgifter som anges i punkt 5 i del 1 i bilaga XII, individuellt eller på undergruppsbasis.

2. Kreditinstitut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU skall uppfylla kraven i kapitel 5 på grundval av det finansiella holdingföretagets finansiella ställning på gruppbasis.

Betydande dotterföretag till finansiella moderholdingföretag inom EU skall offentliggöra de uppgifter som anges i punkt 5 i del 1 i bilaga XII, individuellt eller på undergruppsbasis.

3. De behöriga myndigheter som ansvarar för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 125 och 126 får besluta att helt eller delvis inte tillämpa punkterna 1 och 2 på kreditinstitut som omfattas av jämförbara offentliggöranden som lämnats på gruppbasis av ett moderföretag som är etablerat i tredje land.

Artikel 73

1. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheter som enligt artiklarna 125 och 126 har till uppgift att utöva den gruppbaserade tillsynen i följande fall får besluta att undanta ett kreditinstitut, ett finansiellt institut eller ett företag som tillhandahåller anknutna tjänster från reglerna om gruppbaserad tillsyn när institutet eller företaget är ett dotterföretag eller ett företag i vilket ägarintresse innehas.

a) Om företaget i fråga är beläget i ett tredjeland där rättsliga hinder föreligger för överföring av nödvändig information.

b) Om företaget i fråga enligt de behöriga myndigheternas bedömning endast är av försumbara betydelse med hänsyn till syftet med övervakningen av kreditinstitut och i samtliga fall om företagets totala balansomslutning uppgår till mindre än det lägsta av följande belopp:

   i) 10 000 000 EUR.

   ii) 1 % av den totala balansomslutningen i moderföretaget eller i det företag som innehar ägarintresse.

c) Om de behöriga myndigheter som har ansvar för den gruppbaserade tillsynen bedömer att sammanställning av den finansiella ställningen i företaget i fråga skulle vara olämplig eller vilseledande med hänsyn till syftet med den gruppbaserade tillsynen.

Även om, i de fall som avses i led b i första stycket, flera företag var för sig uppfyller de kriterier som där anges skall de omfattas av bestämmelserna om sammanställd redovisning om de tillsammans är av icke oväsentlig betydelse med hänsyn till det angivna syftet.

2. De behöriga myndigheterna skall kräva att dotterkreditinstitut tillämpar kraven i artiklarna 75, 120 och 123 samt avsnitt 5 på undergruppsbasis, om sådana kreditinstitut, eller deras moderföretag, om det är ett finansiellt holdingföretag, som dotterföretag i tredje land har ett kreditinstitut, ett finansiellt institut eller ett kapitalförvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2002/87/EG eller har ett ägarintresse i ett sådant företag.

3. De behöriga myndigheterna skall kräva att moder- och dotterföretag som omfattas av detta direktiv uppfyller kraven i artikel 22 på grupp- eller undergruppsbasis för att säkerställa att deras styrformer, metoder och rutiner är enhetliga och väl integrerade och att alla uppgifter och upplysningar som är av betydelse för tillsynen kan tas fram.

Underavsnitt 2

Beräkning av krav

Artikel 74

1. Om inte annat föreskrivs, skall värderingen av tillgångar och poster utanför balansräkningen utföras i enlighet med de redovisningsramar som gäller för kreditinstitutet i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 och direktiv 86/635/EEG.

2. Utan hinder av kraven i artiklarna 68–72 skall beräkningar i syfte att kontrollera att kreditinstituten uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 75 göras minst två gånger varje år.

Kreditinstituten skall meddela resultaten och övrig begärd information till de behöriga myndigheterna.

Underavsnitt 3

Miniminivå för kapitalbasen

Artikel 75

Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 136, skall medlemsstaterna kräva att kreditinstitut kan redovisa en kapitalbas som vid varje tillfälle är minst lika med det sammanlagda beloppet av följande kapitalkrav:

a) För kreditrisk och utspädningsrisk i samband med all affärsverksamhet i institutet med undantag av verksamhet med handelslagret och icke-likvida tillgångar om dessa dragits från kapitalbasen i enlighet med artikel 13.2 d i direktiv 2006/49/EG: 8 % av beloppet för de samlade riskvägda exponeringarna, beräknade i enlighet med avsnitt 3.

b) För positionsrisk, avvecklingsrisk och motpartsrisk samt, om medgivande att överskrida de gränser som anges i artiklarna 111–117 har erhållits, stora exponeringar utöver dessa gränser i samband med institutets verksamhet med handelslagret: kapitalkrav som bestäms i enlighet med artikel 18 och avsnitt 4 i kapitel V i direktiv 2006/49/EG.

c) För valutarisk och råvarurisk i samband med all affärsverksamhet i institutet: kapitalkrav som bestäms i enlighet med artikel 18 i direktiv 2006/49/EG.

d) För operativa risker i samband med all affärsverksamhet i institutet: kapitalkrav som fastställs i enlighet med avsnitt 4.

Avsnitt 3

Minimikrav på kapitalbas för kreditrisker

Artikel 76

Kreditinstitut skall antingen använda den schablonmetod som föreskrivs i artiklarna 78–83 eller, om de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande i enlighet med artikel 84, den metod baserad på intern riskklassificering (”internmetoden”) som föreskrivs i artiklarna 84–89 vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 75 a.

Artikel 77

I detta avsnitt avses med ”exponering” en tillgång eller en post utanför balansräkningen.

Underavsnitt 1

Schablonmetoden

Artikel 78

1. Med förbehåll för punkt 2 skall exponeringsvärdet för en tillgångspost vara dess värde i balansräkningen, och exponeringsvärdet för en post utanför balansräkningen som tas upp i bilaga II skall vara lika med följande procentandelar av dess värde: 100 % om det är en högriskpost, 50 % om det är en medelriskpost, 20 % om det är en medel-lågriskpost och 0 % om det är en lågriskpost. De poster utanför balansräkningen som avses i föregående mening skall indelas i riskkategorier enligt bilaga II. För kreditinstitut som använder den fullständiga metoden för finansiella säkerheter enligt del 3 i bilaga VIII skall, då en exponering uppkommer genom att värdepapper eller råvaror säljs, ställs som säkerhet eller lånas ut inom ramen för repor, aktie- eller råvarulån samt marginallån, exponeringsvärdet höjas genom en justering för volatilitet som är anpassad till värdepapperen eller råvarorna i enlighet med punkterna 34-59 i del 3 i bilaga VIII.

2. Exponeringsvärdet för ett derivatinstrument som tas upp i bilaga IV skall fastställas enligt bilaga III, varvid effekterna av avtal om novation och andra nettningsöverenskommelser skall beaktas i enlighet med bilaga III vid tillämpningen av metoderna. Exponeringsvärdet för repor, aktie- eller råvarulån, transaktioner med lång avvecklingscykel och marginallån kan fastställas i enlighet med antingen bilaga III eller bilaga VIII.

3. Om en exponering är föremål för förbetalt kreditriskskydd får det tillämpliga exponeringsvärdet för denna post ändras i enlighet med underavsnitt 3.

4. Utan hinder av punkt 2 skall värdet på utestående kreditriskexponeringar, enligt det som fastställts av den behöriga myndigheten, mot en central motpart fastställas i enlighet med punkt 6 i del 2 i bilaga III under förutsättning att den centrala motpartens motpartskreditriskexponering avseende alla avtalsparter dagligen säkrats fullt ut.

Artikel 79

1. Varje exponering skall hänföras till någon av följande exponeringsklasser:

a) Fordringar eller villkorade fordringar på nationella regeringar eller centralbanker.

b) Fordringar eller villkorade fordringar på delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter.

c) Fordringar eller villkorade fordringar på administrativa organ och icke-kommersiella företag.

d) Fordringar eller villkorade fordringar på multilaterala utvecklingsbanker.

e) Fordringar eller villkorade fordringar på internationella organisationer.

f) Fordringar eller villkorade fordringar på institut.

g) Fordringar eller villkorade fordringar på företag.

h) Fordringar eller villkorade fordringar på hushåll.

i) Fordringar eller villkorade fordringar mot säkerhet i fastighet.

j) Oreglerade poster.

k) Poster som tillhör kategorier som enligt reglering präglas av hög risk.

l) Fordringar i form av täckta obligationer.

m) Positioner i värdepapperisering.

n) Kortfristiga fordringar på institut och andra företag.

o) Fordringar i form av andelar i företag för kollektiva investeringar (fondföretag).

p) Övriga poster.

2. För att kunna hänföras till klassen för hushållsexponeringar som avses i punkt 1 h skall en exponering uppfylla följande villkor:

a) Exponeringen skall gälla antingen en eller flera enskilda personer eller en liten eller medelstor juridisk person.

b) Exponeringen skall vara en av ett betydande antal exponeringar med liknande egenskaper, så att riskerna i samband med sådan utlåning minskas väsentligt.

c) Det totala beloppet för skulden till kreditinstitutet och moder- och syskonföretag, inklusive eventuella förfallna exponeringar, för den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning som är gäldenär, men exklusive fordringar eller villkorade fordringar mot säkerhet i bostadsfastighet, får inte enligt kreditinstitutets kännedom överstiga 1 000 000 EUR. Kreditinstitutet skall vidta rimliga åtgärder för att fastställa detta.

Värdepapper får inte hänföras till klassen för hushållsexponeringar.

3. Nuvärdet av minimihyresbetalningar från hushåll får hänföras till klassen för hushållsexponeringar.

Artikel 80

1. För beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp skall riskvikter tillämpas på alla exponeringar, som inte dras från kapitalbasen, i enlighet med del 1 i bilaga VI. Riskvikterna skall bygga på den exponeringsklass som exponeringen hänförts till och, i den utsträckning som anges i del 1 i bilaga VI, på dess kreditkvalitet. Kreditkvaliteten får fastställas med hänvisning till externa ratinginstituts kreditvärderingar i enlighet med artiklarna 81–83 eller till kreditvärderingar som gjorts av sådana exportkreditorgan som beskrivs i del 1 i bilaga VI.

2. Vid riskvägning enligt punkt 1 skall exponeringsvärdet multipliceras med den riskvikt som anges i, eller som fastställts enligt, detta underavsnitt.

3. När det gäller beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för exponeringar mot institut, skall medlemsstaterna besluta om man skall införa den metod som bygger på kreditkvaliteten hos den stat enligt vars rätt institutet är etablerat eller den metod som bygger på kreditkvaliteten hos motpartsinstitutet i enlighet med bilaga VI.

4. Utan hinder av punkt 1 får, om en exponering är föremål för förbetalt kreditriskskydd, den tillämpliga riskvikten för denna post ändras i enlighet med underavsnitt 3.

5. Riskvägda exponeringsbelopp för positioner i värdepapperiseringar skall beräknas i enlighet med underavsnitt 4.

6. Exponeringar, för vilka inga andra föreskrifter om beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen ges i detta underavsnitt, skall tilldelas riskvikten 100 %.

7. Under förutsättning att det inte gäller exponeringar som ger upphov till sådana poster som avses i artikel 57 a-h får de behöriga myndigheterna medge undantag från kraven i punkt 1 i denna artikel för ett kreditinstituts exponeringar mot en motpart som är dess moder-, dotter- eller syskonföretag eller ett företag står i ett sådant samband som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG, om följande villkor är uppfyllda:

a) Motparten är ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, ett finansiellt institut, ett kapitalförvaltningsbolag eller ett företag för anknutna tjänster som omfattas av tillfredsställande tillsynskrav.

b) Motparten ingår utan förbehåll i samma företagsgrupp som kreditinstitutet.

c) Samma förfaranden för riskbedömning, riskmätning och kontroll gäller för motparten som för kreditinstitutet.

d) Motparten är etablerad i samma medlemsstat som kreditinstitutet.

e) Det finns inte några rådande eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att motparten snabbt skall kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till kreditinstitutet.

I sådana fall skall riskvikten 0 % åsättas.

8. Under förutsättning att det inte gäller exponeringar som ger upphov till sådana poster som avses i artikel 57 a-h får de behöriga myndigheterna medge undantag från kraven i punkt 1 i denna artikel för ett kreditinstituts exponeringar mot en motpart som ingår i samma institutionella skyddssystem som det långivande institutet, om följande villkor är uppfyllda:

a) De krav som ställs upp i led a, d och e i punkt 7.

b) Kreditinstitutet och motparten har gått med i ett avtalsgrundat eller lagstadgat skyddssystem som skyddar dessa institut och särskilt säkerställer deras likviditet och solvens vid behov så att konkurs kan undvikas (nedan kallat institutionellt skyddssystem).

c) Ordningen är sådan att det institutionella skyddssystemet kan ge det stöd som krävs enligt dess åtagande från lätt tillgängliga medel.

d) Det institutionella skyddssystemet förfogar över lämpliga och enhetligt fastställda system för övervakning och klassificering av risker (som ger en fullständig översikt över risksituationen för den enskilda medlemmen och för det institutionella skyddssystemet som helhet) och motsvarande möjligheter till inflytande. Dessa system skall på lämpligt sätt följa exponeringar som fallerat i enlighet med punkt 44 i del 4 i bilaga VII.

e) Det institutionella skyddssystemet genomför egna riskbedömningar vars resultat vidarebefordras till de enskilda medlemmarna.

f) Det institutionella skyddssystemet skall en gång per år upprätta och offentliggöra endera en konsoliderad rapport som omfattar en balansräkning, en vinst- och förlustredovisning, en lägesrapport och en riskrapport för det institutionella skyddssystemet som helhet, eller en rapport som omfattar en samlad balansräkning, en samlad vinst- och förlustredovisning, en lägesrapport och en riskrapport för det institutionella skyddssystemet som helhet.

g) Medlemmarna i det institutionella skyddssystemet är skyldiga att åtminstone 24 månader i förväg anmäla om de önskar lämna systemet.

h) Flerfaldig användning av beståndsdelar som får användas för framräkning av kapitalbasen ("multiple gearing") liksom varje otillbörligt skapande av kapitalbas mellan medlemmarna av det institutionella skyddssystemet skall elimineras.

i) Det institutionella skyddssystemet skall grundas på medlemskap av många kreditinstitut som i huvudsak har en homogen affärsprofil.

j) De relevanta behöriga myndigheterna skall med regelbundna mellanrum godkänna och övervaka att de system som avses i led d är tillräckliga.

I sådana fall skall en riskvikt på 0 % åsättas.

Artikel 81

1. En extern kreditvärdering får inte användas för att fastställa riskvikten för en exponering enligt artikel 80 om inte det ratinginstitut som tillhandahållit den av de behöriga myndigheterna förklarats valbart för detta ändamål (i detta underavsnitt: "valbart ratinginstitut").

2. De behöriga myndigheterna får inte förklara ett ratinginstitut valbart för det ändamål som avses i artikel 80 om de inte är övertygade om att dess värderingsmetoder uppfyller kraven på objektivitet och oberoende samt fortlöpande översyn och öppenhet, och att de kreditvärderingar de leder till uppfyller kraven på trovärdighet och öppenhet. Därvid skall de behöriga myndigheterna beakta de tekniska kriterier som anges i del 2 i bilaga VI.

3. Om ett ratinginstitut har förklarats valbart av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, får de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater förklara institutet valbart utan att genomföra något eget bedömningsförfarande.

4. De behöriga myndigheterna skall offentliggöra en förklaring av förfarandet för att förklara ratinginstitut valbara och en förteckning över valbara ratinginstitut.

Artikel 82

1. De behöriga myndigheterna skall med beaktande av de tekniska kriterierna i del 2 i bilaga VI i fråga om varje valbart ratinginstitut avgöra vilka av de kreditkvalitetssteg som anges i del 1 i samma bilaga som ratinginstitutets olika kreditvärderingsbetyg skall anses motsvara. Dessa avgöranden skall vara objektiva och konsekventa.

2. När de behöriga myndigheterna i en medlemsstat har fattat ett avgörande enligt punkt 1, får de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater erkänna detta avgörande utan att genomföra något eget förfarande för ett avgörande i frågan.

Artikel 83

1. Ratinginstituts kreditvärderingar skall vid beräkningen av ett kreditinstituts riskvägda exponeringsbelopp användas på ett konsekvent sätt och i enlighet med del 3 i bilaga VI. Kreditvärderingar får inte användas selektivt.

2. Kreditinstituten skall använda sådana kreditvärderingar som ratinginstitut har utfärdat på begäran av en låntagare eller annan intressent. Med tillstånd av den ansvariga behöriga myndigheten får de dock även använda kreditvärderingar som ratinginstitutet utfärdat på eget initiativ.

Underavsnitt 2

Internmetoden

Artikel 84

1. I enlighet med detta underavsnitt får de behöriga myndigheterna tillåta kreditinstitut att beräkna sina riskvägda exponeringsbelopp med en metod som bygger på intern riskklassificering ("internmetoden"). Uttryckligt tillstånd skall krävas för varje kreditinstitut.

2. Tillstånd får endast ges om den behöriga myndigheten har övertygat sig om att kreditinstitutets system för hantering och klassificering av exponeringar för kreditrisk är sunda och genomförs med integritet samt att instituten uppfyller följande normer i enlighet med del 4 i bilaga VII:

a) Kreditinstitutets riskklassificeringssystem skall ge förutsättningar för en tillfredsställande bedömning av gäldenärer och transaktioner, lämplig riskdifferentiering samt träffsäkra och konsekventa kvantitativa skattningar av risker.

b) De interna riskklassificeringar och skattningar av sannolikheten för fallissemang och förluster, som används vid beräkningen av kapitalkrav och inom därmed sammanhängande system och förfaranden, skall vara av central betydelse för kreditinstitutets riskhantering och beslutsfattande samt för dess funktioner för godkännande av krediter, intern kapitalallokering och företagsstyrning.

c) Kreditinstitutet skall ha en enhet för kontroll av kreditrisker som ansvarar för dess riskklassificeringssystem och som har en tillfredsställande grad av oberoende och är fri från otillbörlig påverkan.

d) Kreditinstitutet skall samla in och bevara alla relevanta uppgifter som kan ge effektivt stöd för dess förfaranden för mätning och hantering av kreditrisker.

e) Kreditinstitutet skall dokumentera sina system för riskklassificering och motiven för deras utformning samt validera dessa system.

Om ett moderkreditinstitut inom EU och dess dotterföretag eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU och dess dotterföretag tillämpar internmetoden enhetligt, får de behöriga myndigheterna tillåta att moderföretaget och dess dotterföretag betraktas som en enhet när det gäller minimikraven i del 4 i bilaga VII.

3. Ett kreditinstitut som ansöker om att få använda internmetoden skall styrka att det för exponeringsklasserna i fråga har använt riskklassificeringssystem som i stort uppfyller minimikraven i del 4 i bilaga VII inom ramen för sin interna riskmätning och riskhantering under minst tre år innan det kan förklaras kvalificerat att tillämpa internmetoden.

4. Ett kreditinstitut som ansöker om att få använda egna skattningar av LGD-värden och/eller konverteringsfaktorer skall styrka att det har genomfört och använt egna skattningar av LGD-värden och/eller konverteringsfaktorer på ett sätt som i stort överensstämmer med de minimikrav för användning av egna skattningar av dessa parametrar som anges i del 4 i bilaga VII, under minst tre år, innan det kan förklaras kvalificerat att använda egna skattningar av LGD-värden och/eller konverteringsfaktorer.

5. Om ett kreditinstitut inte längre uppfyller kraven i detta underavsnitt, skall det antingen redovisa en plan för den behöriga myndigheten för hur det inom skälig tid åter skall kunna uppfylla kraven eller styrka att effekterna av det bristande uppfyllandet är oväsentliga.

6. När ett moderkreditinstitut inom EU och dess dotterföretag eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU och dess dotterföretag avser att tillämpa internmetoden, skall de behöriga myndigheterna för de olika juridiska personerna samarbeta nära enligt föreskrifterna i artiklarna 129–132.

Artikel 85

1. Utan att detta påverkar artikel 89, skall kreditinstitut samt eventuella moderföretag och syskonföretag tillämpa internmetoden på alla exponeringar.

Förutsatt att de behöriga myndigheterna godkänner detta, får genomförandet ske stegvis per exponeringsklass enligt artikel 86 inom samma affärsenhet, inom olika affärsenheter i samma företagsgrupp eller för användning av egna skattningar av LGD-värden eller konverteringsfaktorer för beräkning av riskvikter för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker.

När det gäller den klass för hushållsexponeringar som avses i artikel 86 får genomförandet ske stegvis per undergrupp av exponeringar som motsvarar de olika korrelationerna i punkterna 10–13 i del 1i bilaga VII.

2. Det genomförande som avses i punkt 1 skall fullföljas under en skälig tidsperiod som skall överenskommas med de behöriga myndigheterna. För genomförandet skall strikta villkor gälla som skall fastställas av de behöriga myndigheterna. Dessa villkor skall utformas så att de säkerställer att den flexibilitet som erbjuds genom punkt 1 inte utnyttjas selektivt i syfte att uppnå minskningar av kapitalkraven för de exponeringsklasser eller affärsenheter som ännu inte omfattas av internmetoden eller vid användningen av egna skattningar av LGD och/eller konverteringsfaktorer.

3. Kreditinstitut som använder internmetoden för någon exponeringsklass skall även använda denna metod för klassen för aktieexponeringar.

4. Med förbehåll för punkterna 1–3 i denna artikel och artikel 89 får kreditinstitut som har erhållit tillstånd enligt artikel 84 att använda internmetoden inte återgå till att tillämpa underavsnitt 1 vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp, såvida de inte kan styrka att det finns goda skäl för detta och har fått de behöriga myndigheternas godkännande.

5. Med förbehåll för punkterna 1–2 i denna artikel och artikel 89 får kreditinstitut som har erhållit tillstånd enligt artikel 87.9 att använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer inte återgå till att tillämpa de LGD-värden och konverteringsfaktorer som avses i artikel 87.8, såvida de inte kan styrka att det finns goda skäl för detta och har fått de behöriga myndigheternas godkännande

Artikel 86

1. Varje exponering skall hänföras till någon av följande exponeringsklasser:

a) Fordringar eller villkorade fordringar på nationella regeringar och centralbanker.

b) Fordringar eller villkorade fordringar på institut.

c) Fordringar eller villkorade fordringar på företag.

d) Fordringar eller villkorade fordringar på hushåll.

e) Aktieexponeringar.

f) Positioner i värdepapperisering.

g) Övriga motpartslösa tillgångar.

2. Följande exponeringar skall behandlas som exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker:

a) Exponeringar mot delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter eller offentliga organ som skall behandlas som exponeringar mot nationella regeringar enligt underavsnitt 1.

b) Exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer som får 0 % riskvikt enligt underavsnitt 1.

3. Följande exponeringar skall behandlas som exponeringar mot institut:

a) Exponeringar mot delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter som inte skall behandlas som exponeringar mot nationella regeringar enligt underavsnitt 1.

b) Exponeringar mot offentliga organ som skall behandlas som exponeringar mot institut enligt underavsnitt 1.

c) Exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker som inte får 0 % riskvikt enligt underavsnitt 1.

4. För att kunna hänföras till klassen för hushållsexponeringar (punkt 1 d) måste exponeringarna uppfylla följande kriterier:

a) Exponeringen skall gälla antingen en eller flera fysiska personer eller en liten eller medelstor juridisk person – i det senare fallet under förutsättning att det totala beloppet för skulden till kreditinstitutet samt moderföretag och syskonföretag, inklusive eventuellt förfallna exponeringar, för den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning som är gäldenär men exklusive fordringar eller villkorade fordringar mot säkerhet i bostadsfastighet, enligt kreditinstitutets kännedom, inte överstiger 1 000 000 EUR, vilket kreditinstitutet skall ha vidtagit rimliga åtgärder för att förvissa sig om.

b) Kreditinstitutet skall i sin riskhantering behandla dem på ett konsekvent och likartat sätt.

c) De skall inte förvaltas individuellt på ett sätt som är likadant som behandlingen av klassen för företagsexponeringar.

d) De skall i samtliga fall ingå i en betydande grupp av exponeringar som förvaltas på likartat sätt.

Nuvärdet av minimihyresbetalningar från hushåll får hänföras till klassen för hushållsexponeringar.

5. Följande exponeringar skall klassificeras som aktieexponeringar:

a) Icke-räntebärande exponeringar som medför en efterställd residualfordran på emittentens tillgångar eller intäkter.

b) Räntebärande exponeringar som till sin ekonomiska substans är likartade med de exponeringar som avses i punkt a.

6. Inom klassen för företagsexponeringar skall kreditinstituten separat som specialutlåning särskilja exponeringar med följande egenskaper:

a) Exponeringen är mot en juridisk person som bildats särskilt för att finansiera och/eller förvalta materiella tillgångar.

b) Avtalsbestämmelserna ger utlånaren en väsentlig grad av kontroll över tillgångarna och den inkomst dessa ger upphov till.

c) Den huvudsakliga finansieringskällan för återbetalningen av lånet är den inkomst som de finansierade tillgångarna ger upphov till och inte den generella betalningskapaciteten i ett kommersiellt företag med mer omfattande verksamhet.

7. Varje fordring som inte hänförs till någon av de exponeringsklasser som anges i punkterna 1 a–b och d–f skall hänföras till den exponeringsklass som anges i punkt 1 c.

8. I den exponeringsklass som avses i punkt 1 g skall restvärdet av leasade tillgångar ingå, om det inte ingår i den hyresexponering som fastställs i punkt 4 i del 3 i bilaga VII.

9. De metoder som kreditinstitutet använder vid fördelningen av exponeringar på de olika exponeringsklasserna skall vara lämpliga för ändamålet och tillämpas konsekvent.

Artikel 87

1. De riskvägda exponeringsbeloppen för kreditrisker som ingår i någon av de exponeringsklasser som anges i artikel 86.1 a–e och g skall, såvida de inte dras från kapitalbasen, beräknas i enlighet med punkterna 1–27 i del 1 i bilaga VII.

2. De riskvägda exponeringsbeloppen för utspädningsrisk avseende förvärvade fordringar skall beräknas enligt punkt 28 i del 1 i bilaga VII. När ett kreditinstitut har full regressrätt avseende förvärvade fordringar gentemot säljaren för fallissemangsrisken och utspädningsrisken behöver bestämmelserna i artiklarna 87 och 88 inte tillämpas på de förvärvade fordringarna. Exponeringen får istället behandlas som en exponering med säkerhet.

3. Beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för kreditrisk och utspädningsrisk skall bygga på de relevanta parametrar som gäller för exponeringen i fråga. Dessa skall bl.a. omfatta sannolikhet för fallissemang (PD), förlust vid fallissemang (LGD), löptid (M) och exponeringsvärde för exponeringen. PD och LGD kan tas upp separat eller tillsammans i enlighet med del 2 i bilaga VII.

4. Utan hinder av punkt 3 skall beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för kreditrisk för alla exponeringar som ingår i den exponeringsklass som avses i artikel 86.1 e ske i enlighet med punkterna 17–26 i del 1 i bilaga VII under förutsättning att de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande. De behöriga myndigheterna får endast tillåta att ett kreditinstitut använder den metod som anges i punkterna 25 och 26 i del 1 i bilaga VII om det uppfyller minimikraven i punkterna 115–123 i del 4 i bilaga VII.

5. Utan hinder av punkt 3 får beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för kreditrisk i samband med exponeringar för specialutlåning ske i enlighet med punkt 6 i del 1 i bilaga VII. De behöriga myndigheterna skall offentliggöra riktlinjer för hur kreditinstituten skall fastställa riskvikter för exponeringar för specialutlåning enligt punkt 6 i del 1 i bilaga VII och godkänna kreditinstitutens metoder för att fastställa dessa.

6. För exponeringar som tillhör de exponeringsklasser som anges i punkterna a-d i artikel 86.1 skall kreditinstituten tillhandahålla egna PD-skattningar i enlighet med artikel 84 och del 4 i bilaga VII.

7. För exponeringar som tillhör den exponeringsklass som avses i artikel 86.1 d skall kreditinstituten tillhandahålla egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer i enlighet med artikel 84 och del 4 i bilaga VII.

8. För exponeringar som tillhör de exponeringsklasser som avses i punkterna a–c i artikel 86.1 skall kreditinstituten tillämpa de LGD-värden som anges i punkt 8 i del 2 i bilaga VII och de konverteringsfaktorer som anges i punkterna 9 a–d i del 3 i bilaga VII.

9. Utan hinder av punkt 8 får de behöriga myndigheterna för alla exponeringar som tillhör den exponeringsklass som anges i artikel 86.1 a–c tillåta att kreditinstituten använder egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer i enlighet med artikel 84 och del 4 i bilaga VII.

10. De riskvägda exponeringsbeloppen för värdepapperiserade exponeringar och för exponeringar som tillhör den exponeringsklass som avses i punkt f i artikel 86.1 skall beräknas i enlighet med underavsnitt 4.

11. Om exponeringar i form av ett företag för kollektiva investeringar (fondföretag) uppfyller de kriterier som anges i punkterna 77–78 i del 1 i bilaga VI och kreditinstitutet har kännedom om fondföretagets samtliga underliggande exponeringar, skall kreditinstitutet granska dessa underliggande exponeringar i syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och belopp för förväntade förluster enligt de metoder som anges i detta underavsnitt.

Om kreditinstitutet inte uppfyller villkoren för att använda de metoder som anges i detta underavsnitt, skall de riskvägda exponeringsbeloppen och beloppen för förväntade förluster beräknas i enlighet med följande metoder:

a) För exponeringar som tillhör den exponeringsklass som anges i punkt e i artikel 86.1: den metod som redovisas i punkterna 19–21 i del 1 i bilaga VII. Om kreditinstitutet därvid inte kan skilja mellan investeringar i venture-capitalföretag och liknande, börsnoterade aktier och övriga aktieexponeringar, skall det behandla aktierna i fråga som övriga aktieexponeringar.

b) För alla andra underliggande exponeringar: den metod som anges i underavsnitt 1 med följande ändringar:

   i) Exponeringarna skall hänföras till tillämplig exponeringsklass och ges riskvikten för den kreditkvalitetsnivå som ligger närmast över den nivå som normalt skulle ha tillämpats på exponeringen.

ii) Exponeringar som hänförs till högre kreditkvalitetsnivåer och som normalt skulle ha tilldelats en riskvikt på 150 % skall tilldelas riskvikten 200 %

12. Om exponeringar i form av ett fondföretag inte uppfyller de kriterier som anges i punkterna 77–78 i del 1 i bilaga VI, eller om kreditinstitutet inte har kännedom om alla de exponeringar som ingår i fonden, skall kreditinstitutet granska dessa exponeringar i syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och belopp för förväntade förluster enligt den metod som anges i punkterna 19–21 i del 1 i bilaga VII. Om kreditinstitutet därvid inte kan skilja mellan investeringar i venture-capitalföretag eller liknande, börsnoterade aktier och övriga aktier, skall det behandla exponeringarna i fråga som exponeringar i övriga aktier. Därvid skall exponeringar i andra värdepapper än aktier hänföras till någon av de klasser (investeringar i venture-capitalföretag eller liknande, börsnoterade aktier eller övriga aktier) som anges i punkt 19 i del 1 i bilaga VII, och okända exponeringar skall hänföras till klassen övriga aktier.

Som alternativ till den nu beskrivna metoden får kreditinstituten själva utföra beräkningen eller utnyttja en tredje part för beräkningen och rapporteringen av de genomsnittliga riskvägda exponeringsbeloppen utifrån fondföretagets underliggande exponeringar i enlighet med följande metoder, under förutsättning att beräkningens och rapportens korrekt kan säkerställas på ett tillfredsställande sätt:

a) För exponeringar som tillhör den exponeringsklass som anges i artikel 86.1 e: den metod som anges i punkterna 19–21 i del 1 i bilaga VII. Om kreditinstitutet därvid inte kan skilja mellan investeringar i venture-capitalföretag eller liknande, börsnoterade aktier och övriga aktieexponeringar, skall det behandla aktierna i fråga som övriga aktieexponeringar.

b) För alla andra underliggande exponeringar: den metod som anges i underavsnitt 1 med följande ändringar:

i) Exponeringarna skall hänföras till tillämplig exponeringsklass och ges riskvikten för det kreditkvalitetssteg som följer närmast efter det steg som normalt skulle ha gällt för exponeringen.

ii) Exponeringar som hänförs till kreditkvalitetssteg som normalt skulle ha tilldelats en riskvikt på 150 % skall tilldelas riskvikten 200 %

Artikel 88

1. Beloppen för förväntade förluster på exponeringar som tillhör någon av de exponeringsklasser som anges i punkterna a–e i artikel 86.1 skall beräknas enligt de metoder som anges i punkterna 29–35 i del 1 i bilaga VII.

2. Beräkningen av beloppen för förväntade förluster i enlighet med punkterna 29–35 i del 1 i bilaga VII skall baseras på samma ingångsvärden för PD och LGD och samma exponeringsvärden för varje exponering som de som används för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 87. När det gäller fallissemang, i de fall då kreditinstitut tillämpar egna skattningar av LGD, skall EL (”expected loss”) vara EL_{BE} (”best estimate of expected loss”), kreditinstitutets bästa skattning av den förväntade förlusten för fallissemanget i enlighet med punkt 80 i del 4 i bilaga VII.

3. Förväntade förlustbelopp för värdepapperiserade exponeringar skall beräknas i enlighet med underavsnitt 4.

4. Beloppet för förväntad förlust för exponeringar inom den exponeringsklass som anges i artikel 86.1 g skall vara noll.

5. De förväntade förlustbeloppen för utspädningsrisk för övertagna fordringar skall beräknas i enlighet med de metoder som anges i punkt 35 i del 1 i bilaga VII.

6. De förväntade förlustbeloppen för de exponeringar som anges i artikel 87.11–12 skall beräknas i enlighet med de metoder som redovisas i punkterna 29–35 i del 1 i bilaga VII.

Artikel 89

1. Om de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande får kreditinstitut, som har tillstånd att använda internmetoden för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för en eller flera exponeringsklasser, tillämpa underavsnitt 1 på följande:

a) Den exponeringsklass som anges i artikel 86.1 a, om antalet väsentliga motparter är litet och det skulle vara oskäligt betungande att kräva att kreditinstitutet skulle införa ett riskklassificeringssystem för dessa motparter.

b) Den exponeringsklass som anges i artikel 86.1 b, om antalet väsentliga motparter är litet och det skulle vara oskäligt betungande att kräva att kreditinstitutet skulle införa ett riskklassificeringssystem för dessa motparter.

c) Exponeringar i icke väsentliga affärsenheter samt exponeringsklasser som med hänsyn till sin storlek och den riskprofil de företer är av mindre betydelse.

d) Exponeringar mot hemmedlemsstaternas nationella regeringar och deras delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter samt administrativa organ, förutsatt att

i) det inte finns någon skillnad mellan riskerna vid exponeringar mot den nationella regeringen och vid de övriga nämnda exponeringarna på grund av riktade offentliga åtgärder, och att

ii) exponeringarna mot den nationella regeringen åsätts 0 riskvikt enligt underavsnitt 1.

e) Ett kreditinstituts exponeringar mot en motpart som är dess moderföretag, dotterföretag eller dotterföretag till dess moderföretag, förutsatt att motparten är ett institut eller ett

finansiellt holdingföretag, finansiellt institut, kapitalförvaltningsbolag eller ett företag som tillhandahåller anknutna tjänster och att motparten omfattas av tillfredsställande tillsynskrav eller ett företag med en anknytning som omfattas av artikel 12.1 i rådets direktiv 83/349/EEG och exponeringar mellan kreditinstitut som uppfyller de krav som anges i artikel 80.8.

f) Exponeringar i värdepapper mot juridiska personer vilkas kreditåtaganden uppfyller kraven för 0 % riskvikt enligt underavsnitt 1 (inbegripet offentligt stödda enheter som riskvikten noll kan tillämpas på).

g) Aktieexponeringar som genomförs inom ramen för lagstiftningsprogram för främjande av särskilda sektorer av näringslivet som i betydande grad subventionerar kreditinstitutets investering och som är förenade med någon form av offentlig tillsyn och begränsningar av investeringarna i värdepapper. Detta undantag får tillämpas på högst totalt 10 % av ursprungligt primärt och supplementärt kapital.

h) Sådana exponeringar som avses i punkt 40 i del 1 i bilaga VI och som uppfyller de villkor som anges där.

i) Statliga och statligt återförsäkrade garantier i enlighet med punkt 19 i del 2 i bilaga VIII.

Denna punkt skall inte hindra de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater från att tillåta att bestämmelserna i underavsnitt 1 tillämpas på exponeringar i värdepapper för vilka sådan behandling har tillåtits i andra medlemsstater.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 skall ett kreditinstituts exponeringsklass avseende aktier inte betraktas som mindre betydande om det sammanlagda värdet av exponeringarna, med undantag av sådana exponeringar i värdepapper som gjorts inom ramen för lagstiftningsprogram enligt punkt 1 g, genomsnittligt under det föregående året överstiger 10 % av kreditinstitutets kapitalbas. Om dessa exponeringar till antalet uppgår till mindre än tio enskilda innehav, skall tröskelvärdet i stället vara 5 % av kreditinstitutets kapitalbas.

Underavsnitt 3

Kreditriskreducering

Artikel 90

I detta underavsnitt avses med ”utlånande kreditinstitut” det kreditinstitut som har exponeringen i fråga, oavsett om den härrör från ett lån eller ej.

Artikel 91

Kreditinstitut som använder schablonmetoden enligt artiklarna 78–83 eller internmetoden enligt artiklarna 84–89 utan att använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer enligt artiklarna 87 och 88, får ta hänsyn till kreditriskreducerande åtgärder enligt detta underavsnitt vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med artikel 75 a eller som relevanta belopp för förväntade förluster vid den beräkning som avses i artikel 57 q och artikel 63.3.

Artikel 92

1. Den teknik som används för att skapa kreditriskskyddet skall, liksom de åtgärder det utlånande kreditinstitutet vidtar och de förfaranden och de riktlinjer som tillämpas, vara sådana att de resulterar i en ordning för kreditriskskydd som har rättsverkan och kan genomdrivas i alla relevanta jurisdiktioner.

2. Det utlånande kreditinstitutet skall vidta alla behövliga åtgärder för att säkerställa att ordningen för kreditriskskydd är effektiv och för att hantera risker i samband med den.

3. När det gäller förbetalt kreditriskskydd skall de tillgångar som tas i anspråk, om de skall kunna beaktas, vara tillräckligt likvida och ha ett tillräckligt stabilt värde över tiden för att kunna ge tillfredsställande säkerhet för det kreditriskskydd som skapats med beaktande av den metod som använts för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och av i vilken utsträckning skyddet godkänts för att beaktas i dessa beräkningar. Endast sådana tillgångar som anges i del 1 i bilaga VIII får beaktas.

4. När det gäller förbetalt kreditriskskydd skall det utlånande kreditinstitutet ha rätt att vid fallissemang, insolvens eller konkurs för gäldenären, eller i tillämpliga fall för den som innehar säkerheten – eller någon annan kredithändelse som anges i de handlingar som rör transaktionen – utan dröjsmål likvidera eller behålla de tillgångar som ligger till grund för säkerheten. Korrelationsgraden mellan värdet av de tillgångar som ligger till grund för skyddet och gäldenärens kreditkvalitet skall inte vara oskäligt hög.

5. För att obetalt kreditriskskydd skall kunna beaktas skall den part som gör åtagandet vara tillräckligt tillförlitlig och avtalet om skyddet ha rättsverkan och vara verkställbart i de relevanta jurisdiktionerna, så att tillfredsställande säkerhet skapas i fråga om det uppnådda kreditriskskyddet med beaktande av den metod som används för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och av i vilken utsträckning hänsyn får tas till skyddet. För att beaktas skall skyddet vara utfärdat av sådana parter som anges i del 1 i bilaga VIII i någon av de former som anges i samma del av bilagan.

6. De minimikrav som anges i del 2 i bilaga VIII skall uppfyllas.

Artikel 93

1. Om kraven i artikel 92 är uppfyllda, får beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen och, i tillämpliga fall, de förväntade förlustbeloppen ändras i enlighet med delarna 3–6 i bilaga VIII.

2. Ingen exponering, för vilken kreditriskskydd har erhållits, får ge ett högre riskvägt exponeringsbelopp eller förväntat förlustbelopp än en i övrigt identisk exponering, för vilken inga kreditriskreducerande åtgärder har vidtagits.

3. Om kreditriskskydd enligt artiklarna 78-83 eller 84–89, beroende på vad som är tillämpligt, redan har beaktats i det riskvägda exponeringsbeloppet, får inte någon ytterligare beräkning av kreditriskskydd göras enligt detta underavsnitt.

Underavsnitt 4

Värdepapperisering

Artikel 94

Om ett kreditinstitut använder den schablonmetod som anges i artiklarna 78-83 för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för den exponeringsklass som de värdepapperiserade exponeringarna skulle hänföras till enligt artikel 79, skall det beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för en position i värdepapperisering i enlighet med punkterna 1–36 i del 4 i bilaga IX.

I samtliga andra fall skall det beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet i enlighet med punkterna 1-5 och 37–76 i del 4 i bilaga IX.

Artikel 95

1. Om en väsentlig kreditrisk som har samband med värdepapperiserade exponeringar har överförts i enlighet med villkoren i del 2 i bilaga IX från det kreditinstitut som är originator, får detta kreditinstitut

a) vid traditionell värdepapperisering: från beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och, i tillämpliga fall, förväntade förlustbelopp undanta de exponeringar som det har värdepapperiserat, och

b) vid syntetisk värdepapperisering: beräkna riskvägda exponeringsbelopp och, i tillämpliga fall, förväntade förlustbelopp för de värdepapperiserade exponeringarna i enlighet med del 2 i bilaga IX.

2. När punkt 1 är tillämplig skall det kreditinstitut som är originator beräkna de riskvägda exponeringsbelopp som föreskrivs i bilaga IX för de eventuella positioner som det innehar i värdepapperiseringen.

Om det kreditinstitut som är originator inte överför någon väsentlig kreditrisk i enlighet med punkt 1, behöver det inte beräkna riskvägda exponeringsbelopp för de eventuella positioner det innehar i värdepapperiseringen i fråga.

Artikel 96

1. Vid beräkningen av det riskvägda exponeringsbeloppet för en position i värdepapperisering skall riskvikter åsättas positionens exponeringsvärde i enlighet med bilaga IX med utgångspunkt i positionens kreditkvalitet fastställd med hänvisning till ett ratinginstituts kreditvärdering eller på annat sätt, såsom anges i bilaga IX.

2. Om exponeringen gäller olika trancher i en värdepapperisering skall exponeringen för varje tranch betraktas som en separat position i värdepapperiseringen. De som tillhandahåller kreditriskskydd för positioner i en värdepapperisering skall anses inneha positioner i värdepapperiseringen i fråga. Med positioner i värdepapperisering skall även avses exponeringar som uppkommer genom ränte- eller valutaderivatinstrument.

3. Om en position i värdepapperisering omfattas av kreditriskskydd, förbetalt eller ej, får den riskvikt som skall åsättas positionen ändras i enlighet med artiklarna 90–93, i förening med bilaga IX.

4. Med förbehåll för artikel 57 r och artikel 66.2 skall det riskvägda exponeringsbeloppet räknas in i det totala riskvägda beloppet för kreditinstitutets exponeringar vid tillämpningen av artikel 75 a.

Artikel 97

1. En kreditvärdering som utförts av ett ratinginstitut får användas för att fastställa riskvikten för en position i värdepapperisering enligt artikel 96 endast om ratinginstitutet har förklarats valbart för denna uppgift (nedan: ”valbart ratinginstitut”).

2. De behöriga myndigheterna får inte förklara ett ratinginstitut valbart enligt punkt 1 utan att ha övertygat sig om att det uppfyller kraven i artikel 81 med beaktande av de tekniska kriterierna i del 2 i bilaga VI och att det har visat prov på förmåga inom området för värdepapperisering, vilket kan styrkas genom en stark ställning på marknaden.

3. Om ett ratinginstitut har förklarats valbart av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat enligt punkt 1, får de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater förklara institutet valbart för samma syften utan att genomföra något eget bedömningsförfarande.

4. De behöriga myndigheterna skall offentliggöra en förteckning över valbara ratinginstitut och en förklaring av förfarandet för erkännande.

5. En kreditvärdering, som utförts av ett valbart ratinginstitut, skall, för att kunna användas i det sammanhang som avses i punkt 1, uppfylla de principer för trovärdighet och öppenhet som närmare beskrivs i del 3 i bilaga IX.

Artikel 98

1. För tillämpningen av riskvikter på positioner inom värdepapperisering skall de behöriga myndigheterna avgöra vilka av de kreditkvalitetsnivåer som anges i bilaga IX som ett valbart ratinginstituts olika kreditbetyg skall anses motsvara. Dessa avgöranden skall vara objektiva och konsekventa.

2. När de behöriga myndigheterna i en medlemsstat har fattat ett avgörande enligt punkt 1, får de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater erkänna detta avgörande utan att genomföra något eget förfarande för ett avgörande i frågan.

Artikel 99

Användning av ratinginstituts kreditvärderingar för beräkning av ett kreditinstituts riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 96 skall ske konsekvent och i enlighet med del 3 i bilaga IX. Kreditvärderingar får inte användas selektivt.

Artikel 100

1. När en värdepapperisering av rullande exponeringar omfattas av en bestämmelse om förtida amortering, skall det kreditinstitut som är originator i enlighet med bilaga IX beräkna ett ytterligare riskvägt exponeringsbelopp som gäller risken för att nivåerna på de kreditrisker som kreditinstitutet är exponerat för kan öka till följd av att bestämmelsen om förtida amortering tillämpas.

2. I detta sammanhang skall med ”rullande exponering” avses en exponering vid vilken kunders utestående skulder tillåts variera utifrån deras beslut att låna och betala tillbaka upp till en överenskommen gräns, och med ”bestämmelse om förtida amortering” avses en avtalsklausul, enligt vilken det krävs att investerarnas positioner skall lösas in före den förfallodag som ursprungligen angetts för de emitterade värdepapperen, om vissa särskilt angivna händelser inträffar.

Artikel 101

1. Ett kreditinstitut som är originator och som avseende en värdepapperisering har tillämpat artikel 95 vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp, eller ett medverkande institut får inte, i syfte att minska möjliga eller faktiska förluster för investerare, ge stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser.

2. Om ett kreditinstitut som är originator eller ett medverkande institut inte uppfyller kravet i punkt 1 i fråga om en värdepapperisering, skall den behöriga myndigheten minst kräva att det minst beräknar ett kapitalkrav för de värdepapperiserade exponeringarna som om ingen värdepapperisering skett. Kreditinstitutet skall offentligt tillkännage att det har tillhandahållit stöd utöver avtalsbestämmelserna och följderna av detta för dess lagstadgade kapitalkrav.

Avsnitt 4

Minimikrav på kapitalbas för operativa risker

Artikel 102

1. De behöriga myndigheterna skall kräva att kreditinstitut innehar en tillräcklig kapitalbas för att täcka kapitalkravet för operativa risker i enlighet med de metoder som anges i artiklarna 103–105.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4, får kreditinstitut som tillämpar den metod som anges i artikel 104 inte återgå till att använda den metod som anges i artikel 103, såvida de inte kan styrka att det finns goda skäl för detta och de behöriga myndigheterna medger det.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4, får kreditinstitut som tillämpar den metod som anges i artikel 105 inte återgå till att använda de metoder som anges i artikel 103 eller 104, såvida de inte kan styrka att det finns goda skäl för detta och de behöriga myndigheterna medger det.

4. De behöriga myndigheterna får tillåta att kreditinstitut använder en kombination av metoder i enlighet med del 4 i bilaga X.

Artikel 103

Enligt basmetoden skall kapitalkravet för operativ risk vara en viss procentandel av en relevant indikator i enlighet med de parametrar som anges i del 1 i bilaga X.

Artikel 104

1. Enligt schablonmetoden skall kreditinstituten dela in sina verksamheter i ett antal affärsområden så som anges i del 2 i bilaga X.

2. För varje affärsområde skall kreditinstituten beräkna ett kapitalkrav för operativ risk som en viss procentandel av en relevant indikator i enlighet med de parametrar som anges i del 2 i bilaga X.

3. För vissa affärsområden får de behöriga myndigheterna på vissa villkor tillåta att ett kreditinstitut använder en alternativ relevant indikator för att fastställa sitt kapitalkrav för operativ risk i enlighet med punkterna 5–11 i del 2 i bilaga X.

4. Enligt schablonmetoden skall kapitalkravet för operativ risk vara lika med summan av kapitalkraven för operativ risk för samtliga enskilda affärsområden.

5. Parametrarna för schablonmetoden återfinns i del 2 i bilaga X.

6. För att få använda schablonmetoden skall kreditinstituten uppfylla kriterierna i del 2 i bilaga X.

Artikel 105

1. Kreditinstitut får använda internmätningsmetoder som bygger på deras egna mätningsmetoder för operativa risker, under förutsättning att den behöriga myndigheten uttryckligen ger sitt godkännande till att modellerna i fråga används för att beräkna kravet på kapitalbas.

2. Kreditinstituten skall inför de behöriga myndigheterna styrka att de uppfyller kvalifikationskriterierna i del 3 i bilaga X.

3. När ett moderkreditinstitut inom EU och dess dotterföretag eller dotterföretagen till ett finansiellt holdingföretag inom EU avser att tillämpa någon internmätningsmetod, skall de behöriga myndigheterna för de olika juridiska personerna samarbeta nära enligt föreskrifterna i artiklarna 129–132. Ansökan skall innehålla de uppgifter som anges i del 3 i bilaga X.

4. Om ett moderkreditinstitut inom EU och dess dotterföretag eller dotterföretagen till ett finansiellt moderholdingföretag inom EU tillämpar någon internmätningsmetod enhetligt, får de behöriga myndigheterna tillåta att moderföretaget och dess dotterföretag betraktas som en enhet när det gäller kvalifikationskraven i del 3 i bilaga X.

Avsnitt 5

Stora exponeringar

Artikel 106

1. Med exponeringar avses i detta avsnitt varje tillgångspost och post utanför balansräkningen som avses i underavsnitt 1 i avsnitt 3 utan tillämpning av de riskvikter eller risknivåer som anges där.

Exponeringar som uppkommer till följd av poster som avses i bilaga IV skall beräknas enligt någon av de metoder som anges i bilaga III. Punkt 2 i del 2 i Bilaga III skall också tillämpas med avseende på detta avsnitt.

Alla poster vars samlade belopp täcks av kapitalbasen får med de behöriga myndigheternas godkännande undantas från bestämningen av exponeringar under förutsättning att detta belopp inte räknas in i kreditinstitutets kapitalbas vid tillämpningen av artikel 75 eller vid beräkningen av andra nyckeltal för övervakning som fastställs i detta direktiv samt i andra gemenskapsakter.

2. Exponeringar omfattar inte följande poster:

a) Vid valutatransaktioner: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två dygn efter betalning.

b) Vid köp eller försäljning av värdepapper: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem vardagar efter den tidigare av de tidpunkter då betalning sker och då värdepapperen levereras.

Artikel 107

Vid tillämpningen av detta avsnitt skall med ”kreditinstitut” avses följande:

a) Ett kreditinstitut samt dess filialer i tredje land.

b) Privata och offentliga företag samt deras filialer, som motsvarar definitionen av kreditinstitut och som är auktoriserade i tredje land.

Artikel 108

Ett kreditinstituts exponering gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning skall anses som en stor exponering när värdet uppgår till minst 10 % av kreditinstitutets kapitalbas.

Artikel 109

De behöriga myndigheterna skall kräva att varje kreditinstitut har sunda förvaltnings- och redovisningsmetoder samt lämpliga interna kontrollrutiner för att kunna identifiera och registrera alla stora exponeringar och senare ändringar av dessa i enlighet med detta direktiv och för att kunna övervaka dessa exponeringar mot bakgrund av kreditinstitutets egen strategi vad gäller exponeringar.

Artikel 110

1. Ett kreditinstitut skall rapportera alla stora exponeringar till de behöriga myndigheterna.

Medlemsstaterna skall föreskriva att rapporteringen skall ske enligt en av följande metoder. De får bestämma vilken av metoderna som skall tillämpas.

a) Rapportering av alla stora exponeringar minst en gång om året samt rapportering under året av alla nya stora exponeringar och alla ökningar av befintliga exponeringar som uppgår till minst 20 % i förhållande till den senaste rapporten.

b) Rapportering av alla stora exponeringar minst fyra gånger om året.

2. Såvida det inte gäller kreditinstitut som tillämpar artikel 114 i fråga om erkännande av säkerheter vid beräkningen av exponeringarnas värde enligt artikel 111.1–3 behöver exponeringar som har undantagits enligt artikel 113.3 led a–d och f–h dock inte rapporteras på det sätt som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel. För sådana exponeringar som avses i artikel 113.3 leden e och i samt artiklarna 115 och 116 får rapporteringen enligt punkt 1 b i denna artikel inskränkas till två gånger om året.

När ett kreditinstitut åberopar denna punkt, skall det bevara uppgifter om de skäl som åberopats i minst ett år efter det att det förhållande som föranledde undantaget inträffade, så att de behöriga myndigheterna kan fastställa om undantaget alltjämt är motiverat.

3. Medlemsstaterna får kräva av kreditinstitut att de analyserar sina exponeringar mot emittenter av säkerheter när det gäller möjliga koncentrationer och när så är lämpligt vidtar åtgärder eller rapporterar viktiga resultat till den behöriga myndigheten.

Artikel 111

1. Ett kreditinstitut får inte exponera sig gentemot en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning om värdet överstiger 25 % av institutets kapitalbas.

2. När en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning är moderföretag eller dotterföretag till kreditinstitutet eller ett eller flera syskonföretag, skall den procentsats som anges i punkt 1 minskas till 20 %. Medlemsstaterna får dock undanta exponeringar gentemot sådana kunder från 20-procentsgränsen om de föreskriver särskild övervakning av sådana exponeringar genom andra åtgärder eller förfaranden. De skall i så fall underrätta kommissionen och Europeiska bankkommittén om de åtgärderna eller förfarandena.

3. Det sammanlagda värdet av ett kreditinstituts stora exponeringar får inte överstiga 800 % av institutets kapitalbas.

4. Ett kreditinstitut skall vid varje tidpunkt iaktta de i punkterna 1–3 föreskrivna gränserna för sina exponeringar. Om exponeringarna i undantagsfall överstiger dessa gränser skall detta förhållande utan dröjsmål anmälas till de behöriga myndigheterna som, när omständigheterna föranleder det, får medge kreditinstitutet en viss tidsfrist inom vilken det skall se till att gränsvärdena iakttas.

Artikel 112

1. Vid tillämpningen av artiklarna 113–117 skall med ”garanti” även avses andra kreditderivat än kreditlänkade obligationer som erkänns enligt artiklarna 90–93.

2. Med förbehåll för punkt 3 skall en förutsättning för att kreditriskskydd (förbetalt eller ej) skall kunna erkännas, i de fall då detta får tillåtas enligt artiklarna 113–117, vara att detta sker i enlighet med de krav för godkännande och andra minimikrav som anges i artiklarna 90–93 för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 78–83.

3. Om ett kreditinstitut stöder sig på artikel 114.2, skall det för att förbetalt kreditriskskydd skall erkännas krävas att de relevanta kraven i artiklarna 84–89 är uppfyllda.

Artikel 113

1. Medlemsstaterna får sätta lägre gränser än de som anges i artikel 111.

2. Medlemsstaterna får från tillämpningen av artikel 111.1–3 helt eller delvis undanta exponeringar gentemot kreditinstitutets moderföretag, syskonföretag eller egna dotterföretag under förutsättning att dessa företag omfattas av sådan gruppbaserad tillsyn som kreditinstitutet självt är underkastat enligt detta direktiv eller av motsvarande regler i tredje land.

3. Medlemsstaterna får helt eller delvis undanta följande exponeringar från tillämpningen av artikel 111:

a) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på nationella regeringar eller centralbanker som utan ställande av säkerhet skulle åsättas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83.

b) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på internationella organisationer eller multilaterala utvecklingsbanker som utan ställande av säkerhet skulle åsättas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83.

c) Tillgångsposter som utgörs av fordringar för vilka nationella regeringar, centralbanker, internationella organisationer, multilaterala utvecklingsbanker eller offentliga organ, har lämnat uttryckliga garantier, om fordringar utan säkerhet på den enhet som ställt garantin skulle åsättas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83.

d) Andra exponeringar gentemot nationella regeringar, centralbanker, internationella organisationer, multilaterala utvecklingsbanker eller offentliga organ, eller exponeringar garanterade av dessa, om fordringar utan säkerhet på den enhet som exponeringen gäller eller som ställt garantin skulle ges riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83.

e) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot nationella regeringar eller centralbanker som inte omfattas av punkt a om de är angivna i, och i förekommande fall finansierade i, låntagarnas nationella valuta.

f) Tillgångsposter och andra exponeringar för vilka det enligt de behöriga myndigheternas bedömning finns betryggande säkerhet i form av räntebärande värdepapper utgivna av nationella regeringar eller centralbanker, internationella organisationer, multilaterala utvecklingsbanker eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan, myndigheter eller offentliga organ i medlemsstaterna, som utgör fordringar på emittenten och skulle åsättas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83.

g) Tillgångsposter och andra exponeringar för vilka det enligt de behöriga myndigheternas bedömning finns betryggande säkerhet i form av kontanta medel insatta hos det utlånande kreditinstitutet eller hos ett kreditinstitut som är moderföretag eller dotterföretag till detta.

h) Tillgångsposter och andra exponeringar för vilka det enligt de behöriga myndigheternas bedömning finns betryggande säkerhet i form av depositionsbevis, utgivna av det utlånande kreditinstitutet eller av ett kreditinstitut som är moderföretag eller dotterföretag till detta och förvarade hos något av dem.

i) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot institut med en löptid av högst ett år och som inte ingår i institutens kapitalbas.

j) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot institut som inte är kreditinstitut men som uppfyller villkoren i punkt 85 i del 1 i bilaga VI och som har en löptid av högst ett år och för vilka det finns säkerhet enligt samma punkt.

k) Växlar och andra liknande skuldebrev med en löptid av högst ett år och med underskrift av andra kreditinstitut.

l) Täckta obligationer enligt definitionen i punkterna 68–70 i del 1 i bilaga VI.

m) I avvaktan på en senare samordning, innehav i sådana försäkringsföretag som avses i artikel 122.1 upp till 40 % av kapitalbasen i det kreditinstitut som förvärvar innehavet.

n) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på regionala eller centrala kreditinstitut till vilka det utlånande kreditinstitutet är knutet genom en sammanslutning enligt bestämmelser i

lag, bolagsordning eller motsvarande och som enligt dessa bestämmelser är ansvariga för likviditetsutjämningar inom sammanslutningen.

o) Exponeringar för vilka det enligt de behöriga myndigheternas bedömning finns betryggande säkerhet i form av andra värdepapper än sådana som avses i led f.

p) Lån som i enlighet med de behöriga myndigheternas bedömning är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter eller genom aktier i finska bostadsaktiebolag, som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll, och leasingavtal där uthyraren behåller full äganderätt till den uthyrda bostaden så länge förhyraren inte har utnyttjat sin köpoption, i bägge fallen upp till 50 % av bostadsfastighetens värde.

q) Följande poster, om de skulle ges riskvikten 50 % enligt artiklarna 78–83, dock endast med upp till 50 % av värdet på fastigheten i fråga:

i) Exponeringar som är säkrade genom panträtt i kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter eller genom aktier i finska bostadsaktiebolag, som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll, och som avser kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter.

ii) Exponeringar som avser transaktioner med fastighetsleasing i fråga om kontorsfastigheter och andra kommersiella fastigheter.

Vid tillämpningen av punkt ii får medlemsstaternas behöriga myndigheter fram till den 31 december 2011 tillåta att kreditinstitut godkänner 100 % av värdet på fastigheten i fråga. Vid utgången av denna period skall behandlingen ses över. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om hur de tillämpar denna förmånliga behandling.

r) 50 % av de medel- och lågriskposter utanför balansräkningen som avses i bilaga II.

s) Efter godkännande av de behöriga myndigheterna, andra garantier än kreditgarantier som grundas på bestämmelser i lag eller föreskrifter och som av ömsesidiga garantifonder med ställning som kreditinstitut ställs ut till medlemmar, varvid 20 procents riskvikt skall tillämpas på beloppet.

t) De lågriskposter utanför balansräkningen som avses i bilaga II, om avtal har träffats med kunden eller kundgruppen i fråga om att exponeringar kan göras endast om det har konstaterats att det inte medför att de gränsvärden som är tillämpliga enligt artikel 111.1–3 överskrids.

Kontanta medel som tas emot för en kreditlänkad obligation som utfärdats av kreditinstitutet samt insättningar eller mottagna lån från en motpart till kreditinstitutet, som omfattas av ett avtal om nettning av poster i balansräkningen som godkänts enligt artiklarna 90–93 skall anses hänförliga till led g.

Vid tillämpning av led o skall de värdepapper som används som säkerhet värderas till marknadspris, ha ett värde som överstiger de exponeringar för vilka de utgör säkerhet och vara föremål för börshandel eller för omsättning och regelbunden notering på en marknad som upprätthålls genom erkänt yrkesmässiga aktörer. Vidare skall det enligt de behöriga myndigheternas bedömning i kreditinstitutets hemmedlemsstat vara möjligt att fastställa ett objektivt pris så att värdepapperens övervärde vid varje tidpunkt kan fastställas. Det övervärde som erfordras skall utgöra 100 %. Det skall dock utgöra 150 % i fråga om aktier och 50 % i fråga om räntebärande värdepapper utgivna av institut, av regionala eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter hos medlemsstaterna med undantag för dem som avses i led f och i fråga om räntebärande värdepapper utfärdade av multilaterala utvecklingsbanker utom sådana som skall åsättas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83. Om det föreligger löptidsobalans mellan exponeringen och kreditriskskyddet skall säkerheten inte godkännas. Värdepapper som används som säkerhet får inte räknas in i ett kreditinstituts kapitalbas.

Vid tillämpning av led p skall värdet av egendomen beräknas på ett sätt som kan godtas av de behöriga myndigheterna på grundval av stränga värderingsnormer som fastställts i lagar eller andra författningar. Värdering skall genomföras minst en gång om året. Vid tillämpningen av led p skall med bostadsfastighet avses en fastighet som är eller kommer att bli bebodd eller uthyrd av låntagaren.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla undantag som beviljas enligt led s för att säkerställa att de inte leder till snedvridning av konkurrensen.

Artikel 114

1. Med förbehåll för punkt 3 får medlemsstaterna i fråga om beräkningen av exponeringars värde enligt artikel 111.1–3, när det gäller kreditinstitut som tillämpar den fullständiga metoden för finansiella säkerheter enligt artiklarna 90–93, som alternativ till att helt eller delvis bevilja sådana undantag som tillåts enligt artikel 113.3 f–h och 113.3 o tillåta att sådana kreditinstitut använder ett värde som är lägre än värdet på exponeringen, men inte lägre än summan av de fullständigt justerade exponeringsvärdena för deras exponeringar mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning.

I detta sammanhang skall med ”fullständigt justerat exponeringsvärde” avses det värde som beräknats enligt artiklarna 90–93 med beaktande av kreditriskreducerande åtgärder, volatilitetsjusteringar och eventuell löptidsobalans (E*).

Om denna punkt tillämpas på ett kreditinstitut får artikel 113.3 f–h och 113.3 o inte tillämpas på kreditinstitutet i fråga.

2. Med förbehåll för punkt 3 får ett kreditinstitut, som har tillstånd att använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer för en exponeringsklass enligt artiklarna 84–89, om det enligt de behöriga myndigheternas bedömning kan skatta de finansiella säkerheternas effekter på dess exponeringar separat från andra LGD-relaterade aspekter, tillämpa dessa skattade effekter vid beräkningen av exponeringsvärden enligt artikel 111.1–3.

De behöriga myndigheterna skall ha övertygat sig om att de skattningar som kreditinstitutet gör är lämpliga att utnyttja för reducering av exponeringsvärdet när detta skall användas för att avgöra efterlevnaden av bestämmelserna i artikel 111.

Om ett kreditinstitut har tillstånd att använda egna skattningar av effekterna av finansiella säkerheter skall institutet göra detta på ett sätt som är förenligt med den metod som valts för att beräkna kapitalkraven.

Kreditinstitut som har tillstånd att använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer för en exponeringsklass enligt artiklarna 84–89 och som inte beräknar värdet på sina exponeringar enligt den metod som avses i första stycket får ges tillstånd att använda den metod som anges i punkt 1 ovan eller den som anges i artikel 113.3 o för beräkningen av exponeringarnas värde. Ett kreditinstitut får endast tillämpa en av dessa båda metoder.

3. Ett kreditinstitut som har tillstånd att använda de metoder som beskrivs i punkterna 1 och 2 vid beräkning av exponeringsvärden enligt artikel 111.1–3 skall genomföra återkommande stresstester av sina kreditriskkoncentrationer, även i fråga om det realiserbara värdet av eventuellt mottagen säkerhet.

Dessa periodiska stresstester skall gälla risker som kan orsakas av potentiella förändringar av förhållandena på marknaden som kan få negativa konsekvenser för kreditinstitutets kapitaltäckning och risker vid brådskande realisering av säkerheter.

Kreditinstitutet skall förvissa de behöriga myndigheterna om att de stresstester som genomförs är tillräckliga och lämpliga för bedömningen av dessa risker.

Om ett sådant stresstest visar på ett lägre realiserbart värde av en mottagen säkerhet än vad som skulle få beaktas enligt punkterna 1 och 2, skall värdet av den säkerhet som får tas med i beräkningen av exponeringsvärden enligt artikel 111.1–3 minskas i motsvarande grad.

I sådana kreditinstituts strategier för att bemöta koncentrationsrisker skall följande ingå:

a) Strategier och förfaranden för att bemöta risker till följd av löptidsobalanser mellan exponeringar och det eventuella kreditriskskyddet för dessa.

b) Strategier och förfaranden i fall då ett stresstest indikerar ett lägre realvärde för säkerheter än som beaktas enligt punkterna 1 och 2.

c) Strategier och förfaranden för koncentrationsrisker till följd av tillämpningen av tekniker för reducering av kreditrisker, särskilt vid stora indirekta kreditexponeringar (exempelvis mot en enskild emittent av värdepapper som tagits emot som säkerhet).

4. När effekterna av säkerheter beaktas enligt punkterna 1 eller 2 i denna artikel, får medlemsstaterna behandla varje täckt del av exponeringen som om den gäller emittenten av säkerheten och inte kunden.

Artikel 115

1. Vid tillämpning av artikel 111.1–3 får medlemsstaterna åsätta 20 % riskvikt beträffande tillgångsposter som utgörs av fordringar på en medlemsstats regionala och lokala självstyrelseorgan och myndigheter, om dessa fordringar skulle åsättas riskvikten 20 % enligt artiklarna 78–83 och beträffande andra exponeringar gentemot eller garanterade av sådana självstyrelseorgan och myndigheter vars skulder åsättas riskvikten 20 % enligt artiklarna 78–83. Medlemsstaterna får dock reducera detta vikttal till 0 % för tillgångsposter som utgör fordringar på medlemsstaternas delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter, om dessa fordringar skulle åsättas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83 och för andra exponeringar gentemot eller garanterade av sådana självstyrelseorgan och myndigheter vars skulder åsättas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83.

2. Vid tillämpning av artikel 111.1–3 får medlemsstaterna åsätta 20 % riskvikt beträffande tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot institut, som har en löptid av mer än ett men högst tre år, och 50 % riskvikt beträffande tillgångsposter som utgörs av fordringar på institut, som har en löptid av mer än tre år, i det senare fallet under förutsättning att obligationerna har utgivits av ett institut och att de enligt de behöriga myndigheternas bedömning är föremål för omsättning på en marknad bestående av professionella aktörer och dagligen noteras på denna marknad eller att de behöriga myndigheterna i de emitterande institutens hemmedlemsstat har lämnat tillstånd till emissionen. Dessa poster får inte under några omständigheter utgöra kapitalbas.

Artikel 116

Med avvikelse frånartikel 113.3 i och artikel 115.2 får medlemsstaterna åsätta 20 % riskvikt på tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot institut, oavsett löptid.

Artikel 117

1. När en exponering gentemot en kund garanterats av en tredje part eller genom säkerhet i form av värdepapper utgivna av en tredje part på de villkor som har fastställts i artikel 113.3 o får medlemsstaterna behandla exponeringen

a) som om den hade ingåtts med garantigivaren i stället för med kunden, eller

b) som om den hade ingåtts med denna tredje part i stället för med kunden, om det för exponeringar som definieras i artikel 113.3 o finns säkerhet på villkor som där anges.

2. När medlemsstaterna tillämpar en behandling enligt punkt 1 a

a) skall, om garantin är uttryckt i en annan valuta än den som gäller för exponeringen, det belopp av exponeringen som skall betraktas som täckt beräknas enligt bestämmelserna om behandlingen av valutaobalanser för ej förbetalt kreditskydd i bilaga VIII,

b) skall en obalans mellan löptiderna för exponeringen respektive skyddet behandlas enligt bestämmelserna om behandling av löptidsobalanser i bilaga VIII, och

c) kan partiell täckning få beaktas genom den behandling som anges i bilaga VIII.

Artikel 118

Om förpliktelserna för kreditinstitut, individuellt eller på undergruppsbasis, enligt detta avsnitt inte tillämpas med stöd av artikel 69.1, eller om bestämmelserna i artikel 70 tillämpas på moderkreditinstitut i en medlemsstat, skall åtgärder vidtas för att säkerställa en lämplig riskfördelning inom gruppen.

Artikel 119

Kommissionen skall senast den 31 december 2007 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta avsnitt, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.

Avsnitt 6

Kvalificerade innehav i företag utanför finansområdet

Artikel 120

1. Inget kreditinstitut får ha ett kvalificerat innehav, som motsvarar mer än 15 % av institutets kapitalbas, i ett företag som är varken ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut eller som driver sådan verksamhet som har direkt samband med bankirverksamhet eller avser tjänster knutna till bankverksamhet, såsom leasing, factoring, förvaltning av värdepappersfonder, datatjänser eller liknande.

2. Ett kreditinstituts sammantagna kvalificerade innehav i andra företag än kreditinstitut, finansiella institut och företag som driver sådan verksamhet som har direkt samband med bankirverksamhet eller avser tjänster knutna till bankverksamhet, såsom leasing, factoring, förvaltning av värdepappersfonder, datatjänser eller liknande får inte överstiga 60 % av institutets kapitalbas.

3. De gränstal som föreskrivits i punkterna 1 och 2 får överskridas endast under exceptionella förhållanden. I sådana fall skall behöriga myndigheter emellertid förelägga kreditinstitutet att antingen öka sin kapitalbas eller vidta andra likvärdiga åtgärder.

Artikel 121

Aktier eller andelar som tillfälligt innehas under tiden för finansiell rekonstruktion eller till skydd för verksamhet eller som ett normalt led i emissionsverksamhet eller i ett instituts namn för annans räkning skall inte räknas som kvalificerade innehav vid beräkning av de i artiklarna 120.1 och 120.2 angivna gränstalen. Aktier och andelar som inte utgör finansiella anläggningstillgångar enligt definitionen i artikel 35.2 i direktiv 86/635/EEG skall inte medräknas i beräkningen.

Artikel 122

1. Medlemsstaterna behöver inte tillämpa begränsningarna enligt artikel 120.1 och 2 för ägarposter i försäkringsföretag enligt definitionen i direktiv 73/239/EEG och direktiv 2002/83/EG eller i återförsäkringsföretag enligt definitionen i direktiv 98/78/EG.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att behöriga myndigheter inte skall tillämpa de i artikel 120.1–2 angivna gränstalen, om det föreskrivs att 100 % av de belopp varmed kreditinstitutens kvalificerade innehav överskrider dessa gränstal skall täckas av egen kapitalbas och att avdrag för motsvarande del av kapitalbasen skall ske vid den beräkning som föreskrivs i artikel 75. Om båda de gränstal som angivits i artikel 120.1-2 överskridits, skall det större av de överskridna beloppen täckas av egen kapitalbas.

KAPITEL 3

Kreditinstitutens värderingsmetoder

Artikel 123

Kreditinstituten skall ha infört sunda, effektiva och heltäckande strategier och metoder för att fortlöpande värdera och upprätthålla internt kapital som till belopp, slag och fördelning enligt deras uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är, eller kan komma att bli, exponerade för.

Dessa strategier och metoder skall regelbundet utvärderas internt för att säkerställa att de fortfarande är heltäckande och står i proportion till arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamheter och till dessas komplexitetsgrad.

KAPITEL 4

De behöriga myndigheternas tillsyn och upplysningsplikt

Avsnitt 1

Tillsyn

Artikel 124

1. De behöriga myndigheterna skall med beaktande av de tekniska kriterier som anges i bilaga XI granska de styrformer, strategier, metoder och mekanismer som kreditinstituten infört för att följa detta direktiv och utvärdera de risker som kreditinstituten är, eller kan komma att bli, exponerade för.

2. Omfattningen av den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 skall motsvara kraven i detta direktiv.

3. På grundval av den översyn och utvärdering som avses i punkt 1 skall de behöriga myndigheterna fastställa om de styrformer, strategier, metoder och mekanismer som kreditinstituten infört för att följa detta direktiv och den kapitalbas de förfogar över är tillräckliga för att säkerställa en sund hantering och täckning av de risker de är exponerade för.

4. De behöriga myndigheterna skall fastställa hur ofta och hur ingående översyn och utvärdering enligt punkt 1 skall genomföras med beaktande av storleken, systemviktigheten, arten, omfattningen och komplexitetsgraden hos verksamheterna i varje enskilt kreditinstitut, och skall i samband med detta beakta proportionalitetsprincipen. Förnyad översyn och utvärdering skall ske minst en gång årligen.

5. De behöriga myndigheternas översyn och utvärdering skall omfatta kreditinstitutens exponering för ränterisker i samband med andra verksamheter än handel. Det skall krävas att åtgärder vidtas beträffande institut vilkas ekonomiska värde minskar med mer än motsvarande 20 % av deras kapitalbas till följd av en plötslig och oväntad förändring av räntenivåerna, vars omfattning de behöriga myndigheterna skall föreskriva och som inte skall skilja sig åt mellan olika kreditinstitut.

Artikel 125

1. Om moderföretaget är ett moderkreditinstitut i en medlemsstat eller ett moderkreditinstitut inom EU skall den gruppbaserade tillsynen utövas av de behöriga myndigheter som beviljat moderföretaget auktorisation enligt artikel 6.

2. Om moderföretaget till ett kreditinstitut är ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU skall den gruppbaserade tillsynen utövas av de behöriga myndigheter som beviljat kreditinstitutet auktorisation enligt artikel 6.

Artikel 126

1. När kreditinstitut som beviljats auktorisation i två eller flera medlemsstater har samma finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat eller samma finansiella moderholdingföretag inom EU som moderföretag, skall den gruppbaserade tillsynen utövas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget etablerades.

När kreditinstitut som är auktoriserade i två eller flera medlemsstater som moderföretag har mer än ett finansiellt holdingföretag med huvudkontor i olika medlemsstater och det finns kreditinstitut i var och en av dessa medlemsstater, skall den gruppbaserade tillsynen utövas av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen.

2. När mer än ett kreditinstitut, som är auktoriserat inom gemenskapen, har samma finansiella holdingföretag som moderföretag, och inget av dessa kreditinstitut har auktoriserats i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget är etablerat, skall den gruppbaserade tillsynen utövas av den behöriga myndighet som har auktoriserat det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen, och detta kreditinstitut skall vid tillämpningen av detta direktiv betraktas som det kreditinstitut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU.

3. I särskilda fall får de behöriga myndigheterna i samförstånd bortse från kriterierna i punkterna 1 och 2, om det skulle vara olämpligt att tillämpa dem med hänsyn till de kreditinstitut det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna, och i stället utse en annan behörig myndighet för att ansvara för den gruppbaserade tillsynen. I sådana fall skall de behöriga myndigheterna, innan de fattar sitt beslut, ge moderkreditinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU eller det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, tillfälle att yttra sig om beslutet.

4. De behöriga myndigheterna skall underrätta kommissionen om alla överenskommelser inom ramen för punkt 3.

Artikel 127

1. Medlemsstaterna skall när det är lämpligt besluta om de åtgärder som behövs för att finansiella holdingföretag skall omfattas av bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 135, skall sammanställningen av den finansiella ställningen i företaget i fråga inte på något sätt anses innebära att de behöriga myndigheterna har skyldighet att utöva tillsyn i förhållande till det enskilda finansiella holdingföretaget.

2. När en medlemsstats behöriga myndigheter beslutat att undanta ett dotterkreditinstitut från reglerna om gruppbaserad tillsyn i något av de fall som avses i artikel 73.1 b–c, får de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där dotterkreditinstitutet är beläget begära information från moderföretaget som kan underlätta tillsynen över detta kreditinstitut.

3. Medlemsstaterna skall se till att de behöriga myndigheter som har ansvaret för den gruppbaserade tillsynen kan inhämta sådan information som avses i artikel 137, från dotterföretag till ett kreditinstitut eller ett finansiellt holdingföretag som inte omfattas av bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn. I sådana fall skall reglerna i samma artikel om överföring och kontroll av information gälla.

Artikel 128

Om en medlemsstat har mer än en behörig myndighet som har befogenhet att utöva tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut, skall medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att en samordning mellan dessa myndigheter skall etableras.

Artikel 129

1. Utöver de skyldigheter den åläggs enligt de övriga bestämmelserna i detta direktiv skall den behöriga myndighet som ansvarar för den gruppbaserade tillsynen över moderkreditinstitut inom EU och kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EU utföra följande uppgifter:

a) Samordning när det gäller att samla in och sprida relevant information på löpande basis och i krissituationer.

b) Planering och samordning av tillsynsverksamheterna på löpande basis och i krissituationer, däribland även när det gäller de verksamheter som avses i artikel 124, i samarbete med berörda behöriga myndigheter.

2. När det gäller ansökningar om sådana tillstånd som avses i artiklarna 84.1, 87.9 respektive 105, och i del 6 i bilaga III, som inlämnas av ett moderkreditinstitut inom EU och dess dotterföretag eller gemensamt av dotterföretagen till ett finansiellt holdingföretag inom EU, skall de behöriga myndigheterna arbeta gemensamt under fullt utvecklat samråd för att besluta om det begärda tillståndet bör beviljas eller inte samt eventuella villkor och bestämmelser som skall gälla för tillståndet.

Ansökan enligt första stycket skall endast riktas till den behöriga myndighet som avses i punkt 1.

De behöriga myndigheterna skall göra allt som står i deras makt för att nå fram till ett gemensamt beslut om ansökan inom sex månader. Detta gemensamma beslut skall redovisas i ett dokument med fullständig motivering till beslutet som skall lämnas till sökanden av den behöriga myndighet som avses i punkt 1.

Den period som avses i tredje stycket skall börja den dag då den behöriga myndighet som avses i punkt 1 mottagit en komplett ansökan. Den behöriga myndighet som avses i punkt 1 skall omedelbart vidarebefordra den kompletta ansökan till de övriga behöriga myndigheterna.

Om de behöriga myndigheterna inte har enats om ett gemensamt beslut inom sex månader, skall den behöriga myndighet som avses i punkt 1 själv besluta om ansökan. Detta beslut skall redovisas i ett dokument med fullständig motivering där synpunkter och reservationer från övriga behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden beaktas. Beslutet skall göras tillgängligt för sökanden och övriga behöriga myndigheter av den behöriga myndighet som avses i punkt 1.

De beslut som avses i tredje och femte stycket skall erkännas som slutgiltiga och tillämpas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Artikel 130

1. Om en kritisk situation uppstår inom en bankgrupp, som kan sätta stabiliteten hos det finansiella systemet i någon av de medlemsstater där enheter ur en grupp har auktoriserats i fara, skall den behöriga myndighet som ansvarar för den gruppbaserade tillsynen med iakttagande av kapitel 1 andra avsnittet i avdelning V snarast möjligt underrätta de myndigheter som avses i artikel 49 a och artikel 50. Denna skyldighet skall gälla för alla de behöriga myndigheter som anges i artiklarna 125–126 för en viss företagsgrupp och för den behöriga myndighet som anges i artikel 129.1. Om möjligt skall den behöriga myndigheten använda befintliga fastställda informationskanaler.

2. Den behöriga myndighet som ansvarar för gruppbaserad tillsyn skall, då den har behov av uppgifter som redan lämnats till en annan behörig myndighet, alltid när så är möjligt vända sig till den myndigheten för att undvika dubbel rapportering till de olika myndigheter som medverkar i tillsynen.

Artikel 131

För att skapa goda förutsättningar för att upprätta en effektiv tillsyn skall den behöriga myndighet som ansvarar för gruppbaserad tillsyn och de övriga behöriga myndigheterna skriftligen ha fastställt en ordning för samordningen och samarbetet.

Inom ramen för sådana ordningar får ytterligare uppgifter anförtros den behöriga myndighet som ansvarar för den gruppbaserade tillsynen, och förfaranden kan anges för beslutsprocessen och för samarbetet med andra behöriga myndigheter.

De behöriga myndigheter som auktoriserat ett dotterföretag vars moderföretag är ett kreditinstitut, får genom bilaterala avtal delegera ansvaret för tillsynen till de behöriga myndigheter som beviljat moderföretaget auktorisation och utövar tillsyn över detta, så att dessa myndigheter ikläder sig ansvar för tillsynen över dotterföretaget i enlighet med detta direktiv. Kommissionen skall hållas underrättad om förekomsten av sådana avtal och om deras innehåll. Den skall vidarebefordra sådan information till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater och till Europeiska bankkommittén.

Artikel 132

1. De behöriga myndigheterna skall ha ett nära samarbete med varandra. De skall ömsesidigt tillhandahålla alla upplysningar som är väsentliga och relevanta för övriga myndigheter när de utför sina tillsynsuppgifter enligt detta direktiv. Härvid skall de behöriga myndigheterna på begäran överlämna alla relevanta upplysningar och på eget initiativ överlämna alla väsentliga upplysningar.

Upplysningar som avses i första stycket skall betraktas som väsentliga om de i sak kan tänkas påverka en bedömning av den finansiella sundheten i ett kreditinstitut eller finansiellt institut i en annan medlemsstat.

De behöriga myndigheter som ansvarar för gruppbaserad tillsyn över moderkreditinstitut inom EU och kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EU skall särskilt förse de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater som utövar tillsyn över dotterföretag till dessa moderföretag med alla relevanta upplysningar. När man fastställer hur omfattande de relevanta upplysningarna skall vara, skall hänsyn tas till dotterföretagens betydelse inom det finansiella systemet i respektive medlemsstat.

De väsentliga upplysningar som avses i första stycket skall särskilt omfatta följande:

a) Redovisning av gruppstrukturen för alla större kreditinstitut inom en grupp och av de behöriga myndigheterna för kreditinstituten inom företagsgruppen.

b) Förfaranden för att inhämta upplysningar från de kreditinstitut som ingår i en företagsgrupp samt för kontroll av dessa upplysningar.

c) Negativ utveckling i kreditinstitut eller andra enheter inom en företagsgrupp som kan få allvarliga följder för kreditinstituten.

d) Betydande sanktioner och extraordinära åtgärder som de behöriga myndigheterna genomfört i enlighet med detta direktiv, däribland åläggande av ytterligare kapitalkrav enligt artikel 136 och av begränsningar i användningen av internmätningsmetoder för beräkningen av kravet på kapitalbas enligt artikel 105.

2. De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över kreditinstitut som kontrolleras av ett moderkreditinstitut inom EU skall när så är möjligt vända sig till den behöriga myndighet som avses i artikel 129.1 när de behöver upplysningar om genomförandet av metoder och strategier som fastställs genom detta direktiv, och som den myndigheten redan kan ha tillgång till.

3. De behöriga myndigheterna skall, innan de fattar beslut, rådfråga varandra om följande förhållanden, i den utsträckning som besluten är av betydelse för andra behöriga myndigheters tillsynsuppgifter:

a) Förändringar av ägar-, organisations- eller ledningsstrukturen i kreditinstitut inom en grupp, för vilka behöriga myndigheters godkännande eller tillstånd krävs.

b) Betydande sanktioner och extraordinära åtgärder som de behöriga myndigheterna genomfört, inbegripet åläggande av ytterligare kapitalkrav enligt artikel 136 och av begränsningar i användningen av internmätningsmetoder för beräkningen av kravet på kapitalbas enligt artikel 105.

I fall enligt b skall den behöriga myndighet som ansvarar för gruppbaserad tillsyn alltid rådfrågas.

En behörig myndighet får dock besluta att inte rådfråga den myndigheten i brådskande fall eller om ett sådant samråd skulle kunna äventyra verkan av besluten. I sådana fall skall den behöriga myndigheten utan dröjsmål underrätta de övriga behöriga myndigheterna.

Artikel 133

1. De behöriga myndigheter som är ansvariga för den gruppbaserade tillsynen skall för att utöva tillsynen kräva fullständig sammanställning av alla kreditinstitut och finansiella institut som är dotterföretag.

Dock får de behöriga myndigheterna kräva enbart sammanställning på proportionell grund i de fall där, enligt deras bedömning, moderföretagets ansvar är begränsat till moderföretagets andel av kapitalet i dotterföretaget med hänsyn till det ansvar som åvilar andra aktieägare, andelsägare eller medlemmar med tillfredsställande soliditet. Övriga aktieägares, andelsägares och medlemmars ansvar skall klart fastställas, om så erfordras genom formella, undertecknade förbindelser.

Om företagen står i ett sådant samband som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG skall de behöriga myndigheterna bestämma hur sammanställningen skall ske.

2. De behöriga myndigheter som är ansvariga för den gruppbaserade tillsynen skall kräva sammanställning på proportionell grund av ägarintressen i kreditinstitut och finansiella institut, som leds av ett företag som omfattas av sammanställningen jämte ett eller flera företag som inte omfattas av sammanställningen när dessa företags ansvar är begränsat till den andel av kapital som de innehar.

3. Om det finns andra ägarintressen eller andra former av kapitalbindningar än de som anges i punkterna 1 och 2, skall de behöriga myndigheterna bestämma om och hur sammanställning skall ske. De får tillåta eller kräva att kapitalandelsmetoden används. Tillämpning av denna metod skall dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av den gruppbaserade tillsynen.

Artikel 134

1. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 133, skall de behöriga myndigheterna bestämma om och hur sammanställning skall ske i följande fall:

a) De behöriga myndigheterna bedömer att ett kreditinstitut, utan att institutet innehar ett ägarintresse eller andra kapitalbindningar, utövar ett väsentligt inflytande över ett eller flera kreditinstitut eller finansiella institut.

b) Två eller flera kreditinstitut eller finansiella institut har samma ledning utan att detta följer av avtal eller bestämmelser i stiftelseurkund, bolagsordning eller motsvarande.

De behöriga myndigheterna får särskilt tillåta eller kräva att den metod som föreskrivs i artikel 12 i direktiv 83/349/EEG skall användas. Tillämpning av denna metod skall dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av gruppbaserad tillsyn.

2. När gruppbaserad tillsyn skall utövas enligt artiklarna 125–126 skall företag som tillhandahåller anknutna tjänster och kapitalförvaltningsbolag enligt definitionen i direktiv 2002/87/EG tas med i sammanställningen i de fall och i enlighet med de metoder som anges i artikel 133 och i punkt 1 i denna artikel.

Artikel 135

Medlemsstaterna skall kräva att de personer som faktiskt leder affärsverksamheten i ett finansiellt holdingföretag har ett tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet för att kunna fullgöra dessa åligganden.

Artikel 136

1. De behöriga myndigheterna skall kräva att varje kreditinstitut som inte uppfyller kraven i detta direktiv på ett tidigt stadium vidtar nödvändiga åtgärder för att komma till rätta med denna situation.

I detta syfte skall de behöriga myndigheterna ha befogenhet att vidta följande åtgärder:

a) Att ålägga kreditinstitut att hålla en kapitalbas som överstiger den miniminivå som fastställs genom artikel 75.

b) Att vidta åtgärder som kräver förstärkning av de styrformer, metoder, mekanismer och strategier som genomförts för att följa artiklarna 22 och 123.

c) Att kräva att kreditinstitut i samband med kravet på kapitalbas tillämpar en särskild reserveringspolitik eller behandlar tillgångar på särskilt sätt.

d) Att införa restriktioner eller begränsningar för kreditinstitutens verksamhet, transaktioner eller nätverk.

e) Att kräva en reduktion av den inneboende risken i kreditinstitutens verksamheter, produkter och system.

Sådana åtgärder skall antas under iakttagande av avsnitt 2 i kapitel 1.

2. De behöriga myndigheterna skall ålägga åtminstone de kreditinstitut som inte uppfyller de krav som fastställs i artiklarna 22, 109 och 123, eller för vilka ett negativt utslag föreligger beträffande den fråga som beskrivs i artikel 124.3 ett särskilt krav på kapitalbas utöver den miniminivå som fastställs genom artikel 75, om det inte är troligt att inom rimlig tid styrformer, metoder, mekanismer och strategier förbättras tillräckligt endast genom tillämpning av andra åtgärder.

Artikel 137

1. I avvaktan på vidare samordning av metoderna för sammanställd redovisning, skall medlemsstaterna föreskriva att de behöriga myndigheter som har ansvar för auktorisation och tillsyn över ett eller flera kreditinstitut vars moderföretag är ett holdingföretag med blandad verksamhet, skall kräva att moderföretaget och dotterföretagen lämnar sådan information som kan vara av betydelse för tillsynen över dotterkreditinstituten. De behöriga myndigheterna kan inhämta informationen antingen direkt från moderföretaget och dotterföretagen eller via dotterkreditinstituten.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva att deras behöriga myndigheter antingen själva eller genom externa granskare, kan företa inspektion på platsen för att kontrollera de uppgifter som lämnats av holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag. Om ett holdingföretag med blandad verksamhet eller ett av dess dotterföretag är ett försäkringsföretag, får också det förfarande som avses i artikel 140.1 användas. Om ett holdingföretag med blandad verksamhet eller ett av dess dotterföretag är beläget i en annan medlemsstat än dotterkreditinstitutet, skall kontroll av uppgifter företas på platsen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 141.

Artikel 138

1. Utan att detta påverkar tillämpningen av avsnitt 5 i kapitel 2 skall medlemsstaterna, då moderföretaget till ett eller flera kreditinstitut är ett holdingföretag med blandad verksamhet, se till att de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över dessa kreditinstitut utövar allmän tillsyn över transaktioner mellan kreditinstitutet och holdingföretaget med blandad verksamhet samt dess dotterföretag.

2. De behöriga myndigheterna skall kräva att kreditinstituten följer adekvata metoder för riskhantering och rutiner för intern kontroll, inbegripet sunda rapporterings- och redovisningsförfaranden, för att på ett lämpligt sätt identifiera, mäta, övervaka och kontrollera transaktionerna med det holdingföretag med blandad verksamhet som är moderföretag och dess dotterföretag. De behöriga myndigheterna skall kräva att kreditinstituten rapporterar varje annan betydande transaktion med dessa enheter än den som avses i artikel 110. Dessa förfaranden och betydande transaktioner skall övervakas av de behöriga myndigheterna.

Om ovannämnda transaktioner utgör ett hot mot kreditinstitutets finansiella ställning, skall den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över institutet vidta lämpliga åtgärder.

Artikel 139

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att det inte finns några rättsliga hinder för utbyte mellan företag som omfattas av den gruppbaserade tillsynen, holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag samt dotterföretag som avses i artikel 127.3 av information som är av betydelse för tillsyn i enlighet med artiklarna 124–138 och denna artikel.

2. När ett moderföretag och något av dess dotterkreditinstitut är belägna i olika medlemsstater skall de behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna utbyta information som är av betydelse för att möjliggöra eller underlätta gruppbaserad tillsyn.

Om de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där moderföretaget är beläget inte själva utövar gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 125–126 kan de anmodas av de behöriga myndigheter som har ansvar för sådan tillsyn att från moderföretaget begära information som är av betydelse för den gruppbaserade tillsynen och att överföra informationen till myndigheterna i fråga.

3. Medlemsstaterna skall tillåta sina behöriga myndigheter att utbyta sådan information som anges i punkt 2, varvid skall gälla att inhämtande av eller förfogande över information avseende finansiella holdingföretag, finansiella institut eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster, inte på något sätt skall anses innebära att de behöriga myndigheterna har någon skyldighet att ha en tillsynsfunktion i förhållande till dessa enskilda institut eller företag.

På liknande sätt skall medlemsstaterna tillåta sina behöriga myndigheter att utbyta sådan information som anges i artikel 137, varvid skall gälla att inhämtande av eller förfogande över information inte på något sätt skall anses innebära att de behöriga myndigheterna har någon tillsynsfunktion i förhållande till holdingföretag med blandad verksamhet och deras dotterföretag som inte är kreditinstitut eller till sådana dotterföretag som avses i artikel 127.3.

Artikel 140

1. Om ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet kontrollerar ett eller flera dotterföretag som är försäkringsföretag eller andra företag som tillhandahåller investeringstjänster som fordrar auktorisation, skall de behöriga myndigheterna och de myndigheter som bemyndigats att utöva den offentliga tillsynen över försäkringsföretag eller över andra företag som tillhandahåller investeringstjänster ha ett nära samarbete. Utan att detta påverkar respektive myndighets ansvar skall dessa myndigheter förse varandra med all information som är ägnad att underlätta deras uppgift och tillåta tillsyn över verksamheten och den finansiella ställningen i de företag över vilka de utövar tillsyn.

2. Beträffande information som erhålls inom ramen för gruppbaserad tillsyn och särskilt beträffande sådant utbyte av information mellan behöriga myndigheter som föreskrivs i detta direktiv skall tystnadsplikt gälla i enlighet med avsnitt 2 i kapitel 1.

3. De behöriga myndigheter som har ansvar för gruppbaserad tillsyn skall upprätta förteckningar över sådana finansiella holdingföretag som anges i artikel 71.2. Dessa förteckningar skall överlämnas till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater och till kommissionen.

Artikel 141

Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat vid tillämpning av detta direktiv i ett särskilt fall önskar kontrollera uppgifter om ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag, ett finansiellt institut, ett företag som tillhandahåller anknutna tjänster, ett holdingföretag med blandad verksamhet, ett dotterföretag som avses i artikel 137 eller ett dotterföretag som avses i artikel 127.3 och institutet eller företaget är beläget i en annan medlemsstat, skall de hos de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten begära att sådan kontroll företas. De myndigheter som erhållit en sådan framställning skall inom ramen för sina befogenheter efterkomma denna, antingen genom att själva utföra kontrollen eller genom att tillåta att de myndigheter som begärt kontrollen utför den, eller genom att tillåta en revisor eller expert att utföra den. Den behöriga myndighet som har framställt begäran får, om den så önskar, delta i kontrollen, om den inte själv utför den.

Artikel 142

Utan att detta påverkar tillämpningen av medlemsstaternas straffrättsliga bestämmelser skall medlemsstaterna se till att sanktioner eller andra åtgärder, som syftar till att stoppa konstaterade överträdelser eller avlägsna orsakerna till sådana överträdelser, kan vidtas mot finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet eller mot deras ansvariga ledning för överträdelser av lagar eller andra författningar som antagits för genomförandet av artiklarna 124-141 och denna artikel. De behöriga myndigheterna skall ha ett nära samarbete för att säkerställa att dessa sanktioner och andra åtgärder leder till önskat resultat, särskilt när den centrala förvaltningen eller den centrala ledningen i ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet inte är placerad vid företagets huvudkontor.

Artikel 143

1. Om ett kreditinstitut, vars moderföretag är ett kreditinstitut eller ett finansiellt holdingföretag med huvudkontor i tredje land, inte är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 125–126, skall de behöriga myndigheterna kontrollera huruvida kreditinstitutet är föremål för gruppbaserad tillsyn av en behörig myndighet i tredje land, vilken är likvärdig med den som styrs av de principer som anges i detta direktiv.

Kontrollen skall utföras av den behöriga myndighet som skulle vara ansvarig för den extra tillsynen om punkt 3 hade varit tillämplig, på begäran av moderföretaget eller av någon av de reglerade enheter som auktoriserats i gemenskapen eller på eget initiativ. Denna behöriga myndighet skall samråda med de andra berörda behöriga myndigheterna.

2. Kommissionen får begära att Europeiska bankkommittén skall ge allmän vägledning om huruvida det är sannolikt att de system för gruppbaserad tillsyn som tillämpas av behöriga myndigheter i tredje land kommer att uppfylla de mål för den gruppbaserade tillsynen som ställs upp i detta kapitel, när det gäller kreditinstitut vars moderföretag har sitt huvudkontor i tredje land. Kommittén skall fortsätta att se över all sådan vägledning och beakta varje förändring i de system för den gruppbaserade tillsynen som tillämpas av sådana behöriga myndigheter.

Den behöriga myndighet som utför den kontroll som anges i första stycket i punkt 1 skall beakta all sådan vägledning. Den behöriga myndigheten skall i detta syfte samråda med kommittén innan beslut fattas.

3. I brist på sådan likvärdig tillsyn skall medlemsstaterna även tillämpa bestämmelserna i detta direktiv analogt på kreditinstitutet eller tillåta sina behöriga myndigheter att använda andra lämpliga metoder för tillsyn vilka uppfyller målen för den gruppbaserade tillsynen över kreditinstitut.

Den behöriga myndighet som skulle vara ansvarig för gruppbaserad tillsyn skall, efter att ha samrått med andra berörda behöriga myndigheter, godkänna dessa tillsynstekniker.

De behöriga myndigheterna kan särskilt kräva att det inrättas ett finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom gemenskapen och tillämpa bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn på det finansiella holdingföretagets ställning på gruppnivå.

Tillsynsteknikerna skall utformas så att de uppfyller de mål för den gruppbaserade tillsynen som ställs upp i detta kapitel och skall rapporteras till de andra berörda behöriga myndigheterna och kommissionen.

Avsnitt 2

De behöriga myndigheternas upplysningsplikt

Artikel 144

De behöriga myndigheterna skall offentliggöra upplysningar om följande:

a) Texterna till de lagar och andra författningar samt den allmänna vägledning som antas i deras medlemsstater på området för stabilitetstillsyn.

b) Hur de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom gemenskapslagstiftningen har utnyttjats.

c) De allmänna kriterier och metoder som de tillämpar vid den översyn och utvärdering som avses i artikel 124.

d) Utan att det påverkar bestämmelserna i avsnitt 2 i kapitel 1, aggregerade statistiska uppgifter om centrala aspekter av genomförandet av tillsynsregelverket i varje medlemsstat.

De upplysningar som avses i första stycket skall vara tillräckliga för att göra det möjligt att på ett meningsfullt sätt jämföra de tillvägagångssätt som de behöriga myndigheterna i de olika medlemsstaterna har valt. Upplysningarna skall offentliggöras i ett gemensamt format och uppdateras regelbundet. Upplysningarna skall vara tillgängliga på en enda elektronisk nätplats.

KAPITEL 5

Kreditinstitutens upplysningsplikt

Artikel 145

1. Vid tillämpningen av detta direktiv skall kreditinstituten offentliggöra de upplysningar som fastställs i del 2 i bilaga XII med förbehåll för bestämmelserna i artikel 146.

2. För de behöriga myndigheternas erkännande enligt underavsnitt 2–3 i avsnitt 3 i kapitel 2 och enligt artikel 105 av de instrument och metoder som avses i del 3 i bilaga XII skall det krävas att kreditinstituten offentliggör de upplysningar som fastställs där.

3. Kreditinstituten skall anta en formell policy för uppfyllandet av upplysningskraven i punkterna 1–2 och ha utarbetade riktlinjer för bedömningen av huruvida deras information är tillfredsställande, även i fråga om kontroll och frekvens.

4. Kreditinstitut skall på begäran förklara sina beslut om riskklassificering för små och medelstora företag och andra företag som ansöker om lån, och på begäran göra detta i skriftlig form. Om ett frivilligt åtagande från sektorns sida skulle visa sig vara otillräckligt skall nationella bestämmelser antas. Kreditinstitutens administrativa kostnader för detta skall stå i proportion till lånets storlek.

Artikel 146

1. Utan hinder av artikel 145 får ett kreditinstitut underlåta att offentliggöra en eller flera av de upplysningar som anges i del 2 i bilaga XII, om den information som skulle ges genom offentliggörandet inte betraktas som väsentlig med tillämpning av det kriterium som anges i punkt 1 i del 1i bilaga XII.

2. Utan hinder av artikel 145 får ett kreditinstitut underlåta att lämna viss information som omfattas av de upplysningskrav som anges i del 2 och 3 i bilaga XII, om denna information betraktas som företagshemligheter eller konfidentiell information med tillämpning av de kriterier som anges i punkterna 2–3 i del 1 i bilaga XII.

3. I de undantagsfall som avses i punkt 2 skall kreditinstituten i fråga i sin information ange att specifik information inte offentliggörs och skälet till detta samt offentliggöra mer allmänna upplysningar om det som informationskravet gäller, förutom i de fall denna specifika information skall betraktas som företagsintern eller konfidentiell information enligt kriterierna i punkterna 2 och 3 i del 1 i bilaga XII.

Artikel 147

1. Kreditinstituten skall offentliggöra den information som krävs enligt artikel 145 minst en gång varje år. Informationen skall offentliggöras så snart som det är praktiskt möjligt.

2. Kreditinstituten skall också avgöra om det med hänsyn till det kriterium som anges i punkt 4 i del 1 i bilaga XII är nödvändigt att information ges oftare än vad som föreskrivs i punkt 1.

Artikel 148

1. Kreditinstituten får själva fastställa informationsmedium, publiceringsplats och kontrollmetoder som är lämpliga för att effektivt uppfylla upplysningskraven i artikel 145. Alla upplysningar skall så långt möjligt lämnas via samma medium eller på samma plats.

2. Likvärdig information som kreditinstituten offentliggör för att uppfylla redovisningskrav, krav för börsnotering eller andra krav får anses även uppfylla kravet i artikel 145. Om information inte återfinns i årsredovisningen skall kreditinstituten ange var man kan finna den.

Artikel 149

Utan hinder av artiklarna 146–148 skall medlemsstaterna ge de behöriga myndigheterna befogenhet att kräva att kreditinstitut

a) offentliggör en eller flera av de upplysningar som avses i del 2 och 3 i bilaga XII,

b) offentliggör en eller flera upplysningar oftare än en gång per år, och att de iakttar de tidsfrister för offentliggörandet som myndigheterna kan fastställa,

c) använder specifika medier och platser för att lämna upplysningar som går utöver årsredovisningen, och

d) använder specifika kontrollmetoder för upplysningar som inte omfattas av lagstadgad revision.

AVDELNING VI

VERKSTÄLLANDE BEFOGENHETER

Artikel 150

1. Utan att det påverkar tillämpningen, vad gäller kapitalbasen, av det förslag som kommissionen skall överlämna enligt artikel 62, skall tekniska anpassningar i följande avseenden antas i den ordning som avses i artikel 151.2:

a) Förtydligande av definitionerna i syfte att, vid tillämpningen av detta direktiv, beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna.

b) Förtydligande av definitionerna för att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv.

c) Anpassning av terminologin och definitionerna till senare rättsakter angående kreditinstitut och därmed sammanhängande frågor.

d) Tekniska anpassningar av förteckningen i artikel 2.

e) Ändringar av storleken på startkapital som anges i artikel 9, betingade av utvecklingen på de ekonomiska och monetära områdena.

f) Utvidgning av innehållet i den förteckning som avses i artiklarna 23 och 24 och som är intagen i bilaga I, eller anpassningar av den terminologi som använts i förteckningen, allt i den mån detta är motiverat av utvecklingen inom de finansiella marknaderna.

g) Områden inom vilka behöriga myndigheter skall utbyta information som anges i artikel 42.

h) Tekniska anpassningar av artiklarna 56–67 och artikel 74 för att ta hänsyn till utvecklingen av redovisningsstandarderna och av kraven i gemenskapslagstiftningen eller med tanke på ökad samstämmighet i tillsynspraxis.

i) Ändringar av förteckningen över exponeringsklasser i artiklarna 79 och 86, för att utvecklingen på de finansiella marknaderna skall kunna beaktas.

j) Det belopp som anges i artikel 79.2 c, artikel 86.4 a och punkt 5 i del 1 i bilaga VII, och i punkt 15 i del 2 i bilaga VII för att beakta inflationseffekter.

k) Förteckningarna över och klassificeringen av poster utanför balansräkningen i bilagorna II och IV, samt behandlingen av dem vid fastställande av exponeringsvärden med tillämpning av avsnitt 3 i kapitel 2 i avdelning V.

l) Anpassningar av bestämmelserna i bilagorna V–XII för att ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna, särskilt i fråga om nya finansiella produkter, eller utvecklingen av redovisningsstandarder och krav som tar hänsyn till gemenskapslagstiftningen, eller med tanke på ökad samstämmighet i tillsynspraxis.

2. Kommissionen får anta följande slag av tillämpningsbestämmelser i enlighet med förfarandet i artikel 151.2:

a) Närmare specifikation av omfattningen av en sådan plötslig och oväntad förändring av räntenivåerna som avses i artikel 124.5.

b) En tidsbegränsad minskning av den minsta nivå på kapitalbasen som fastställs genom artikel 75 och/eller av riskvikter som fastställs genom avsnitt 3 i kapitel 2 i avdelning V, för att särskilda omständigheter skall kunna beaktas.

c) Utan att detta påverkar den rapport som avses i artikel 119, förtydligande av de undantag som föreskrivs i artiklarna 111.4, 113, 115 och 116.

d) Närmare specifikation av de huvudaspekter för vilka aggregerade statistiska uppgifter skall offentliggöras enligt artikel 144.1 d.

e) Närmare specifikation av format, struktur, innehållsförteckning och årligt publiceringsdatum för den information som föreskrivs genom artikel 144.

3. De tillämpningsåtgärder som antas får inte ändra de grundläggande bestämmelserna i detta direktiv.

4. Utan att det påverkar redan antagna genomförandeåtgärder skall detta direktivs bestämmelser om antagande av tekniska bestämmelser, ändringar och beslut i enlighet med punkt 2 tills vidare inte längre tillämpas från och med två år efter det att direktivet antagits eller senast den 1 april 2008. På förslag från kommissionen får Europaparlamentet och rådet, i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, besluta att de på nytt skall tillämpas och de skall i detta syfte göra en översyn av bestämmelserna före utgången av den period eller det datum som nämns i denna punkt beroende på vad som infaller först.

Artikel 151

1. Kommissionen skall biträdas av Europeiska bankkommittén, inrättad genom kommissionens beslut 2004/10/EG ([1]).

2. När det hänvisas till denna punkt skall förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas med beaktande av bestämmelserna i artikel 7.3 och artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

AVDELNING VII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1

Övergångsbestämmelser

Artikel 152

1. Kreditinstitut, som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med artiklarna 84–89, skall under de första, andra och tredje tolvmånadersperioderna efter den 31 december 2006 kunna redovisa en kapitalbas som vid varje tillfälle är minst lika med de belopp som anges i punkterna 3, 4 och 5.

2. Kreditinstitut, som använder sådana internmätningsmetoder som anges i artikel 105 vid beräkning av sina kapitalkrav för operativ risk, skall under de andra och tredje tolvmånadersperioderna efter den 31 december 2006 kunna redovisa en kapitalbas som vid varje tillfälle är minst lika med de belopp som anges i punkterna 4 och 5.

3. För den första av de tolvmånadersperioder som avses i punkt 1 skall beloppet för kapitalbasen vara 95 % av det totala minimibelopp för kapitalbasen som kreditinstitutet skulle ha varit skyldigt att inneha under den perioden enligt artikel 4 i rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut ([2]) enligt den lydelse som det direktivet och direktiv 2000/12/EG hade före den 1 januari 2007.

4. För den andra av de tolvmånadersperioder som avses i punkt 1 skall beloppet för kapitalbasen vara 90 % av det totala minimibelopp för kapitalbasen som kreditinstitutet skulle ha varit skyldigt att inneha under den perioden enligt artikel 4 i direktiv 93/6/EEG enligt den lydelse som det direktivet och direktiv 2000/12/EG hade före den 1 januari 2007.

5. För den tredje av de tolvmånadersperioder som avses i punkt 1 skall beloppet för kapitalbasen vara 80 % av det totala minimibelopp för kapitalbasen som kreditinstitutet skulle ha varit skyldigt att inneha under den perioden enligt artikel 4 i direktiv 93/6/EEG enligt den lydelse som det direktivet och direktiv 2000/12/EG hade före den 1 januari 2007.

6. Kraven i punkterna 1–5 skall uppfyllas med delbelopp i kapitalbasen som anpassats för att fullständigt avspegla skillnaderna mellan beräkningen av kapitalbasen enligt direktiv 2000/12/EG och direktiv 93/6/EEG i deras lydelse före den 1 januari 2007 och beräkningen av kapitalbasen enligt det här direktivet till följd av att förväntade och ej förväntade förluster behandlas separat enligt artiklarna 84–89 i det här direktivet.

7. Artiklarna 68–73 skall gälla vid tillämpningen av punkterna 1–6 i denna artikel.

8. Fram till den 1 januari 2008 får kreditinstituten behandla de artiklar som behandlar schablonmetoden i underavsnitt 1 i avsnitt 3 i kapitel 2 i avdelning V som om de hade ersatts med artiklarna 42–46 i direktiv 2000/12/EG i den lydelse som dessa artiklar hade före den 1 januari 2007.

9. När det alternativ som anges i punkt 8 väljs skall följande gälla i fråga om bestämmelserna i direktiv 2000/12/EG:

a) Bestämmelserna i direktivets artiklar 42–46 skall tillämpas enligt deras lydelse före den 1 januari 2007.

b) I artikel 42.1 i direktivet skall med ”det riskjusterade värdet” avses ”det riskvägda exponeringsbeloppet”.

c) De belopp som erhålls enligt artikel 42.2 i direktivet skall betraktas som riskvägda exponeringsbelopp.

d) ”Kreditderivat” skall ingå i förteckningen över poster med ”hög risk” i bilaga II till det direktivet.

e) Den behandling som anges i artikel 43.3 i direktivet skall tillämpas på derivatinstrument som förtecknas i bilaga IV till det direktivet oavsett om det gäller poster i eller utanför balansräkningen, och de belopp som erhålls genom den beräkning som anges i bilaga III skall betraktas som riskvägda exponeringsbelopp.

10. När det alternativ som anges i punkt 8 väljs skall följande gälla för behandlingen av exponeringar på vilka schablonmetoden tillämpas:

a) Underavsnitt 3 i avsnitt 3 i kapitel 2 i avdelning V om beaktande av kreditriskreducerande åtgärder skall inte tillämpas.

b) De behöriga myndigheterna får föreskriva att underavsnitt-4 i avsnitt 3 i kapitel 2 i avdelning V om behandlingen av värdepapperisering inte skall tillämpas.

([1]) EUT L 3, 7.1.2004, s. 36.

([2]) EGT L 141, 11.6.1993, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG.

11. När det alternativ som anges i punkt 8 väljs skall kapitalkravet för operativa risker enligt artikel 75 d minskas med den procentuella andel som motsvarar kvoten mellan värdet på de exponeringar för vilka kreditinstitutet beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med den valmöjlighet som avses i punkt 8 och det totala värdet på kreditinstitutets exponeringar.

12. Om ett kreditinstitut beräknar riskvägda exponeringsbelopp för alla sina exponeringar i enlighet med det alternativ som avses i punkt 8, får artiklarna 48–50 i direktiv 2000/12/EG tillämpas enligt deras lydelse före den 1 januari 2007.

13. Om det alternativ som anges i punkt 8 väljs, skall hänvisningarna till artiklarna 78–83 i detta direktiv läsas som hänvisningar till artiklarna 42–46 i direktiv 2000/12/EG enligt deras lydelse före den 1 januari 2007.

14. Om den rätt att välja alternativ som anges i punkt 8 utnyttjas skall artiklarna 123, 124, 145 och 149 inte tillämpas före det datum som fastställs i den punkten.

Artikel 153

Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för exponeringar till följd av transaktioner med uthyrning av kontorsfastigheter eller andra kommersiella lokaler belägna inom deras territorier som uppfyller kriterierna i punkt 54 i del 1 i bilaga VI får de behöriga myndigheterna till och med den 31 december 2012 medge att en riskvikt på 50 % åsätts utan att tillämpa punkterna 55–56 i del 1 i bilaga VI.

Till och med den 31 december 2010 får de behöriga myndigheterna vid fastställandet av den del av ett förfallet lån som omfattas av säkerheter med tillämpning av bilaga VI beakta andra säkerheter än godtagbara säkerheter enligt artiklarna 90–93.

Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för de syften som anges i punkt 4 i del 1 i bilaga VI skall till och med den 31 december 2012 samma riskvägning åsättas i förhållande till exponeringar mot medlemsstaters nationella regeringar eller centralbanker vilka uttrycks och finansieras i en medlemsstats nationella valuta som skulle tillämpas på sådana exponeringar som uttrycks och finansieras i den egna nationella valutan.

Artikel 154

1. Till och med den 31 december 2011 får de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat vid tillämpningen av punkt 61 i del 1 i bilaga VI sätta antalet oreglerade dagar upp till 180 för exponeringar mot motparter inom sitt territorium i enlighet med punkterna 12–17 och 41–43 i del 1 i bilaga VI, om lokala villkor gör en sådan anpassning lämplig. Det exakta antalet kan variera mellan olika typer av produkter.

Behöriga myndigheter som inte utnyttjar den valmöjlighet som anges i det första stycket för exponeringar mot motparter inom sitt territorium får sätta ett högre antal dagar för exponeringar mot motparter som har sitt säte i andra medlemsstater där de behöriga myndigheterna utnyttjat denna valmöjlighet. Det exakta antalet dagar skall vara mellan 90 dagar och det antal dagar som de andra behöriga myndigheterna har satt för exponeringar mot sådana motparter inom sitt territorium.

2. För kreditinstitut som före 2010 ansöker om att få de behöriga myndigheternas tillstånd att använda internmetoden får det krav på användning under minst tre år som anges i artikel 84.3 minskas till en period på minst ett år till och med den 31 december 2009.

3. För kreditinstitut som ansöker om att få använda egna skattningar av LGD-värden och/eller konverteringsfaktorer får det krav på användning under minst 3 år som anges i artikel 84.4 minskas till två år till och med den 31 december 2008.

4. Till och med den 31 december 2012 får de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat tillåta kreditinstitut att fortsätta att på de ägarintressen av den typ som anges i artikel 57 o och som förvärvats före den 20 juli 2006 tillämpa den behandling som anges i artikel 38 i direktiv 2000/12/EG i dess lydelse före den 1 januari 2007.

5. Till och med den 31 december 2010 får det genomsnittliga exponeringsvägda LGD-värdet för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i bostadsfastigheter utan statliga garantier inte understiga 10 %.

6. Till och med den 31 december 2017 får medlemsstaternas behöriga myndigheter från behandling enligt internmetoden undanta vissa exponeringar i värdepapper som innehas av kreditinstitut och dotterföretag inom EU till kreditinstitut i denna medlemsstat den 31 december 2007.

Undantagna positioner skall mätas som antalet aktier den 31 december 2007 plus eventuellt ytterligare aktier som förvärvas som en direkt följd av detta innehav, förutsatt att de inte ökar den procentuella andelen av ägandet i ett investmentbolag.

Om ett förvärv ökar den proportionella andelen av ägandet i ett visst investmentbolag, skall den överskjutande delen av innehavet inte omfattas av undantaget. Undantaget skall inte heller gälla för innehav som ursprungligen omfattades av undantag, men som därefter har sålts och sedan återköpts.

För aktieexponeringar som omfattas av denna övergångsbestämmelse skall kapitalkrav gälla som beräknas i enlighet med underavsnitt 1 i avsnitt 3 i kapitel 2 i avdelning V.

7. Till och med den 31 december 2011 får de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat fastställa det antal dagar efter förfallodagen som alla kreditinstitut inom dess jurisdiktion skall använda i samband med definitionen av ”fallissemang” i punkt 44 i del 4 i bilaga VII, när det gäller exponeringar mot sådana motparter inom samma medlemsstat. Det exakta antalet skall ligga inom intervallet 90–180 dagar, om så är lämpligt med hänsyn till de lokala förhållandena. För exponeringar mot sådana

motparter i andra medlemsstaters territorier skall de behöriga myndigheterna fastställa ett antal dagar efter förfallodagen som inte är högre än det antal som fastställts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat det gäller.

Artikel 155

Till och med den 31 december 2012 får medlemsstaterna tillämpa en procentsats på 15 % på verksamhetsgrenen ”handel och försäljning” på kreditinstitut, vilkas relevanta indikator för denna verksamhetsgren uppgår till minst 50 % av summan av de relevanta indikatorerna för samtliga deras verksamhetsgrenar i enlighet med punkterna 1–4 i del 2 i bilaga X.

KAPITEL 2

Slutbestämmelser

Artikel 156

Kommissionen skall, i samarbete med medlemsstaterna och med beaktande av Europeiska centralbankens synpunkter regelbundet kontrollera om detta direktiv i sin helhet tillsammans med direktiv 2006/49/EG väsentligt påverkar konjunkturcykeln och med stöd av denna granskning överväga om eventuella åtgärder för att komma till rätta med situationen är motiverade.

Med stöd av denna analys och med beaktande av Europeiska centralbankens synpunkter skall kommissionen vartannat år upprätta en rapport som skall överlämnas till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Bidrag från kredittagande och kreditgivande parter skall beaktas på ett rimligt sätt när rapporten utarbetas.

Senast den 1 januari 2012 skall kommissionen göra en översyn och utarbeta en rapport om tillämpningen av detta direktiv, med särskilt tonvikt på samtliga aspekter i artiklarna 68–73, 80.7, 80.8 och 129, och översända denna rapport till Europaparlamentet och rådet, åtföljd av lämpliga förslag.

Artikel 157

1. Senast den 31 december 2006 skall medlemsstaterna anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 4, 22, 57, 61–64, 66, 68–106, 108, 110–115, 117–119, 123–127, 129–132, 133, 136, 144–149 och 152–155 samt bilagorna II, III och V–XII. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen samt en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

Utan hinder av punkt 3 skall medlemsstaterna tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2007.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De skall också innehålla ett uttalande om att hänvisningar i lagar och andra författningar till direktiv som upphävts genom detta direktiv skall tolkas som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras och om hur uttalandet skall formuleras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstaterna skall från den 1 januari 2008 och inte tidigare tillämpa de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 87.9 och 105.

Artikel 158

1. Direktiv 2000/12/EG i dess genom direktiven i del A i bilaga XIII ändrade lydelse, skall upphöra att gälla utan att det påverkar medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsfrister för införlivande som anges i del B i bilaga XIII.

2. Hänvisningar till de upphävda direktiven skall anges som hänvisningar till det här direktivet och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XIV.

Artikel 159

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 160

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 14 juni 2006.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
J. BORRELL FONTELLES	H. WINKLER
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER VERKSAMHETER SOM ÄR FÖREMÅL FÖR ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE

1. Mottagande av insättningar och andra återbetalningspliktiga medel.

2. Utlåning, omfattande bland annat konsumentkrediter, hypotekskrediter, factoring, med eller utan regress och finansiering av handelskrediter (inklusive ”forfeiting”).

3. Finansiell leasing.

4. Betalningsförmedling.

5. Utställande och administration av betalningsmedel (exempelvis kreditkort, resecheckar och bankväxlar).

6. Garantiförbindelser och ställande av säkerhet.

7. Handel för egen eller kunders räkning med

   a) penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, insättningsbevis etc.),

   b) utländsk valuta,

   c) finansiella terminer och optioner,

   d) valuta- och ränteinstrument,

   e) överlåtbara värdepapper.

8. Medverkan i värdepappersemissioner och tillhandahållande av tjänster i samband därmed.

9. Rådgivning till företag angående kapitalstruktur, industriell strategi och liknande angelägenheter samt tjänster knutna till fusioner och företagsförvärv.

10. Penningmarknadsmäkling.

11. Portföljförvaltning och rådgivning.

12. Förvaring och förvaltning av värdepapper.

13. Kreditupplysningstjänster.

14. Bankfackstjänster.

De tjänster och sådan verksamhet som anges i avsnitt A och B i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ([1]) skall, när de gäller sådana finansiella instrument som avses i avsnitt C i bilaga I till det direktivet, omfattas av ömsesidigt erkännande i enlighet med detta direktiv.

([1]) EUT L 145, 30.4.2004, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/31/EG (EUT L 114, 27.4.2006, s. 60).

BILAGA II

KLASSIFICERING AV POSTER UTANFÖR BALANSRÄKNINGEN

Högrisk:

— Garantier knutna till kreditgivning.

— Kreditderivat.

— Egna accepter.

— Endosserade växlar, för vilka inget annat kreditinstitut bär växelansvar.

— Transaktioner med regress.

— Oåterkalleliga kreditlöften med karaktär av kreditsubstitut.

— Tillgångar som förvärvats genom rena terminskontrakt.

— Avtalad utlåning på termin (forward forward deposits).

— Obetald del av betalning för aktier och andra värdepapper.

— Sådana avtal om försäljning och återköp som definieras i artikel 12.3 och 12.5 i direktiv 86/635/EEG.

— Andra poster av högrisktyp.

Medelrisk:

— Remburser, öppnade och bekräftade (se även ”medel-lågrisk”).

— Garanti- och ansvarsförbindelser (inbegripet anbuds-, fullgörande-, tull- och skattegarantier) samt garantiförbindelser som inte har karaktär av kreditsubstitut.

— Oåterkalleliga kreditlöften som inte har karaktär av kreditsubstitut.

— Outnyttjade kreditmöjligheter (åtaganden att lämna kredit, att köpa värdepapper eller att utfärda garantier eller accepter) med en ursprunglig giltighetstid av mer än ett år.

— ”Note issuance facilities” (NIF) och ”revolving underwriting facilities” (RUF).

— Andra poster av medelrisktyp så som de meddelats till kommissionen.

Medel-lågrisk:

— Remburser för vilka levererade varor utgör säkerhet samt andra självlikviderande transaktioner.

— Outnyttjade kreditmöjligheter (åtaganden att lämna kredit, att köpa värdepapper eller att utfärda garantier eller accepter) med en ursprunglig giltighetstid av högst ett år som inte kan återtas villkorslöst vid något tillfälle utan avisering eller som inte omfattas av effektiva bestämmelser om automatiskt återtagande om låntagarens kreditvärdighet försämras.

— Andra poster av medelrisktyp så som de meddelats till kommissionen.

Lågrisk:

— Outnyttjade kreditmöjligheter (åtaganden att lämna kredit, att köpa värdepapper eller att utfärda garantier eller accepter) som kan återtas när som helst utan föregående avisering eller som omfattas av effektiva bestämmelser om automatiskt återtagande om låntagarens kreditvärdighet försämras. Kontokrediter till hushåll får betraktas som villkorslöst återtagbara om avtalsvillkoren medger att kreditinstituten återtar dem i hela den utsträckning som tillåts enligt konsumentskyddslagstiftningen och därmed sammanhängande lagstiftning.

— Andra poster av lågrisktyp så som de meddelats till kommissionen.

BILAGA III

BEHANDLING AV MOTPARTSKREDITRISKER I DERIVATINSTRUMENT, REPOR, VÄRDEPAPPERS- OCH RÅVARULÅN, TRANSAKTIONER MED LÅNG AVVECKLINGSCYKEL SAMT MARGINALUTLÅNING

DEL 1

Definitioner

I denna bilaga gäller följande definitioner:

Allmänna termer

1. *Motpartskreditrisk (CCR)*: risken för att motparten i en transaktion fallerar före slutavvecklingen av kassaflödena i transaktionen.

2. *Central motpart*: enhet som juridiskt sett träder emellan motparterna i avtal som är föremål för handel på en eller flera finansmarknader och blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare.

Transaktionsslag

3. *Transaktioner med lång avvecklingscykel*: transaktioner i vilka en motpart åtar sig att leverera ett finansiellt instrument, en råvara eller ett belopp i utländsk valuta mot betalning i kontanter, andra finansiella instrument eller råvaror, eller omvänd, med en avtalad avvecklingsfrist som är längre än marknadsnormen för denna typ av transaktion eller som omfattar mer än fem bankdagar efter den dag då transaktionen avtalades.

4. *Marginalutlåning*: transaktioner där ett kreditinstitut lämnar kredit i samband med köp, försäljning, och innehav av eller handel med finansiella instrument. Marginalutlåning innefattar inte andra lån där värdepapper tillfälligtvis har ställts som säkerhet.

Nettningsmängder, säkringsmängder och anknytande termer

5. *Nettningsmängd*: en grupp transaktioner med en och samma motpart som omfattas av ett bilateralt nettningsavtal som kan hävdas rättsligt och för vilka nettning godtas enligt del 7 i denna bilaga och artiklarna 90–93. Transaktioner som inte omfattas av ett bilateralt nettningsavtal, som kan hävdas rättsligt och godtas i del 7 i denna bilaga, skall anses utgöra egna nettningsmängder vid tillämpning av denna bilaga.

6. *Riskposition*: ett risktal som enligt en i förväg fastställd algoritm tilldelas en transaktion vid tillämpningen av den schablonmetod som anges i del 5.

7. *Säkringsmängd*: en grupp riskpositioner bland transaktionerna inom en enda nettningsmängd för vilka endast saldot är av betydelse för att fastställa exponeringsvärdet vid tillämpningen av den schablonmetod som anges i del 5.

8. *Marginalavtal*: en avtalsöverenskommelse eller bestämmelser fogade till ett avtal, som innebär att en motpart skall ställa säkerhet till en andra motpart när denna andra motparts exponering gentemot den första motparten överstiger en viss angiven nivå.

9. *Marginaltröskel*: det största belopp av en exponering som får förbli utestående innan någon part har rätt att begära säkerhet.

10. *Marginalriskperiod*: perioden från den senaste utväxlingen av säkerheter avseende en nettningsmängd av transaktioner med en fallerande motpart fram till dess att denna motpart har slutavräknats och den marknadsrisk som uppstått har säkrats på nytt.

11. *Effektiv löptid nettningsmängd enligt metoden med interna modeller för en nettningsmängd med längre löptid än ett år*: kvoten mellan förväntad exponering summerad under hela löptiden för transaktionerna i en nettningsmängd, diskonterad med den riskfria räntan, och förväntad exponering, summerad under ett år av nettningsmängden, diskonterad med

den riskfria räntan. Denna effektiva löptid får justeras för att ta hänsyn till omsättningsrisken genom att ersätta den förväntade exponeringen med den effektiva förväntade exponeringen för de fall där prognoshorisonten är under ett år.

12. *Produktövergripande nettning*: inräkning av transaktioner ur olika produktkategorier inom samma nettningsmängd enligt de bestämmelser för produktövergripande nettning som anges i denna bilaga.

13. *Aktuellt marknadsvärde (CMV)*: (med avseende på del 5) nettomarknadsvärdet av transaktionsportföljen inom en nettningsmängd med motparten. Både positiva och negativa marknadsvärden beaktas vid beräkningen av CMV.

Fördelningar

14. *Marknadsvärdesfördelning*: den prognostiserade sannolikhetsfördelningen av nettomarknadsvärdena för transaktionerna inom en nettningsmängd vid en framtida tidpunkt (prognoshorisonten) beräknad utifrån dessa transaktioners hittills uppnådda marknadsvärde.

15. *Exponeringsfördelning*: den prognostiserade sannolikhetsfördelning av marknadsvärdena som uppkommer om prognostiserade negativa nettomarknadsvärden sätts till noll.

16. *Riskneutral fördelning*: fördelning av marknadsvärden eller exponeringar vid en framtida tidpunkt som beräknats med marknadsimplicita värden, exempelvis implicit volatilitet.

17. *Löpande fördelning*: fördelning av marknadsvärden eller exponeringar vid en framtida tidpunkt som beräknats med historiska eller uppnådda värden, exempelvis volatilitet beräknad utifrån tidigare pris eller kursförändringar.

Exponeringsmått och justeringar

18. *Aktuell exponering*: noll eller, om det är högre, det marknadsvärde av en transaktion eller en transaktionsportfölj inom en nettningsmängd med en motpart som, om denne fallerar, skulle gå förlorat under antagandet att värdet av transaktionerna inte till någon del skulle kunna återvinnas i ett konkursförfarande.

19. *Toppexponering*: en hög percentil av exponeringsfördelningen vid en framtida tidpunkt innan löptiden gått ut för den mest långfristiga transaktionen i en nettningsmängd.

20. *Förväntad exponering (EE, "Expected exposure")*: medelvärdet för exponeringsfördelningen vid en framtida tidpunkt innan löptiden gått ut för den mest långfristiga transaktionen i en nettningsmängd.

21. *Effektiv förväntad exponering vid ett visst datum*: den maximala förväntade exponering som föreligger vid detta, eller något tidigare, datum. Alternativt kan begreppet definieras för ett visst datum som det värde som är högst av följande: den förväntade exponeringen detta datum eller den effektiva förväntade exponeringen vid närmast föregående datum.

22. *Förväntad positiv exponering (EPE, "Expected Positive Exposure")*: det vägda medelvärdet av förväntade exponeringar under en period, där vikterna motsvarar den andel som de enskilda förväntade exponeringarna utgör av hela perioden. Vid beräkningen av minimikapitalkrav beräknas medelvärdet för det första året eller för den period som det mest långfristiga avtalet i nettningsmängden omfattar om alla avtal inom nettningsmängden löper ut inom ett år.

23. *Effektiv förväntad positiv exponering (effektiv EPE)*: det vägda genomsnittet för den effektiva förväntade exponeringen under det första året eller under den period som det mest långfristiga avtalet i nettningsmängden omfattar om alla avtal inom nettningsmängden löper ut inom ett år, där vikterna motsvarar den andel som de enskilda förväntade exponeringarna utgör av hela perioden.

24. *Kreditvärdighetsjustering*: justering från marknadens mittvärde på portföljen av transaktioner med en motpart. Denna justering ger uttryck för marknadsvärdet av den kreditrisk som ligger i eventuella brister i uppfyllandet av avtalsenliga överenskommelser med en motpart. Justeringen kan avse marknadsvärdet för motpartens kreditrisk eller marknadsvärdet för kreditrisken för både kreditinstitutet och motparten.

25. *Ensidig kreditvärdighetsjustering*: en kreditvärdighetsjustering som tar hänsyn till marknadsvärdet av motpartens kreditrisk för kreditinstitutet men inte till marknadsvärdet av kreditinstitutets kreditrisk för motparten.

Risker relaterade till motpartskreditrisken

26. *Omsättningsrisk*: beloppet med vilket den förväntade positiva exponeringen undervärderas när nya transaktioner med en motpart förväntas genomföras kontinuerligt. Den ytterligare exponeringen till följd av dessa nya transaktioner ingår inte i beräkningen av EPE.

27. *Allmän korrelationsrisk*: en risk som uppstår när det finns en positiv korrelation mellan sannolikheten för att motparter fallerar och allmänna marknadsriskfaktorer.

28. *Specifik korrelationsrisk*: en risk som uppstår när det på grund av transaktionernas art finns en positiv korrelation mellan exponeringen mot en viss motpart och sannolikheten för att denna motpart fallerar. Ett kreditinstitut skall anses vara exponerat för specifik korrelationsrisk om den framtida exponeringen mot en viss motpart förväntas vara hög då sannolikheten för att motparten fallererar också är hög.

DEL 2

Val av metod

1. Med hänsyn tagen till artiklarna 1–7 skall kreditinstituten fastställa exponeringsvärden för de kontrakt som förtecknas i bilaga IV med någon av de metoder som redovisas i delarna 3-6. Kreditinstitut som inte får använda behandlingen i artikel 18.2 i direktiv 2006/49/EG får inte använda den metod som redovisas i del 4. När det gäller de kontrakt som förtecknas i punkt 3 i bilaga IV får kreditinstituten inte använda den metod som redovisas i del 4 för att fastställa exponeringsvärden.

   Kombinerad användning av de metoder som redovisas i delarna 3–6 skall permanent tillåtas inom en företagsgrupp men inte inom en enskild juridisk person. Kombinerad användning av de metoder som redovisas i delarna 3–5 inom en juridisk person skall tillåtas då en av metoderna används för de fall som redovisas i punkt 19 i del 5.

2. Med förbehåll för de behöriga myndigheternas godkännande får kreditinstituten fastställa exponeringsvärden för

   i) kontrakt som förtecknas i bilaga IV,

   ii) repor,

   iii) värdepappers- och råvarulån,

   iv) marginallånetransaktioner, och

   v) transaktioner med lång avvecklingscykel

   med användning av den metod med interna modeller som redovisas i punkt 6.

3. När ett kreditinstitut köper kreditriskskydd genom derivat för en exponering som inte hänförs till handelslagret eller för en motpartskreditriskexponering, får det beräkna sitt kapitalkrav för den säkrade tillgången enligt punkterna 83–92 i del 3 i bilaga VIII eller, om de behöriga myndigheterna godkänner detta, enligt punkt 4 i del 1 eller punkterna 96-104 i del 4 i bilaga VII. I sådana fall skall exponeringsvärdet för motpartskreditrisken för dessa kreditderivat sättas till noll.

4. Exponeringsvärdet för motpartskreditrisken från sålda kreditswappar utanför handelslagret vilka ses som kreditriskskydd som tillhandahålls av kreditinstitutet och är föremål för kapitalkrav för kreditrisk till hela det nominella beloppet, skall sättas till noll.

5. Enligt samtliga metoder som redovisas i delarna 3–6 är exponeringsvärdet för en given motpart lika med summan av de exponeringsvärden som beräknats för varje nettningsmängd avseende den motparten.

6. Ett exponeringsvärde om noll för motpartskreditrisken kan tillskrivas derivatkontrakt, eller repor, värdepappers- och råvarulån, transaktioner med lång avvecklingscykel samt marginallånetransaktioner som är utestående med en central

motpart och inte har bestridits av den centrala motparten. Dessutom kan ett exponeringsvärde på noll tillskrivas kreditriskexponeringar mot centrala motparter som är resultatet av derivatkontrakt, repor, värdepappers- och råvarulån, transaktioner med lång avvecklingscykel och marginallånetransaktioner eller andra exponeringar enligt de behöriga myndigheternas bestämmande och som kreditinstitutionen har utestående med den centrala motparten. Den centrala motpartens motpartskreditriskexponeringar mot samtliga deltagare i dess arrangemang skall dagligen säkerställas fullt ut.

7. Exponeringar som härrör från transaktioner med lång avvecklingscykel kan bestämmas genom vilken som helst av de metoder som redovisas i delarna 3–6, oavsett vilka metoder som väljs för behandling av OTC-derivat och repor, värdepappers- och råvarulån och marginallånetransaktioner. Vid beräkning av kapitalkravet för transaktioner med lång avvecklingscykel kan kreditinstitut som använder den ansats som redovisas i artiklarna 84-89 användande riskvikter som följer av artiklarna 78–83 på permanent basis och utan avseende på värdet av sådana positioner.

8. För metoderna i del 3 och 4 skall de behöriga myndigheterna säkerställa att de nominella belopp som skall beaktas är en lämplig måttstock för den risk kontraktet medför. Om kontraktet exempelvis inrymmer en multiplicering av betalningsflöden, skall det nominella beloppet anpassas för att beakta effekterna av multipliceringen på kontraktets riskstruktur.

DEL 3

Marknadsvärderingsmetoden

Steg a): Genom att åsätta kontrakten aktuella marknadsvärden (”mark to market”) erhålls de aktuella ersättningskostnaderna för alla kontrakt med positivt värde.

Steg b): För att erhålla ett tal för den möjliga framtida kreditexponeringen, utom i fall av ”single-currency floating/floating interest rate swaps”, då endast de aktuella ersättningskostnaderna beaktas, multipliceras de nominella kapitalbeloppen eller underliggande värdena med procenttalen i tabell 1:

Tabell 1 ([1]) ([2])

Återstående löptid ([3])	Räntekontrakt	Kontrakt som gäller valutakurser och guld	Kontrakt baserade på aktier	Kontrakt baserade på ädelmetaller utom guld	Kontrakt baserade på råvaror utom ädelmetaller
Ett år eller mindre	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Över ett år men inte mer än fem år	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Över fem år	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

([1]) Kontrakt som inte innefattas i någon av de fem kategorier som anges i denna tabell skall behandlas som kontrakt baserade på råvaror utom ädelmetaller.

([2]) För kontrakt där kapitalbeloppet utväxlas vid flera tillfällen, skall procenttalen multipliceras med det antal betalningar som enligt kontraktet återstår.

([3]) För kontrakt som är så utformade att den exponering som är utestående efter särskilt angivna betalningsdagar avvecklas och där villkoren justeras så att marknadsvärdet på kontraktet är noll på dessa särskilt angivna betalningsdagar, blir den återstående löptiden lika med tiden fram till nästa justeringsdag. Vid räntebaserade kontrakt som uppfyller dessa villkor och har en återstående löptid på mer än ett år, skall procenttalen inte vara lägre än 0,5 %.

För att mäta den möjliga framtida kreditexponeringen i samband med steg b får de behöriga myndigheterna tillåta kreditinstituten att tillämpa procentsatserna i tabell 2 i stället för dem som förtecknas i tabell 1 förutsatt att instituten utnyttjar det alternativ som anges i punkt 21 i bilaga IV till direktiv 2006/49/EG för kontrakt avseende andra varor än guld enligt punkt 3 i bilaga IV i detta direktiv:

Tabell 2

Återstående löptid	Ädelmetaller (utom guld)	Basmetaller	Jordbruks-produkter	Övrigt, inkl. energiprodukter
Ett år eller mindre	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Över ett år till men inte mer än fem år	5 %	4 %	5 %	6 %
Över fem år	7,5 %	8 %	9 %	10 %

Steg c): Summan av den aktuella ersättningskostnaden och den möjliga framtida kreditexponeringen är lika med exponeringsvärdet.

DEL 4

Ursprungligt åtagande-metoden

Steg a): Varje instruments nominella belopp multipliceras med procenttalen i tabell 3:

Tabell 3

Ursprunglig löptid [1]	Räntekontrakt	Kontrakt som gäller valutakurser och guld
Ett år eller mindre	0,5 %	2 %
Över ett år men inte mer än två år	1 %	5 %
Tillägg för varje ytterligare år	1 %	3 %

Steg b): De på så sätt erhållna beloppen för det ursprungliga åtagandet skall betraktas som exponeringsvärdet.

DEL 5

Schablonmetoden

1. Schablonmetoden får endast användas för OTC-derivat och transaktioner med lång avvecklingcykel. Exponeringsvärden skall beräknas separat för varje nettningsmängd. De skall beräknas med hänsyn tagen till säkerhet enligt följande:

exponeringsvärde =

[1] I fråga om räntekontrakt får kreditinstituten, under förutsättning av de behöriga myndigheternas samtycke, välja antingen ursprunglig eller återstående löptid.

$$\beta^{*}\max\left(CMV - CMC;\sum_{j}\left|\sum_{i}RPT_{ij} - \sum_{l}RPC_{lj}\right|^{*}CCRM_{j}\right)$$

där:

CMV = det aktuella marknadsvärdet för transaktionsportföljen inom nettningsmängden med en motpart utan avdrag för säkerhet, dvs. där:

$$CMV = \sum_{i} CMV_{i}$$

där:

CMVi = det aktuella marknadsvärdet för transaktionen i

CMC = det aktuella marknadsvärdet av den säkerhet som hänförs till nettningsmängden, dvs. där:

$$CMC = \sum_{l} CMC_{l}$$

där:

CMCl = det aktuella marknadsvärdet av säkerhet l;

i = ett index för att identifiera transaktionen.

l = index för att identifiera säkerhet;

j = ett index för att identifiera typen av säkringsmängd. Dessa säkringsmängder motsvarar riskfaktorer, där riskpositioner med motsatta tecken kan avräknas mot varandra för att ge en nettoriskposition som måttet för exponeringen sedan baseras på.

RPTij = Riskposition till följd av transaktion i avseende säkringsmängd j.

RPClj = Riskposition till följd av säkerhet l avseende säkringsmängd j.

CCRMj = Multiplikator som anges i tabell 5 för motpartskreditrisk (CCR) avseende säkringsmängd j.

β = 1,4.

Säkerhet som mottagits från en motpart har positivt tecken; säkerhet som överlämnats till en motpart har negativt tecken.

Säkerhet som får beaktas vid denna metod begränsas till säkerhet som är godtagbar enligt punkt 11 i del 1 i bilaga VIII och punkt 9 i bilaga II i direktiv 2006/49/EG.

2. När ett finansiellt instrument skall överlämnas mot betalning inom ramen för en transaktion med OTC-derivat med linjär riskprofil betecknas själva betalningsdelen ”betalningsben”. Transaktioner där betalning skall göras mot betalning består av två betalningsben. Betalningsbenen består av de avtalade bruttobetalningarna, inbegripet transaktionens nominella belopp. Kreditinstitut får bortse från ränterisken från betalningsben med en återstående löptid på mindre än ett år vid nedanstående beräkningar. Kreditinstitut får behandla transaktioner som består av två betalningsben noterade i samma valuta, exempelvis ränteswappar, såsom en enda samlingstransaktion. Behandlingen av betalningsbenen gäller samlingstransaktionen.

3. Transaktioner med linjär riskprofil där de underliggande finansiella instrumenten är aktier (även aktieindex), guld, andra ädelmetaller eller andra råvaror tilldelas en riskposition för respektive aktie (eller aktieindex) eller råvara (däribland guld och andra ädelmetaller) och en ränteriskposition för betalningsbenet. Om betalningsbenet är uttryckt i utländsk valuta tilldelas det vidare en riskposition för valutan i fråga.

4. Transaktioner med linjär riskprofil som har ett räntebärande instrument som underliggande instrument tilldelas en ränteriskposition för det räntebärande instrumentet och en annan ränteriskposition för betalningsbenet. Transaktioner med linjär riskprofil enligt vilka betalning skall ske mot betalning (inbegripet valutaterminer) tilldelas en ränteriskposition för vardera betalningsbenet. Om det underliggande räntebärande instrumentet är uttryckt i utländsk

valuta tilldelas det en riskposition för den valutan. Om ett betalningsben är uttryckt i utländsk valuta tilldelas det även en riskposition för den valutan. Det exponeringsvärde som skall ges en räntebasswapp i en enskild valuta är noll.

5. Storleken av en riskposition till följd av en transaktion med linjär riskprofil är det löpande nominella värdet (marknadspris × kvantitet) av det underliggande finansiella instrumentet (inbegripet råvaror) omräknat till kreditinstitutets nationella valuta utom för räntebärande instrument.

6. För räntebärande instrument och betalningsben är riskpositionens storlek lika med det löpande nominella värdet av de utestående bruttobetalningarna (inbegripet kapitalbeloppet), omräknat till kreditinstitutets nationella valuta och multiplicerat med det räntebärande instrumentets respektive betalningsbenets modifierade duration.

7. Storleken av en riskposition till följd av en kreditswapp är lika med det nominella värdet av det räntebärande referensinstrumentet multiplicerat med den återstående löptiden för kreditswappen.

8. Storleken av en riskposition till följd av ett OTC-derivat med icke-linjär riskprofil (inbegripet optioner, också optioner att ingå swappavtal, s.k. swaptions) är lika med deltaekvivalenten av det löpande nominella värdet av det underliggande finansiella instrumentet för transaktionen utom då detta instrument är räntebärande.

9. Storleken av en riskposition till följd av ett OTC-derivat med icke-linjär riskprofil (inbegripet optioner, också optioner att ingå swappavtal, s.k. swaptions), där det underliggande instrumentet är ett skuldinstrument eller ett betalningsben, är lika med deltaekvivalenten av det löpande nominella värdet av det finansiella instrumentet eller betalningsbenet multiplicerat med den modifierade durationen för det räntebärande instrumentet eller betalningsbenet.

10. Vid bestämningen av riskpositioner skall säkerheter som mottagits från motpart behandlas som en fordran på motparter enligt ett derivatkontrakt (lång position) som förfaller idag medan säkerhet som överlämnats skall behandlas som en skuld till motparten (kort position) som förfaller idag.

11. Kreditinstitut får använda följande formler för att bestämma en riskpositions storlek och tecken:

för alla andra instrument än skuldinstrument:

effektivt nominellt värde, eller deltaekvivalent

$$\text{nominellt värde} = p_{ref}\frac{\partial V}{\partial p}$$

där:

pref = priset på det underliggande instrumentet, uttryckt i referensvalutan.

V = värdet på det finansiella instrument (för en option: optionspriset; för en transaktion med linjär riskprofil: värdet av själva det underliggande instrumentet).

p = priset på det underliggande instrumentet uttryckt i samma valuta som V.

för räntebärande instrumentet och betalningsben för alla transaktioner:

effektivt nominellt värde multiplicerad med den modifierade durationen, eller deltaekvivalent

nominellt värde multiplicerat med den modifierade durationen

$$\frac{\partial V}{\partial r}$$

där:

V = värdet av det finansiella instrument (för en option: optionspriset; för en transaktion med linjär riskprofil: värdet av själva det underliggande instrumentet eller av betalningsbenet).

r = räntenivån.

Om V är uttryckt i en annan valuta än referensvalutan måste derivatet konverteras till referensvalutan genom multiplikation med växelkursen.

12. Riskpositionerna grupperas i säkringsmängder. För varje säkringsmängd beräknas nettoriskpositionen, dvs. det absoluta beloppet för summan av de uppkomna riskpositionerna. Nettoriskpositionen motsvaras av uttrycket

$$\left|\sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj}\right|$$

i ovanstående formler i punkt 1.

13. För ränteriskpositioner till följd av penningdepositioner som erhållits från motparten som säkerhet, betalningsben och räntebärande instrument, för vilka enligt tabell 1 i bilaga I till direktiv 2006/49/EG ett kapitalkrav på högst 1,60 % skall tillämpas, finns för varje valuta sex säkringsmängder som anges i tabell 4 nedan. Säkringsmängderna definieras genom en kombination av kriterierna löptid och referensräntor.

Tabell 4

	Statliga referensräntor	Icke–statliga referensräntor
Löptid	≤ 1 år	≤ 1 år
Löptid	>1 – ≤ 5 år	>1 – ≤ 5 år
Löptid	>5 år	>5 år

14. För ränteriskpositioner till följd av underliggande räntebärande instrument eller betalningsben med en räntesats som är kopplad till en referensränta som uttrycker en allmän marknadsräntenivå är den återstående löptiden lika med den tid som återstår fram till nästa justering av räntesatsen. I alla övriga fall är den lika med den återstående löptiden för det underliggande räntebärande instrumentet eller, i fråga om ett betalningsben, den återstående tiden för transaktionen.

15. Det finns en säkringsmängd för varje emittent av något av de räntebärande referensinstrument som är underliggande instrument för en kreditswapp.

16. För ränteriskpositioner till följd av penningdepositioner som ställts som säkerhet till en motpart när motparten inte har några utestående skuldförbindelser med låg specifik risk och till följd av räntebärande instrument, för vilka enligt tabell 1 i bilaga I till direktiv 2006/49/EG ett kapitalkrav på över 1,60 % skall tillämpas, finns en säkringsmängd för varje emittent. När ett betalningsben efterliknar ett sådant räntebärande instrument, finns det också en säkringsmängd för varje emittent. Kreditinstituten får till samma säkringsmängd hänföra riskpositioner som uppkommer till följd av räntebärande instrument från en viss emittent eller av räntebärande referensinstrument från samma emittent som efterliknas av betalningsben eller som är underliggande instrument för en kreditswapp.

17. Andra underliggande finansiella instrument än räntebärande instrument skall endast hänföras till samma säkringsmängder om de är identiska eller likartade instrument. I alla övriga fall skall de hänföras till separata säkringsmängder. Med ”likartade instrument” avses följande:

— När det gäller aktier avses med likartade instrument sådana som har samma emittent. Ett aktieindex betraktas som en särskild emittent.

— När det gäller ädelmetaller avses med likartade instrument sådana som avser samma metall. Ett index för ädelmetaller betraktas som en separat ädelmetall.

— När det gäller elektrisk kraft avses med liknande instrument de leverensrätter och leveransskyldigheter som hänför sig till samma högbelastnings- eller lågbelastningsintervall under ett dygn.

— När det gäller råvaror avses med likartade instrument sådana som avser samma råvara. Ett råvaruindex betraktas som ett enskilt index.

18. Multiplikatorer för motpartskreditrisk (CCRM) avseende de olika kategorierna av säkringsmängder anges i följande tabell 5:

Tabell 5

	Kategorier av säkringsmängder	Multiplikatorer för motpartskreditrisk
1.	Räntor	0,2 %
2.	Räntor för riskpositioner till följd av ett räntebärande referensinstrument som är underliggande instrument för en kreditswapp och för vilket enligt tabell 1 i bilaga I till direktiv 2006/49/EG ett kapitalkrav på högst 1,60 % skall tillämpas	0,3 %
3.	Räntor för riskpositioner till följd av ett räntebärande instrument eller referensinstrument, för vilket enligt tabell 1 i bilaga I till direktiv 2006/49/EG ett kapitalkrav på över 1,60 % skall tillämpas	0,6 %
4.	Växelkurser	2,5 %
5.	Elektrisk kraft	4,0 %
6.	Guld	5,0 %
7.	Aktier	7,0 %
8.	Ädelmetaller (utom guld)	8,5 %
9.	Andra råvaror (utom ädelmetaller och elektrisk kraft)	10,0 %
10.	Underliggande instrument till OTC-derivat som inte tillhör någon av ovanstående kategorier	10,0 %

De underliggande instrument för OTC-derivat som avses i punkt 10 i tabell 5 skall hänföras till separata enskilda säkringsmängder för varje kategori av underliggande finansiellt instrument.

19. Det kan finnas transaktioner med icke–linjär riskprofil, för vilka kreditinstitutet inte kan fastställa deltavärde eller (i fråga om räntebärande instrument eller betalningsben som underliggande instrument) modifierad duration med en instrumentmodell som de behöriga myndigheterna har godkänt för bestämningen av minsta kapitalkrav för marknadsrisk. I sådana fall skall de behöriga myndigheterna fastställa storleken av riskpositionerna och multiplikatorer för motpartskreditrisk med försiktighet. Alternativt kan de behöriga myndigheterna kräva att metoden i del 3 används. Nettning skall inte beaktas, det vill säga att exponeringsvärdet skall bestämmas som om det fanns en nettningsmängd som bara innehåller den enskilda transaktionen.

20. Ett kreditinstitut skall ha interna förfaranden för att kontrollera att en transaktion, innan den tas in i en nettningsmängd, omfattas av ett nettningsavtal som har rättsverkan och uppfyller de tillämpliga kraven enligt del 7.

21. Ett kreditinstitut som använder säkerheter för att reducera sina motpartskreditrisker skall ha interna förfaranden för att kontrollera att säkerheterna, innan deras effekter beaktas i beräkningarna, uppfyller tillämpliga krav på rättslig förutsebarhet enligt bilaga VIII.

DEL 6

Metoden med interna modeller

1. Förutsatt att de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande får ett kreditinstitut använda metoden med interna modeller för att beräkna exponeringsvärdet för transaktionerna i punkt 2 i i del 2 eller för transaktionerna i punkt 2 ii, iii och iv i del 2 eller för transaktionerna i punkt 2 i-iv i del 2. I vart och ett av dessa fall kan transaktionerna i punkt 2

v i del 2 också inkluderas. Oaktat punkt 1 andra stycket i del 2 kan kreditinstitut välja att inte tillämpa denna metod för exponeringar som inte är av väsentlig betydelse med hänsyn till storlek eller risk. För att få tillämpa metoden med interna modeller skall ett kreditinstitut uppfylla de krav som anges i den här delen.

2. Förutsatt att de behöriga myndigheterna godkänner detta, får genomförandet av metoden med interna modeller ske stegvis för olika transaktionstyper, och under denna period kan ett kreditinstitut använda metoderna som anges i del 3 eller del 5. Oaktat återstoden av den här delen skall kreditinstituten inte tvingas att använda någon särskild slags modell.

3. För alla OTC-derivattransaktioner och för transaktioner med lång avvecklingscykel för vilka ett kreditinstitut inte fått tillåtelse att använda metoden med interna modeller, skall kreditinstitutet använda metoderna som anges i del 3 eller 5. Kombinerad användning av dessa två metoder inom en enskild juridisk person är enbart tillåten där en av metoderna används för de fall som anges i punkt 19 i del 5.

4. Kreditinstitut som har erhållit tillstånd att använda metoden med interna modeller skall inte återgå till att tillämpa metoderna som anges i del 3 eller 5, såvida de inte kan styrka att det finns särskilda skäl för detta och de behöriga myndigheterna lämnar sitt godkännande. Om ett kreditinstitut inte längre uppfyller kraven i den här delen, skall det antingen redovisa en plan för den behöriga myndigheten för hur det inom skälig tid åter skall kunna uppfylla kraven eller styrka att effekterna av det bristande uppfyllandet är oväsentliga.

Exponeringsvärde

5. Exponeringsvärdet skall mätas på nettningsmängdsnivån. Modellen skall ange prognosfördelningen för de ändringar av nettningsmängdens marknadsvärde som kan tillskrivas ändringar av marknadsvariabler såsom räntor och växelkurser. Modellen skall därefter beräkna nettningsmängdens exponeringsvärde vid varje framtida tidpunkt utifrån ändringarna av marknadsvariablerna. För motparter med marginalavtal kan modellen även beakta framtida rörelser beträffande säkerheten.

6. Kreditinstituten kan ta med godtagbara finansiella säkerheter enligt punkt 11 i del 1 av bilaga VIII och punkt 9 i bilaga II i direktiv 2006/49/EG i sina prognosfördelningar för ändringar av nettningsmängdens marknadsvärde om de kvantitativa och kvalitativa kraven samt datakraven för metoden med interna modeller är uppfyllda för säkerheten.

7. Exponeringsvärdet beräknas som produkten av alfa och effektiv EPE:

Exponeringsvärde = $\alpha \times$ effektiv EPE

där:

Alfa (α) skall vara 1,4 (de behöriga myndigheterna får dock kräva ett högre värde), och effektiv EPE skall beräknas genom att först skatta den förväntade exponeringen (EEt) som den genomsnittliga exponeringen vid en framtida tidpunkt t, där möjliga framtida värden för relevanta marknadsriskfaktorer ligger till grund för beräkningen av genomsnittet. Den interna modellen skattar EE vid en följd av framtida tidpunkter: t1, t2, t3 osv.

8. Effektiv EE beräknas rekursivt som

effektiv EEtk = max(effektiv EEtk–1; EEtk)

där:

den aktuella tidpunkten betecknas t0 och effektiv EEt0 är lika med den aktuella exponeringen.

9. För detta ändamål är effektiv EPE lika med genomsnittlig effektiv EE under det första året av den framtida exponeringen. Om alla avtal inom nettningsmängden löper ut inom ett år är EPE lika med genomsnittet av EE fram till dess att löptiden för alla avtal inom nettningsmängden har gått ut. Effektiv EPE beräknas som det vägda genomsnittet av effektiv EE:

$$\textit{Effektiv EPE} = \sum_{k=1}^{\min(1\text{ år};\text{löptid})} \textit{Effektiv } EE_{tk} * \Delta t_k$$

där:

vikterna Δtk = tk – tk–1 tillämpas om den framtida exponeringen beräknas vid tidpunkter som inte är jämnt fördelade över tiden.

10. Måtten för förväntad exponering eller toppexponering skall beräknas utifrån en fördelning av exponeringarna som tar hänsyn till möjligheten att denna kan vara icke-normalfördelad.

11. Kreditinstituten får använda något annat mått, om detta mått är mer försiktigt än produkten av alfa och effektiv EPE för varje motpart, beräknad enligt ekvationen ovan.

12. Utan hinder av punkt 7 får de behöriga myndigheterna tillåta att kreditinstitut använder egna skattningar av α, dock lägst 1,2, där α är lika med kvoten av det ekonomiska kapitalet vid en fullständig simulering av motpartsexponeringen för samtliga motparter (täljaren) och det ekonomiska kapitalet baserat på EPE (nämnaren). I nämnaren skall EPE behandlas som om det vore ett fast utestående belopp. Kreditinstitut som ges tillstånd skall visa att deras egna skattningar av α leder till att täljarvärdet beaktar väsentliga källor till stokastiskt beroende mellan fördelningar av marknadsvärden för transaktioner eller transaktionsportföljer för de olika motparterna. Interna skattningar av alfa skall ta hänsyn till graden av storleksmässig diversifiering inom portföljerna.

13. Kreditinstitut skall säkerställa att täljaren och nämnaren för α beräknas konsekvent i fråga om modellmetodik, parameterspecifikationer och portföljsammansättning. Den metod som väljs skall bygga på kreditinstitutets egen behandling av ekonomiskt kapital, vara väl dokumenterad och bli föremål för oberoende validering. Kreditinstituten skall dessutom se över sina skattningar minst varje kvartal, och oftare om portföljens sammansättning varierar över tiden. Kreditinstituten skall också bedöma modellens risk.

14. Där så är befogat skall volatiliteten och korrelationen av de marknadsriskfaktorer som används i den samfällda simuleringen av marknads- och kreditrisken villkoras med avseende på kreditriskfaktorn för att återspegla eventuella ökningar i volatiliteten eller korrelationen under en ekonomisk nedgång.

15. Om nettningsmängden omfattas av ett marginalavtal skall kreditinstituten använda ett av de följande EPE-måtten:

    a) Effektiv EPE utan beaktande av marginalavtalet.

    b) Marginaltröskeln, om den är positiv, plus ett tillägg för att ta hänsyn till den möjliga ökningen av exponeringen under den avtalade marginalriskperioden. Tillägget beräknas som den förväntade ökningen av nettningsmängdens exponering under en period som motsvarar avtalets marginalriskperiod med utgångspunkt i en nollexponering vid periodens början. Marginalriskperioden skall i detta sammanhang anses vara minst fem bankdagar för nettningsmängder som endast består av repoliknande transaktioner med daglig marginalberäkning och daglig marknadsvärdering, och tio bankdagar för alla andra nettningsmängder.

    c) Om modellen beaktar effekterna av marginalavtal i skattningen av EE, får modellens EE-mått användas direkt i ekvationen i punkt 8, förutsatt att de behöriga myndigheterna godkänner detta.

Minimikrav för EPE–modeller

16. Ett kreditinstituts EPE-modell skall uppfylla de operativa krav som anges i punkterna 17-41.

Kontroll av motpartskreditrisk

17. Kreditinstitutet skall ha en kontrollenhet som ansvarar för utformning och genomförande av dess system för hantering av motpartskreditrisker, inbegripet inledande och fortlöpande validering av den egna modellen. Denna enhet skall kontrollera indatas integritet samt producera och analysera rapporter om resultaten från kreditinstitutets riskmätningsmodell, som bl.a. skall omfatta en utvärdering av förhållandet mellan måtten för riskexponeringen och kredit- och handelslimiterna. Denna enhet skall vara oberoende i förhållande till de affärsdrivande kredit- och handelsenheterna och fri från otillbörlig påverkan. Den skall ha tillräckliga personalresurser och rapportera direkt till kreditinstitutets högsta ledning. Enhetens arbete skall vara nära integrerat med kreditinstitutets dagliga kreditriskhantering. Dess resultat skall därför utnyttjas som en integrerad del av förfarandet för planering, övervakning och kontroll av kreditinstitutets kreditriskprofil och samlade riskprofil.

18. Varje kreditinstitut skall ha styrdokument, förfaranden och system för hantering av motpartskreditrisker som är begreppsmässigt sunda och tillämpas med integritet. Ett sunt ramverk för hantering av motpartskreditrisker skall omfatta identifiering, mätning, hantering, godkännande och intern rapportering av motpartskreditrisker.

19. Kreditinstitutens styrdokument för riskhantering skall beakta marknadsrisker, likviditetsrisker, legala risker och operativa risker som kan ha samband med motpartskreditrisker. Ett kreditinstitut får inte inleda affärsverksamhet med en motpart utan att bedöma dennes kreditvärdighet, och det skall vederbörligen beakta kreditrisker vid och före avveckling. Dessa risker skall hanteras så övergripande som möjligt på motpartsnivå (med aggregering av motpartsexponeringar och andra kreditexponeringar) och på företagsomfattande nivå.

20. Kreditinstitutets styrelse och verkställande ledning skall aktivt medverka i kontrollprocessen för motpartskreditrisker och betrakta detta som en väsentlig aspekt av verksamheten som behöver ges betydande resurser. Ledningen skall vara medveten om den använda modellens begränsningar och underliggande antaganden och den inverkan dessa faktorer kan ha på resultatens tillförlitlighet. Ledningen skall också beakta osäkerheter på den omgivande marknaden och operativa frågor och vara medvetna om på vilket sätt modellen tar hänsyn till sådana faktorer.

21. De dagliga rapporterna om kreditinstitutets exponeringar för motpartskreditrisker skall bedömas på en ledningsnivå med tillräcklig ställning och auktoritet för att kunna driva igenom såväl minskningar av positioner som tagits av enskilda kredithandläggare eller handlare som minskningar av kreditinstitutets samlade exponering för motpartskreditrisker.

22. Ett kreditinstituts system för hantering av motpartskreditrisker skall tillämpas i förening med interna kredit- och handelslimiter. Dessa limiter skall vara konsekvent relaterade till kreditinstitutets riskmätningsmodell på ett sätt som kredithandläggare, handlare och verkställande ledning har god kännedom om.

23. I ett kreditinstituts mätningar av motpartskreditrisker skall ingå mätning av hur lånelöften utnyttjas på daglig basis och intradagsbasis. Kreditinstitutet skall mäta den aktuella exponeringen både brutto och netto efter avdrag för erhållna säkerheter. Det skall på portfölj- och motpartsnivå beräkna och övervaka maximal exponering eller potentiell framtida exponering (PFE) med den konfidensnivå som valts av kreditinstitutet. Kreditinstitutet skall beakta stora eller koncentrerade positioner med avseende på grupper av motparter med inbördes anknytning, branscher, marknader osv.

24. Varje kreditinstitut skall som komplement till den analys av motpartskreditrisker som bygger på de dagliga resultat som uppnås med kreditinstitutets riskmätningsmodell ha inrättat ett rutinmässigt och strikt program för stresstester. Den verkställande ledningen skall regelbundet se över resultaten av stresstesterna, och hänsyn skall tas till dessa resultat i de styrdokument och de limiter för motpartskreditrisker som fastställs av den verkställande ledningen och styrelsen. Om stresstesterna visar på särskild sårbarhet för en viss kombination av omständigheter skall åtgärder snabbt vidtas för att dessa risker skall hanteras på ett adekvat sätt.

25. Varje kreditinstitut skall ha infört rutiner för att säkerställa efterlevnaden av en skriftligt dokumenterad uppsättning interna styrdokument, kontroller och förfaranden för tillämpningen av systemet för hantering av motpartskreditrisker. Kreditinstitutets system för hantering av motpartskreditrisker skall vara väl dokumenterat och förklaring skall ges av de empiriska tekniker som används för att mäta dessa risker.

26. Varje kreditinstitut skall regelbundet genomföra en oberoende översyn av sitt system för hantering av motpartskreditrisker inom ramen för sin egen internrevision. Denna översyn skall inbegripa både de affärsdrivande kredit- och handelsenheternas och den fristående riskkontrollenhetens verksamhet. Översyn av den samlade processen för hantering av motpartsrisker skall ske regelbundet och den skall särskilt omfatta minst följande:

a) Kontroll av att dokumentationen av system och processer för hantering av motpartskreditrisker är tillfredsställande.

b) Organisationen av kontrollenheten för motpartskreditrisker.

c) Integreringen i den dagliga riskhanteringen av åtgärderna för att mäta motpartskreditrisker.

d) Förfarandet för att godkänna prissättningsmodeller för risk och värderingssystem som används av personalen inom affärs- och administrationsavdelningar.

e) Valideringen av alla betydelsefulla ändringar av förfarandet för mätning av motpartskreditrisker.

f) Omfattningen av de motpartskreditrisker som beaktas av riskmätningsmodellen.

g) Integriteten i informationssystemet för företagsstyrningen.

h) Graden av riktighet och fullständighet i uppgifterna om motpartskreditrisker.

i) Kontrollen av konsekvens, aktualitet och tillförlitlighet hos informationskällor som används för egna modeller, inbegripet dessa informationskällors oberoende.

j) Riktigheten och lämpligheten vad gäller antagandena om volatilitet och korrelationer.

k) Tillförlitligheten i beräkningarna avseende värdering och riskomvandling.

l) Utvärdering av modellens tillförlitlighet genom täta utfallstest.

Användningstext

27. Den exponeringsfördelning som genereras av den interna modell som används för att beräkna effektiv EPE skall vara nära integrerad i kreditinstitutets dagliga process för hantering av motpartskreditrisker. Resultaten från tillämpningen av den interna modellen skall därför ha väsentlig betydelse för kreditinstitutets kreditgodkännande, hantering av motpartskreditrisker, interna kapitalallokering och bolagsstyrning.

28. Kreditinstitut skall kunna redovisa erfarenheter från användningen av interna modeller som genererar en fördelning av exponeringar för motpartskreditrisker. Kreditinstitutet skall därför styrka att det har använt en intern modell som i stort uppfyller minimikraven som anges i den här delen för att beräkna de exponeringsfördelningar som ligger till grund för beräkningen av EPE under minst ett år innan de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande.

29. Den interna modell som används för att generera fördelningen av exponeringarna skall vara en del av ett ramverk för hantering av motpartsrisker som omfattar identifiering, mätning, hantering, godkännande och intern rapportering av motpartsrisker. Det skall även omfatta mätning av utnyttjandet av beviljade kreditlöften (med aggregering av motpartsexponeringar och andra kreditexponeringar) och allokering av ekonomiskt kapital. Utöver EPE skall kreditinstitut mäta och hantera aktuella exponeringar. När så är lämpligt skall kreditinstitutet mäta den aktuella exponeringen både brutto och netto efter avdrag för erhållna säkerheter. Ett kreditinstitut uppfyller användningskravet om det använder andra mått för motpartsrisk, som toppexponering eller potentiell framtida exponering (PFE), som bygger på den fördelning av exponeringar som genererats genom samma modell som för beräkningen av EPE.

30. Ett kreditinstitut skall kunna skatta förväntad exponering (EE) dagligen, såvida det inte kan styrka för de behöriga myndigheterna att dess exponeringar för motpartskreditrisker är sådana att det är tillräckligt med mindre ofta återkommande beräkningar. Det skall också beräkna EE vid framtida tidpunkter enligt en tidsprofil för prognoshorisonter som i tillräcklig utsträckning återspeglar tidsstrukturen för framtida betalningsflöden och avtalens löptid och på ett sätt som motsvarar exponeringarnas väsentlighet och sammansättning.

31. Exponeringen skall mätas, övervakas och kontrolleras under hela löptiden för alla avtal inom en nettningsmängd (inte bara i ettårsperspektivet). Kreditinstituten skall ha metoder för att identifiera och kontrollera motpartsrisker i fall då exponeringen ökar bortom ettårsgränsen. Den prognostiserade ökningen av exponeringen skall även vara ett av ingångsvärdena i kreditinstitutets interna modell för ekonomiskt kapital.

Stresstest

32. Kreditinstituten skall ha lämpliga stresstest tillgängliga för bedömning av sin kapitaltäckning i samband med motpartskreditrisker. Dessa stressmått skall jämföras med EPE, och kreditinstitutet skall betrakta dem som en del av det förfarande som beskrivs i artikel 123. Stresstest skall även syfta till att identifiera eventuella händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållanden som skulle kunna ge ofördelaktiga effekter på kreditinstitutets exponeringar och till att bedöma kreditinstitutets förmåga att stå emot sådana förändringar.

33. Kreditinstitutet skall stresstesta sina motpartsexponeringar, även med beaktande av samtidiga stressfaktorer avseende marknads- och kreditrisk. Stresstest avseende motpartsrisk skall beakta koncentrationsrisker (koncentration till en enda motpart eller till en grupp av motparter), korrelationsrisken mellan marknads- och kreditrisk och risken för att en likvidering av motpartens positioner skulle kunna ge upphov till prisrörelser på marknaden. Dessa stresstest skall också belysa hur sådana marknadsrörelser påverkar kreditinstitutets egna positioner och integrera dessa effekter med institutets bedömning av motpartsriskerna.

Korrelationsrisk

34. Kreditinstituten skall vederbörligen beakta exponeringar som ger upphov till en väsentlig grad av allmän korrelationsrisk.

35. Kreditinstitut skall ha metoder tillgängliga för att identifiera, övervaka och kontrollera fall av specifik korrelationsrisk från och med inledandet av en transaktion och under hela den fortsatta löptiden.

Modellförfarandets integritet

36. Den interna modellen skall beakta villkor och specifikationer för transaktionerna utan dröjsmål, fullständigt och med försiktighet. Villkoren skall åtminstone omfatta nominella kontraktsbelopp, löptid, referenstillgångar samt arrangemang för marginalsäkerheter och nettning. Villkoren och specifikationerna skall registreras i en säker databas som är föremål för återkommande formell revision. Förfarandet för att godta nettningsarrangemang skall inbegripa ett

särskilt uttalande av juristen för att bekräfta att nettningen kan hävdas rättsligt och skall föras in i databasen av en oberoende enhet. Överföringen till den interna modellen av uppgifter om transaktionsvillkor och specifikationer skall också omfattas av internrevision. Formella förfaranden och internrevision skall även finnas för avstämning mellan modellen och källdatasystemen, så att det fortlöpande kan kontrolleras att transaktionsvillkor och specifikationer beaktas i beräkningen av förväntad positiv exponering (EPE) på ett korrekt eller åtminstone försiktigt sätt.

37. I den interna modellen skall aktuella marknadsdata användas för beräkningen av aktuella exponeringar. När historiska data används för skattningar av volatilitet och korrelationer skall den avse minst tre år och skall uppdateras varje kvartal eller oftare om förhållandena på marknaden motiverar det. Data skall täcka ett fullständigt spektrum av ekonomiska förhållanden, exempelvis en hel konjunkturcykel. En enhet som är oberoende av den affärsdrivande enheten skall validera priser som uppges av den affärsdrivande enheten. Data skall inhämtas oberoende av affärsområdena, matas in i den interna modellen fullständigt och utan dröjsmål och registreras i en säker databas som är föremål för återkommande formell revision. Kreditinstitut skall även ha väl utvecklade datasäkringsmetoder för att avlägsna felaktiga uppgifter och/eller anomalier från materialet. Om den interna modellen utnyttjar proxydata från marknaden, också för nya produkter, där tre års historiska data inte föreligger, skall lämpliga proxyvariabler anges i det interna styrdokumentet, och kreditinstitutet skall med stöd av erfarenheter kunna visa att proxyvariabeln ger en försiktig bild av den underliggande risken under ogynnsamma marknadsförhållanden. Om modellen i beräkningen tar med inverkan av säkerhet på ändringar av nettningsmängdens marknadsvärde skall kreditinstitutet ha tillräcklig historisk data för att modellera säkerhetens volatilitet.

38. Modellen skall valideras enligt en valideringsmetod. Denna metod skall komma till tydligt uttryck i kreditinstitutets styrdokument och förfaranden. Det skall anges vilket slag av test som krävs för att säkerställa modellens integritet och för att identifiera under vilka förhållanden gjorda antaganden kan förlora sin giltighet och leda till en underskattning av EPE. Valideringsmetoden skall omfatta en översyn av modellens fullständighet.

39. Ett kreditinstitut skall övervaka relevanta risker och ha inrättat förfaranden för att justera sina EPE-skattningar när dessa risker får väsentlig betydelse. Detta skall omfatta följande:

a) Kreditinstitutet skall identifiera och hantera sina exponeringar för specifika korrelationsrisker.

b) När det gäller exponeringar vilkas riskprofil stiger efter ett år, skall kreditinstitutet regelbundet jämföra EPE-skattningen för ett år med EPE under hela den tid exponeringen varar.

c) När det gäller exponeringar med löptid under ett år, skall kreditinstitutet regelbundet jämföra ersättningskostnaden (aktuell exponering) med den uppnådda exponeringsprofilen och/eller lagra data som möjliggör sådana jämförelser.

40. Ett kreditinstitut som är godkänt för nettning av transaktioner skall ha interna förfaranden för att kontrollera att en transaktion, innan den tas in i en nettningsmängd, omfattas av ett nettningsavtal som kan hävdas rättsligt och uppfyller de tillämpliga kraven enligt del 7.

41. Ett kreditinstitut som använder säkerheter för att reducera sina motpartskreditrisker skall ha interna förfaranden för att kontrollera att säkerheterna, innan deras effekter beaktas i beräkningarna, uppfyller tillämpliga krav på rättslig förutsebarhet enligt bilaga VIII.

Valideringskrav för EPE-modeller

42. Ett kreditinstituts EPE-modell skall uppfylla följande valideringskrav:

a) De kvalitativa valideringskrav som anges i bilaga V till direktiv 2006/49/EG.

b) Långfristiga prognoser skall göras för räntesatser, valutakurser, aktienoteringar, råvarupriser och andra marknadsriskfaktorer för mätning av motpartsexponeringar. Resultaten av prognosmodellen för marknadsriskfaktorer skall valideras över ett långt tidsspann.

c) De värderingsmodeller som används för att beräkna motpartsexponering vid ett givet scenario för framtida chocker som påverkar marknadsriskfaktorerna skall testas som en del av modellvalideringsprocessen. Värderingsmodellerna för optioner skall ta hänsyn till optionsvärdenas icke-linjära karaktär i förhållande till marknadsriskfaktorerna.

d) EPE-modellen skall utnyttja transaktionsspecifik information för att aggregera exponeringarna på nettningsmängdsnivå. Kreditinstituten skall kontrollera att transaktionerna hänförs till den korrekta nettningsmängden inom modellen.

e) EPE-modellen skall också omfatta transaktionsspecifik information för att kunna beakta effekterna av marginalavtal. Den skall beakta både det aktuella marginalsäkerhetsbeloppet och den marginalsäkerhet som skulle överföras mellan motparter i framtiden. Modellen skall beakta marginalavtalens art (ensidiga eller ömsesidiga), hur ofta tilläggssäkerheter begärs, marginalriskperioden, miniminivån för den exponering utan marginalsäkerhet som kreditinstitutet är villigt att acceptera och minsta transfereringsbelopp. Modellen skall antingen efterlikna ändringarna av den ställda säkerhetens marknadsvärde eller tillämpa de regler som anges i bilaga VIII.

f) Statiska historiska utfallstester för representativa motpartsportföljer skall ingå i modellvalideringen. Kreditinstitutet skall regelbundet genomföra sådana utfallstester för ett antal representativa motpartsportföljer (faktiska eller hypotetiska). Dessa representativa portföljer skall väljas utifrån deras känslighet för de väsentliga riskfaktorer och korrelationer som kreditinstitutet är exponerat för.

Om utfallstesterna visar att modellen inte är tillräckligt tillförlitlig skall de behöriga myndigheterna återkalla godkännandet av modellen eller ålägga kreditinstitutet att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att modellen snarast förbättras. De kan också kräva att kreditinstituten skall möta ett förhöjt kapitalkrav i enlighet med artikel 136.

DEL 7

Avtalsnettning (avtal om novation och andra nettningsöverenskommelser)

a) Slag av nettning som de behöriga myndigheterna kan godkänna

I den här delen skall med motpart avses varje juridisk eller fysisk person som har rätt att ingå avtal om nettning och med ”avtal om produktövergripande nettning” avses ett skriftligt bilateralt avtal mellan ett kreditinstitut och en motpart med vilket det skapas en enda rättslig förpliktelse som täcker alla ingående bilaterala ramavtal och transaktioner som hör till olika produktkategorier. Avtal om produktövergripande nettning täcker inte annan nettning än bilateral.

För produktövergripande nettning skall följande anses vara olika produktkategorier:

i) Repor, omvända repor och värdepappers- och råvarulån.

ii) Marginallånetransaktioner.

iii) Kontrakten som finns förtecknade i bilaga IV.

De behöriga myndigheterna får som riskreducerande godkänna följande slag av avtal om nettning:

i) Bilaterala avtal om novation mellan ett kreditinstitut och dess motpart enligt vilka avtal ömsesidiga fordringar och förpliktelser automatiskt avräknas på så sätt att det vid novation fastställs ett enda nettobelopp varje gång novation tillämpas, och det därvid skapas ett enda nytt juridiskt bindande avtal som ersätter tidigare avtal.

ii) Andra bilaterala nettningsöverenskommelser mellan ett kreditinstitut och dess motpart.

iii) Avtal om produktövergripande nettning för kreditinstitut som har fått godkännande från sina behöriga myndigheter att utnyttja metoden i del 6, för transaktioner som omfattas av den metoden. Nettning mellan transaktioner som ingåtts av medlemmar i en grupp godkänns inte vid beräkning av kapitalkrav.

b) Villkor för godkännande

De behöriga myndigheterna får som riskreducerande endast godkänna avtal om nettning om följande villkor är uppfyllda:

i) Kreditinstitutet skall med sin motpart ha en överenskommelse om avtalsnettning som ger upphov till en enda juridisk förpliktelse och omfattar alla ingående transaktioner, så att, om en motpart inte fullgör sina skyldigheter på grund av fallissemang, konkurs, likvidation eller någon annan liknande omständighet, kreditinstitutet kan fordra eller har en förpliktelse att betala endast nettosumman av de positiva och negativa marknadsvärdena av de ingående individuella transaktionerna.

ii) Kreditinstitutet skall för den behöriga myndigheten hålla tillgängligt skriftliga och motiverade rättsutlåtanden med en sådan innebörd att de behöriga domstolarna och förvaltningsmyndigheterna vid en rättslig prövning av de fall som avses i i, skulle anse att kreditinstitutets fordringar och förpliktelser begränsas till nettosumman, såsom anges i led i, enligt

— gällande lag inom den jurisdiktion där motparten har sitt säte och, om det gäller en utländsk filial till ett företag, även enligt lagen inom den jurisdiktion där filialen är belägen,

— den lag som reglerar de individuella transaktioner som ingår, och

— den lag som reglerar varje avtal eller överenskommelse som är nödvändig för att genomföra avtalet om nettning.

iii) Kreditinstitutet skall ha infört förfaranden för att säkerställa att det löpande kontrolleras, att dess avtal om nettning är rättsligt giltiga, mot bakgrund av möjliga lagändringar.

iv) Kreditinstitutet skall arkivera alla erforderliga dokument.

v) Effekterna av nettning skall beaktas när kreditinstitutet mäter den samlade kreditriskexponeringen mot varje motpart, och kreditinstitutet skall hantera sin motpartskreditrisk i enlighet med detta.

vi) Kreditrisken mot varje motpart skall aggregeras till en enda transaktionsövergripande rättslig exponering. Detta aggregat skall beaktas vid fastställande av kreditlimiter och allokering av internt kapital.

De behöriga myndigheterna skall, vid behov efter samråd med andra berörda behöriga myndigheter, försäkra sig om att avtalet om nettning är juridiskt giltigt enligt lagen i alla berörda jurisdiktioner. Om någon av de behöriga myndigheterna inte är övertygad om detta, skall avtalet om nettning inte godkännas som en metod för riskreducering för någon av parterna.

De behöriga myndigheterna får godta motiverade rättsutlåtanden upprättade med avseende på olika slag av avtal om nettning.

Avtal som innehåller bestämmelser om att en icke försumlig motpart endast behöver betala delvis eller inte alls till den försumliga partens bo, även om den försumliga parten är en nettofordringsägare (walkaway-klausul), skall inte godkännas som riskreducerande.

Dessutom skall följande kriterier vara uppfyllda för avtal om produktövergripande nettning:

a) Nettosumman i led b i i den här delen skall vara nettosumman av de positiva och negativa slutavräknings-värdena för alla ingående enskilda bilaterala ramavtal och de positiva och negativa marknadsvärdena för de enskilda transaktionerna (det produktövergripande nettobeloppet).

b) De skriftliga och motiverade rättsutlåtandena i led b II i denna del skall ta upp giltigheten för nettningsförfarandet som helhet och möjligheterna att hävda det samt dess effekter på väsentliga bestämmelser i eventuellt ingående enskilda bilaterala ramavtal. Ett rättsutlåtande skall allmänt erkännas som sådant av juridiskt sakkunniga i den medlemsstat där kreditinstitutet är auktoriserat eller utgöra en rättslig utredning som tar upp alla relevanta aspekter.

c) Kreditinstitutet skall ha förfaranden enligt led b iii i den här delen i syfte att kontrollera att alla transaktioner som inbegrips i en nettningsmängd omfattas av ett rättsutlåtande.

d) Kreditinstitutet skall med beaktande av avtalet om produktövergripande nettning fortsätta att uppfylla kraven för godkännande av bilateral nettning och kraven i artiklarna 90–93 för godkännande av kreditriskskydd i tillämplig form när det gäller alla inbegripna enskilda bilaterala ramavtal och transaktioner.

c) Effekter av godkännande

Nettning vid tillämpning av de metoder som beskrivs i del 5 och 6 skall godkännas enligt bestämmelserna i dessa delar.

i) Avtal om novation

De enskilda nettobeloppen, som fastställs genom avtal om novation, kan viktas i stället för bruttobeloppen. På så sätt kan vid tillämpningen av del 3

— steg a): de aktuella ersättningskostnaderna, och

— steg b): de nominella kapitalbeloppen eller underliggande värdena

bestämma med beaktande av avtalet om novation. Vid tillämpningen av steg a i del 4 kan det nominella kapitalbeloppet beräknas med beaktande av avtalet om novation, varvid procentsatserna i tabell 3 skall användas.

ii) Andra nettningsöverenskommelser

Vid tillämpning av del 3 kan

— i steg a de aktuella ersättningskostnaderna för de kontrakt som ingår i en nettningsöverenskommelse beräknas med beaktande av den faktiska hypotetiska nettoersättningskostnad som avtalet medför; om nettningen leder till en nettoskuld för det kreditinstitut som beräknar nettoersättningskostnaden, beräknas den aktuella ersättningskostnaden till ”0”,

— i steg b talet för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt som ingår i en nettningsöverenskommelse reduceras i enlighet med följande formel:

$$PCE_{red} = 0{,}4 * PCE_{brutto} + 0{,}6 * NGR * PCE_{brutto}$$

där:

— PCE_{red} = Det reducerade talet för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt med en given motpart som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse.

— PCE_{brutto} = Summan av talen för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt med en given motpart som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse och som är beräknade genom att deras nominella kapitalbelopp multipliceras med de procenttal som fastställs i tabell 1.

— NGR = ”Netto-bruttokvot”: Enligt de behöriga myndigheternas val antingen

i) separat beräkning: kvoten mellan nettoersättningskostnaden för alla kontrakt som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse med en given motpart (täljare) och bruttoersättningskostnaden för alla kontrakt som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse med den motparten (nämnare), eller

ii) aggregerad beräkning: kvoten av summan av den nettoersättningskostnad som beräknats på bilateral grund för alla motparter med beaktande av de kontrakt som ingår i rättsligt giltiga nettningsöverenskommelser (täljare) och bruttoersättningskostnader för alla kontrakt som ingår i rättsligt giltiga nettningsöverenskommelser (nämnare).

Om en medlemsstat tillåter kreditinstituten att välja metod, skall den valda metoden användas konsekvent.

För beräkning av den möjliga framtida exponeringen för kreditrisk enligt formeln ovan får kontrakt som tar ut varandra helt och hållet och ingår i nettningsöverenskommelsen beaktas som ett enda kontrakt med ett nominellt belopp som motsvarar nettointäkterna. Kontrakt som helt och hållet tar ut varandra är valutaterminer eller liknande kontrakt, för vilka det nominella beloppet är lika med betalningsflödena om de förfaller på samma förfallodag och helt eller delvis i samma valuta.

Vid tillämpning av del 4 i steg a

— får kontrakt som helt tar ut varandra och ingår i nettningsöverenskommelsen beaktas som ett enda kontrakt med ett nominellt belopp som är lika med nettointäkterna. De nominella beloppen multipliceras med de procenttal som anges i tabell 3.

— För alla andra kontrakt som ingår i en nettningsöverenskommelse kan de tillämpliga procentsatserna minskas enligt tabell 6.

Tabell 6

Ursprunglig löptid [1]	Räntekontrakt	Valutakurskontrakt
Ett år eller mindre	0,35 %	1,50 %
Över ett år men högst två år	0,75 %	3,75 %
Tillägg för varje ytterligare år	0,75 %	2,25 %

[1] I fråga om räntekontrakt får kreditinstituten, under förutsättning av de behöriga myndigheternas samtycke, välja antingen ursprunglig eller återstående löptid.

BILAGA IV

TYPER AV DERIVAT

1. Räntebaserade kontrakt:

   a) Ränteswappar i en valuta.

   b) Basswappar.

   c) Icke standardiserade ränteterminer.

   d) Standardiserade ränteterminer.

   e) Köpta ränteoptioner.

   f) Andra kontrakt av liknande slag.

2. Kontrakt som rör valuta eller guld:

   a) Valutaränteswappar (ränteswappar i mer än en valuta).

   b) Icke standardiserade valutaterminer.

   c) Standardiserade valutaterminer.

   d) Köpta valutaoptioner.

   e) Andra kontrakt av liknande slag.

   f) Kontrakt avseende guld av liknande slag som de i punkterna a-e.

3. Kontrakt liknande dem i punkterna 1 a–e och 2 a–d avseende andra referensposter eller index. Detta skall som ett minimum avse alla instrument som specificeras i punkterna 4-7 och 9-10 i avsnitt C i bilaga I i direktiv 2004/39/EG och som inte ingår i punkterna 1 eller 2.

BILAGA V

TEKNISKA KRITERIER AVSEENDE ORGANISATION OCH RISKHANTERING

1. STYRNING

1. Den ansvariga ledning som beskrivs i artikel 11 skall ange formerna för uppdelning av ansvar inom organisationen och förebyggande av intressekonflikter.

2. RISKHANTERING

2. Den ansvariga ledning som beskrivs i artikel 11 skall godkänna och periodiskt se över strategier och riktlinjer för att ta på sig, hantera, övervaka och reducera de risker som kreditinstituten är exponerade, eller kan exponeras för, däribland de risker som skapas av den makroekonomiska miljön där de verkar med hänsyn till konjunkturcykelns olika faser.

3. KREDIT- OCH MOTPARTSRISKER

3. Kreditgivning skall baseras på sunda och väldefinierade kriterier. Förfarandet för att godkänna, ändra, förnya och återfinansiera krediter skall fastställas klart.

4. Löpande förvaltning och övervakning av de olika kreditriskbärande portföljerna och exponeringarna, bland annat för att identifiera och hantera problemkrediter och genomföra behövliga värderegleringar och avsättningar, skall bedrivas genom effektiva system.

5. Kreditportföljerna skall ha en lämplig diversifiering med hänsyn till kreditinstitutets målmarknader och övergripande kreditstrategi.

4. KVARSTÅENDE RISK

6. Risken för att kreditinstitutets godkända kreditriskreducerande tekniker visar sig vara mindre effektiva än förväntat skall åtgärdas och kontrolleras genom skriftliga riktlinjer och förfaranden.

5. KONCENTRATIONSRISK

7. Koncentrationsrisker som uppstår till följd av exponering mot motparter, grupper av motparter med inbördes anknytning och motparter inom samma ekonomiska sektor, geografiska region eller exponeringar som avser samma verksamhet eller råvara, och vid tillämpning av metoder för kreditriskreducering, inbegripet särskilt risker i samband med stora indirekta kreditexponeringar (exempelvis mot en enskild emittent av säkerheter), skall åtgärdas och kontrolleras genom skriftliga riktlinjer och förfaranden.

6. RISKER VID VÄRDEPAPPERISERING

8. Risker som uppstår till följd av värdepapperisering där kreditinstituten är originator eller medverkande institut skall utvärderas och åtgärdas genom lämpliga riktlinjer och förfaranden för att bland annat säkerställa att transaktionens ekonomiska innehåll avspeglas fullständigt i riskbedömningen och ledningens beslut.

9. Likviditetsplaner för att åtgärda effekterna av både planerad och förtida amortering skall finnas på de kreditinstitut som genomför rullande värdepapperisering med bestämmelser om förtida amortering.

7. MARKNADSRISKER

10. Riktlinjer och förfaranden skall införas för mätning och hantering av alla väsentliga källor till och effekter av marknadsrisker.

8. RÄNTERISK TILL FÖLJD AV ANDRA VERKSAMHETER ÄN HANDEL

11. Det skall inrättas system för att utvärdera och hantera risker till följd av möjliga ränteförändringar, i den utsträckning som dessa påverkar kreditinstitutets icke-handelsrelaterade verksamhet.

9. OPERATIV RISK

12. Riktlinjer och förfaranden för att utvärdera och hantera exponering för operativ risk, inbegripet extrema händelser med stor inverkan på institutets verksamhet, skall införas. Utan att det påverkar definitionen i artikel 4.22 skall kreditinstituten ange vad som utgör operativ risk vid tillämpningen av dessa riktlinjer och förfaranden.

13. Det skall finnas beredskaps- och kontinuitetsplaner för att säkerställa ett kreditinstituts förmåga att verka löpande och begränsa förlusterna vid en allvarlig störning i verksamheten.

10. LIKVIDITETSRISK

14. Det skall finnas riktlinjer och förfaranden för kontinuerlig och framåtblickande mätning och hantering av institutets nettofinansieringsposition och finansieringsbehov. Alternativscenarion skall övervägas och de antaganden som ligger till grund för besluten om nettofinansieringspositionen skall ses över regelbundet.

15. Det skall finnas beredskapsplaner för att hantera likviditetskriser.

BILAGA VI

SCHABLONMETODEN

DEL 1

Riskvikter

1. EXPONERINGAR MOT NATIONELLA REGERINGAR ELLER CENTRALBANKER

1.1 **Behandling**

1. Utan att det påverkar punkterna 2–7 skall exponeringar mot nationella regeringar eller centralbanker åsättas 100 % riskvikt.

2. Med förbehåll för tillämpningen av punkt 3 skall exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker, för vilka det föreligger en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut, ges riskvikt enligt tabell 1 varvid de valbara ratinginstitutens kreditbetyg rangordnas av de behöriga myndigheterna på en sexgradig skala för värdering av kreditkvalitet.

Tabell 1

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Exponeringar mot Europeiska centralbanken skall åsättas en riskvikt på 0 %.

1.2 **Exponeringar i låntagarens nationella valuta**

4. Exponeringar mot medlemsstaters nationella regeringar och centralbanker som är uttryckta och refinansierade i den nationella regeringens och centralbankens valuta skall åsättas en riskvikt på 0 %.

5. Om de behöriga myndigheterna i ett tredje land, som tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i gemenskapen, ger en riskvikt som är lägre än den som anges i punkterna 1–2 för exponeringar mot den egna nationella regeringen eller centralbanken som är uttryckta och refinansierade i den nationella valutan får medlemsstaterna tillåta sina kreditinstitut att ge sådana exponeringar samma riskvikt.

1.3 **Användning av kreditvärderingar som gjorts av ett exportkreditorgan**

6. Kreditvärderingar från ett exportkreditorgan skall godkännas av de behöriga myndigheterna om något av följande villkor är uppfyllda:

   a) Den uttrycker en konsensusklassificering från exportkreditorgan som godkänt OECD: s ”överenskommelse om riktlinjer för statsstödda exportkrediter”.

   b) Exportkreditorganet offentliggör sina kreditvärderingar, använder OECD: s metod och kreditvärderingen är bunden till en av de åtta minimipremierna för exportförsäkring som fastställts enligt OECD: s metod.

7. Exponeringar för vilka ett exportkreditorgan kreditvärdering har godkänts för riskvägning skall ges riskvikt enligt tabell 2.

Tabell 2

Minimi-premie för exportförsäkring	0	1	2	3	4	5	6	7
Riskvikt	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. EXPONERINGAR MOT DELSTATLIGA ELLER LOKALA SJÄLVSTYRELSEORGAN ELLER MYNDIGHETER

8. Utan att det påverkar punkterna 9–11 skall exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter ges samma riskvikt som exponeringar mot institut. Denna behandling är oberoende av hur möjligheten i artikel 80.3 har utnyttjats. Förmånsbehandlingen av kortfristiga exponeringar som anges i punkterna 31, 32 och 37 skall inte tillämpas.

9. Exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter skall behandlas på samma sätt som exponeringar mot den nationella regering inom vars territorium de är belägna om det inte föreligger någon skillnad i risk mellan dessa exponeringar på grund av de delstatliga eller lokala självstyrelseorganens eller myndigheternas särskilda beskattningsrätt, och förekomsten av särskilda institutionella ordningar som minskar risken för fallissemang.

De behöriga myndigheterna skall utarbeta och offentliggöra förteckningen över delstatliga och lokala självstyrelseorgan eller myndigheter som skall riskvägas på samma sätt som nationella regeringar.

10. Exponeringar mot kyrkor och religiösa samfund som har bildats som juridiska personer enligt offentlig rätt och som har laglig rätt att uppbära skatt skall behandlas som exponeringar mot delstatliga regeringar och lokala myndigheter, förutom att punkt 9 inte skall gälla. Vid tillämpningen av artikel 89.1 a skall i detta fall inte tillstånd att tillämpa avdelning V, kapitel 2, avsnitt 3, underavsnitt 1 uteslutas.

11. Om behöriga myndigheter i tredje land, som enligt sin nationella rättsordning tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i gemenskapen, behandlar exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter på samma sätt som exponeringar mot den egna nationella regeringen, får medlemsstaterna tillåta sina kreditinstitut att ge exponeringar mot sådana delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter samma riskvikt.

3. EXPONERINGAR MOT ADMINISTRATIVA ORGAN OCH ICKE-KOMMERSIELLA FÖRETAG

3.1 **Behandling**

12. Utan att det påverkar punkterna 13–17 skall exponeringar mot administrativa organ och icke—kommersiella företag åsätts 100 % riskvikt.

3.2 **Offentliga organ**

13. Utan att det påverkar punkterna 14–17 skall exponeringar mot offentliga organ åsätts 100 % riskvikt.

14. De behöriga myndigheterna får själva bestämma om exponeringar mot offentliga organ skall behandlas som exponeringar mot institut. Utnyttjande av denna möjlighet är oberoende av hur möjligheten i artikel 80.3 har utnyttjats. Förmånsbehandlingen av kortfristiga exponeringar som anges i punkterna 31, 32 och 37 skall inte tillämpas.

15. I exceptionella fall får exponeringar mot offentliga organ behandlas på samma sätt som exponeringar mot den nationella regering inom vars territorium de är belägna om det enligt de behöriga myndigheternas uppfattning inte föreligger någon skillnad i risk mellan dessa exponeringar på grund av förekomsten av en lämplig garanti från den nationella regeringen.

16. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat utnyttjar möjligheten att behandla exponeringar mot offentliga organ på samma sätt som exponeringar mot institut eller som exponeringar mot den nationella regering inom vars territorium de är etablerade skall de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat tillåta sina kreditinstitut att ge exponeringar mot sådana offentliga organ samma riskvikt.

17. Om behöriga myndigheter i tredje land som enligt sin nationella rättsordning tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i gemenskapen behandlar exponeringar mot offentliga organ på samma sätt som exponeringar mot institutioner, får medlemsstaterna tillåta sina kreditinstitut att ge exponeringar mot sådana offentliga organ samma riskvikt.

4. EXPONERINGAR MOT MULTILATERALA UTVECKLINGSBANKER

4.1 **Räckvidd**

18. Vid tillämpningen av artiklarna 78–83 skall Inter-American Investment Corporation, Black Sea Trade and Development Bank och Central American Bank for Economic Integration betraktas som multilaterala utvecklingsbanker.

4.2 **Behandling**

19. Utan att det påverkar punkterna 20 och 21 skall exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker behandlas på samma sätt som exponeringar mot institut i enlighet med punkterna 29–32. Förmånsbehandling av kortfristiga exponeringar som anges i punkterna 31, 32 och 37 skall inte tillämpas.

20. Exponeringar mot följande multilaterala utvecklingsbanker skall åsättas 0 % riskvikt:

a) Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling.

b) Internationella finansieringsbolaget (IFC).

c) Interamerikanska utvecklingsbanken.

d) Asiatiska utvecklingsbanken.

e) Afrikanska utvecklingsbanken.

f) Europarådets utvecklingsbank.

g) Nordiska investeringsbanken.

h) Karibiska utvecklingsbanken.

i) Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling.

j) Europeiska investeringsbanken.

k) Europeiska investeringsfonden.

l) Organisationen för multilaterala investeringsgarantier.

21. En andel av kapitalet i Europeiska investeringsfonden som tecknats men inte betalts skall åsättas riskvikt 20 %.

5. EXPONERINGAR MOT INTERNATIONELLA ORGANISATIONER

22. Exponeringar mot följande internationella organisationer skall åsättas 0 % riskvikt:

a) Europeiska gemenskapen.

b) Internationella valutafonden.

c) Banken för internationell betalningsutjämning (BIS).

6. EXPONERINGAR MOT INSTITUT

6.1 **Behandling**

23. En av de två metoder som beskrivs i punkterna 26–27 och 29–32 skall tillämpas vid fastställande av riskvikt för exponeringar mot institut.

24. Utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i punkterna 23–39 skall exponeringar mot finansiella institut som har auktoriserats av, och som övervakas av, de behöriga myndigheter som är ansvariga för tillståndsgivning och tillsyn över kreditinstitut och som omfattas av stabilitetskrav som motsvarar de krav som tillämpas på kreditinstitut ges samma riskvikt som exponeringar mot institut.

6.2 **Lägsta riskvikt för exponeringar mot institut utan rating**

25. Exponeringar mot institut utan rating skall inte åsättas en riskvikt som är lägre än den riskvikt som ges till exponeringar mot dess nationella regering.

6.3 **Metod baserad på hemstatens riskvikt**

26. Exponeringar mot institut skall åsättas en riskvikt som motsvarar det kreditkvalitetssteg som exponeringar mot den stat enligt vars rätt institutet är etablerat åsätts enligt tabell 3.

Tabell 3

Kreditkvalitetssteg för hemstaten	1	2	3	4	5	6
Riskvikt för exponering	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

27. För exponeringar mot institut som är etablerade i stater utan rating skall riskvikten inte vara mer än 100 %.

28. Exponeringar mot institut med en ursprunglig effektiv löptid på tre månader eller mindre skall åsättas riskvikt 20 %.

6.4 **Kreditbetygsbaserad metod**

29. Exponeringar mot institut med en ursprunglig effektiv löptid på mer än tre månader, för vilka det föreligger ett kreditbetyg som tilldelats av ett utsett ratinginstitut, skall ges riskvikt enligt tabell 4 varvid de valbara ratinginstitutens kreditbetyg rangordnas av de behöriga myndigheterna enligt en sexgradig skala för värdering av kreditkvalitet.

Tabell 4

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

30. Exponeringar mot institut utan rating skall ges riskvikt 50 %.

31. Exponeringar mot ett institut med en ursprunglig effektiv löptid på tre månader eller mindre, för vilka det föreligger ett kreditbetyg som tilldelats av ett utsett ratinginstitut, skall åsättas riskvikt enligt tabell 4 varvid de valbara ratinginstitutens kreditbetyg rangordnas av de behöriga myndigheterna enligt en sexgradig skala för värdering av kreditkvalitet.

Tabell 5

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

32. Exponeringar mot institutioner utan rating som har en ursprunglig effektiv löptid på tre månader eller mindre skall åsättas riskvikt 20 %.

6.5 Förhållande till kortfristiga kreditvärderingar

33. Om den metod som anges i punkterna 29–32 tillämpas på exponeringar mot institut skall förhållandet till särskilda kortfristiga värderingar vara följande:

34. Om det inte föreligger någon kortfristig värdering av exponeringen skall den allmänna förmånsbehandlingen för kortfristiga exponeringar i punkt 31 tillämpas på alla exponeringar mot institut med upp till tre månaders återstående löptid.

35. Om det föreligger en kortfristig värdering som utmynnar i ett kreditbetyg som leder till tillämpning av en mer förmånlig eller identisk riskvikt än tillämpning av den allmänna förmånsbehandlingen för kortfristiga exponeringar, som anges i punkt 31, skall den kortfristiga värderingen bara användas för den särskilda exponeringen. Andra kortfristiga exponeringar skall följa den allmänna förmånsbehandlingen för kortfristiga exponeringar, som anges i punkt 31.

36. Om det föreligger en kortfristig värdering och den värderingen leder till en mindre förmånlig riskvikt än om den allmänna förmånsbehandlingen för kortfristiga exponeringar, som anges i punkt 31, tillämpas skall inte den allmänna förmånsbehandlingen för kortfristiga exponeringar tillämpas och alla kortfristiga fordringar utan rating skall åsättas samma riskvikt som den som tilldelas genom den särskilda kortfristiga värderingen.

6.6 Kortfristiga exponeringar i låntagarens nationella valuta

37. Exponeringar mot institut som är uttryckta och refinansierade i den nationella valutan med en återstående löptid på tre månader eller mindre enligt båda de metoder som beskrivs i punkterna 26–27 och 29–32 kan, förutsatt att de behöriga myndigheterna givit sitt tillstånd, ges en riskvikt som är ett steg mindre förmånlig än den förmånliga riskvikt som i enlighet med punkterna 4 och 5 ges till exponeringar mot den egna nationella regeringen.

38. Inga exponeringar, som är uttryckta och refinansierade i låntagarens nationella valuta, med en återstående löptid på tre månader eller mindre skall ges en riskvikt mindre än 20 %.

6.7 Placeringar i instrument som kan räknas in i kapitalbasen

39. Placeringar i av andra institut utgivna aktier eller andra instrument som kan räknas in i kapitalbasen skall ha riskvikten 100 %, om positionen inte har dragits av från kapitalbasen.

6.8 Minimireserver som krävs av ECB

40. Om en exponering mot ett kreditinstitut är i form av minimireserver som krävs av ECB eller av en medlemsstats centralbank som kreditinstitutet skall vara skyldigt att inneha kan medlemsstaterna tillåta åsättande av den riskvikt som skulle åsättas exponeringar mot vederbörande medlemsstats centralbank förutsatt att

a) reserverna innehas i enlighet med Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) ([1]) eller en senare ersättningsförordning eller i enlighet med nationella krav i alla materiella hänseenden som är likvärdiga med den förordningen, och

b) vid konkurs eller insolvens för det institut där reserverna förvaras återbetalas till fullo i tid till kreditinstitutet och inte disponeras för att reglera andra av institutets åtaganden.

([1]) EUT L 250, 2.10.2003, s. 10.

7. EXPONERINGAR MOT FÖRETAG

7.1 **Behandling**

41. Exponeringar, för vilka det föreligger en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut, skall åsättas riskvikt enligt nedanstående tabell varvid de valbara ratinginstitutens kreditvärderingar rangordnas av de behöriga myndigheterna på en sexgradig skala för värdering av kreditkvalitet.

Tabell 6

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

42. Exponeringar för vilka ingen sådan kreditvärdering finns tillgänglig skall åsättas 100 % riskvikt eller den egna nationella regeringens riskvikt, varvid det högsta värdet skall ges.

8. HUSHÅLLSEXPONERING

43. Exponeringar som uppfyller kriterierna i artikel 79.2 skall åsättas riskvikt 75 %.

9. EXPONERINGAR SOM ÄR SÄKRADE GENOM FAST EGENDOM

44. Utan att det påverkar punkterna 45–60 skall exponeringar som säkrats fullt ut genom fast egendom ges riskvikt 100 %.

9.1 **Exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastighet**

45. Exponeringar eller någon del av en exponering som enligt de behöriga myndigheternas bedömning är fullt ut säkrade genom panträtt i bostadsfastighet, som är eller skall bli bebodd eller uthyrd av ägaren eller den verklige ägaren när det gäller privata investeringsföretag, skall ges riskvikt 35 %.

46. Exponeringar som enligt de behöriga myndigheternas bedömning är fullt ut säkrade genom aktier i sådana finska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll skall, i fall då bostäderna är eller skall bli bebodda eller uthyrda av ägaren, åsättas riskvikt 35 %.

47. Exponeringar mot en hyresgäst som avser transaktioner med fastighetsleasing i fråga om bostadsfastighet där kreditinstitutet är uthyraren och hyresgästen har rätt att köpa, skall ges riskvikt 35 % förutsatt att de behöriga myndigheterna är övertygade om att kreditinstitutets exponering är fullt ut säkrad genom ägande till fastigheten.

48. De berörda myndigheterna skall vid tillämpning av punkterna 45-47 anse bedömningskraven uppfyllda endast om följande villkor är uppfyllda:

a) Fastighetens värde påverkas inte i väsentlig mån av gäldenärens kreditkvalitet. Detta krav utesluter inte situationer när rent makroekonomiska faktorer påverkar både fastighetens värde och låntagarens utförande av sina förpliktelser.

b) Låntagarens risk påverkas inte i väsentlig mån av den underliggande fastighetens eller projektets resultat, utan snarare av låntagarens underliggande förmåga att återbetala skulden från andra källor. Återbetalningen av krediten beror därför inte i väsentlig grad av betalningsflöden som härrör från den underliggande fastighet som ställts som säkerhet.

c) Minimikraven i punkt 8 i del 2 i bilaga VIII, och värderingsreglerna i punkterna 62-65 i del 3 i bilaga VIII är uppfyllda.

d) Fastighetens värde överstiger exponeringen med avsevärd marginal.

49. De behöriga myndigheterna får göra undantag från villkoret i punkt 48 b för exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i bostadsfastighet som är belägen inom deras territorium om de har belägg för att en välutvecklad och sedan länge etablerad marknad för bostadsfastigheter finns inom deras territorium med förlustnivåer som är tillräckligt låga för att motivera en sådan behandling.

50. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat utnyttjar möjligheten i punkt 49 får de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat tillåta sina kreditinstitut att åsätta riskvikt 35 % för sådana exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i bostadsfastighet.

9.2 **Exponeringar som är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter**

51. De behöriga myndigheterna får själva besluta om exponeringar eller någon del av en exponering, som enligt deras bedömning är fullt ut säkrade genom panträtt i kontor eller andra kommersiella fastigheter som är belägna inom deras territorium, kan ges riskvikt 50 %.

52. De behöriga myndigheterna får själva besluta om exponeringar som enligt deras bedömning är fullt ut säkrade genom aktier i sådana finska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll kan ges riskvikt 50 % om dessa aktier avser kontor eller andra kommersiella fastigheter.

53. De behöriga myndigheterna får själva besluta om exponeringar med avseende på avtal om leasing av fast egendom som gäller kontorslokaler eller andra kommersiella fastigheter som är belägna inom deras territorier och som innebär att kreditinstitutet är uthyraren och hyresgästen har rätt att köpa dem kan åsättas riskvikt 50 %, förutsatt att kreditinstitutets exponering, enligt dess egen bedömning är fullt ut säkrad genom ägande till fastigheten.

54. För att punkterna 51–53 skall kunna tillämpas måste följande villkor vara uppfyllda:

a) Fastighetens värde får inte i väsentlig mån påverkas av gäldenärens kreditkvalitet. Detta krav utesluter inte situationer när rent makroekonomiska faktorer påverkar både fastighetens värde och låntagarens utförande av sina förpliktelser.

b) Låntagarens risk får inte i väsentlig mån påverkas av den underliggande fastighetens eller projektets resultat, utan snarare av låntagarens underliggande kapacitet att återbetala skulden från andra källor. Återbetalningen av krediten som sådan får inte i väsentlig mån påverkas av betalningsflöden som genererats av den underliggande fastigheten som ställts som säkerhet.

c) Minimikraven i punkt 8 i del 2 i bilaga VIII och värderingsreglerna i punkterna 62-65 i del 3 i bilaga VIII är uppfyllda.

55. 50 % riskvikt skall åsättas den del av lånet som inte överstiger en gräns som beräknas enligt ett av följande villkor:

a) 50 % av ifrågavarande fastighets marknadsvärde.

b) 50 % av fastighetens marknadsvärde eller 60 % av pantlånevärdet, beroende på vilket av dem som är lägst, i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för bedömning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter.

56. 100 % riskvikt skall åsättas den del av lånet som överstiger de gränser som fastställs i punkt 55.

57. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat utnyttjar möjligheten i punkterna 51–53 får de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat tillåta sina kreditinstitut att ge riskvikt 50 % för sådana exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter.

58. De behöriga myndigheterna får göra undantag från villkoret i punkt 54 b för exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter som är belägna inom deras territorium om de har bevis för att en välutvecklad och sedan länge etablerad marknad för kommersiella fastigheter finns inom deras territorium med förlustnivåer som inte överstiger följande gränser:

a) Förluster från utlåning där säkerhet ställts genom kommersiella fastigheter på upp till 50 % av marknadsvärdet (eller i tillämpliga fall 60 % av pantlånevärdet om detta värde är lägre) överstiger inte under något år 0,3 % av de utestående lånen där säkerhet ställts genom kommersiella fastigheter under ett visst år.

b) De totala förlusterna från utlåning där säkerhet ställts genom kommersiella fastigheter får inte överskrida 0,5 % av de utestående lånen där säkerhet ställts genom kommersiella fastigheter under något år.

59. Om någon av gränserna i punkt 58 inte iakttas ett visst år skall rätten att använda punkt 58 upphöra och villkoret i punkt 54 b skall tillämpas till dess villkoren i punkt 58 är uppfyllda ett påföljande år.

60. Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat utnyttjar möjligheten i punkt 58 får de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat tillåta sina kreditinstitut att åsätta riskvikt 50 % för sådana exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter.

10. OREGLERADE POSTER

61. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkterna 62–65 skall den andel av någon post som är utan säkerhet och som är oreglerad sedan mer än 90 dagar och som ligger över den tröskel som fastställts av de behöriga myndigheterna och som avspeglar en rimlig risknivå åsättas följande riskvikt:

a) 150 % om värderegleringarna är mindre än 20 % av den andel av exponeringen som är utan säkerhet före avdrag för värderegleringen.

b) 100 % om värderegleringarna är minst 20 % av den andel av exponeringen som är utan säkerhet före avdrag för värderegleringen.

62. För definition av den andel av den förfallna posten som är utan säkerhet skall sådana säkerheter och garantier beaktas som godkänns för kreditriskreducerande ändamål.

63. Om en oreglerad post täcks fullt ut genom andra slag av säkerheter än de som får användas för kreditriskreducering och värderegleringen uppgår till minst 15 % av exponeringsvärdet före avdrag för värderegleringen, får dock de behöriga myndigheterna åsätta 100 % riskvikt på grundval av strikta operativa kriterier som syftar till att garantera att säkerheterna är av god kvalitet.

64. De exponeringar som anges i punkterna 45–50 skall ges riskvikt 100 % efter avdrag av värderegleringarna om de är oreglerade sedan mer än 90 dagar. Om värderegleringarna är minst 20 % av exponeringarna före avdrag för värderegleringar får de behöriga myndigheterna själva besluta om den riskvikt som skall åsättas den återstående exponeringen skall minskas till 50 %.

65. De exponeringar som anges i punkterna 51–60 skall åsättas riskvikt 100 % om de är oreglerade sedan mer än 90 dagar.

11. HÖGRISKPOSTER

66. Det behöriga myndigheterna kan själva besluta om exponeringar i samband med särskilt höga risker såsom investeringar i venture-capitalföretag och andra former av riskkapitalengagemang skall ges riskvikt 150 %.

67. De behöriga myndigheterna kan tillåta att ej oreglerade poster som åsatts 150 % riskvikt enligt bestämmelserna i denna del och för vilka värderegleringar har fastställts åsätts följande riskvikt:

a) 100 % om värderegleringarna är minst 20 % av exponeringens värde före avdrag för värderegleringar.

b) 50 % om värderegleringarna är minst 50 % av exponeringens värde före avdrag för värderegleringar.

12. EXPONERINGAR I FORM AV TÄCKTA OBLIGATIONER

68. Med ”täckta obligationer” avses obligationer enligt definitionen i artikel 22.4 i direktiv 85/611/EEG med säkerhet i någon av följande tillgångar:

a) Exponeringar mot eller garanterade av nationella regeringar, centralbanker, offentliga organ, regionala regeringar och lokala myndigheter i EU.

b) Exponeringar mot eller garanterade av nationella regeringar och centralbanker utanför EU, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt denna bilaga samt exponeringar mot eller garanterade av offentliga organ, regionala regeringar och lokala myndigheter utanför EU som getts riskvikt som exponeringar mot institut eller nationella regeringar och centralbanker enligt punkterna 8, 9, 14 eller 15 och som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt denna bilaga samt exponeringar enligt denna punkt som åtminstone uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 2 i enlighet med denna bilaga, förutsatt att de inte överstiger 20 % av det nominella beloppet av de emitterande institutens utestående täckta obligationer.

c) Exponeringar mot institut som uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt denna bilaga. Den totala exponeringen av detta slag får inte överstiga 15 % av det nominella beloppet av det emitterande kreditinstitutets utestående täckta obligationer. Exponeringar som uppstår på grund av överföring och förvaltning av gäldenärernas betalningar eller behållning efter likvidation för lån med fastighetspant till innehavarna av täckta obligationer omfattas inte av femtonprocentsgränsen. Exponeringar gentemot kreditinstitut i EU med en löptid av högst 100 dagar skall inte omfattas av kraven för steg 1, men dessa institut måste åtminstone uppfylla kraven för kreditkvalitetssteg 2 enligt denna bilaga.

d) Lån mot säkerhet i bostadsfastighet eller aktier i finska bostadsaktiebolag enligt punkt 46 upp till det lägsta nominella beloppet av panträtterna tillsammans med eventuella panträtter med bättre rätt och 80 % av värdet av de intecknade fastigheterna; eller i bättre rangordnade andelar utfärdade av franska Fonds Communs de Créances eller av likvärdiga organ för värdepapperisering som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat om värdepapperisering av exponeringar i bostadsfastigheter, förutsatt att minst 90 % av tillgångarna i sådana Fonds Communs de Créances eller i likvärdiga organ för värdepapperisering som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat är sammansatta med förstarangs panträtt tillsammans med eventuella panter med bättre rätt upp till det lägsta nominella belopp som förfaller enligt andelarna, det nominella beloppet av panträtterna och 80 % av värdet av de intecknade fastigheterna och andelarna uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt denna bilaga om sådana andelar inte överskrider 20 % av de intecknade fastigheterna.

Exponeringar som uppstår på grund av överföring och förvaltning av gäldenärernas betalningar eller behållning efter likvidation för lån mot säkerhet i bättre rangordnade andelar av intecknade fastigheter eller räntebärande värdepapper skall inte tas med i beräkningen av nittioprocentsgränsen.

e) Lån mot säkerhet i kommersiella fastigheter eller genom aktier i finska bostadsaktiebolag enligt punkt 52 upp till det lägsta nominella beloppet av panträtterna tillsammans med eventuella panter med bättre rätt och 60 % av värdet av de intecknade fastigheterna eller i bättre rangordnade andelar utfärdade av franska Fonds Communs de Créances eller av likvärdiga organ för värdepapperisering som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat om värdepapperisering av exponeringar i bostadsfastigheter, förutsatt att minst 90 % av tillgångarna i sådana Fonds Communs de Créances eller i likvärdiga organ för värdepapperisering som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat är sammansatta med förstarangs panträtt tillsammans med eventuella panter med bättre rätt upp till det lägsta nominella belopp som förfaller enligt andelarna, det nominella beloppet av panträtterna och 60 % av värdet av de intecknade fastigheterna och andelarna uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt denna bilaga om sådana andelar inte överskrider 20 % av de intecknade fastigheterna. De behöriga myndigheterna får godkänna lån mot säkerhet i kommersiella fastigheter där belåningsgraden överskrider 60 %, upp till maximalt 70 %, om värdet av de totala tillgångar som ställts som säkerhet för de täckta obligationerna överstiger det nominella utestående beloppet på den täckta obligationen med minst 10 % och obligationsinnehavarnas fordran uppfyller de krav på rättslig förutsebarhet som anges i bilaga VIII. Obligationsinnehavarnas fordran måste prioriteras före alla andra fordringar på den ställda säkerheten.

Exponeringar som uppstår på grund av överföring och förvaltning av betalningar från gäldenärerna eller behållning efter likvidation för lån mot säkerhet i bättre rangordnade andelar av intecknade fastigheter eller räntebärande värdepapper skall inte tas med i beräkningen av nittioprocentsgränsen.

f) Lån mot säkerhet i fartyg om panträtterna tillsammans med eventuella panträtt med bättre rätt uppgår till högst 60 % av värdet av det intecknade fartyget.

För detta ändamål kan ”ställande av säkerhet” även inkludera situationer där de tillgångar som beskrivs i styckena a–f uteslutande i lag ägnas att skydda obligationsinnehavare mot förluster.

Fram till den 31 december 2010 är tjugoprocentsgränsen för bättre rangordnade andelar utfärdade av franska Fonds Communs de Créances eller av likvärdiga organ för värdepapperisering som anges i styckena d och e inte tillämpliga, förutsatt att dessa bättre rangordnade andelar har en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut som är den mest fördelaktiga kategorin av kreditvärdering som gjorts av ratinginstitutet för täckta obligationer. Före slutet av perioden skall avvikelsen ses över och som konsekvens av en sådan översyn kan kommissionen vid behov förlänga denna period i enlighet med det förfarande som anges i artikel 151.2 med eller utan en ytterligare översynsklausul.

Fram till den 31 december 2010 kan talet 60 % som anges i stycke f ersättas med 70 %. Före slutet av denna period skall denna avvikelse ses över och som konsekvens av en sådan översyn kan kommissionen vid behov förlänga denna period i enlighet med det förfarande som anges i artikel 151.2 med eller utan en ytterligare översynsklausul.

69. Kreditinstitut skall när det gäller fastigheter som ställts som säkerhet för täckta obligationer uppfylla minimikraven under punkt 8 i del 2 i bilaga VIII och värderingsreglerna under punkterna 62–65 i del 3 i bilaga VIII.

70. Utan hinder av punkterna 68–69 är täckta obligationer som motsvarar definitionen i artikel 22.4 i direktiv 85/611/EEG och som emitterats före den 31 december 2007 också berättigade till förmånsbehandling till och med förfallodagen.

71. Täckta obligationer skall åsättas riskvikt på grundval av den riskvikt som åsatts oprioriterade fordringar på det kreditinstitut som utfärdat dem. Riskvikterna skall ha följande samband:

a) Om exponeringen mot institutet åsätts riskvikt 20 % skall den täckta obligationen åsättas riskvikt 10 %.

b) Om exponeringen mot institutet åsätts riskvikt 50 % skall den täckta obligationen åsättas riskvikt 20 %.

c) Om exponeringen mot institutet åsätts riskvikt 100 % skall den täckta obligationen åsättas riskvikt 50 %.

d) Om exponeringen mot institutet åsätts riskvikt 150 % skall den täckta obligationen åsättas riskvikt 100 %.

13. POSTER SOM UTGÖR POSITIONER I VÄRDEPAPPERISERING

72. Riskvägda exponeringsbelopp för positioner i värdepapperisering skall fastställas enligt artiklarna 94–101.

14. KORTFRISTIGA EXPONERINGAR MOT INSTITUT OCH FÖRETAG

73. Kortfristiga exponeringar mot institut eller företag, för vilka det föreligger en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut, skall åsättas riskvikt enligt tabell 7 nedan varvid de valbara ratinginstitutens kreditvärderingar rangordnas av de behöriga myndigheterna på en sexgradig skala för värdering av kreditkvalitet.

Tabell 7

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

15. EXPONERINGAR MOT FÖRETAG FÖR KOLLEKTIVA INVESTERINGAR (FONDFÖRETAG)

74. Utan att det påverkar punkterna 75–81 skall exponeringar mot företag för kollektiva investeringar (fondföretag) åsättas riskvikt 100 %.

75. Exponeringar mot fondföretag, för vilka det föreligger en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut, skall erhålla riskvikt enligt tabell 8 nedan varvid de valbara ratinginstitutens kreditvärderingar rangordnas av de behöriga myndigheterna på en sexgradig skala för värdering av kreditkvalitet.

Tabell 8

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	150 %	100 %	100 %	150 %

76. Om de behöriga myndigheterna anser att en position i ett fondföretag är förenat med särskilt hög risk skall de kräva att den positionen ges riskvikt 150 %.

77. Kreditinstitut kan fastställa riskvikt för ett fondföretag enligt punkterna 79–81 om följande kriterier är uppfyllda:

a) Fondföretaget förvaltas av ett företag som står under tillsyn i en medlemsstat eller, efter godkännande av kreditinstitutets behöriga myndighet,

i) kan det förvaltas av ett företag som omfattas av tillsyn som anses motsvara de krav som anges i gemenskapslagstiftningen, och

ii) samarbete mellan de behöriga myndigheterna är tillräckligt säkerställt.

b) Fondföretagets prospekt eller motsvarande dokument innefattar

i) de kategorier av tillgångar som fondföretaget har tillstånd att investera i, och

ii) om investeringsbegränsningar tillämpas, gränsvärdena i fråga och metoderna för att beräkna dem.

c) Fondföretagets verksamhet skall rapporteras minst en gång om året för att göra det möjligt att bedöma tillgångar och skulder, inkomster och verksamhet under rapporteringsperioden.

78. Om en behörig myndighet godkänner ett fondföretag i ett tredje land enligt vad som anges i punkt 77 a kan en behörig myndighet i en annan medlemsstat utnyttja detta godkännande utan att göra en egen bedömning.

79. Om kreditinstitutet känner till fondföretagets underliggande exponeringar kan det gå igenom dessa underliggande exponeringar för att beräkna en genomsnittlig riskvikt för fondföretaget med hjälp av de metoder som anges i artikel 78–83.

80. Om kreditinstitutet inte känner till fondföretagets underliggande exponeringar får det beräkna en genomsnittlig riskvikt för fondföretaget enligt de metoder som anges i artiklarna 78–83 med beaktande av följande regler: det skall antas att företaget för kollektiva investeringar först investerar i exponeringsklasserna med de högsta kapitalkraven till dess att den maximala gräns som företagets regler medger för denna kategori är uppnådd, och att det därefter fortsätter att i fallande ordning investera i de efterföljande exponeringsklasserna till dess att den maximala totala investeringsgränsen är nådd.

81. Kreditinstitut får använda sig av en tredje part för att enligt de metoder som anges i punkterna 79–80 beräkna och rapportera riskvikt för fondföretaget förutsatt att beräkningens och rapportens riktighet kan säkerställas tillfredsställande.

16. ÖVRIGA POSTER

16.1 **Behandling**

82. Materiella anläggningstillgångar i den mening som avses i artikel 4.10 i direktiv 86/635/EEG skall åsättas riskvikt 100 %.

83. Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter för vilka ett institut inte kan fastställa någon motpart enligt direktiv 86/635/EEG skall åsättas riskvikt 100 %.

84. Kontanta poster som håller på att uppbäras skall åsättas 20 % riskvikt. Kassabehållning och likvärdiga poster skall åsättas 0 % riskvikt.

85. Medlemsstaterna får tillåta riskvikt 10 % för exponeringar mot institut som har specialiserat sig på verksamhet inom interbank- och statslånemarknader i hemlandet och som är föremål för ingående tillsyn av behöriga myndigheter, under förutsättning att det för sådana tillgångsposter, enligt den bedömning som hemmedlemsstaternas behöriga myndigheter gör, finns fullgod säkerhet i form av poster som getts 0 % eller 20 % riskvikt och som av myndigheterna godtagits som betryggande säkerhet.

86. Innehav av aktier och andra delägarinstrument, såvitt de inte har dragits av från kapitalbasen, skall åsättas en riskvikt på minst 100 %.

87. Omyntat guld som förvaras i egna valv eller på tilldelad plats skall åsättas riskvikt 0 % i den utsträckning som institutet har förpliktelser i motsvarande form.

88. I fråga om avtal om försäljning och återköp och om rena terminsköp skall den riskvikt åsättas som hänför sig till tillgångarna i fråga, och inte de som gäller för motparten.

89. Om ett kreditinstitut ger kreditriskskydd för ett antal exponeringar på villkor att det n-te fallissemanget bland exponeringarna skall utlösa betalning och att denna kredithändelse skall avsluta kontraktet skall den riskvikt åsättas som föreskrivs i artiklarna 94-101, förutsatt att produkten har en kreditvärdering av ett valbart ratinginstitut. Om någon sådan kreditvärdering inte föreligger skall riskvikten för exponeringarna i korgen summeras, exklusive n-1 exponeringar, upp till maximalt 1 250 % och multipliceras med det nominella skyddsbeloppet som ges genom kreditderivatet för att bestämma det riskvägda tillgångsbeloppet. De n–1 exponeringar som skall undantas från summeringen skall fastställas på basis av att de skall innefatta de exponeringar som ger upphov till ett lägre riskvägt exponeringsbelopp än det som gäller för de exponeringar som räknats in i summeringen.

DEL 2

Erkännande av ratinginstitut och inplacering av deras kreditbetyg

1. METOD

1.1 Objektivitet

1. De behöriga myndigheterna skall kontrollera att metoden för att tilldela kreditbetyg är strikt, systematisk, konsekvent och valideras på grundval av historiska erfarenheter.

1.2 Oberoende

2. De behöriga myndigheterna skall kontrollera att metodiken inte är föremål för yttre politisk påverkan eller tvång, eller av ekonomiska påtryckningar som kan inverka på kreditvärderingen.

3. De behöriga myndigheterna skall bedöma om ratinginstitutets metodik är oberoende med hänsyn till följande faktorer:

a) Ratinginstitutets ägar- och organisationsstruktur.

b) Ratinginstitutets ekonomiska resurser.

c) Ratinginstitutets personalstyrka och sakkunskap.

d) Ratinginstitutets företagsstyrning.

1.3 Fortlöpande översyn

4. De behöriga myndigheterna skall verifiera att ratinginstitutens kreditvärderingar är föremål för fortlöpande översyn och beaktar förändringar av de finansiella villkoren. En översyn skall genomföras efter alla betydande händelser och minst varje år.

5. Innan ratinginstituten erkänns skall de behöriga myndigheterna verifiera att värderingsmetoden för varje marknadssegment tas fram enligt standarder av följande slag:

a) Utfallstester måste ha företagits i minst ett år.

b) De behöriga myndigheterna måste övervaka att ratinginstituten genomför översyner regelbundet.

c) De behöriga myndigheterna måste kunna kräva information från ett ratinginstitut om i vilken utsträckning det har varit i kontakt med den högsta ledningen i de enheter som det värderar.

6. De behöriga myndigheterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att omgående få information från ratinginstituten om väsentliga förändringar av den metodik för tilldelning av kreditbetyg som instituten använder.

1.4 Öppenhet och information

7. De behöriga myndigheterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att principerna för det ratinginstitutets metodik för tilldelning av kreditbetyg finns offentligt tillgängliga för att alla eventuella användare skall kunna avgöra om de bygger på rimliga grunder.

2. ENSKILDA KREDITVÄRDERINGAR

2.1 **Trovärdighet och marknadsacceptans**

8. De behöriga myndigheterna skall förvissa sig om att användarna på marknaden godtar ratinginstitutens enskilda kreditvärderingar som trovärdiga och tillförlitliga.

9. Trovärdigheten skall bedömas av de behöriga myndigheterna på grundval av faktorer av följande slag:

a) Ratinginstitutets marknadsandel.

b) Ratinginstitutets inkomster och mer allmänt dess ekonomiska resurser.

c) Huruvida det förekommer någon prissättning på grundval av kreditbetygen.

d) Åtminstone två kreditinstitut använder ratinginstitutets individuella kreditvärdering för emittering av obligationer och/eller bedömning av kreditrisker.

2.2 **Öppenhet och information**

10. De behöriga myndigheterna skall verifiera att de enskilda kreditvärderingar finns tillgängliga på likvärdiga villkor åtminstone för alla kreditinstitut som har ett berättigat intresse av dessa.

11. De behöriga myndigheterna skall särskilt verifiera att enskilda kreditvärderingar finns tillgängliga för icke-nationella parter på likvärdiga villkor som för nationella kreditinstitut som har berättigat intresse av dessa enskilda kreditvärderingar.

3. INPLACERING

12. För att skilja mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje kreditbetyg skall de behöriga myndigheterna beakta kvantitativa faktorer såsom den långfristiga andelen fallissemang när det gäller alla poster som getts samma kreditvärdering. När det gäller nyligen etablerade ratinginstitut och sådana som inte har hunnit registrera uppgifter om fallissemang under någon längre tid skall de behöriga myndigheterna begära att det ratinginstitutet uppskattar den långfristiga andelen fallissemang när det gäller alla poster som getts samma kreditbetyg.

13. För att skilja mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje kreditbetyg skall de behöriga myndigheterna beakta kvalitativa faktorer såsom den emittentgrupp som ratinginstitutet täcker, den kreditbetygsskala som ratinginstitutet tillämpar, varje kreditbetygs betydelse och det ratinginstitutets definition av fallissemang.

14. De behöriga myndigheterna skall jämföra andelen fallissemang för varje kreditbetyg från ett enskilt ratinginstitut och ställa den i förhållande till ett referensvärde som bygger på den andel fallissemang som andra ratinginstitut registrerat för en emittentpopulation som de behöriga myndigheterna anser ligga på en likvärdig kreditrisknivå.

15. Om de behöriga myndigheterna anser att andelen registrerade fallissemang när det gäller ett enskilt ratinginstituts kreditbetyg är avsevärt och systematiskt högre än referensvärdet skall de behöriga myndigheterna placera ratinginstitutets kreditbetyg på ett steg i kreditkvalitetsskalan som innebär högre risk.

16. När de behöriga myndigheterna har höjt den tilldelade riskvikten för ett visst kreditbetyg från ett enskilt ratinginstitut får de, om ratinginstitutet visar att andelen fallissemang när det gäller det aktuella kreditbetyget inte längre är väsentligt och systematiskt högre än referensvärdet, besluta att åter placera ratinginstitutets kreditbetyg på det ursprungliga steget i kreditkvalitetsskalan.

DEL 3

Användning av ratinginstituts kreditvärderingar för att fastställa riskvikt

1. BEHANDLING

1. Ett kreditinstitut kan utse ett eller flera valbara ratinginstitut för att fastställa den riskvikt som skall åsättas tillgångsposter och poster utanför balansräkningen.

2. Ett kreditinstitut som beslutar att använda kreditvärderingar från ett valbart ratinginstitut för en viss kategori poster måste använda dessa kreditvärderingar genomgående för alla exponeringar som tillhör denna kategori.

3. Ett kreditinstitut som beslutar att använda de kreditvärderingar från ett ratinginstitut måste använda dem fortlöpande och konsekvent.

4. Ett kreditinstitut får bara använda kreditvärderingar från ratinginstitut som beaktar alla belopp, dvs. både kapital- och räntebelopp, som det har fordringar på.

5. Om det bara finns en kreditvärdering tillgänglig från ett utsett ratinginstitut för en post skall den kreditvärderingen användas för att fastställa riskvikt för den posten.

6. Om det finns två kreditvärderingar tillgängliga från utsedda ratinginstitut och de ger två olika riskvikter för en post skall den högre riskvikten tillämpas.

7. Om fler än två kreditvärderingar finns tillgängliga från utsedda ratinginstitut för en post skall de båda värderingarna som ger lägst riskvikt beaktas. Om de två lägsta riskvikterna skiljer sig åt skall den högre av dessa åsättas. Om de två lägsta riskvikterna är samma skall den riskvikten åsättas.

2. KREDITVÄRDERINGAR AV EMITTENTER OCH EMISSIONER

8. Om det föreligger en kreditvärdering för ett särskilt emissionsprogram eller facilitet som posten som utgör exponeringen tillhör, skall denna kreditvärdering användas för att fastställa den riskvikt som skall åsättas denna post.

9. Om det inte föreligger någon direkt tillämplig kreditvärdering för en viss post, men däremot en kreditvärdering för ett specifikt emissionsprogram eller facilitet som posten som utgör exponeringen inte tillhör, eller om det finns en allmän kreditvärdering för emittenten skall den kreditvärderingen användas om den resulterar i en högre riskvikt än vad som annars vore fallet eller om den resulterar i en lägre riskvikt och den berörda exponeringen rankas jämsides eller före i alla avseenden i förhållande till emissionsprogrammet, faciliteten eller till oprioriterade fordringar på emittenten.

10. Punkterna 8 och 9 skall inte hindra tillämpningen av punkterna 68–71 i del 1.

11. Kreditvärderingar för emittenter inom en företagsgrupp får inte användas som kreditvärdering för en annan emittent inom samma företagsgrupp.

3. LÅNGFRISTIGA OCH KORTFRISTIGA KREDITVÄRDERINGAR

12. Kortfristiga kreditvärderingar får bara användas för kortfristiga tillgångar och poster utanför balansräkningen som utgör exponeringar mot institut och företag.

13. En kortfristig kreditvärdering skall bara tillämpas på den post som den avser, och den skall inte användas för att härleda riskvikt för andra poster.

14. Om en facilitet med kortfristig kreditvärdering åsätts riskvikten 150 % skall, utan hinder av punkt 13, alla exponeringar utan rating och säkerhet mot den gäldenären oberoende av om de är kortfristiga eller långfristiga, också åsättas 150 % riskvikt.

15. Om en kortfristig facilitet åsätts 50 % riskvikt skall, utan hinder av punkt 13, ingen kortfristig exponering utan säkerhet åsättas en riskvikt som är lägre än 100 %.

4. POSTER I NATIONELL OCH UTLÄNDSK VALUTA

16. En kreditvärdering som avser en post som är tecknad i gäldenärens nationella valuta kan inte användas för att härleda riskvikt för en annan exponering mot samma gäldenär som är tecknad i utländsk valuta.

17. Om en exponering uppstår genom ett kreditinstituts deltagande i ett lån som har utvidgats av en multilateral utvecklingsbank vars status som prioriterad borgenär är erkänd på marknaden kan de behöriga myndigheterna, utan hinder av punkt 16, tillåta att kreditvärderingen av posten i gäldenärens nationella valuta används för att fastställa riskvikt.

BILAGA VII

INTERNMETODEN

DEL 1

Riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp

1. BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP FÖR KREDITRISK

1. Såvida inte något annat anges skall riskparametrarna PD, LGD och löptid (M) fastställas enligt del 2 och exponeringsvärdet skall fastställas enligt del 3.

2. Det riskvägda exponeringsbeloppet för varje exponering skall beräknas enligt följande formler:

1.1 Riskvägda exponeringsbelopp för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker

3. Om inte annat följer av punkterna 5–9 skall de riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar mot företag, kreditinstitut, nationella regeringar och centralbanker beräknas enligt följande formler:

$$\text{Korrelation (R)} = 0{,}12 \times \left(1 - EXP(-50^{*}\text{PD})\right) / \left(1 - EXP(-50)\right) + 0{,}24^{*}[1 - \left(1 - EXP(-50^{*}\text{PD})\right) / \left(1 - EXP(-50)\right)]$$

$$\text{Löptidsfaktor (b)} = \left(0.11852 - 0.05478^{*}\ln(\text{PD})\right)^{2}$$

$$\text{Riskvikt (RW)} = \left(\text{LGD}^{*}\text{N}[(1-\text{R})^{-0{,}5*}\text{G(PD)} + \left(\text{R}/(1-\text{R})\right)^{0{,}5*}\text{G}(0{,}999)] - \text{PD}^{*}\text{LGD}\right)^{*}(1 - 1{,}5^{*}\text{b})^{-1*}\left(1 + (\text{M} - 2{,}5)^{*}\text{b}\right)^{*}12{,}5^{*}1{,}06$$

N(x) betecknar den kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel (dvs. sannolikheten för att en normalfördelad slumpvariabel med medelvärdet noll och variansen ett är mindre än eller lika med *x*). G(z) betecknar den inversa kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel (dvs. variabeln har ett värde *x* som är sådant att N(x)= z).

För PD = 0, skall RW vara: 0

För PD = 1:

— I fråga om fallissemang där kreditinstituten tillämpar LGD-värdena enligt punkt 8 i del 2, skall RW vara: 0;

— I fråga om fallissemang där kreditinstituten tillämpar egna skattningar av LGD-värden skall RW vara Max {0, 12.5 *(LGD-EL_{BE})};

där EL_{BE} skall vara kreditinstitutets bästa skattning av den förväntade förlusten för den fallerade exponeringen enligt punkt 80 i del 4.

Riskvägt exponeringsbelopp = RW * exponeringsbelopp

4. De riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar som uppfyller kraven i punkt 29 i del 1 och punkt 22 i del 2 av bilaga VIII får justeras enligt följande formel:

Riskvägt exponeringsbelopp = RW * exponeringsvärde * ((0,15 + 160*PDpp)

PDpp = PD-värdet för tillhandahållaren av kreditriskskyddet.

RW skall beräknas med den tillämpliga riskviktsformeln i punkt 3 för den skyddade exponeringen, gäldenärens PD-värde och LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet. Löptidsfaktorn b skall beräknas med det PD-värde som är lägst av skyddstillhandahållarens och gäldenärens.

5. När det gäller exponeringar mot företag där den totala årliga försäljningen för den koncern som företaget tillhör inte överstiger 50 000 000 EUR får kreditinstituten använda följande korrelationsformel för beräkning av riskvikt för exponeringar mot företag. I denna formel uttrycks S som total omsättning per år i miljoner EUR med 5 000 000 EUR <= S <= 50 000 000 EUR. Rapporterad omsättning som understiger 5 000 000 EUR skall behandlas som om den motsvarade 5 000 000 EUR. När det gäller en grupp av förvärvade fordringar skall den totala årliga omsättningen vara ett vägt genomsnitt av gruppens enskilda exponeringar.

$$\text{Korrelation (R)} = 0{,}12 \times \left(1 - EXP(-50^{*}\text{PD})\right) / \left(1 - EXP(-50)\right) + 0{,}24^{*}[1 - \left(1 - EXP(-50^{*}\text{PD})\right) / \left(1 - EXP(-50)\right)] - 0{,}04^{*}\left(1 - (S-5)/45\right)$$

Kreditinstituten skall ersätta total omsättning per år med koncernens totala tillgångar om den totala omsättningen per år inte är ett lämpligt mått på företagets storlek och totala tillgångar är ett lämpligare mått än total omsättning per år.

6. För exponeringar som utgör specialutlåning och där kreditinstitutet inte kan visa att dess PD-skattningar uppfyller minimikraven i del 4 skall riskvikt ges enligt tabell 1.

Tabell 1

Resterande löptid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Mindre än 2,5 år	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Lika med eller mer än 2,5 år	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

De behöriga myndigheterna får tillåta att ett kreditinstitut genomgående åsätter förmånliga riskvikter på 50 % till exponeringar i kategori 1 och 70 % till exponeringar i kategori 2 förutsatt att kreditinstitutets krav för att bevilja krediter och kraven med avseende på andra riskpåverkande faktorer framstår som högt ställda för den aktuella kategorin.

När kreditinstituten åsätter exponeringar som utgör specialutlåning riskvikt skall de beakta följande faktorer: finansiell styrka, politiskt och rättsligt klimat, transaktionernas och/eller tillgångarnas särdrag, de medverkande och utvecklande parternas styrka, däribland eventuella inkomster från offentliga och privata partnerskap och förekomsten av säkerheter.

7. För sina förvärvade företagsfordringar skall kreditinstitut uppfylla minimikraven i del 4 punkterna 105–109. I fråga om förvärvade företagsfordringar som dessutom uppfyller villkoren i punkt 14, och där det skulle vara onödigt betungande för ett kreditinstitut att tillämpa standarder för riskbedömning för exponeringar mot företag enligt del 4, får standarder för riskbedömning för hushållsexponeringar enligt del 4 användas.

8. I fråga om förvärvade företagsfordringar gäller att sådana åtgärder i form av återbetalningsbara prisavdrag, säkerheter eller partiella garantier som ger ett förstaförlustskydd med avseende på fallissemang, utspädning eller bådadera, får behandlas som förstaförlustpositioner vid tillämpning av internmetoden på värdepapperisering.

9. Om ett kreditinstitut ger kreditriskskydd för ett antal exponeringar på villkor att det *n*-te fallissemanget bland exponeringarna skall utlösa betalning och att denna kredithändelse skall avsluta kontraktet skall den riskvikt användas som föreskrivs i artiklarna 94–101, förutsatt att produkten har en kreditvärdering av ett godtagbart ratinginstitut. Om någon sådan kreditvärdering inte föreligger skall riskvikten för exponeringarna i korgen summeras, exklusive *n*-1 exponeringar, där summan av det förväntade förlustbeloppet multiplicerat med 12,5 och det riskvägda exponeringsbeloppet inte skall överstiga det nominella beloppet på det skydd som ges av kreditderivatet multiplicerat med 12,5. De *n-1* exponeringar som skall undantas från summeringen skall fastställas på basis av att de skall innefatta de exponeringar som ger upphov till ett lägre riskvägt exponeringsbelopp än det som gäller för någon av de exponeringar som räknats in i summeringen.

1.2 **Riskvägda exponeringsbelopp för hushållsexponeringar**

10. Om inte annat följer av punkterna 12 och 13 skall riskvägda exponeringsbelopp för hushållsexponeringar beräknas enligt följande formler:

$$\text{Korrelation (R)} = 0{,}03 \times \left(1 - EXP(-35^{*}PD)\right) / \left(1 - EXP(-35)\right) + 0{,}16^{*}[1 - \left(1 - EXP(-35^{*}PD)\right) / \left(1 - EXP(-35)\right)]$$

$$\text{Riskvikt (RW)} = \left(\text{LGD}^{*}\text{N}[(1-\text{R})^{-0{,}5}\text{G(PD)} + \left(\text{R}/(1-\text{R})\right)^{0{,}5}\text{G}(0{,}999)] - \text{PD}^{*}12{,}5^{*}1{,}06\right)$$

N(x) betecknar den kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel (dvs. sannolikheten för att en normalfördelad slumpvariabel med medelvärdet noll och variansen ett är mindre än eller lika med *x*). G(z) betecknar den inversa kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel (dvs. variabeln har ett värde *x* som är sådant att N(x)= z).

För PD = 1 (fallerad exponering) skall RW vara Max{0, 12.5 *(LGD-EL_{BE})}

där EL_{BE} skall vara kreditinstitutets bästa skattning av den förväntade förlusten för den fallerade exponeringen enligt punkt 80 i del 4 i denna bilaga.

Riskvägt exponeringsbelopp = RW * exponeringsbelopp

11. Riskvägda exponeringsbelopp för exponeringar mot små och medelstora juridiska personer enligt definitionen i artikel 86.4 som uppfyller kraven i punkt 29 i del 1 och punkt 22 i del 2 av bilaga VIII får beräknas enligt punkt 4.

12. När det gäller hushållsexponeringar där säkerhet ställts i form av säkerhet i fastigheten skall en korrelation (R) på 0,15 ersätta det värde som erhålls enligt korrelationsformeln i punkt 10.

13. När det gäller kvalificerade rullande hushållsexponeringar enligt definitionen i a till e skall en korrelation (R) på 0,04 ersätta det värde som erhålls enligt korrelationsformeln i punkt 10.

Exponeringar skall betecknas som kvalificerade rullande hushållsexponeringar om de uppfyller samtliga följande villkor:

a) Exponeringarna skall vara mot en eller flera fysiska personer.

b) Exponeringarna skall vara rullande, utan säkerhet och, så länge de inte tas i anspråk, villkorslöst återkalleliga av kreditinstitutet. (I detta sammanhang definieras rullande exponeringar som exponeringar där kundernas utestående belopp tillåts fluktuera på grundval av deras beslut att låna och betala tillbaka upp till en gräns som fastställts av kreditinstitutet.) Outnyttjade kreditmöjligheter kan betraktas som villkorslöst återkalleliga om villkoren tillåter kreditinstitutet att annullera dem i den utsträckning som lagstiftningen om konsumentskydd och anknutna områden medger.

c) Exponeringen i underportföljen mot en enskild person får uppgå till maximalt 100 000 EUR.

d) Kreditinstitutet kan visa att korrelationen i denna punkt bara används för portföljer där förlustnivån visat låg volatilitet i förhållande till genomsnittsnivån, särskilt inom de låga PD-intervallen. De behöriga myndigheterna skall kontrollera hur volatiliteten i förlustnivån förhåller sig till den genomsnittliga förlustnivån både för den totala portföljen av kvalificerade rullande hushållsexponeringar och för de enskilda delportföljerna, och vara beredda att utbyta information över gränserna om särdragen hos de kvalificerade rullande hushållskrediternas förlustnivåer.

e) De behöriga myndigheterna delar uppfattningen om att behandling som en kvalificerad rullande hushållsexponering överensstämmer med underportföljens underliggande riskegenskaper.

Med avvikelse från punkt b får de behöriga myndigheterna avstå från att tillämpa kravet att exponeringen skall vara utan säkerhet för kreditfaciliteter med säkerhet kopplade till ett lönekonto. I detta fall skall de belopp som återvinns från säkerheten inte beaktas i LGD-skattningen.

14. För att vara berättigade till hushållsbehandling skall förvärvade fordringar uppfylla minimikraven i punkterna 105–109 i del 4 och samtliga följande villkor:

a) Kreditinstitutet har förvärvat fordringarna från en eller flera oberoende säljande tredje parter och dess exponering mot fordringarnas gäldenärer innefattar inte någon exponering som direkt eller indirekt har sitt ursprung hos kreditinstitutet.

b) De förvärvade fordringarna skall ha uppstått på rent marknadsmässiga grunder mellan säljaren och gäldenären. Företagsinterna fordringar och fordringar som balanseras mot motkonton mellan företag som köper och säljer till varandra kan därför inte komma ifråga.

c) Det förvärvande kreditinstitutet har en fordran på all avkastning från de köpta fordringarna eller proportionell ränta på avkastningen.

d) Portföljen med köpta fordringar är tillräckligt diversifierad.

15. I fråga om förvärvade företagsfordringar gäller att sådana åtgärder i form av återbetalningsbara prisavdrag, säkerheter eller partiella garantier som ger ett förstaförlustskydd med avseende på fallissemang, utspädning eller bådadera, får behandlas som förstaförlustpositioner vid tillämpning av internmetoden på värdepapperisering.

16. I fråga om hybridgrupper med köpta hushållsfordringar, där de förvärvande kreditinstituten inte kan separera exponeringar mot säkerhet i fastigheter och kvalificerade rullande hushållsexponeringar från andra hushållsexponeringar, skall den hushållsriskviktfunktion som ger det högsta kapitalkravet för dessa exponeringar gälla.

1.3 **Riskvägda exponeringsbelopp för aktieexponeringar**

17. Ett kreditinstitut får använda olika metoder för olika portföljer, när kreditinstitutet självt använder olika metoder internt. Om ett kreditinstitut använder olika metoder skall det styrka för de behöriga myndigheterna att beslutet är konsekvent och inte styrs av tillsynsarbitrage.

18. Utan hinder av punkt 17 får de behöriga myndigheterna tillåta att riskvägda exponeringsbelopp för aktieexponeringar mot företag som tillhandahåller anknutna tjänster tilldelas i enlighet med behandlingen av övriga motpartslösa tillgångar.

1.3.1 Förenklad riskviktmetod

19. De riskvägda exponeringsbeloppen skall beräknas enligt följande formel:

Riskvikt (RW) = 190 % för exponeringar i tillräckligt diversifierade portföljer av andra former av riskkapitalengagemang.

Riskvikt (RW) = 290 % för exponeringar i börsnoterade aktier.

Riskvikt (RW) = 370 % för övriga aktieexponeringar.

Riskvägt exponeringsbelopp = RW * exponeringsbelopp

20. Korta avistapositioner och derivatinstrument som hålls utanför handelslagret får balansera långa positioner i samma enskilda värdepapper förutsatt att dessa instrument uttryckligen har utpekats som säkringar av bestämda aktieexponeringar och att de tillhandahåller skydd för ytterligare minst ett år. Övriga korta positioner skall behandlas som om de vore långa positioner varvid den relevanta riskvikten åsätts varje positions absoluta värde. I fråga om positioner där det finns en löptidsobalans skall metoden för företagsexponeringar tillämpas enligt bilaga VII del 2 punkt 16.

21. Kreditinstituten får ta hänsyn till obetalt kreditriskskydd som erhållits för en aktieexponering enligt de metoder som anges i artiklarna 90–93.

1.3.2 PD/LGD-metod

22. De riskvägda exponeringsbeloppen skall beräknas enligt formlerna i punkt 3. Om kreditinstitutet inte har tillräckligt med information för att kunna använda definitionen på fallissemang i punkterna 44–48 i del 4 skall riskvikterna räknas upp med faktorn 1,5.

23. För varje enskild exponering får summan av den förväntade förlusten multiplicerad med 12,5 och det riskvägda exponeringsbeloppet inte överstiga exponeringsbeloppet multiplicerat med 12,5.

24. Kreditinstituten får godkänna obetalt kreditriskskydd som erhållits för en aktieexponering enligt de metoder som anges i artiklarna 90–93. Därvid skall ett LGD-värde på 90 % av exponeringen mot tillhandahållaren av säkringen tillämpas. För icke noterade aktieexponeringar i tillräckligt diversifierade portföljer får ett LGD-värde på 65 % användas. För detta ändamål skall löptiden M vara 5 år.

1.3.3 Metod baserad på egna modeller för riskhantering

25. Det riskvägda exponeringsbeloppet skall motsvara den potentiella förlust på kreditinstitutets aktieexponeringar som motsvarar ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall i en intern value at risk-modell avseende skillnaden mellan den kvartalsvisa avkastningen och en relevant riskfri räntenivå under en lång jämförelseperiod, multiplicerad med faktorn 12,5. De riskvägda exponeringsbeloppen på den enskilda exponeringsnivån skall minst motsvara det minsta riskvägda exponeringsbelopp som krävs enligt PD/LGD-metoden och de motsvarande förväntade förlustbeloppen multiplicerade med 12,5, och beräknat på grundval av de PD-värden som anges i punkt 24 a i del 2, och de tillhörande LGD-värden som anges i punkterna 25 och 26 i del 2.

26. Kreditinstituten får godkänna obetalt kreditriskskydd som erhållits för en aktieposition.

1.4 **Riskvägda exponeringsbelopp för övriga motpartslösa tillgångar**

27. De riskvägda exponeringsbeloppen skall beräknas enligt följande formel:

Riskvägt exponeringsbelopp = 100 % * exponeringsvärde

förutom då exponeringen är ett restvärde, vilket medför att det skall fastställas för varje enskilt år och beräknas på följande sätt:

1/t * 100 % * exponeringsvärdet,

där t är leasingkontraktets löptid i antal år.

2. BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP FÖR FÖRVÄRVADE FORDRINGARS UTSPÄDNINGSRISK

28. Riskvikter för förvärvade företags- och hushållsfordringars utspädningsrisk.

Riskvikterna skall beräknas enligt formeln i punkt 3. Parametrarna PD och LGD skall fastställas enligt del 2, exponeringsvärdet skall fastställas enligt del 3 och M skall vara 1 år. Om ett kreditinstitut kan styrka för de behöriga myndigheterna att utspädningsrisken är försumbar, behöver den inte beaktas.

3. BERÄKNING AV FÖRVÄNTADE FÖRLUSTBELOPP

29. Såvida inget annat anges skall parametrarna PD och LGD fastställas enligt del 2 och exponeringsvärdet enligt del 3.

30. Det förväntade förlustbeloppet för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker samt hushållsexponeringar skall beräknas enligt följande formler:

Förväntad förlust (EL) = PD × LGD

Förväntat förlustbelopp = EL × exponeringsbelopp

För fallerade exponeringar (PD = 1) när kreditinstitut använder egna skattningar av LGD-värden skall EL vara $EL_{BE,}$ kreditinstitutets bästa skattning av den förväntade förlusten för den fallerade exponeringen enligt punkt 80 i del 4.

För exponeringar som behandlas enligt punkt 4 a i del 1 skall EL-värdet vara 0.

31. EL-värden för exponeringar som utgör specialutlåning där kreditinstitut bestämmer riskvikt enligt metoderna i punkt 6 skall fastställas enligt tabell 2.

Tabell 2

Resterande löptid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Mindre än 2,5 år	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
EL lika med eller mer än 2,5 år	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

Om de behöriga myndigheterna har tillåtit ett kreditinstitut att genomgående ge förmånliga riskvikter på 50 % till exponeringar i kategori 1 och 70 % till exponeringar i kategori 2 skall EL-värdet för exponeringar i kategori 1 anges till 0 % och för exponer²ingar i kategori 2 till 0,4 %.

32. Det förväntade förlustbeloppet för aktieexponeringar där det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas enligt metoderna i punkterna 19–21 skall beräknas enligt följande formel:

Förväntat förlustbelopp = EL × exponeringsbelopp

Följande EL-värden skall användas:

Förväntad förlust (EL) = 0,8 % för exponeringar i tillräckligt diversifierade portföljer av andra former av riskkapitalengagemang.

Förväntad förlust (EL) = 0,8 % för börsnoterade aktieexponeringar.

Förväntad förlust (EL) = 2,4 % för alla övriga aktieexponeringar.

33. Det förväntade förlustbeloppet för aktieexponeringar där det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas enligt metoderna i punkterna 22–24 skall beräknas enligt följande formler:

Förväntad förlust (EL) = PD × LGD

Förväntat förlustbelopp = EL × exponeringsbelopp

34. Det förväntade förlustbeloppet för aktieexponeringar där det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas enligt metoderna i punkterna 25–26 skall vara 0 %.

35. Det förväntade förlustbeloppen för förvärvade fordringars utspädningsrisk skall beräknas enligt följande formel:

Förväntad förlust (EL) = PD × LGD

Förväntat förlustbelopp = EL × exponeringsbelopp

4. BEHANDLING AV FÖRVÄNTADE FÖRLUSTBELOPP

36. De förväntade förlustbelopp som beräknats enligt punkterna 30, 31 och 35 skall dras av från summan av värderegleringar och avsättningar som avser dessa exponeringar. Underkursbelopp på exponeringar i balansräkningen som förvärvats i samband med fallissemang enligt punkt 1 i del 3 skall behandlas på samma sätt som värderegleringar. Förväntade förlustbelopp för värdepapperiserade exponeringar samt värderegleringar och avsättningar som avser dessa exponeringar skall inte tas med i denna beräkning.

DEL 2

PD, LGD och löptid

1. Parametrarna PD, LGD och löptid (M) för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt del 1 skall skattas av kreditinstitutet enligt del 4, med beaktande av följande bestämmelser:

1. EXPONERINGAR MOT FÖRETAG, INSTITUT OCH NATIONELLA REGERINGAR OCH CENTRALBANKER

1.1 **PD**

2. PD-värdet för en exponering mot ett företag eller ett institut skall vara minst 0,03 %.

3. För förvärvade företagsfordringar skall PD-värdet om kreditinstitutet inte kan visa att dess PD-skattningar uppfyller minimikraven i del 4, fastställas enligt följande metoder: PD för icke efterställda fordringar på förvärvade företagsfordringar skall motsvara kreditinstitutens skattning av EL dividerat med LGD för dessa fordringar. PD för efterställda fordringar på förvärvade företagsfordringar skall motsvara kreditinstitutens skattning av EL. Om kreditinstitutet får använda egna skattningar av LGD för företagsexponeringar och det kan bryta ner sina EL-skattningar för förvärvade företagsfordringar till PD- och LGD-värden på ett tillförlitligt sätt får PD-skattningen användas.

4. PD för fallerande gäldenärer skall vara 100 %.

5. Kreditinstitut får ta hänsyn till obetalt kreditriskskydd i PD enligt bestämmelserna i artiklarna 90–93. Vid utspädningsrisk får dock de behöriga myndigheterna som godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd erkänna andra än de som anges i del 1 i bilaga VIII.

6. Kreditinstitut som använder egna LGD-skattningar får erkänna obetalt kreditskydd genom att anpassa PD-värdena enligt punkt 10.

7. När det gäller utspädningsrisk för förvärvade företagsfordringar skall PD anges till samma värde som EL-skattningen för utspädningsrisk. Om ett kreditinstitut får använda egna LGD-skattningar för företagsexponeringar och det kan bryta ner sina EL-skattningar för utspädningsrisk för förvärvade fordringar till PD- och LGD-värden på ett tillförlitligt sätt, får PD-skattningen användas. Kreditinstitut får godta obetalt kreditriskskydd i PD i enlighet med artiklarna 90–93. De behöriga myndigheterna får som godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd erkänna andra än de som anges i del 1 i bilaga VIII. Om ett kreditinstitut får använda egna LGD-skattningar för utspädningsrisk för förvärvade företagsfordringar får det godta obetalt kreditriskskydd genom att anpassa PD-värdena i enlighet med punkt 10.

1.2 **LGD**

8. Kreditinstitut skall använda följande LGD-värden:

a) Icke efterställda exponeringar utan godtagbar säkerhet: 45 %.

b) Efterställda exponeringar utan godtagbar säkerhet: 75 %.

c) Kreditinstitut får godta betalt och obetalt kreditriskskydd vid beräkningen av LGD i enlighet med artiklarna 90–93.

d) Täckta obligationer enligt definitionen i punkterna 68–70 i del 1 i bilaga VI får ges ett LGD-värde på 12,5 %.

e) För exponeringar i icke efterställda förvärvade företagsfordringar skall 45 % anges, om kreditinstitutet inte kan visa att dess PD-skattningar uppfyller minimikraven i del 4.

f) För exponeringar i efterställda förvärvade företagsfordringar skall 100 % anges om kreditinstitutet inte kan visa att dess PD-skattningar uppfyller minimikraven i del 4.

g) För utspädningsrisk för köpta företagsfordringar skall 75 % anges.

Fram till den 31 december 2010 får täckta obligationer enligt definitionen i punkterna 68-70 i del 1 i bilaga VI ges ett LGD-värde på 11,25 % i följande fall:

— Där alla tillgångar enligt punkt 68 a-c i del I i bilaga VI som ställs som säkerhet för obligationer uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt den bilagan.

— Där tillgångar enligt punkt 68 d och e i del I i bilaga VI ställs som säkerhet skall de respektive högsta gränserna som anges i var och en av de punkterna vara 10 % av det nominella beloppet av de utestående emissionerna.

— Där tillgångar enligt punkt 68 f i del I i bilaga VI inte ställs som säkerhet.

— Där täckta obligationer är föremål för ett kreditbetyg som ges av ett utsett ratinginstitut, och där ratinginstitutet ger dem det bästa kreditbetyg som ratinginstitutet kunde för täckta obligationer.

Senast den 31 december 2010 skall avvikelsen ses över och som konsekvens av en sådan översyn kan kommissionen lägga fram förslag i enlighet med det förfarande som anges i artikel 151.2.

9. Om ett kreditinstitut får använda egna LGD-skattningar för företagsexponeringar och det kan bryta ner sina skattningar av EL för förvärvade företagsfordringar till PD- och LGD-värden på ett tillförlitligt sätt, får det för utspädningsrisk och risk för fallissemang, utan hinder av punkt 8, använda LGD-skattningen för förvärvade företagsfordringar.

10. Om ett kreditinstitut får använda egna LGD-skattningar för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker får obetalt kreditriskskydd godtas, utan hinder av punkt 8, genom att skattningarna av PD och/eller LGD anpassas under iakttagande av minimikraven i del 4 och med de behöriga myndigheternas godkännande. Ett kreditinstitut skall inte ge garanterade exponeringar ett justerat PD- eller LGD-värde så att den justerade riskvikten blir lägre än vad motsvarande riskvikt för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren skulle vara.

11. Utan hinder av punkterna 8 och 10 skall, vid tillämpning av punkt 4 i del 1, LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet vara LGD-värdet för antingen en osäkrad lånefacilitet i förhållande till garantigivaren eller en osäkrad lånefacilitet i förhållande till gäldenären, beroende på om tillgängliga uppgifter och garantins struktur tyder på att det belopp som kan återvinnas i händelse av att både garantigivaren och gäldenären fallerar under tiden för den säkrade transaktionen är beroende av den finansiella situationen för garantigivaren eller gäldenären.

1.3 **Löptid**

12. Om inte annat följer av punkt 13 skall kreditinstituten ge exponeringar till följd av repor eller värdepappers- eller råvarulån en löptid (M) på 0,5 år och alla andra exponeringar en löptid (M) på 2,5 år. De behöriga myndigheterna får kräva att alla kreditinstitut inom deras territorium tillämpar ett M-värde enligt punkt 13 för alla exponeringar.

13. Kreditinstitut som får använda egna LGD-värden och/eller egna konverteringsfaktorer för exponeringar mot företag, institut eller nationella regeringar och centralbanker skall beräkna M för varje sådan exponering enligt vad som anges i a-e och med beaktande av vad som anges i punkterna 14–16. Värdet på M får inte i något fall vara högre än 5 år.

a) För ett instrument med ett fastställt betalningsflödesschema skall M beräknas enligt följande formel:

$$M = \mathrm{MAX}\left\{1;\ \mathrm{MIN}\left\{\sum_t t^* CF_t / \sum_t CF_t;\ 5\right\}\right\}$$

där CF_t betecknar betalningsflöden (kapitalbelopp, räntebetalningar och avgifter) som enligt kontraktet skall betalas av gäldenären under perioden t.

b) För derivat som omfattas av ett ramavtal om nettning skall värdet på M anges till exponeringens vägda genomsnittliga återstående löptid, där M dock skall vara minst 1 år. Det nominella beloppet för varje exponering skall användas för att väga löptiden.

c) För exponeringar vid transaktioner med derivatinstrument som tas upp i bilaga IV med fullständiga eller nära fullständiga säkerheter och marginallånetransaktioner med fullständiga eller nära fullständiga säkerheter som omfattas av ett ramavtal om nettning skall värdet på M anges till transaktionens vägda genomsnittliga återstående löptid, där M dock skall vara minst 10 dagar. Det nominella beloppet för varje transaktion skall användas för att väga löptiden.

d) Om ett kreditinstitut får använda egna PD-skattningar för förvärvade företagsfordringar skall M för belopp som tagits i anspråk motsvara de förvärvade fordringarnas vägda genomsnittliga löptid, där M skall dock vara minst 90 dagar. Samma värde på M skall även användas för outnyttjade belopp inom ramen för ett bindande köpåtagande, förutsatt att faciliteten innehåller effektiva sidovillkor, mekanismer som utlöser förtida amortering eller andra inslag som skyddar det köpande kreditinstitutet från en betydande försämring av de framtida fordringar som det måste förvärva enligt facilitetens villkor. Om sådant skydd saknas skall M för outnyttjade belopp beräknas som summan av den mest långfristiga potentiella fordringen enligt köpavtalet och den återstående löptiden för köpfaciliteten, där M dock skall vara minst 90 dagar.

e) För andra instrument än dem som nämns i denna punkt eller om ett kreditinstitut inte kan beräkna M enligt vad som anges i a, skall M sättas till den maximala återstående tiden (i antal år) som gäldenären får ta i anspråk för att uppfylla kontraktsförpliktelserna fullt ut, där M dock skall vara minst 1 år.

f) Kreditinstitut som använder den metod med interna modeller som redovisas i del 6 i bilaga III för beräkningen av exponeringsvärden skall för exponeringar på vilka de tillämpar metoden, om löptiden för det mest långfristiga kontraktet i nettningsmängden är längre än ett år, beräkna M enligt följande formel:

$$M = MIN\left(\frac{\sum_{k=1}^{tk\leq 1year} EffectiveEE_k{}^{*}\Delta t_k{}^{*}\Delta t_k + \sum_{tk>1year}^{maturity} EE_k{}^{*}\Delta t_k{}^{*}df_k}{\sum_{k=1}^{tk\leq 1year} EffectiveEE_k{}^{*}\Delta t_k{}^{*}df_k}; 5\right)$$

där:

df_k är den riskfria diskonteringsfaktorn för den framtida tidsperioden t_k, och de övriga symbolerna har de betydelser som anges i definitionerna i del 6 av bilaga III.

Utan hinder av vad som sägs i punkt 13 f första stycket får ett kreditinstitut som använder en egen modell för att beräkna en ensidig kreditvärdighetsjustering, om de behöriga myndigheterna godkänner detta, som M använda den effektiva kreditdurationen enligt skattningen med den egna modellen.

Om inte annat följer av punkt 14 skall formeln i led a tillämpas för nettningsmängder där samtliga kontrakt har en ursprungliga löptid som understiger ett år.

g) Vad avser punkt 4 i del 1 skall M vara lika med kreditriskskyddets effektiva löptid, dock minst 1 år.

14. Utan hinder av punkt 13 a, b, d och e, skall M vara minst en dag för

— derivatinstrument som tas upp i bilaga IV med fullständiga eller nära fullständiga säkerheter,

— marginallånetransaktioner med fullständiga eller nära fullständiga säkerheter, och

— transaktioner med repor samt värdepappers- och råvarulån,

förutsatt att det i avtalsdokumentationen ställs krav på omprövning av marginalsäkerhet och förnyad värdering varje dag och att den innehåller bestämmelser som tillåter snabb realisation eller avräkning av säkerheter i händelse av fallissemang eller oförmåga att förnya marginalsäkerhet.

För andra av de behöriga myndigheterna särskilt angivna kortfristiga exponeringar som inte är en del av kreditinstitutens löpande finansiering av gäldenären, skall M vara minst en dag. En noggrann översyn av de särskilda omständigheterna skall göras i varje enskilt fall.

15. Vad gäller exponeringar mot företag som har sitt säte inom gemenskapen och som har en konsoliderad omsättning och konsoliderade tillgångar som uppgår till mindre än 500 000 000 EUR får de behöriga myndigheterna tillåta användning av M enligt punkt 12. De behöriga myndigheterna får ersätta beloppet 500 000 000 EUR för de totala tillgångarna med 1 000 000 000 EUR för företag som i första hand investerar i kommersiella fastigheter.

16. Löptidsobalanser skall behandlas enligt artiklarna 90–93.

2. HUSHÅLLSEXPONERINGAR

2.1 **PD-värde**

17. En exponerings PD-värde skall vara minst 0,03 %.

18. För gäldenärer som har fallerat och – om metoden med skuldtyper används – för skuldtyper där fallissemang föreligger skall PD-värdet vara 100 %.

19. När det gäller utspädningsrisk för förvärvade fordringar skall PD-värdet anges till samma värde som skattningen av EL för utspädningsrisk. Om ett kreditinstitut kan bryta ner sina skattningar av EL för utspädningsrisk för förvärvade fordringar till PD- och LGD-värden på ett tillförlitligt sätt får PD-skattningen användas.

20. Obetalt kreditriskskydd får erkännas som godtagbart genom justering av PD-värden om inget annat följer av punkt 22. Vid utspädningsrisk där kreditinstituten inte använder egna skattningar av LGD-värden, skall detta ske i enlighet med artiklarna 90–93; för detta ändamål får de behöriga myndigheterna som godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd erkänna andra än de som anges i del 1 i bilaga VIII.

2.2 **LGD-värde**

21. Kreditinstituten skall ta fram egna skattningar av LGD-värden med iakttagande av minimikraven i del 4 och under förutsättning att de godkänns av de behöriga myndigheterna. För utspädningsrisk för köpta fordringar skall ett LGD-värde på 75 % användas. Om ett kreditinstitut kan bryta ner sina EL-skattningar för utspädningsrisk för förvärvade fordringar till PD- och LGD-värden på ett tillförlitligt sätt får LGD-skattningen användas.

22. Obetalt kreditriskskydd får erkännas som godtagbart för en enskild exponering eller grupp av exponeringar genom justering av PD- och LGD-skattningarna med hänsyn till minimikraven i punkt 99–104 i del 4 och de behöriga myndigheternas godkännande. Ett kreditinstitut skall inte ge garanterade exponeringar ett justerat PD- eller LGD-värde så att den justerade riskvikten blir lägre än vad motsvarande riskvikt för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren skulle vara.

23. Utan hinder av punkt 22 skall, vid tillämpning av punkt 11 i del 1, LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet vara LGD-värdet för antingen en osäkrad facilitet i förhållande till garantigivaren eller en osäkrad facilitet i förhållande till gäldenären, beroende på om tillgängliga uppgifter och garantins struktur tyder på att det belopp som kan återvinnas i händelse av att både garantigivaren och gäldenären fallerar under tiden för den säkrade transaktionen är beroende av den finansiella situationen för garantigivaren eller gäldenären.

3. AKTIEEXPONERINGAR ENLIGT PD/LGD-METODEN

3.1 **PD-värde**

24. PD-värdena skall fastställas enligt metoderna för företagsexponeringar.

Följande minsta PD-värden skall tillämpas:

a) 0,09 % för exponeringar i börsnoterade aktier, om placeringen är en del av en långfristig kundrelation.

b) 0,09 % för exponeringar i ej börsnoterade aktier, om avkastningen på placeringen är baserad på regelbundna och återkommande kassaflöden som inte härrör från realisationsvinster.

c) 0,40 % för exponeringar i börsnoterade aktier inbegripet övriga korta positioner enligt punkt 20 i del 1.

d) 1,25 % för alla övriga aktieexponeringar, inbegripet övriga korta positioner enligt punkt 20 i del 1.

3.2 **LGD-värde**

25. Exponeringar i tillräckligt diversifierade portföljer av andra former av riskkapitalengagemang får ges ett LGD-värde på 65 %.

26. Alla övriga exponeringar skall ges ett LGD-värde på 90 %.

3.3 **Löptid**

27. Alla exponeringar skall ges ett M-värde på 5 år.

DEL 3

Exponeringsvärde

1. EXPONERINGAR MOT FÖRETAG, INSTITUT, NATIONELLA REGERINGAR OCH CENTRALBANKER SAMT HUSHÅLLSEXPONERINGAR

1. Om inget annat anges skall exponeringsvärdet för exponeringar i balansräkningen mätas före avdrag för värderegleringar. Denna regel gäller även för tillgångar som köpts för ett pris som skiljer sig från skuldbeloppet. För köpta tillgångar betecknas skillnaden mellan skuldbelopp och registrerat nettovärde i kreditinstitutens balansräkningar som underkurs om skuldbeloppet är större och som överkurs om det är mindre.

2. Om kreditinstituten använder ramavtal om nettning i fråga om repor eller värdepappers- eller råvarulån skall exponeringsvärdet beräknas enligt artiklarna 90–93.

3. Vid nettning i balansräkningen av lån och insättningar skall kreditinstituten använda de metoder som anges i artiklarna 90–93 för beräkning av exponeringsvärdet.

4. Vid hyresavtal skall exponeringsvärdet motsvara nuvärdet av minimileasingbetalningarna.

”Minimileasingbetalningar” är de betalningar under hyrestiden som hyrestagaren förpliktas eller kan förpliktas att göra samt alla förmånliga köpoptioner (som högst sannolikt kommer att utnyttjas). Ett garanterat restvärde som uppfyller villkoren i punkterna 26-28 i del 1 i bilaga VIII för skyddstillhandahållarens krav samt minimikraven i punkterna 14-19 i del 2 i bilaga VIII skall också tas med i minimileasingbetalningarna.

5. När det gäller posterna i bilaga IV skall exponeringsvärdet fastställas genom de metoder som anges i bilaga III.

6. Exponeringsvärdet för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för förvärvade fordringar skall motsvara det utestående beloppet minus kapitalkraven för utspädningsrisk före kreditriskreducerande åtgärder.

7. Om en exponering har formen av värdepapper eller råvaror som sålts, ställts som säkerhet eller lånats ut inom ramen för repor eller aktie- eller råvarulån, långfristiga transaktioner samt marginallån skall exponeringsvärdet motsvara värdepapperens eller råvarornas värde som fastställts enligt artikel 74. Om den fullständiga metoden för finansiella säkerheter, som anges i del 3 i bilaga VIII, används skall exponeringsvärdet ökas med den volatilitetsjustering som är tillämplig för dessa värdepapper eller råvaror enligt bilagan. Exponeringsvärdet för repor, aktie- eller råvarulån, långfristiga transaktioner samt marginallån kan fastställas i enlighet med antingen bilaga III eller punkterna 12–21 i del 3 i bilaga VIII.

8. Utan hinder av punkt 7 skall exponeringsvärdet vid utestående kreditriskexponering som fastställts av behöriga myndigheter med en central motpart fastställas i enlighet med punkt 6 i del 2 i bilaga III, under förutsättning att det dagligen ställs full säkerhet för den centrala motpartens kreditriskexponering gentemot samtliga avtalsparter.

9. Exponeringsvärdet för följande poster skall beräknas som det belopp som inte utnyttjats av åtagandet multiplicerat med en konverteringsfaktor.

Kreditinstitut skall använda följande konverteringsfaktorer:

a) För oförbindliga låneramar, som är villkorslöst återkalleliga när som helst av kreditinstitutet utan förhandsanmälan, eller som kan annulleras automatiskt om låntagarens kreditvärdighet försämras, skall en konverteringsfaktor på 0 % tillämpas. För att kunna tillämpa en konverteringsfaktor på 0 % skall kreditinstituten aktivt övervaka gäldenärens finansiella ställning och de interna kontrollsystemen skall göra det möjligt att omedelbart upptäcka en försämring av gäldenärens kreditkvalitet. Outnyttjade hushållslåneramar kan betraktas som villkorslöst återkalleliga om villkoren tillåter kreditinstitutet att annullera dem i den utsträckning som konsumentskyddet och anknuten lagstiftning tillåter detta.

b) För kortfristiga remburser där levererade varor utgör säkerhet skall en konverteringsfaktor på 20 % tillämpas för både det öppnande och bekräftande institutet.

c) För outnyttjade förvärvade åtaganden, som är villkorslöst återkalleliga, eller som kan annulleras när som helst av kreditinstitutet utan förhandsanmälan, skall en konverteringsfaktor på 0 % tillämpas. För att kunna tillämpa en konverteringsfaktor på 0 % skall kreditinstituten aktivt övervaka gäldenärens finansiella ställning och de interna kontrollsystemen skall göra det möjligt att omedelbart upptäcka en försämring av gäldenärens kreditkvalitet.

d) För övriga låneramar, note issuance facilities (NIF) och revolving underwriting facilities (RUF) skall en konverteringsfaktor på 75 % tillämpas.

e) Kreditinstitut som uppfyller minimikraven för användning av egna skattningar av konverteringsfaktorer enligt vad som anges i del 4 får använda sina egna skattningar av konverteringsfaktorer för olika produkttyper enligt led a, b, c och d, under förutsättning att de behöriga myndigheterna godkänner det.

10. Om ett åtagande avser en förpliktelse att ingå ett annat åtagande skall den lägre av de två konverteringsfaktorerna för de enskilda åtagandena användas.

11. För alla övriga poster utanför balansräkningen utom de som nämns i punkterna 1–9 skall exponeringsvärdet vara lika med följande procentandelar av dess värde:

— 100 % om det är en högriskpost,

— 50 % om det är en medelriskpost,

— 20 % om det är en medel-lågriskpost och

— 0 % om det är en lågriskpost.

I denna punkt skall poster utanför balansräkningen indelas i riskkategorier enligt bilaga II.

2. AKTIEEXPONERING

12. Exponeringsvärdet skall motsvara det värde som anges i externredovisningen. Följande mått på aktieexponeringar får användas:

a) För placeringar som tas upp till verkligt värde och där värdeförändringarna går via resultaträkningen och påverkar kapitalbasen skall exponeringsvärdet motsvara det verkliga värde som anges i balansräkningen.

b) För placeringar som tas upp till verkligt värde men där värdeförändringarna inte går via resultaträkningen utan påverkar en skattejusterad separat del av det egna kapitalet skall exponeringsvärdet motsvara det verkliga värde som anges i balansräkningen.

c) För placeringar som tas upp till anskaffningskostnad eller till det lägsta av anskaffningskostnaden och marknadsvärdet skall exponeringsvärdet motsvara den anskaffningskostnad eller det marknadsvärde som anges i balansräkningen.

3. ÖVRIGA MOTPARTSLÖSA EXPONERINGAR

13. Exponeringsvärdet för de andra tillgångar som inte innebär någon form av skuldförbindelse skall motsvara det värde som anges i externredovisningen.

DEL 4

Minimikrav för internmetoden

1. RISKKLASSIFICERINGSSYSTEM

1. Med ”riskklassificeringssystem” skall avses alla metoder, tekniker, kontroller samt datainsamlings- och IT-system som ligger till grund för värdering av kreditrisk, tilldelning av riskklasser (rating) och kvantifiering av fallissemangs- och förlustskattningar för en viss typ av exponering.

2. Om ett kreditinstitut använder flera riskklassificeringssystem skall motiven för valet av system för en viss gäldenär eller en viss transaktion dokumenteras och tillämpas på ett sådant sätt att det avspeglar risknivån på ett tillfredsställande sätt.

3. Kriterier och metoder för riskklassificering skall periodiskt ses över för att fastställa om de fortfarande är lämpliga vad gäller den aktuella portföljen och de yttre förutsättningarna.

1.1 Riskklassificeringssystemens struktur

4. Om ett kreditinstitut använder direkta skattningar av riskparametrar får dessa betraktas som resultat av en tillämpning av en kontinuerlig risknivåskala.

1.1.1 Exponeringar mot företag och institut samt nationella regeringar och centralbanker

5. Ett riskklassificeringssystem skall beakta gäldenärens och transaktionens särskilda riskegenskaper.

6. Ett riskklassificeringssystem skall ha en riskklasskala för gäldenärer som uteslutande är uttryck för en kvantifiering av risken för gäldenärens fallissemang. Riskklasskalan för gäldenärer skall ha minst sju klasser för ej fallerande gäldenärer och en klass för fallerande gäldenärer.

7. En ”gäldenärsklass” definieras som en riskkategori på systemets riskklasskala som gäldenären hänförts till på grundval av specificerade och klara ratingkriterier och från vilken PD-skattningar härleds. Kreditinstituten skall dokumentera sambandet mellan gäldenärsklasserna i form av den nivå för fallissemangsrisken som varje klass innebär och de kriterier som använts för att särskilja den nivån för fallissemangsrisken.

8. Kreditinstitut vilkas portföljer är inriktade på ett särskilt marknadssegment och ett visst intervall vad gäller risk för fallissemang skall ha tillräckligt många gäldenärsklasser inom detta intervall för att undvika en alltför stor koncentration av gäldenärer inom en viss klass. Betydande koncentrationer inom en enskild klass skall motiveras genom övertygande empiriska belägg för att gäldenärsklassen täcker ett tillräckligt smalt PD-spann och att alla gäldenärers fallissemangsrisk inom denna klass ligger inom detta spann.

9. För att användning av egna skattningar av LGD-värden för beräkning av kapitalkrav skall kunna godkännas av de behöriga myndigheterna skall institutets riskklassificeringssystem omfatta en särskild klassificering av exponeringarna som enbart tar fasta på LGD-relaterade faktorer.

10. En ”produktriskklass” definieras som en riskkategori inom ett riskklassificeringssystems skala för produktrisktyp som exponeringar tilldelas på grundval av en specificerad och separat uppsättning riskklassificeringskriterier från vilka egna skattningar av LGD-värden härleds. Definitionen av varje klass skall innefatta både en beskrivning av hur exponeringar hänförs till klassen i fråga och en beskrivning av de kriterier som används för att fastställa klassernas olika risknivåer.

11. Betydande koncentrationer inom en enskild produktriskklass skall motiveras genom övertygande empiriska bevis om att klassen täcker ett tillräckligt smalt LGD-spann och att risken i fråga om alla exponeringars inom denna klass ligger inom detta spann.

12. Kreditinstitut som använder metoderna i punkt 6 i del 1 för att åsätta riskvikt för exponeringar som utgör specialutlåning är undantagna från kravet på att ha en riskklasskala för gäldenärer som uteslutande är uttryck för en kvantifiering av risken för gäldenärens fallissemang avseende dessa exponeringar. Utan hinder av punkt 6 skall dessa institut för sådana exponeringar ha minst fyra klasser för ej fallerande gäldenärer och minst en klass för fallerande gäldenärer.

1.1.2 Hushållsexponeringar

13. Riskklassificeringssystem skall avspegla både gäldenärs- och transaktionsrisk, och de skall beakta alla gäldenärs- och transaktionsspecifika särdrag.

14. Riskdifferentieringen mellan riskklasserna skall säkerställa att antalet exponeringar i en viss riskklass räcker för att göra en ändamålsenlig kvantifiering och validering av förlustens särdrag på riskklassnivå. Exponeringarnas och gäldenärernas fördelning över riskklasserna skall vara sådan att alltför stora koncentrationer undviks.

15. Kreditinstituten skall visa att förfarandet med att hänföra exponeringar till riskklasser ger lämplig riskdifferentiering, grupperar tillräckligt homogena exponeringar och tillåter en exakt och konsekvent uppskattning av förlustkarakteristika på riskklassnivå. För förvärvade fordringar skall grupperingen visa säljarens kravnivå för att ta på sig risk och den oenhetliga sammansättningen av hans kundkrets.

16. Kreditinstituten skall beakta följande riskfaktorer när de hänför exponeringar till riskklasser:

a) Gäldenärernas risksärdrag.

b) Transaktionernas risksärdrag, även beträffande slag av produkt eller säkerhet, eller av båda. Kreditinstitut skall särskilt beakta fall där samma säkerhet ställs för flera exponeringar.

c) Misskötsel, såvida inte kreditinstitutet kan styrka för den behöriga myndigheten att misskötsel inte är en väsentlig riskfaktor för exponeringen.

1.2 **Åsättande av riskklasser**

17. Ett kreditinstitut skall ha särskilda definitioner, förfaranden och kriterier för att hänföra exponeringar till riskklasser inom ett riskklassificeringssystem.

a) Definitionerna och kriterierna för riskklasser skall vara tillräckligt detaljerade för att de som ansvarar för klassificeringar konsekvent skall kunna åsätta gäldenärer eller exponeringar som representerar liknande risk samma riskklass. Konsekvens skall uppnås mellan verksamhetsgrenar, avdelningar och geografiska områden.

b) Dokumentationen om riskklassificeringsförfarandet skall göra det möjligt för tredje man att förstå varför exponeringar har hänförts till vissa riskklasser, reproducera tilldelningen av riskklass och utvärdera riktigheten av en tilldelning till en riskklass.

c) Kriterierna skall även överensstämma med kreditinstitutets interna utlåningsnormer och dess policy för behandling av problemtyngda gäldenärer och exponeringar.

18. Ett kreditinstitut skall beakta all relevant information när de hänför gäldenärer och exponeringar till riskklasser. Informationen skall vara löpande och göra det möjligt för kreditinstitutet att förutse exponeringens framtida utveckling. Ju mindre information ett kreditinstitut har desto mer försiktigt skall det vara vid åsättande av riskklasser för exponeringar mot gäldenärer och faciliteter. Om ett kreditinstitut använder en extern rating som primär faktor för att fastställa en intern riskklassificering skall kreditinstitutet säkerställa att det också beaktar övrig relevant information.

1.3 **Klassificering av exponeringar**

1.3.1 Exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker

19. Alla gäldenärer skall hänföras till en riskklass inom ramen för förfarandet för godkännande av krediter.

20. Vad gäller de kreditinstitut som har tillåtelse att använda egna skattningar av LGD-värden och/eller konverteringsfaktorer skall alla exponeringar även åsättas en produktriskklass inom ramen för förfarandet för godkännande av krediter.

21. Kreditinstitut som använder metoderna i punkt 6 i del 1 för att fastställa riskvikt för exponeringar som utgör specialutlåning skall hänföra dessa exponeringar till riskklasser enligt punkt 12.

22. Alla enskilda juridiska personer som kreditinstitutet är exponerat mot skall bedömas individuellt. Ett kreditinstitut skall visa de behöriga myndigheterna att det har en godtagbar policy för behandling av enskilda gäldenärer och grupper av kunder med inbördes anknytning.

23. Alla exponeringar mot samma gäldenär skall hänföras till samma gäldenärsklass, oavsett om det finns skillnader mellan de särskilda transaktionernas natur. I följande undantagsfall kan förekomsten av särskilda exponeringar leda till att samma gäldenär hänförs till flera klasser:

a) Transfereringsrisk, som är avhängig av om exponeringen avser belopp i inhemsk eller främmande valuta.

b) När garantier som ställs för en exponering får beaktas genom anpassning av tilldelningen av gäldenärsklass.

c) När det är förbjudet enligt konsumentskydd, banksekretess eller annan lagstiftning att utbyta uppgifter om kunderna,

1.3.2. Hushållsexponeringar

24. Alla exponeringar skall hänföras till en riskklass inom ramen för förfarandet för godkännande av krediter.

1.3.3 Ändring av riskklass

25. Kreditinstituten skall skriftligt redovisa de situationer då medarbetare efter eget omdöme får göra avvikelser från in- eller utdata i klassificeringsförfarandet och ange vilka medarbetare som ansvarar för att sådana avvikelser godkänns. Kreditinstituten skall dokumentera sådana avvikelser och ange vilka som ansvarar för dem. De skall också analysera utvecklingen av de exponeringar som hänförts till en annan riskklass till följd av sådana avvikelser. Analysen skall även innehålla en bedömning, person för person, av utvecklingen av exponeringar vilkas riskklass har ändrats av en viss individ.

1.4 **Integritet i riskklassificeringen**

1.4.1 Exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker

26. Riskklassificeringar och återkommande översyner av dem skall utföras eller godkännas av en oberoende part som inte har någon direkt vinning av besluten att lämna krediten.

27. Kreditinstituten skall uppdatera riskklassificeringarna minst en gång per år. Högriskgäldenärer och problemexponeringar ses över oftare. Kreditinstituten skall göra en ny riskklassificering om väsentlig information om gäldenären eller exponeringen blir tillgänglig.

28. Kreditinstituten skall ha ett effektivt förfarande för att skaffa och uppdatera relevant information om riskprofiler för gäldenärer som påverkar PD-värden, och om riskprofiler för transaktioner som påverkar LGD-värden och/eller konverteringsfaktorer.

1.4.2 Hushållsexponeringar

29. Ett kreditinstitut skall minst en gång per år uppdatera gäldenärs- och produktriskklassificeringar eller se över förlustsärdrag och grad av misskötsel när det gäller alla identifierade riskklasser, beroende på vad som är tillämpligt. Ett kreditinstitut skall även minst en gång per år se över tillståndet för ett representativt urval av enskilda exponeringar inom varje riskklass för att säkerställa att de fortfarande ligger i rätt riskklass.

1.5 **Användning av modeller**

30. Om ett kreditinstitut använder statistiska modeller och andra mekaniska metoder för att hänföra exponeringar till gäldenärs- och riskklasser skall följande villkor vara uppfyllda:

a) Kreditinstitutet skall styrka för den behöriga myndigheten att modellen har god prognosförmåga och att kapitalkraven inte förvrängs genom modellen. De ingående variablerna skall utgöra en rimlig och effektiv grund för prognoserna. Modellen får inte ha några väsentliga systematiska fel.

b) Kreditinstitutet skall ha inrättat ett förfarande för prövning av uppgifter som matas in i modellen innefattande en bedömning av uppgifternas riktighet, fullständighet och lämplighet.

c) Kreditinstitutet skall visa att de uppgifter som ligger till grund för modellen är representativa för populationen av kreditinstitutets faktiska gäldenärer eller exponeringar.

d) Kreditinstitutet skall regelbundet validera modellen och därvid även övervaka hur modellen fungerar och hur stabil den är, se över modellspecifikationen och testa hur väl modellens resultat överensstämmer med de faktiska utfallen.

e) Kreditinstitutet skall komplettera den statistiska modellen med bedömningar och övervakning från egna medarbetare för att se över modellbaserade riskklassificeringar och för att säkerställa att modellerna används på lämpligt sätt. Översynsförfarandena skall syfta till att hitta och begränsa fel som hänger samman med svagheter i modellen. Vid bedömningarna skall man beakta all relevant information som inte beaktas i modellen. Kreditinstitutet skall dokumentera hur bedömningar från de egna medarbetarnas sida och modellresultat skall kombineras.

1.6 **Dokumentation av riskklassificeringssystem**

31. Kreditinstituten skall dokumentera riskklassificeringssystemens utformning och operativa detaljer. Dokumentationen skall styrka riskklassificeringssystemens överensstämmelse med minimikraven i denna del och ta upp områden som portföljdifferentiering, riskklassificeringskriterier, ansvar avseende de parter som värderar gäldenärer och exponeringar, frekvensen av översyner av riskklassificeringar och ledningens övervakning av riskklassificeringsförfarandet.

32. Kreditinstitutet skall dokumentera motiven till och den analys som ligger till grund för dess val av riskklassificeringskriterier. Ett kreditinstitut skall dokumentera alla betydande förändringar av riskklassificeringsförfarandet, och dokumentationen skall möjliggöra identifiering av de förändringar som gjorts av riskklassificeringsförfarandet sedan de behöriga myndigheternas senaste översyn. Riskklassificeringens struktur, inklusive riskklassificeringsförfarandet och den interna kontrollstrukturen, skall också dokumenteras.

33. Kreditinstitutet skall dokumentera de särskilda definitionerna av fallissemang och förlust som används internt och visa att de överensstämmer med definitionerna i detta direktiv.

34. Om kreditinstitutet använder statistiska modeller vid riskklassificeringsförfarandet skall kreditinstitutet dokumentera dessa metoder. Detta material skall

a) tillhandahålla en detaljerad beskrivning av teori, antaganden och/eller matematisk och empirisk grund för fördelningen av skattningar på riskklasser, enskilda gäldenärer eller exponeringar, och de datakällor som använts för skattning av modellen,

b) fastställa en strikt process för validering av modellen (som inkluderar utfallstest utanför den datamängd och den period som använts vid kalibreringen), och

c) ange alla omständigheter under vilka modellen inte fungerar effektivt.

35. Användning av en modell som köpts från tredje part som hävdar att tekniken är en affärshemlighet är inget skäl för undantag från skyldigheten att dokumentera eller från något av de övriga kraven på riskklassificeringssystem. Kreditinstitutet är skyldigt att uppfylla de behöriga myndigheternas krav.

1.7 **Bevarande av uppgifter**

36. Kreditinstituten skall samla in och lagra uppgifter om sina interna riskklassificeringar enligt vad som krävs i artiklarna 145–149.

1.7.1 Exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker

37. Kreditinstituten skall samla in och bevara uppgifter om följande:

a) Gäldenärernas och de godtagna garantigivarnas fullständiga riskklassificeringshistorik.

b) Datum när riskklassificeringen gjordes.

c) Viktiga data och metod som använts för att härleda riskklassificeringen.

d) Namnet på den ansvarige för riskklassificeringen.

e) I fråga om fallissemang: uppgifter om gäldenärer och exponeringar.

f) Datum för och omständigheterna kring dessa fallissemang.

g) Uppgifter om PD-värden och den faktiska inträffade andelen fallissemang inom olika riskklasser och uppgifter om förflyttning mellan riskklasser.

Kreditinstitut som inte använder egna skattningar av LGD-värden och/eller konverteringsfaktorer skall samla in och bevara uppgifter om jämförelser av faktiska LGD-värden med de värden som anges i punkt 8 i del 2 och av faktiska konverteringsfaktorer med de värden som anges i punkt 9 i del 3.

38. Kreditinstitut som använder egna skattningar av LGD-värden och/eller konverteringsfaktorer skall samla in och bevara följande:

a) Fullständig datahistorik avseende produktriskklassificering av exponeringar samt skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer som hänger samman med varje riskklasskala.

b) De datum då riskklassificeringarna gjordes och skattningarna utfördes.

c) Nyckeldata och metod för beräkningen av exponeringarnas riskklassificering och skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktor.

d) Namn på personer som riskklassificerat exponeringar och som utfört skattningarna av LGD-värden och konverteringsfaktorer.

e) I fråga om fallissemang: uppgifter om skattade och faktiska LGD-värden och konverteringsfaktorer för varje fallerad exponering.

f) Uppgifter om exponeringens LGD-värde före och efter hänsynstagande till en garanti eller ett kreditderivat för de kreditinstitut som beaktar garantiers och kreditderivats kreditriskreducerande effekter vid beräkning av LGD-värden.

g) I fråga om fallissemang: uppgifter om förlustkomponenter för alla exponeringar.

1.7.2 Hushållsexponeringar

39. Kreditinstituten skall samla in och bevara uppgifter om följande:

a) Data som använts under förfarandet för att hänföra exponeringar till riskklasser.

b) Uppgifter om skattade PD- och LGD-värden och om konverteringsfaktorer i samband med exponeringars riskklasser.

c) I fråga om fallissemang: uppgifter om gäldenärer och exponeringar.

d) I fråga om fallissemang: uppgifter om de riskklasser som exponeringen varit hänförd till under året före fallissemanget och om faktiska utfall avseende LGD-värden och konverteringsfaktorer.

e) Uppgifter om förlustnivåer vad gäller kvalificerade rullande hushållsexponeringar.

1.8 **Stresstester för bedömning av kapitaltäckningen**

40. Kreditinstituten skall inrätta lämpliga stresstester för bedömning av sin kapitaltäckning. Stresstester skall bl.a. syfta till att identifiera eventuella händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållanden som skulle kunna ha ofördelaktiga effekter på kreditinstitutens exponeringar och på bedömningen av kreditinstitutets förmåga att hantera sådana förändringar.

41. Kreditinstituten skall regelbundet utföra kreditriskstresstest för att bedöma effekten av vissa bestämda förhållanden på det totala kapitalkravet för kreditrisk. Kreditinstitutet får välja vilket test som skall användas förutsatt att det godkänns av tillsynsmyndigheten. Testet skall vara lämpligt och tämligen försiktigt, och åtminstone beakta effekterna av lättare konjunkturnedgångar. Kreditinstitut skall inom ramen för stresstestscenariona bedöma övergången mellan riskklasser i sin riskklassificering. Portföljer som utsätts för stresstest skall innehålla den övervägande majoriteten av kreditinstitutets totala exponering.

42. Kreditinstitut som tillämpar den behandling som anges i punkt 4 i del 1 skall som en del av sitt stresstestprogram undersöka effekterna av en försämring av kreditkvaliteten hos tillhandahållarna av kreditriskskydd, särskilt effekten i det fall dessa inte längre uppfyller kvalificeringskriterierna.

2. RISKKVANTIFIERING

43. Vid fastställande av de riskparametrar som hänger samman med olika riskklasser skall kreditinstituten iaktta följande krav:

2.1 **Definition av fallissemang**

44. Ett ”fallissemang” med avseende på en viss gäldenär skall anses föreligga när endera eller båda de följande kriterierna är uppfyllda:

a) Kreditinstitutet anser att det är osannolikt att gäldenären kommer att betala sina kreditförpliktelser helt och hållet till kreditinstitutet, moderföretaget eller till något av dess dotterföretag, utan att kreditinstitutet tillgriper åtgärder som att realisera säkerheter (om sådana ställts).

b) Någon av gäldenärens väsentliga kreditförpliktelser gentemot kreditinstitutet, moderföretaget eller något av dess dotterföretag är förfallen till betalning sedan mer än 90 dagar.

När en gäldenär vid övertrassering har överskridit en aviserad kreditlimit, har aviserats en lägre kreditlimit än det aktuella utestående beloppet eller har utnyttjat kredit utan tillstånd och det underliggande beloppet är väsentligt betraktas detta som att en kreditförpliktelse har förfallit.

Med ”aviserad kreditlimit” avses en kreditlimit som har meddelats gäldenären.

För kreditkort börjar överskjutande dagar räknas från den dag då minimibeloppet skall betalas.

När det gäller hushållsexponeringar och exponeringar mot offentliga organ skall de behöriga myndigheterna fastställa antalet överskjutande dagar efter förfallodagen enligt punkt 48.

När det gäller företagsexponeringar får de behöriga myndigheterna fastställa antalet överskjutande dagar efter förfallodagen enligt artikel 154.7.

När det gäller hushållsexponeringar får kreditinstituten använda standarddefinitionen på exponeringsnivå.

Under alla omständigheter skall exponeringen vid överskjutande dagar ligga över en tröskel som fastställs av de behöriga myndigheterna och som avspeglar en rimlig risknivå.

45. Följande faktorer skall uppfattas som tecken på osannolikhet för betalning:

a) Kreditinstitutet intäktsför inte längre upplupen ränta för kreditförpliktelsen.

b) Kreditinstitutet gör en värdereglering till följd av att en betydande försämring av kreditkvaliteten kunnat konstateras efter det att kreditinstitutet antog exponeringen.

c) Kreditinstitutet säljer kreditförpliktelsen med en betydande kreditrelaterad ekonomisk förlust.

d) Kreditinstitutet går med på en omförhandling av kreditförpliktelsen där det är sannolikt att detta kommer att leda till en minskning av skulden genom en betydande eftergift av krediten eller uppskjuten betalning av räntor och amorteringar eller, i förekommande fall, av avgifter. När det gäller aktieexponeringar som bedömts enligt PD/LGD-metoden innefattar detta också omförhandling av aktierna.

e) Kreditinstitutet har lämnat in konkursansökan mot gäldenären eller en liknande ansökan avseende gäldenärens kreditförpliktelse gentemot kreditinstitutet, moderföretaget eller något av dess dotterföretag.

f) Gäldenären har begärt att försättas eller försatts i konkurs eller liknande, om detta förhindrar eller försenar betalning av en kreditförpliktelse till kreditinstitutet, moderföretaget eller något av dess dotterbolag.

46. Kreditinstitut som använder externa data som inte överensstämmer med definitionen av fallissemang skall visa de behöriga myndigheterna att lämpliga anpassningar har gjorts för att uppnå grundläggande jämförbarhet med definitionen av fallissemang.

47. Om kreditinstitutet anser att en tidigare fallerad exponering inte längre uppfyller kriterierna för fallissemang skall kreditinstitutet omklassificera gäldenären eller exponeringen och de skall hanteras som om de inte hade fallerat. Om definitionen av fallissemang på nytt skulle uppfyllas skall det anses att ett nytt fallissemang har inträffat.

48. När det gäller exponeringar mot hushåll och offentliga organ skall de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat fastställa det antal dagar efter förfallodagen som alla kreditinstitut inom dess territorium skall iaktta för definitionen av fallissemang i punkt 44 när det gäller exponeringar mot sådana motparter som är belägna inom samma medlemsstat. Antalet dagar skall ligga inom intervallet 90–180 dagar och får skilja sig åt mellan olika produkttyper. I fråga om exponeringar mot motparter som är belägna inom andra medlemsstaters territorier skall de behöriga myndigheterna fastställa ett antal dagar efter förfallodagen som inte är högre än det antal som fastställts av den behöriga myndigheten i den aktuella medlemsstaten.

2.2 **Övergripande krav för skattningar**

49. Ett kreditinstituts egna skattningar av riskparametrarna PD, LGD, konverteringsfaktor och EL skall inbegripa alla relevanta uppgifter, upplysningar och metoder. Skattningarna skall härledas från historiska erfarenheter och empiriska belägg, och skall inte enbart baseras på subjektiva bedömningar. Skattningarna skall vara rimliga och möjliggöra intuitiv förståelse, och skall baseras på de faktorer som är avgörande för de respektive riskparametrarna. Ju mindre uppgifter ett kreditinstitut har desto försiktigare skall det vara vid sin skattning.

50. Kreditinstitutet skall kunna tillhandahålla en specifikation av sin förlusthistorik med avseende på fallissemangsfrekvens, LGD, konverteringsfaktor eller förlust, om EL-skattningar används, fördelad på de faktorer som det betraktar som avgörande för de respektive parametrarna. Kreditinstitutet skall visa att dess skattningar återspeglar lång erfarenhet.

51. Alla förändringar när det gäller utlåningspraxis eller indrivningsmetoder under de observationsperioder som avses i punkterna 66, 71, 82, 86, 93 och 95 skall beaktas. Ett kreditinstituts skattningar skall avspegla effekterna av tekniska framsteg, nya data och övrig information efter hand som de blir tillgängliga. Kreditinstituten skall se över sina skattningar när ny information framkommer, dock minst en gång om året.

52. Den exponeringspopulation som var representerad i de uppgifter som användes för skattningen, de riktlinjer för utlåning som tillämpades när data togs fram och andra relevanta kriterier skall vara jämförbara med kriterierna för kreditinstitutets exponeringar och standarder. Kreditinstitutet skall även visa att de ekonomiska förutsättningar och de marknadsvillkor som ligger till grund för data är relevanta för de aktuella och överskådliga förhållandena. Antalet exponeringar i urvalet och den period som använts för kvantifieringen skall vara tillräcklig för att kreditinstitutet skall kunna utföra exakta och solida skattningar.

53. När det gäller förvärvade fordringar skall skattningarna avspegla all relevant information som finns tillgänglig för det köpande kreditinstitutet avseende kvaliteten på de underliggande fordringarna, däribland uppgifter om liknande grupper som tillhandahållits av säljaren, det köpande kreditinstitutet eller av externa källor. Det köpande kreditinstitutet skall utvärdera alla uppgifter från säljaren som det tagit hänsyn till.

54. Ett kreditinstitut skall till skattningarna lägga en försiktighetsmarginal som avser olika typer av förväntade beräkningsfel. Om metoderna och uppgifterna är otillfredsställande och de förväntade feltyperna är fler skall försiktighetsmarginalen vara större.

55. Om kreditinstituten använder olika skattningar för beräkning av riskvikter och för interna syften skall detta dokumenteras och kreditinstituten skall styrka för den behöriga myndigheten att skattningarna är rimliga.

56. Om kreditinstituten kan styrka för de behöriga myndigheterna att det, när det gäller uppgifter som samlats in före dagen för detta direktivs genomförande, har gjorts lämpliga anpassningar för att uppnå grundläggande överensstämmelse med definitionerna av fallissemang eller förlust, får de behöriga myndigheterna tillåta kreditinstituten viss flexibilitet när det gäller tillämpningen av de erforderliga datakraven.

57. Om ett kreditinstitut använder sammanställda uppgifter för flera kreditinstitut skall det visa att

a) de övriga kreditinstituten i gruppen har liknande ratingsystem och kriterier,

b) gruppen är representativ för den portfölj för vilken de sammanställda uppgifterna används, och att

c) de sammanställda uppgifterna används konsekvent över tiden av kreditinstitutet för sina permanenta skattningar.

58. Om ett kreditinstitut använder sammanställda uppgifter från flera kreditinstitut är det ändå ansvarigt för de egna riskklassificeringssystemens integritet. Kreditinstitutet skall visa den berörda myndigheten att det besitter tillräcklig egen kunskap när det gäller det egna riskklassificeringssystemet, däribland verklig kapacitet att övervaka och granska riskklassificeringsförfarandet.

2.2.1 Särskilda krav för PD-skattning

Exponeringar mot företag, kreditinstitut, nationella regeringar och centralbanker

59. Kreditinstituten skall skatta PD-värden per gäldenärsklass utifrån långfristiga medelvärden av de årliga andelarna fallissemang.

60. När det gäller förvärvade företagsfordringar får kreditinstituten skatta EL-värden per gäldenärsklass utifrån långfristiga medelvärden på de årliga faktiska andelarna fallissemang.

61. Om ett kreditinstitut härleder långfristiga genomsnittliga PD- och LGD-värden för köpta företagsfordringar från en skattning av EL och en rimlig skattning av PD eller LGD, skall förfarandet för skattning av totala förluster uppfylla de övergripande kraven för skattning av PD och LGD som anges i denna del, och resultatet skall överensstämma med det LGD-begrepp som anges i punkt 73.

62. Kreditinstituten skall bara använda PD-skattningsförfaranden som kompletteras av stödjande analyser. Kreditinstituten skall beakta att subjektiva bedömningar har stor betydelse när det gäller att kombinera resultat från olika förfaranden och att göra anpassningar på grund av förfarandenas och informationens begränsningar.

63. Om ett kreditinstitut använder uppgifter om interna erfarenheter av fallissemang för skattning av PD-värden skall det visa i sin analys att skattningarna avspeglar kravnivån för att ta på sig en kreditrisk och alla eventuella skillnader mellan det riskklassificeringssystem som ledde till uppgifterna och det befintliga riskklassificeringssystemet. Om kravnivån för att ta på sig kreditrisk eller ratingsystemen har ändrats skall kreditinstitutet tillämpa en större försiktighetsmarginal vid beräkning av PD.

64. Om ett kreditinstitut tilldelar eller rangordnar sina interna riskklasser enligt en skala som används av ett ratinginstitut eller av liknande organisationer och sedan överför den fallissemangsfrekvens som noterats för den externa organisationens klasser till kreditinstitutets klasser skall rangordningen grundas på en jämförelse mellan interna ratingkriterier och de kriterier som används av den externa organisationen och på en jämförelse av interna och externa kreditbetyg för alla gemensamma gäldenärer. Systematiska fel eller inkonsekvenser vad gäller rangordning eller underliggande uppgifter skall undvikas. Den externa organisationens kriterier som ligger till grund för de uppgifter som används för kvantifieringen skall enbart vara inriktade på risk för fallissemang och inte avspegla transaktionens särdrag. Kreditinstitutets analys skall innefatta en jämförelse av de tillämpade definitionerna av fallissemang med iakttagande av kraven i punkterna 44-48. Kreditinstitutet skall dokumentera grunden för rangordningen.

65. Om ett kreditinstitut använder statistiska modeller för att förutsäga fallissemang får det skatta PD-värden som det enkla medelvärdet av skattningar av sannolikheten för fallissemang när det gäller enskilda gäldenärer i en given klass. Kreditinstitutets tillämpning av beräkningsmodeller för sannolikheten för fallissemang i detta syfte skall uppfylla kraven i punkt 30.

66. Oavsett om kreditinstitutet använder externa, interna eller sammanställda uppgiftskällor, eller en kombination av dessa, för sina PD-skattningar skall längden på den underliggande observationsperioden vara minst fem år för åtminstone en källa. Om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa uppgifter är relevanta skall denna längre period användas. Denna punkt skall även tillämpas på PD/LGD-metoden för aktier. Medlemsstaterna får tillåta kreditinstitut som inte har rätt att använda egna skattningar av LGD eller konverteringsfaktorer att när de tillämpar internmetoden förfoga över relevanta uppgifter för en period på två år. Denna period skall varje år förlängas med ett år tills det finns relevanta uppgifter för en period på fem år.

Hushållsexponeringar

67. Kreditinstituten skall skatta PD-värden per gäldenärsklass utifrån långfristiga medelvärden av de årliga andelarna fallissemang.

68. Utan hinder av punkt 67 får PD-skattningar även härledas från faktiska förluster och rimliga skattningar av LGD-värden.

69. När det gäller att riskklassificera exponeringar skall kreditinstituten beakta interna uppgifter som primär informationskälla för skattning av förlustegenskaper. Kreditinstituten får använda externa uppgifter (däribland sammanställda uppgifter) eller statistiska kvantifieringsmodeller förutsatt att ett starkt samband kan styrkas mellan följande:

a) Kreditinstitutets förfarande för att riskklassificera exponeringar och det förfarande som använts av den externa datakällan.

b) Kreditinstitutets interna riskprofil och de externa uppgifternas sammansättning.

När det gäller förvärvade hushållsfordringar får kreditinstituten använda externa och interna referensuppgifter. Kreditinstituten skall använda alla relevanta uppgiftskällor för jämförelser.

70. Om ett kreditinstitut härleder långfristiga genomsnittliga PD- och LGD-värden för hushåll från en skattning av totala förluster och en lämplig skattning av PD eller LGD, skall förfarandet för skattning av totala förluster uppfylla de övergripande kraven för skattning av PD och LGD som anges i denna del, och resultatet skall överensstämma med det LGD-begrepp som anges i punkt 73.

71. Oavsett om kreditinstitutet använder externa, interna eller sammanställda uppgiftskällor, eller en kombination av dessa, för sina skattningar av förlustegenskaper skall längden på den underliggande observationsperioden vara minst fem år för åtminstone en källa. Om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa uppgifter är relevanta skall denna längre period användas. Ett kreditinstitut behöver inte fästa lika stor vikt vid historiska uppgifter om det kan övertyga den behöriga myndigheten om att senare uppgifter är en bättre förutsägande variabel när det gäller förlustnivåer. Medlemsstaterna får tillåta kreditinstitut att förfoga över relevanta uppgifter för en period på två år när de tillämpar internmetoden. Denna period skall varje år förlängas med ett år tills det finns relevanta uppgifter för en period på fem år.

72. Kreditinstituten skall identifiera och analysera riskparametrarnas förväntade förändringar under exponeringarnas löptid (säsongseffekter).

2.2.2 Särskilda krav för egna LGD-skattningar

73. Kreditinstituten skall skatta LGD-värden per riskklass på grundval av de genomsnittliga faktiska LGD-värdena per riskklass genom att använda alla observerade fallissemang inom datakällorna (vägt genomsnittligt fallissemang).

74. Kreditinstituten skall använda LGD-skattningar som är rimliga för en ekonomisk nedgång om de är försiktigare än det långfristiga genomsnittet. Om ett riskklassificeringssystem förväntas tillhandahålla löpande faktiska LGD-värden per riskklass över tiden skall kreditinstituten anpassa sina skattningar av riskparametrar per klass för att begränsa en ekonomisk nedgångs effekt på kapitalet.

75. Ett kreditinstitut skall beakta omfattningen av eventuella samband mellan gäldenärens risk och den risk som är förenad med säkerheten eller den som tillhandahåller säkerheten. Om det föreligger en betydande grad av samband skall sådana ärenden behandlas försiktigt.

76. Valutaobalanser mellan den underliggande förpliktelsen och säkerheten skall behandlas försiktigt vid kreditinstitutets bedömning av LGD.

77. Om LGD-skattningarna tar hänsyn till förekomsten av säkerhet skall dessa skattningar inte enbart baseras på säkerhetens beräknade marknadsvärde. LGD-skattningarna skall beakta effekten av att kreditinstitutet inte omgående kan förfoga över säkerheten och avveckla den.

78. Om LDG-skattningarna tar hänsyn till förekomsten av säkerheter skall kreditinstituten upprätta interna krav på förvaltning av säkerheter, rättslig förutsebarhet och riskhantering som allmänt stämmer överens med dem som anges i del 2 i bilaga VIII.

79. Om ett kreditinstitut erkänner en säkerhet i samband med fastställandet av exponeringsvärdet för en motpartsrisk i enlighet med del 5 eller del 6 i bilaga III skall de belopp som säkerheten förväntas inbringa inte tas i beaktande vid LGD-skattningarna.

80. När det särskilt gäller exponeringar som redan har fallerat skall kreditinstitutet använda summan av sin bästa skattning av förväntad förlust för varje exponering med hänsyn till de aktuella ekonomiska villkoren och exponeringens status och möjligheten till ytterligare oväntade förluster under återhämtningsperioden.

81. Om obetalda förseningsavgifter har kapitaliserats i kreditinstitutets resultaträkning skall de läggas till kreditinstitutets redovisning av exponeringar och förluster.

Exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker

82. De uppgifter som skall ligga till grund för LGD-skattningarna skall vara från minst en femårsperiod, som därefter skall öka med ett år för varje år som genomförande har skett tills en minimiperiod på sju år nåtts, och från minst en informationskälla. Om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa uppgifter är relevanta skall denna längre period användas.

Hushållsexponeringar

83. Utan hinder av punkt 73 får LGD-skattningarna härledas från faktiska förluster och rimliga skattningar av PD-värden.

84. Utan hinder av punkt 89 får kreditinstitut beakta framtida ianspråktaganden antingen i sina konverteringsfaktorer eller i sina LGD-skattningar.

85. När det gäller köpta hushållsfordringar får kreditinstituten använda externa och interna referensuppgifter för att skatta LGD-värden.

86. LGD-skattningar skall baseras på uppgifter från minst en femårsperiod. Utan hinder av punkt 73 behöver ett kreditinstitut inte fästa lika stor vikt vid historiska uppgifter om det kan styrka för den behöriga myndigheten att senare uppgifter är en bättre förutsägande variabel när det gäller förlustnivåer. Medlemsstaterna får tillåta kreditinstitut att förfoga över relevanta uppgifter för en period på två år när de tillämpar internmetoden. Denna period skall varje år förlängas med ett år tills det finns relevanta uppgifter för en period på fem år.

2.2.3 Särskilda krav för egna skattningar av konverteringsfaktorer

87. Kreditinstituten skall skatta konverteringsfaktorer per exponeringsklass på grundval av de genomsnittliga faktiska konverteringsfaktorerna per exponeringsklass genom att använda alla observerade fallissemang i datakällorna (vägt genomsnittligt fallissemang).

88. Kreditinstituten skall använda skattningar av konverteringsfaktorer som är anpassade till en ekonomisk nedgång om de är försiktigare än det långfristiga genomsnittet. Om ett riskklassificeringssystem förväntas ge löpande faktiska konverteringsfaktorer per riskklass över tiden skall kreditinstituten anpassa sina skattningar av riskparametrar per klass för att begränsa en ekonomisk nedgångs effekt på kapitalet.

89. Vid skattningar av konverteringsfaktorer skall kreditinstitutet både före och efter det att den händelse som utlöste fallissemanget inträffade beakta gäldenärens möjligheter till att ytterligare utnyttja sina kreditmöjligheter.

Skattningar av konverteringsfaktor skall innefatta en större försiktighetsmarginal om en större positiv korrelation rimligtvis kan förväntas mellan förekomsten av fallissemang och konverteringsfaktorns storlek.

90. Vid skattning av konverteringsfaktorer skall kreditinstituten beakta de särskilda riktlinjer och strategier som antagits med avseende på övervakning av räkenskaperna och betalningshantering. Kreditinstituten skall även beakta om de har kapacitet och är beredda att förhindra ytterligare utnyttjanden av kreditmöjligheter under omständigheter som inte utgör betalningsinställelse, till exempel överträdelser av lånevillkor eller andra tekniskt betingade fallissemang.

91. Kreditinstituten skall ha inrättat lämpliga system och förfaranden för att övervaka exponeringsbelopp, aktuella utestående belopp på kontokrediter och förändringar av utestående belopp per gäldenär och per klass. Kreditinstitutet skall dagligen kunna övervaka utestående belopp.

92. Om kreditinstituten använder olika skattningar av konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och för interna syften skall detta dokumenteras, och de skall visa den behöriga myndigheten att uppskattningarna är rimliga.

Exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker

93. Skattningar av konverteringsfaktorer skall baseras på uppgifter från minst en femårsperiod, som därefter skall öka med ett år för varje år som genomförande har skett tills en minimiperiod på sju år nåtts, och från minst en informationskälla. Om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa uppgifter är relevanta skall denna längre period användas.

Hushållsexponeringar

94. Utan hinder av punkt 89 får kreditinstitut beakta ytterligare utnyttjanden av kreditmöjligheter antingen i sina konverteringsfaktorer eller i sina LGD-skattningar.

95. Skattningar av konverteringsfaktorer skall baseras på uppgifter från en period av minst fem år. Utan hinder av punkt 87 behöver inte ett kreditinstitut fästa lika stor vikt vid äldre uppgifter om det kan styrka för den behöriga myndigheten att nyare uppgifter är en bättre förutsägande variabel när det gäller utnyttjande av krediter. Medlemsstaterna får tillåta kreditinstitut att förfoga över relevanta uppgifter för en period på två år när de tillämpar internmetoden. Denna period skall varje år förlängas med ett år tills det finns relevanta uppgifter för en period på fem år.

2.2.4 Minimikrav för bedömning av garantiers och kreditderivats effekt

Exponeringar mot företag, kreditinstitut, nationella regeringar och centralbanker där egna skattningar av LDG-värden används samt hushållsexponeringar

96. Kraven i punkterna 97–104 skall inte gälla för garantier som tillhandahålls av kreditinstitut, nationella regeringar och centralbanker om kreditinstitutet har fått godkännande att tillämpa reglerna i artiklarna 78–83 för exponeringar mot sådana enheter. I detta fall skall kraven i artiklarna 90-93 tillämpas.

97. När det gäller hushållsgarantier gäller även dessa krav vid riskklassificering och för skattning av PD-värden.

Godtagna garantigivare och garantier

98. Kreditinstituten skall ha klart specificerade kriterier för de slags garantigivare som de beaktar vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp.

99. Samma regler skall gälla för godtagna garantigivare som för gäldenärer enligt punkterna 17–29.

100. Garantin skall dokumenteras skriftligt, vara oåterkallelig från garantigivarens sida, gälla till dess att förpliktelsen är fullständigt återbetald (upp till beloppet för garantin och inom dess giltighetstid) och vara rättsligt bindande i förhållande till garantigivaren i ett land där garantigivaren förfogar över tillgångar som kan pantsättas genom en verkställd dom. Garantier som är förenade med ej bindande villkor för garantigivaren (villkorade garantier) kan godtas med de behöriga myndigheternas tillstånd. Kreditinstitutet skall visa att kriterierna för riskklassificering på lämpligt sätt beaktar alla eventuella minskningar av kreditreducerande effekter.

Justeringskriterier

101. Ett kreditinstitut skall förfoga över klart definierade kriterier för justering av riskklasser eller LGD-skattningar och, när det gäller hushållsfordringar och kvalificerade förvärvade fordringar, kriterier för förfarandet för riskklassificering för att visa garantiernas effekter på beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp. Dessa kriterier skall uppfylla minimikraven i punkterna 17–29.

102. Kriterierna skall vara rimliga och möjliggöra intuitiv förståelse. De skall beakta följande: om garantigivaren har kapacitet och är beredd att utföra sina förpliktelser enligt garantin, när garantigivaren förväntas betala, i vilken grad garantigivarens kapacitet att uppfylla sina förpliktelser överensstämmer med gäldenärens kapacitet att återbetala och i vilken utsträckning det finns en kvarstående risk gentemot gäldenären.

Kreditderivat

103. Minimikraven för garantier i denna del skall även gälla för kreditderivat som refererar till ett namn. Vid bristande överensstämmelse mellan det underliggande instrumentet och kreditderivatets referensinstrument eller det instrument som används för att fastställa om en kredithändelse har ägt rum skall kraven i punkt 21 i del 2 i bilaga VIII tillämpas. När det gäller hushållsexponeringar och kvalificerade förvärvade fordringar gäller denna punkt vid riskklassificering.

104. Kriterierna skall ta hänsyn till kreditderivatets utbetalningsstruktur och försiktigt bedöma dess effekt på storleken på och tidpunkten för återvinningen. Kreditinstitutet skall beakta i vilken utsträckning andra former av kvarstående risk återstår.

2.2.5 Minimikrav för förvärvade fordringar

Rättslig förutsebarhet

105. Exponeringens struktur skall säkerställa att kreditinstitutet under alla förutsebara omständigheter är faktisk ägare och kontrollerar alla kontanta överföringar från fordringarna. Om gäldenären gör direkta betalningar till en säljare eller ett serviceföretag skall kreditinstitutet regelbundet verifiera att betalningarna vidarebefordras fullständigt och enligt avtalsvillkoren. Med ”serviceföretag” avses en enhet som dagligen förvaltar en grupp av förvärvade fordringar eller de underliggande kreditexponeringarna. Kreditinstituten skall genom lämpliga förfaranden säkerställa att ägandet av fordringar och inbetalningar är skyddat mot konkursförfaranden eller andra rättsliga anspråk som skulle kunna medföra betydande förseningar när det gäller långivarens förmåga att avveckla eller överlåta fordringarna eller återta kontrollen över inbetalningarna.

Övervakningssystemens effektivitet

106. Kreditinstitutet skall övervaka både de förvärvade fordringarnas kvalitet och säljarens och serviceföretagets finansiella ställning, särskilt följande:

a) Kreditinstitutet skall bedöma korrelationen mellan kvaliteten på de förvärvade fordringarna och säljarens och serviceföretagets finansiella ställning, och ha inrättat interna riktlinjer och förfaranden som tillhandahåller lämpliga säkerhetsåtgärder för att skydda mot oförutsedda händelser, däribland åsättande av intern rating för varje säljare och serviceföretag.

b) Kreditinstitutet skall ha klara och effektiva riktlinjer och förfaranden för att fastställa säljares och serviceföretags lämplighet. Kreditinstitutet eller dess ombud skall genomföra återkommande översyner av säljare och serviceföretag för att verifiera om deras rapporter är riktiga, upptäcka bedrägerier eller operativa brister och kontrollera kvaliteten på säljarens kreditpolicy och serviceföretagets urvalspolicy och urvalsförfarande. Resultaten av dessa översyner skall dokumenteras.

c) Kreditinstitutet skall bedöma de förvärvade fordringsgruppernas särdrag, däribland överutlåning; historik vad gäller säljarens förfallna skulder, osäkra fordringar och reserver för osäkra fordringar, betalningsvillkor och eventuella motkonton.

d) Kreditinstitutet skall ha effektiva riktlinjer och förfaranden för samlad övervakning av gäldenärskoncentrationer både inom grupper och på gruppöverskridande nivå vad gäller förvärvade fordringar.

e) Kreditinstitutet skall se till att serviceföretaget tillhandahåller tillräckligt detaljerade rapporter i rätt tid om fordringarnas åldersstruktur och utspädning för att säkerställa överensstämmelse med kreditinstitutets urvalskriterier och utbetalningspolicy för förvärvade fordringar, och tillhandahålla en effektiv metod för att övervaka och bekräfta säljarens försäljningsvillkor och utspädning.

System för hantering av problemengagemang

107. Kreditinstitutet skall ha system och förfaranden för att i ett tidigt skede upptäcka försämringar av säljarens finansiella ställning och de förvärvade fordringarnas kvalitet, och för att aktivt kunna ta itu med aktuella problem. Kreditinstitutet skall i synnerhet ha klara och effektiva riktlinjer, förfaranden och informationssystem för att övervaka överträdelser av lånevillkor, och klara och effektiva riktlinjer och förfaranden för att vidta rättsliga åtgärder och hantera problem i samband med förvärvade fordringar.

Effektivitet vad gäller system för kontroll av säkerheter, kreditmöjligheter och kontanter

108. Kreditinstitutet skall ha klara och effektiva riktlinjer och förfaranden för kontroll av förvärvade fordringar, krediter och kontanter. I de skriftliga interna riktlinjerna skall särskilt specificeras alla betydande delar i programmet för förvärvade fordringar, däribland utbetalningstakten, godtagna säkerheter, nödvändig dokumentation, koncentrationsbegränsningar och hantering av inbetalningar. Dessa delar skall ta lämplig hänsyn till alla relevanta och betydande faktorer, däribland säljarens och serviceföretagets finansiella ställning, riskkoncentrationer och tendenser vad gäller kvaliteten på de förvärvade fordringarna och på säljarens kundbas, och interna system skall säkerställa att medel endast utbetalas mot noga specificerade säkerheter och dokumentation.

Överensstämmelse med kreditinstitutets interna riktlinjer och förfaranden

109. Kreditinstitutet skall ha ett effektivt internt förfarande för att bedöma om alla interna riktlinjer och förfaranden iakttas. Förfarandet skall inbegripa regelbunden revision av alla kritiska moment i kreditinstitutets program för förvärvade fordringar, verifiering av ansvarsfördelningen mellan för det första bedömningen av säljaren och serviceföretaget och bedömningen av gäldenären, och för det andra mellan bedömningen av säljaren och serviceföretaget och revisionen av säljaren och serviceföretaget samt utvärdering av backoffice-transaktioner, med särskild inriktning på kvalifikationer, erfarenhet, bemanning och stödjande automatiska system.

3. VALIDERING AV INTERNA SKATTNINGAR

110. Kreditinstituten skall ha inrättat stabila system för att validera att riskklassificeringssystemen, förfarandena och skattningarna av alla relevanta riskparametrar är korrekta och förenliga inbördes. Varje kreditinstitut skall visa den behöriga myndigheten att det interna valideringsförfarandet gör det möjligt för institutet att genomföra en konsekvent och relevant bedömning av funktionen hos de interna systemen för riskklassificering och riskskattning.

111. Kreditinstituten skall regelbundet jämföra faktiska andelar fallissemang med skattade PD-värden för varje klass och, om de faktiska andelarna fallissemang ligger utanför klassens förväntade räckvidd, skall kreditinstitutet särskilt analysera orsakerna till avvikelsen. Kreditinstitut som använder egna skattningar av LGD-värden och/eller konverteringsfaktorer skall även göra en liknande analys av dessa skattningar. Vid dessa jämförelser skall historiska uppgifter användas som omfattar en så lång period som möjligt. Kreditinstitutet skall dokumentera de metoder och uppgifter som använts vid dessa jämförelser. Analyser och dokumentation skall uppdateras minst en gång per år.

112. Kreditinstituten skall även använda andra kvantitativa valideringsinstrument och jämförelser med relevanta externa datakällor. Analysen skall baseras på uppgifter som är lämpliga för portföljen, uppdateras regelbundet och täcker en relevant observationsperiod. Kreditinstitutens interna bedömningar av funktionen hos deras riskklassificeringssystem skall baseras på en så lång period som möjligt.

113. De metoder och uppgifter som används för kvantitativ validering skall vara konsekventa över tiden. Förändringar i fråga om skattningar, valideringsmetoder och valideringsuppgifter (både datakällor och berörda perioder) skall dokumenteras.

114. Kreditinstituten skall ha sunda interna standarder för sådana fall när de faktiska PD-värdena, LGD-värdena, konverteringsfaktorerna och de totala förlusterna – om EL används – avviker från förväntningarna i tillräckligt hög grad för att skattningarnas validitet skall ifrågasättas. Dessa standarder skall beakta konjunkturvariationer och liknande systematiska variationer vad gäller fall av fallissemang. Om de faktiska värdena fortsätter att vara högre än de förväntade värdena skall kreditinstituten justera skattningarna uppåt för att de skall avspegla deras erfarenheter vad gäller fallissemang och förluster.

4. BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP FÖR AKTIEEXPONERINGAR ENLIGT EGNA MODELLER

4.1 **Kapitalkrav och riskbedömning**

115. Vid beräkning av kapitalkrav skall kreditinstituten uppfylla följande krav:

a) Skattningen av eventuell förlust skall vara stabil gentemot ogynnsamma förändringar av marknadsvillkoren som är relevanta för den långfristiga riskprofilen för kreditinstitutets specifika innehav. De uppgifter som används för att visa avkastningens fördelning skall representera den längsta urvalsperiod för vilken det finns tillgängliga och lämpliga uppgifter för att avspegla kreditinstitutets specifika aktieexponeringars riskprofil. Uppgifterna skall vara tillräckliga för att tillhandahålla försiktiga, statistiskt

tillförlitliga och stabila förlustskattningar som inte enbart baseras på subjektiva eller skönsmässiga antaganden. Kreditinstituten skall visa de behöriga myndigheterna att den använda datamängden kan ge en försiktig skattning av eventuella förluster under en relevant långfristig konjunkturcykel. Kreditinstitutet skall kombinera empirisk analys av tillgängliga uppgifter med justeringar på grundval av en mängd faktorer för att uppnå realistiska och försiktiga modellresultat. När value at risk-modeller konstrueras för skattning av potentiella kvartalsförluster får kreditinstituten använda kvartalsuppgifter eller omvandla uppgifter med kortare tidshorisont till motsvarande kvartalsuppgifter med hjälp av en analytiskt och empiriskt styrkt metod och genom välutvecklade och dokumenterade överläggningar och analyser. Denna metod skall tillämpas försiktigt och konsekvent över tiden. Om det bara finns begränsade relevanta uppgifter tillgängliga skall kreditinstitutet tillämpa lämpliga försiktighetsmarginaler.

b) De tillämpade modellerna skall på lämpligt sätt beakta alla betydande risker i samband med aktieavkastning, inbegripet både kreditinstitutets aktieportföljs allmänna marknadsrisk och dess specifika riskexponering. Den interna modellen skall på lämpligt sätt förklara historiska prisvariationer, omfatta både storleken och förändringen på sammansättningen av potentiella koncentrationer och vara stabil i förhållande till ogynnsamma omständigheter på marknaden. Den population riskexponeringar som förekommer i de uppgifter som använts för skattning skall svara mot, eller åtminstone vara jämförbara med, uppgifterna för kreditinstitutets aktieexponeringar.

c) Den interna modellen skall vara anpassad för kreditinstitutets riskprofil och komplexitet. Om ett kreditinstitut har betydande innehav av värdepapper som är kraftigt icke-linjära till sin natur skall de interna modellerna utformas med lämplig hänsyn till de risker som hänger samman med dessa instrument.

d) Rangordning av enskilda positioner när det gäller fullmakter, marknadsindex och riskfaktorer skall vara rimliga, möjliggöra intuitiv förståelse och sunda.

e) Kreditinstituten skall genom empiriska analyser visa riskfaktorernas lämplighet och kapacitet att omfatta både allmän och specifik risk.

f) Skattningarna av volatiliteten på aktieexponeringarnas avkastning skall beakta relevanta och tillgängliga data, information och metoder. Interna uppgifter och uppgifter från externa källor (inbegripet sammanställda uppgifter) som granskats oberoende av varandra skall användas.

g) Ett rigoröst och heltäckande program för stresstest skall ha inrättats.

4.2 Riskhanteringsförfarande och kontroller

116. Med avseende på utvecklingen och användningen av egna modeller för kapitalkrav skall kreditinstituten upprätta riktlinjer, förfaranden och kontroller för att säkerställa modellens och modellförfarandets integritet. Dessa riktlinjer, förfaranden och kontroller skall innefatta följande:

a) Fullständig integrering av den egna modellen i kreditinstitutets övergripande informationssystem för riskhantering och i hanteringen av bankportföljens aktieexponeringar. Egna modeller skall integreras fullt ut i kreditinstitutets infrastruktur för riskhantering, särskilt om de används för att mäta och bedöma aktieportföljens resultat (däribland det riskjusterade resultatet), allokera kapital till aktieexponeringar och utvärdera övergripande kapitalkrav och förfarandet för investeringsförvaltning.

b) Fastställda förvaltningssystem, förfaranden och kontrollfunktioner för att säkerställa återkommande och oberoende översyn av alla element i det interna modellförfarandet, däribland godkännande av modellöversyner, prövning av data i modellen och översyn av modellresultat, till exempel direkt verifiering av riskberäkning. Dessa översyner skall avse en bedömning av om modelluppgifterna och resultaten är riktiga, fullständiga och lämpliga samt vara inriktade på att finna och begränsa potentiella fel i samband med kända svagheter och att identifiera okända svagheter i modellen. Dessa översyner får genomföras av en intern oberoende enhet eller av en oberoende extern tredje part.

c) Lämpliga system och förfaranden för övervakning av investeringsgränser och riskexponeringar avseende aktier.

d) De enheter som ansvarar för utformning och tillämpning av modellen skall vara funktionellt oberoende av de enheter som ansvarar för förvaltningen av enskilda investeringar.

e) De parter som ansvarar för någon del i modellförfarandet skall ha lämpliga kvalifikationer. Ledningen skall tilldela modellfunktionen personal med tillräckliga kvalifikationer och tillräcklig behörighet.

4.3 Validering och dokumentation

117. Kreditinstituten skall ha inrättat ett stabilt system för att validera att de interna modellerna och modellförfarandena är precisa och konsekventa. Alla viktiga delar i de interna modellerna, modellförfarandet och valideringen skall dokumenteras.

118. Kreditinstituten skall tillämpa det interna valideringsförfarandet för att bedöma de interna modellernas och förfarandenas resultat på ett följdriktigt och meningsfullt sätt.

119. De metoder och uppgifter som används för kvantitativ validering skall vara konsekventa. Förändringar i fråga om skattningar, valideringsmetoder och valideringsuppgifter (både datakällor och berörda perioder) skall dokumenteras.

120. Kreditinstituten skall regelbundet jämföra verklig aktieavkastning (som beräknats med hjälp av realiserade och orealiserade vinster och förluster) med modellernas skattningar. Vid dessa jämförelser skall historiska uppgifter användas som omfattar en så lång period som möjligt. Kreditinstitutet skall dokumentera de metoder och uppgifter som använts vid dessa jämförelser. Analyser och dokumentation skall uppdateras minst en gång per år.

121. Kreditinstituten skall använda andra kvantitativa valideringsinstrument och jämförelser med externa datakällor. Analysen skall baseras på uppgifter som är lämpliga för portföljen, uppdateras regelbundet och omfatta en relevant observationsperiod. Kreditinstitutens interna bedömningar av modellerna skall baseras på en så lång period som möjligt.

122. Kreditinstituten skall ha sunda interna normer för fall där en jämförelse av den faktiska avkastningen med modellernas skattningar leder till ifrågasättande av skattningarnas giltighet eller modellen som sådan. Dessa normer skall beakta konjunkturvariationer och liknande systematiska variationer vad gäller aktieavkastningar. Alla justeringar av egna modeller som görs till följd av översyner skall dokumenteras och överensstämma med kreditinstitutets normer för modellöversyn.

123. Den egna modellen och modellförfarandet skall dokumenteras, däribland de berörda parternas ansvar för modellförfarandet, godkännandet av modellen och översynen av modellförfarandet.

5. FÖRETAGSSTYRNING OCH KONTROLL

5.1 Företagsstyrning

124. Alla betydande delar i riskklassificerings- och skattningsförfarandena skall godkännas av kreditinstitutets ansvariga ledning som anges i artikel 11 eller en kommitté som utsetts av denna och den verkställande ledningen. Dessa parter skall ha allmänna insikter om kreditinstitutets riskklassificeringssystem och detaljerade kunskaper om de förvaltningsrapporter som hänger samman med dessa.

125. Den verkställande ledningen skall underrätta den ansvariga ledning som anges i artikel 11 eller en av ledningen utsedd kommitté om betydande förändringar av eller undantag från fastställda riktlinjer som kan få betydande effekter på riskklassificeringssystemets funktion.

126. Den verkställande ledningen skall ha goda insikter om riskklassificeringssystemens utformning och funktion och löpande säkerställa att riskklassificeringssystemen fungerar korrekt. Kreditriskkontrollenheterna skall regelbundet informera den verkställande ledningen om riskklassificeringsförfarandets genomförande och områden som måste förbättras samt ge lägesrapporter om förbättringar av tidigare identifierade svagheter.

127. En analys enligt internmetoden av kreditinstitutets kreditriskprofil skall vara en viktig del av förvaltningsrapporteringen till dessa parter. Rapporterna skall minst innefatta riskprofil fördelad på klasser, förflyttning mellan klasser, skattning av de relevanta parametrarna per klass och jämförelser av faktisk andel fallissemang, egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer med förväntningar och restultat av stresstest. Hur ofta rapportering skall äga rum beror på hur viktig informationen är och vilket slags information det gäller samt mottagarens nivå.

5.2 **Kreditriskkontroll**

128. Kreditriskkontrollenheten skall vara oberoende av de personal- och förvaltningsfunktioner som ger upphov till eller förnyar exponeringar och som skall rapportera direkt till den verkställande ledningen. Enheten skall ansvara för riskklassificeringssystemets utformning eller urval, genomförande, kontroll och resultat. Den skall regelbundet utarbeta och analysera rapporter om riskklassificeringssystemets resultat.

129. Kreditriskkontrollenhetens ansvarsområden skall innefatta följande:

a) Testning och övervakning av riskklasser.

b) Utarbetande och analys av sammanfattande rapporter om kreditinstitutets riskklassificeringssystem.

c) Genomförandeförfaranden för att verifiera att definitionerna av riskklasser tillämpas konsekvent inom avdelningar och geografiska områden.

d) Översyn och dokumentation av alla ändringar av riskklassificeringsförfarandet, däribland skälen till dessa ändringar.

e) Översyn av riskklassificeringskriterierna för att utvärdera om de fortfarande uppfyller kvalifikationerna för att kunna förutsäga risk. Ändringar av riskklassificeringsförfarandet, riskklassificeringskriterier eller enskilda riskklassificeringsparametrar skall dokumenteras och bevaras.

f) Aktivt deltagande i utformning eller urval, genomförande och validering av modeller som används i riskklassificeringsförfarandet.

g) Kontroll och övervakning av modeller som används i riskklassificeringsförfarandet.

h) Löpande översyn och ändringar av modeller som används i riskklassificeringsförfarandet.

130. Utan hinder av punkt 129 får kreditinstitut som använder sammanställda uppgifter enligt punkterna 57 och 58 lägga ut följande uppgifter på entreprenad:

a) Utarbetande av information som är relevant för testning och övervakning av riskklasser.

b) Utarbetande av sammanfattande rapporter om kreditinstitutets riskklassificeringssystem.

c) Utarbetande av information som är relevant för översyn av riskklassificeringskriterier för att utvärdera om de fortfarande uppfyller kraven för att förutsäga risk.

d) Dokumentation av ändringar av riskklassificeringsförfarandet, riskklassificeringskriterier eller enskilda riskklassificeringsparametrar.

e) Utarbetande av information som är relevant för löpande översyn och ändringar av modeller som används i riskklassificeringsförfarandet.

Kreditinstitut som utnyttjar denna punkt skall se till att de behöriga myndigheterna har tillgång till all relevant information från den tredje parten som är nödvändig för att kunna undersöka om minimikraven är uppfyllda och att de behöriga myndigheterna får göra undersökningar på plats i samma utsträckning som inom kreditinstitutet.

5.3 **Internrevision**

131. Enheten för internrevision eller en annan likvärdig och oberoende revisionsenhet skall minst en gång per år göra en översyn av kreditinstitutets riskklassificeringssystem och dess transaktioner, inbegripet kreditavdelningens verksamhet och skattningen av PD-, LGD- och EL-värden och konverteringsfaktorer. Vid översynen av de olika områdena skall alla tillämpliga minimikrav vara uppfyllda.

BILAGA VIII

KREDITRISKREDUCERING

DEL 1

Godtagbarhet

1. I denna del anges godtagbara former av kreditriskskydd vid tillämpning av artikel 92.

2. I denna bilaga avses med

utlåning mot säkerhet: alla transaktioner som ger upphov till en exponering med pantsäkerhet, men utan att kreditinstitutet ges någon kortfristig rätt att erhålla marginalsäkerhet,

kapitalmarknadsrelaterad transaktion: alla transaktioner som ger upphov till en exponering med pantsäkerhet, varvid kreditinstitutet ges kortfristig rätt att erhålla marginalsäkerhet.

1. FÖRBETALD KREDITRISKREDUCERING

1.1 Nettning inom balansräkningen

3. Nettning inom balansräkningen av ömsesidiga fordringar mellan kreditinstitutet och dess motpart får erkännas som godtagbart.

4. Utan att det påverkar tillämpningen i punkt 5 är godtagbarheten begränsad till det ömsesidiga likviditetssaldot mellan kreditinstitutet och motparten. Det är bara för det utlånande kreditinstitutets lån och insättningar som riskvägda exponeringsbelopp och, i förekommande fall, förväntade förlustbelopp får ändras till följd av ett avtal om nettning inom balansräkningen.

1.2 Ramavtal om nettning som täcker repor och/eller värdepappers- eller råvarulån och/eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner

5. När det gäller institut som tillämpar den fullständiga metoden för finansiella säkerheter i del 3 får effekterna av bilaterala avtal om nettning som täcker repor och värdepappers- och råvarulån och/eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner med en motpart godkännas. Utan att det påverkar tillämpningen av bilaga II till direktiv 2006/49/EG måste antagna säkerheter och värdepapper eller råvaror som lånats inom ramen för sådana avtal uppfylla kraven på godtagbarhet för säkerheter som anges i punkterna 7–11 för att godkännas.

1.3 Säkerheter

6. Om de tillämpade metoderna för kreditriskskydd grundar sig på kreditinstitutets rätt att avveckla eller behålla tillgångar beror godtagbarheten på om riskvägda exponeringsbelopp och, i förekommande fall, om förväntade förlustbelopp beräknas enligt artiklarna 78-83 eller 84–89. Godtagbarheten beror vidare på om den förenklade metoden för finansiella säkerheter eller den fullständiga metoden för finansiella säkerheter i del 3 används. När det gäller repor och värdepappers- eller råvarulån beror godtagbarheten även på om transaktionen registreras utanför eller i handelslagret.

1.3.1. Godtagbarhet vid alla metoder

7. Följande finansiella poster får erkännas som godtagbara säkerheter vid alla metoder:

a) Kontanta medel insatta hos det utlånande kreditinstitutet eller kontantliknande instrument som innehas av detta.

b) Räntebärande värdepapper som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker, om dessa värdepapper av ratinginstitut eller exportkreditorgan som förklarats valbara vid tillämpning av artiklarna 78–83 har tilldelats kreditbetyg som enligt de behöriga myndigheternas bedömning motsvarar steg 4 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker enligt artiklarna 78–83.

c) Räntebärande värdepapper som emitterats av institut, om dessa värdepapper av ett valbart ratinginstitut har tilldelats ett kreditbetyg som enligt de behöriga myndigheternas bedömning motsvarar steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot kreditinstitut enligt artiklarna 78–83.

d) Räntebärande värdepapper som emitterats av andra juridiska personer, om dessa värdepapper av ett valbart ratinginstitut har tilldelats ett kreditbetyg som enligt de behöriga myndigheternas bedömning motsvarar steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot företag enligt artiklarna 78–83.

e) Räntebärande värdepapper som av ett valbart ratinginstitut tilldelats ett kortfristigt kreditbetyg som enligt de behöriga myndigheternas bedömning motsvarar steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av kortfristiga exponeringar enligt artiklarna 78–83.

f) Aktier eller konvertibla obligationer som ingår i ett centralt index.

g) Guld.

Vid tillämpning av punkt b skall ”räntebärande värdepapper som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker” innefatta följande:

i) Räntebärande värdepapper som emitterats av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter vars exponeringar behandlas som exponeringar mot den nationella regeringen inom vars territorium de är etablerade enligt artiklarna 78–83.

ii) Räntebärande värdepapper som emitterats av offentliga organ vilkas exponeringar behandlas som exponeringar mot nationella regeringar i enlighet med punkt 15 i del 1 i bilaga VI.

iii) Räntebärande värdepapper som emitterats av multilaterala utvecklingsbanker som åsätts 0 % riskvikt enligt artiklarna 78–83.

iv) Räntebärande värdepapper som emitterats av internationella organisationer som åsätts 0 % riskvikt enligt artiklarna 78–83.

Vid tillämpning av punkt c skall ”räntebärande värdepapper som emitterats av institut” innefatta följande:

i) Andra räntebärande värdepapper som emitterats av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter vars exponeringar behandlas som exponeringar mot den nationella regeringen inom vars territorium de är etablerade enligt artiklarna 78–83.

ii) Räntebärande värdepapper som emitterats av offentliga organ vilkas exponeringar behandlas som exponeringar mot kreditinstitut enligt artiklarna 78–83.

iii) Andra räntebärande värdepapper som emitterats av multilaterala utvecklingsbanker än de som åsatts 0 % riskvikt enligt artiklarna 78–83.

8. Räntebärande värdepapper som emitterats av institut, och som inte kreditvärderats av ett valbart ratinginstitut får godkännas som godtagbar säkerhet om de uppfyller följande kriterier:

a) De är noterade på en erkänd börs.

b) De är betecknade som prioriterade fordringar.

c) Alla andra kreditvärderade emissioner med samma förmånsrätt av det emitterande institutet som har kreditbetyg från ett valbart ratinginstitut som av de behöriga myndigheterna har fastställts motsvara steg 3 på kreditkvalitetsskalan eller högre enligt bestämmelserna för riskviktning av institutsexponeringar eller kortfristiga exponeringar enligt artiklarna 78–83.

d) Det utlånande kreditinstitutet har inga uppgifter som tyder på att kreditbetyget bör vara sämre än det som avses i led c.

e) Kreditinstitutet kan visa de behöriga myndigheterna att likviditeten på marknaden för instrumentet är tillräcklig för dessa syften.

9. Andelar i företag för kollektiva investeringar (fondföretag) får erkännas som godtagbar säkerhet om följande villkor är uppfyllda:

a) De har en daglig offentlig prisnotering.

b) Fondföretaget placerar bara i instrument som är godtagbara för godkännande enligt punkterna 7 och 8.

Ett fondföretags användning (eller potentiella användning) av derivatinstrument för att säkra tillåtna placeringar skall inte hindra andelar i detta företag från att vara godtagbara.

10. I fråga om punkt 7 b–e skall, när en säkerhet har två kreditbetyg som gjorts av valbara ratinginstitut, den minst fördelaktiga klassificeringen anses gälla. Om säkerheten har mer än två kreditbetyg av godtagbara ratinginstitut skall de två mest fördelaktiga anses gälla. Om de två mest fördelaktiga kreditbetygen skiljer sig åt skall det minst fördelaktiga av de två anses gälla.

1.3.2 Ytterligare godtagbara säkerheter vid den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

11. Utöver de säkerheter som anges i punkterna 7–10 får, där ett kreditinstitut använder den fullständiga metoden för finansiella säkerheter enligt del 3, följande finansiella poster erkännas som godtagbara säkerheter:

a) Aktier eller konvertibla obligationer som inte ingår i ett centralt index, men som handlas på en erkänd börs.

b) Andelar i fondföretag, förutsatt att

i) de har en daglig offentlig prisnotering, och

ii) fondföretaget begränsar sig till att investera i instrument som erkänns som godtagbara enligt punkterna 7 och 8 och i sådana poster som nämns i led a i denna punkt.

Ett fondföretags användning (eller potentiella användning) av derivatinstrument för att säkra tillåtna placeringar skall inte hindra andelar i detta företag från att vara godtagbara.

1.3.3 Ytterligare godtagbara säkerheter vad gäller beräkningar enligt artiklarna 84–89

12. Utöver de säkerheter som anges ovan skall bestämmelserna i punkterna 13–22 tillämpas när ett kreditinstitut beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt den metod som anges i artiklarna 84–89:

a) Säkerhet i fastighet

13. Bostadsfastigheter som bebos eller kommer att bebos eller hyras ut av ägaren eller, när det gäller privata investeringsbolag, av faktiska betalningsmottagare och kommersiella fastigheter, dvs. kontor och andra kommersiella lokaler, får erkännas som godtagbar säkerhet om följande villkor är uppfyllda:

a) Egendomens värde påverkas inte i väsentlig mån av gäldenärens kreditkvalitet. Detta krav utesluter inte situationer där rent makroekonomiska faktorer påverkar både egendomens värde och låntagarens utförande av sina förpliktelser.

b) Låntagarens risk påverkas inte i väsentlig mån av den underliggande egendomens eller det underliggande projektets resultat, utan snarare av låntagarens underliggande kapacitet att återbetala skulden från andra källor. Återbetalningen av krediten som sådan påverkas inte i väsentlig mån av betalningsflöden som genereras av den underliggande egendomen som ställts som säkerhet.

14. Kreditinstitut får även erkänna som godtagbar säkerhet i bostadsfastighet andelar i finska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll, i de fall då bostäderna är eller kommer att bli bebodda eller uthyrda av låntagarna, förutsatt att dessa villkor är uppfyllda.

15. De behöriga myndigheterna kan även ge kreditinstituten tillstånd att som godtagbar säkerhet i kommersiella fastigheter erkänna andelar i finska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll, förutsatt att dessa villkor är uppfyllda.

16. De behöriga myndigheterna får upphäva kravet att kreditinstituten skall uppfylla villkoret i punkt 13 b för exponeringar där säkerhet ställts i form av bostadsfastighet som är belägen inom medlemsstatens territorium om de behöriga myndigheterna har bevis för att den relevanta marknaden är välutvecklad och sedan länge etablerad med förlustnivåer som är tillräckligt låga för att motivera en sådan behandling. Detta skall inte hindra de behöriga myndigheterna i en medlemsstat som inte utnyttjar denna möjlighet från att erkänna en godtagbar bostadsfastighet som godkänts i en annan medlemsstat i kraft av undantaget. Medlemsstaterna skall offentliggöra hur de tillämpar detta undantag

17. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får upphäva kravet på att deras kreditinstitut skall uppfylla villkoret i punkt 13 b för kommersiella fastigheter som är belägna inom den medlemsstatens territorium, om de behöriga myndigheterna har bevis för att den relevanta marknaden är välutvecklad och sedan länge etablerad, och att förlustnivåerna som härrör från utlåning där säkerhet ställts genom kommersiella fastigheter uppfyller följande villkor:

a) Förlusterna på lån mot säkerhet i form av kommersiella fastigheter upp till 50 % av marknadsvärdet (eller i tillämpliga fall 60 % av pantlånevärdet om detta värde är lägre) överstiger inte 0,3 % av de utestående lånen mot säkerhet i form av kommersiella fastigheter under ett visst år.

b) De totala förlusterna på lån mot säkerhet i form av kommersiella fastigheter överskrider inte 0,5 % av de utestående lånen mot säkerhet i form av kommersiella fastigheter under ett visst år.

18. Om något av dessa villkor inte är uppfyllda ett visst år skall möjligheten att utnyttja detta undantag upphöra till dess att de är uppfyllda under ett efterföljande år.

19. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat får som säkerhet erkänna godtagbara kommersiella fastigheter som godtagits som säkerhet i en annan medlemsstat i kraft av undantaget enligt punkt 17.

b) Fordringar

20. De behöriga myndigheterna får som godtagbara säkerheter erkänna fordringar som är anknutna till en kommersiell transaktion eller kommersiella transaktioner med en ursprunglig löptid på mindre än eller lika med ett år. Godtagbara fordringar innefattar inte fordringar i samband med värdepapperiseringar, sekundärt deltagande och kreditderivat eller belopp som närstående parter är skyldiga.

c) Övriga fysiska säkerheter

21. De behöriga myndigheterna får som godtagbara fysiska säkerheter erkänna andra poster än poster av det slag som anges i punkterna 13–19 om följande villkor är uppfyllda:

a) Det finns likvida marknader för snabb och ekonomiskt effektiv avveckling av säkerheten.

b) Säkerheten har väl etablerade offentligt tillgängliga marknadspriser. Kreditinstitutet skall kunna styrka att det inte finns några bevis för att de nettopriser det erhåller vid avveckling av säkerheten avviker väsentligt från dessa marknadspriser.

d) Leasing

22. Om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 72 i del 3 när kraven i punkt 11 i del 2 är uppfyllda, skall exponeringar till följd av transaktioner där ett kreditinstitut hyr ut egendom till en tredje part behandlas på samma sätt som lån där säkerhet ställts i form av fastighet av samma slag som den uthyrda fastigheten.

1.4 **Övrigt förbetalt kreditriskskydd**

1.4.1 Kontanta medel hos tredje part eller kontantliknande instrument som innehas av denne.

23. Kontanta medel som är insatta hos eller kontantliknande instrument som innehas av ett tredje institut på annan grund än ett depåförvaringsavtal och som är pantsatta till förmån för det utlånande kreditinstitutet kan utgöra godtagbart kreditriskskydd.

1.4.2 Livförsäkringar som pantsatts hos det långivande kreditinstitutet

24. Livförsäkringar som pantsatts hos det utlånande kreditinstitutet får erkännas som godtagbart kreditriskskydd.

1.4.3 Instrument som återköps på begäran

25. Instrument som emitterats av ett tredje institut och som kommer att återköpas av detta institut får erkännas som godtagbart kreditriskskydd.

2. OBETALT KREDITRISKSKYDD

2.1 **Tillhandahållare av skydd som är godtagbara vid alla metoder**

26. Följande parter får erkännas som godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd:

a) Nationella regeringar och centralbanker.

b) Delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter.

c) Multilaterala utvecklingsbanker.

d) Internationella organisationer, om exponeringar mot dem skall åsättas 0 % riskvikt enligt artiklarna 78–83.

e) Fordringar på offentliga organ som behandlas av de behöriga myndigheterna som fordringar på institut eller nationella regeringar enligt artiklarna 78–83.

f) Institut.

g) Övriga företagsenheter, däribland moderföretag, dotterföretag och närstående företag till kreditinstitutet, som

i) har ett kreditbetyg, tilldelat av ett valbart ratinginstitut, som enligt de behöriga myndigheterna motsvarar steg 2 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot företag enligt artiklarna 78–83, eller som,

ii) när det gäller kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt artiklarna 84–89, inte har kreditvärderats av ett valbart ratinginstitut men som är internt klassificerade med en sannolikhet för fallissemang som motsvarar den kreditklassificering av ratinginstitutet som de behöriga myndigheterna har beslutat att ge steg 2 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot företag enligt artiklarna 78–83.

27. Om riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp beräknas enligt artiklarna 84–89 måste en garantigivare, för att anses kvalificerad, ges en intern klassificering av kreditinstitutet enligt bestämmelserna i del 4 i bilaga VII.

28. Med avvikelse från punkt 26 får medlemsstaterna även som godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd godkänna övriga finansiella institut som har tillstånd från, och som står under tillsyn av de behöriga myndigheter som är ansvariga för tillståndsgivning och tillsyn över kreditinstitut och som omfattas av stabilitetskrav som motsvarar de krav som tillämpas på kreditinstitut.

2.2 **Godtagbara tillhandahållare av skydd enligt internratingmetoden som är berättigade till behandling enligt punkt 4 i del 1 i bilaga VII**

29. Institut, försäkrings- och återförsäkringsföretag samt exportkreditorgan som uppfyller följande villkor får godtas som kvalificerade tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd som berättigar till behandling enligt punkt 4 i del 1 av bilaga VII:

— Tillhandahållaren av skyddet har tillräcklig sakkunskap om tillhandahållande av obetalt kreditriskskydd.

— Tillhandahållaren av skyddet omfattas av bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i detta direktiv eller hade, vid den tidpunkt då kreditskyddet tillhandahölls, av ett valbart ratinginstitut tilldelats ett kreditbetyg, som enligt de behöriga myndigheterna motsvarar steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt bestämmelserna om riskvägning av exponeringar mot företag i artiklarna 78-83.

— Tillhandahållaren av skyddet hade, vid den tidpunkt då kreditskyddet tillhandahölls, eller närsomhelst därefter, en intern riskklassificering som motsvarar ett PD-värde som är lika med eller lägre än det som gäller för steg 2 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt bestämmelserna om riskvägning av exponeringar mot företag i artiklarna 78–83.

— Tillhandahållaren har en intern riskklassificering som motsvarar ett PD-värde som är lika med eller lägre än det som gäller för steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt bestämmelserna om riskvägning av exponeringar mot företag i artiklarna 78-83

Vid tillämpningen av denna punkt skall det kreditskydd som tillhandahålls av exportkreditorgan inte omfattas av någon uttrycklig motgaranti från den nationella regeringen.

3. KREDITDERIVAT

30. Följande slag av kreditderivat och instrument som kan bestå av sådana kreditderivat eller som har liknande ekonomisk effekt får erkännas som godtagbara:

a) Kreditswappar.

b) Totalavkasningsswappar.

c) Kreditlänkade obligationer, i den utsträckning som de betalats med kontanter.

31. Om ett kreditinstitut köper kreditriskskydd genom en totalavkastningsswapp och redovisar nettobetalningarna för swappen som nettoinkomst, men inte redovisar en motsvarande försämring av värdet på den tillgång som är skyddad (antingen genom reducering av det verkliga värdet eller genom ett tillägg till reserverna) skall kreditriskskyddet inte erkännas som godtagbart.

3.1 **Interna säkringar**

32. Om ett kreditinstitut genomför en intern säkring med ett eller flera kreditderivat – dvs. säkrar kreditrisken för en exponering utanför handelslagret med ett kreditderivat som registreras i handelslagret – skall, för att kreditskyddet skall erkännas som godtagbart enligt denna bilaga, den kreditrisk som överförts till handelslagret föras över till en tredje part eller tredje parter. Under sådana omständigheter, och förutsatt att en sådan överföring uppfyller de krav för godkännande av kreditriskskydd som anges i denna bilaga, skall de regler som anges i delarna 3–6 tillämpas för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp då obetalt kreditriskskydd krävs.

DEL 2

Minimikrav

1. Kreditinstitutet skall förvissa de behöriga myndigheterna om att det har lämpliga riskhanteringsförfaranden för att kontrollera de risker som det kan exponeras för vid genomförande av kreditriskreducerande åtgärder.

2. Trots att förekomsten av kreditriskskydd har beaktats vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och, i förekommande fall, förväntade förlustbelopp skall kreditinstituten fortsätta att göra fullständiga kreditriskklassificeringar av den underliggande exponeringen och kunna visa de behöriga myndigheterna att detta krav är uppfyllt. När det gäller repor och/eller värdepappers- eller råvarulån skall den underliggande exponeringen, dock endast vid tillämpningen av denna punkt, anses vara exponeringens nettobelopp.

1. FÖRBETALT KREDITRISKSKYDD

1.1 **Nettningsavtal inom balansräkningen (som inte är ramavtal om nettning som täcker repor och/eller värdepappers- eller råvarulån och/eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner)**

3. För att nettningsavtal inom balansräkningen – som inte är ramavtal om nettning som täcker repor eller värdepappers- eller råvarulån och/eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner – skall godkännas enligt artiklarna 90–93 skall följande villkor vara uppfyllda:

a) De måste ha rättsverkan och vara verkställbara i alla relevanta jurisdiktioner, inbegripet om motparten skulle bli insolvent eller gå i konkurs.

b) Kreditinstitutet måste när som helst kunna fastställa vilka tillgångar och skulder som omfattas av nettningsavtalet inom balansräkningen.

c) Kreditinstitutet måste övervaka och kontrollera riskerna i samband med avslutandet av kreditriskskyddet.

d) Kreditinstitutet måste övervaka och kontrollera de relevanta exponeringarna på nettobasis.

1.2 **Ramavtal om nettning som täcker repor och/eller värdepappers- eller råvarulån och/eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner**

4. För att ramavtal om nettning som täcker repor och/eller värdepappers- eller råvarulån och/eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner skall godkännas enligt artiklarna 90–93 skall de uppfylla följande:

a) De måste ha rättsverkan och vara verkställbara i alla relevanta jurisdiktioner, inbegripet om motparten skulle bli insolvent eller gå i konkurs

b) De skall ge den icke-fallerande parten rätt att i god tid avbryta och slutavräkna alla transaktioner inom ramen för avtalet i händelse av ett fallissemang, exempelvis om motparten skulle gå i konkurs eller bli insolvent.

c) De skall säkerställa nettning av vinster och förluster från transaktioner som stängs eller som avslutas enligt ett ramavtal så att en av parterna är skyldig den andra ett enda nettobelopp.

5. Dessutom skall minimikraven för erkännande av finansiella säkerheter enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter som anges i punkt 6 vara uppfyllda.

1.3 **Finansiella säkerheter**

1.3.1 Minimikrav för erkännande av finansiella säkerheter inom ramen för alla metoder

6. För erkännande av finansiella säkerheter och guld skall följande villkor vara uppfyllda:

a) Låg korrelation

Det får inte finns väsentlig positiv korrelation mellan gäldenärens kreditkvalitet och säkerhetens värde.

Värdepapper som emitterats av gäldenären eller någon anknuten koncernenhet får inte godtas. Trots detta får gäldenärens egna emissioner av säkerställda obligationer som faller inom ramen för villkoren i punkterna 68–70 i del 1 i bilaga VI godkännas när de ställs som säkerhet för repor, förutsatt att första stycket i detta led är uppfyllt.

b) Rättslig förutsebarhet

Kreditinstituten skall uppfylla alla kontraktsmässiga och lagstadgade krav och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att säkerhetsordningarna kan verkställas enligt den lagstiftning som är tillämplig på deras intresse i säkerheten.

Kreditinstituten skall ha genomfört tillräckliga rättsliga utredningar för att bekräfta att säkerhetsordningarna kan genomdrivas i alla relevanta territorier. Vid behov skall de göra förnyade utredningar för att säkerställa att verkställbarheten består.

c) Operativa krav

Säkerhetsordningarna skall dokumenteras väl med ett tydligt och stabilt förfarande för avveckling av säkerheten vid läglig tidpunkt.

Kreditinstituten skall tillämpa stabila förfaranden för att kontrollera risker som uppstått till följd av användning av säkerheter – inbegripet risker för att kreditriskskyddet slår fel eller reduceras, värderingsrisker, risker i samband med avslutande av kreditriskskyddet, koncentrationsrisker till följd av användning av säkerheter och förenligheten med kreditinstitutets övergripande riskprofil.

Kreditinstitutet skall ha dokumenterade riktlinjer och praxis för vilka slags säkerheter och vilka belopp som accepteras.

Kreditinstituten skall beräkna marknadsvärdet för säkerheten och omvärdera den minst en gång i halvåret samt när de har anledning att tro att det har förekommit en betydande minskning av säkerhetens marknadsvärde.

Om säkerheten innehas av tredje part måste kreditinstitutionerna vidta rimliga åtgärder för att säkerställa att den tredje parten skiljer säkerheten från sina egna tillgångar.

1.3.2 Ytterligare minimikrav för erkännande av finansiella säkerheter enligt den förenklade metoden för finansiella säkerheter

7. Utöver de krav som anges i punkt 6 för godkännande av finansiella säkerheter enligt den förenklade metoden för finansiella säkerheter måste skyddets resterande löptid vara åtminstone lika lång som exponeringens återstående löptid.

1.4 **Minimikrav för erkännande av säkerhet i fastigheter**

8. För erkännande av säkerhet i fastigheter skall följande villkor vara uppfyllda:

a) Rättslig förutsebarhet

Panträtten eller säkerhetsupplåtelsen skall vara bindande i alla territorier som är relevanta vid den tidpunkt då låneavtalet ingås och panträtten eller säkerhetsupplåtelsen skall registreras på föreskrivet sätt vid läglig tidpunkt. Systemet skall omfatta allt som krävs för en fullbordad pantupplåtelse (dvs. alla rättsliga krav för att fullborda panten skall vara uppfyllda). Den underliggande skyddsöverenskommelse och det rättsliga förfarandet skall göra det möjligt för kreditinstitutet att realisera skyddets värde inom en rimlig tidsram.

b) Kontroll av fastighetens värde

Fastighetens värde skall kontrolleras minst en gång per år för kommersiella fastigheter och en gång vart tredje år för bostadsfastigheter. Oftare förekommande kontroller skall genomföras om villkoren på marknaden förändras avsevärt. Statistiska metoder får användas för att kontrollera fastighetens värde och identifiera fastigheter som behöver omvärderas. Fastighetens värdering skall ses över av en oberoende värderingsman om uppgifterna visar att fastighetens värde kan ha sjunkit avsevärt i förhållande till de allmänna marknadspriserna. För lån som överstiger 3 000 000 EUR eller 5 % av kreditinstitutets kapitalbas skall fastighetens värdering ses över av en oberoende värderingsman minst vart tredje år.

Med ”oberoende värderingsman” avses en person som har nödvändiga kvalifikationer, förmåga och erfarenhet för att utföra en värdering och som är oberoende i förhållande till kreditbeslutsförfarandet.

c) Dokumentation

De olika slag av bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter som godtas av kreditinstitutet och dess utlåningspolicy i detta avseende skall dokumenteras klart och tydligt.

d) Försäkringar

Kreditinstitutet skall ha förfaranden för att övervaka att den fastighet som tagits som säkerhet har lämplig skadeförsäkring.

1.5 **Minimikrav för erkännande av fordringar som säkerhet**

9. För erkännande av fordringar som säkerhet skall följande villkor vara uppfyllda:

a) Rättslig förutsebarhet

i) Den rättsliga mekanism genom vilken säkerheten ställs skall vara stabil och effektiv och säkerställa att långivarens rätt till avkastningen är obestridlig.

ii) Kreditinstituten måste vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla alla lokala krav för att en panthavare skall ha möjlighet att tillgodogöra sig värdet av panten. Ramar skall finnas på plats enligt vilka långivarens fordran på den ställda säkerheten prioriteras, med förbehåll för medlemsstaternas valmöjlighet att låta sådana fordringar omfattas av reglerna för prioriterade fordringsägares krav i lagstiftnings- och genomförandebestämmelser.

iii) Kreditinstituten skall ha genomfört tillräckliga rättsliga utredningar för att bekräfta säkerhetsordningarna kan verkställas i alla relevanta jurisdiktioner.

iv) Säkerhetsordningarna skall dokumenteras väl med ett tydligt och stabilt förfarande för indrivning av säkerheten vid läglig tidpunkt. Kreditinstitutens förfaranden skall säkerställa uppfyllandet av alla rättsliga villkor som krävs för att förklara att ett fallissemang har inträffat och driva in säkerheten vid läglig tidpunkt. Om en låntagare skulle befinna sig i betalningssvårigheter eller fallera skall kreditinstitutet ha laglig rätt att sälja eller åsätta fordringarna till andra parter utan samtycke från fordringarnas gäldenärer.

b) Riskhantering

i) Kreditinstitutet skall ha sunda förfaranden för att fastställa kreditrisken i samband med fordringar. Ett sådant förfarande skall bland annat innefatta analyser av låntagarens verksamhet och bransch samt av de olika slags kunder med vilka låntagaren gör affärer. Om kreditinstitutet förlitar sig på låntagaren när det gäller att fastställa kundernas kreditrisk skall kreditinstitutet se över låntagarens kreditförfaranden för att förvissa sig om att de är sunda och trovärdiga.

ii) Marginalen mellan exponeringsbeloppet och fordringarnas värde måste avspegla alla lämpliga faktorer, däribland indrivningskostnaden, koncentrationen inom den fordringsgrupp som pantsatts av en enskild låntagare och eventuella koncentrationsrisker inom kreditinstitutets totala exponeringar, utöver de som kontrolleras genom kreditinstitutets allmänna metoder. Kreditinstitutet måste upprätthålla ett fortlöpande övervakningsförfarande som är anpassat till fordringarna. Dessutom skall överensstämmelse med lånevillkor, miljöbegränsningar och övriga rättsliga krav ses över regelbundet.

iii) De fordringar som pantsatts av en låntagare skall vara diversifierade och inte vara otillbörligt korrelerade med låntagaren. Om det finns en väsentlig positiv korrelation skall riskerna i samband med fastställandet av marginaler för säkerhetsgruppen som helhet beaktas.

iv) Fordringar från närstående företag till låntagaren (däribland dotterbolag och anställda) skall inte anses vara riskreducerande.

v) Kreditinstitutet skall ha ett dokumenterat förfarande för indrivning av fordringar i kritiska situationer. Det skall finnas erforderliga instrument för indrivning, även när kreditinstitutet normalt förlitar sig på låntagaren när det gäller indrivningar.

1.6 **Minimikrav för erkännande av övriga fysiska säkerheter**

10. För erkännande av övriga fysiska säkerheter skall följande villkor vara uppfyllda:

a) Säkerhetsordningarna skall ha rättsverkan och vara verkställbara i alla relevanta jurisdiktioner och skall göra det möjligt för kreditinstitutet att realisera egendomens värde inom en rimlig tidsram.

b) Med undantag endast för sådana prioriterade fordringar med bättre rätt som avses i punkt 9 a ii är bara panter med förmånsrätt eller avgifter när det gäller tillåtna säkerheter. Ett kreditinstitut skall som sådant ha förmånsrätt framför övriga långivare till den realiserade avkastningen från säkerheten.

c) Egendomens värde skall kontrolleras minst en gång per år. Oftare förekommande kontroll krävs om marknadsvillkoren är föremål för omfattande förändringar.

d) Låneavtalet skall innehålla detaljerade beskrivningar av säkerheten samt detaljerade specifikationer av hur förnyad värdering skall gå till och hur ofta den skall genomföras.

e) De olika slag av fysisk säkerhet som kreditinstitutet accepterar och riktlinjer och förfaranden i fråga om lämpligt belopp för varje slags säkerhet med avseende på exponeringsbeloppet skall dokumenteras väl i interna riktlinjer och förfaranden som skall finnas tillgängliga för granskning.

f) Kreditinstitutets riktlinjer med avseende på transaktionsstrukturen skall behandla lämpliga krav på säkerheten med avseende på exponeringsbeloppet, förutsättningarna för snabb avveckling av säkerheten, förutsättningarna för att objektivt fastställa ett pris eller marknadsvärde, hur ofta detta värde snabbt kan erhållas (däribland genom yrkesmässig bedömning eller värdering av expert) och volatiliteten eller en skattning av volatiliteten när det gäller värdet på säkerheten.

g) I såväl den inledande som den förnyade värderingen skall fullt ut beaktas all försämring eller föråldring av säkerheten. Tidsaspekten måste beaktas särskilt vid värdering och omvärdering av säkerhet som är utsatt för modeväxlingar eller som lätt föråldras.

h) Kreditinstitutet måste ha rätt att inspektera egendomens på plats. Det skall ha riktlinjer och förfaranden som tar upp institutets rätt att genomföra fysiska kontroller.

i) Kreditinstitutet skall ha förfaranden för att övervaka att den egendom som tagits som säkerhet har lämplig skadeförsäkring.

1.7 **Minimikrav för att behandla exponeringar genom leasing som utlåning mot pantsäkerhet**

11. För att exponeringar som uppstår till följd av leasingtransaktioner skall kunna behandlas som om säkerhet ställts i form av den egendom som hyrs ut skall följande villkor vara uppfyllda:

a) De villkor som anges i punkt 8 eller 10 för godkännande av säkerhet skulle vara uppfyllda om den aktuella egendomen ställts som säkerhet för ett lån.

b) Uthyraren skall ha ett stabilt riskhanteringssystem med avseende på den hyrda tillgångens användningsområde, dess ålder och dess beräknade inkurans, inbegripet en lämplig övervakning av säkerhetens värde.

c) Det skall finnas en stabil rättslig ram som fastställer uthyrarens äganderätt till tillgången och uthyrarens rätt att utöva denna i rätt tid.

d) Skillnaden mellan storleken på det utestående beloppet och säkerhetens marknadsvärde, om detta inte redan konstaterats vid beräkningen av LGD-värdet, får inte vara så stor att det skyddsvärde som tillskrivits de uthyrda tillgångarna överdrivs.

1.8 **Minimikrav för erkännande av övrigt förbetalt kreditriskskydd**

1.8.1 Kontanta medel insatta hos ett institut som är tredje part eller kontantliknande instrument som innehas av detta.

12. För att vara berättigat till den behandling som anges i punkt 79 i del 3 måste det skydd som avses i punkt 23 i del 1 uppfylla följande villkor:

a) Låntagarens fordran mot tredje institut skall vara pantsatt till förmån för eller överlåten på det långivande kreditinstitutet och pantsättningen eller överlåtelsen skall ha rättsverkan och kunna verkställas i alla relevanta jurisdiktioner.

b) Det tredje institutet skall ha underrättats om pantsättningen eller överlåtelsen.

c) Som en följd av anmälan får det tredje institutet enbart utföra betalningar till det utlånande kreditinstitutet eller, med kreditinstitutets samtycke, till andra parter.

d) Pantsättningen eller överlåtelsen är ovillkorlig och oåterkallelig.

1.8.2 Livförsäkringar som pantsatts hos det långivande kreditinstitutet

13. För att livförsäkringar som pantsatts hos det långivande kreditinstitutet skall godkännas måste följande villkor vara uppfyllda:

a) Företaget som tillhandahåller livförsäkringen får erkännas som en godtagbar tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd enligt punkt 26 i del 1.

b) Livförsäkringen skall vara pantsatt till förmån för eller överlåten på det utlånande kreditinstitutet.

c) Det företag som tillhandahåller livförsäkringen skall ha underrättats om pantsättningen eller överlåtelsen och som ett resultat av detta får företaget inte betala förfallna belopp enligt kontraktet utan det utlånande kreditinstitutets samtycke.

d) Försäkringens återköpsvärde går inte att reducera.

e) Det långivande kreditinstitutet måste ha rätt att annullera försäkringen och erhålla återköpsvärdet vid läglig tidpunkt om låntagaren skulle fallera.

f) Försäkringstagaren skall informera det utlånande kreditinstitutet om alla uteblivna betalningar avseende försäkringen.

g) Kreditriskskyddet måste tillhandahållas för lånets löptid. Om detta inte är möjligt på grund av att försäkringsförhållandet upphör redan innan kreditförhållandet avslutas måste kreditinstitutet se till att beloppet från försäkringen fungerar som säkerhet för kreditinstitutet tills lånets löptid upphör.

h) Panträtten eller överlåtelsen skall vara rättsligt bindande och vara verkställbara i alla jurisdiktioner som är relevanta vid den tidpunkt då kreditavtalet ingås.

2. OBETALT KREDITRISKSKYDD OCH KREDITLÄNKADE OBLIGATIONER

2.1 **Gemensamma krav för garantier och kreditderivat**

14. Om inte annat följer av punkt 16 skall följande villkor vara uppfyllda för att kreditriskskydd som härrör från en garanti eller ett kreditderivat skall erkännas:

a) Kreditriskskyddet skall vara direkt.

b) Kreditriskskyddets omfattning skall vara klart definierad och obestridlig.

c) Avtalet om kreditriskskydd skall inte innehålla någon klausul vars uppfyllande ligger utanför långivarens direkta kontroll, och som

i) skulle göra det möjligt för tillhandahållaren av skyddet att ensidigt säga upp detta,

ii) skulle öka skyddets faktiska kostnader till följd av den skyddade exponeringens försämrade kreditkvalitet,

iii) skulle kunna befria tillhandahållaren av skyddet från skyldigheten att betala vid läglig tidpunkt om den ursprunglige gäldenären inte fullgör någon av de förfallna betalningarna, eller

iv) skulle kunna göra det möjligt för tillhandahållaren av skyddet att minska kreditriskskyddets löptid.

d) Kreditriskskyddet skall vara rättsligt bindande och vara verkställbart i alla jurisdiktioner som är relevanta vid den tidpunkt då kreditavtalet ingås.

2.1.1 Operativa krav

15. Kreditinstitutet skall förvissa den behöriga myndigheten om att det har inrättat system för att hantera potentiella riskkoncentrationer till följd av kreditinstitutets användning av garantier och kreditderivat. Kreditinstitutet måste kunna visa hur dess strategi avseende användning av kreditderivat och garantier samverkar med dess hantering av den övergripande riskprofilen.

2.2 **Motgarantier från stater och andra offentliga organ**

16. Om en exponering är skyddad genom en garanti som i sin tur är skyddad genom en motgaranti av en nationell regering, en centralbank, ett delstatligt självstyrande organ eller en lokal myndighet eller ett offentligt organ för vilka fordringar hanteras som fordringar på den nationella regering inom vars territorium de är etablerade enligt artiklarna 78–83, en multilateral utvecklingsbank som åsatts 0 % riskvikt enligt eller i kraft av artiklarna 78-83 eller den offentliga sektorn för vilken fordringar hanteras som fordringar på kreditinstitut enligt artiklarna 78–83 får exponeringen behandlas som om den vore skyddad genom en garanti som tillhandahållits av enheten i fråga förutsatt att följande villkor är uppfyllda.

a) Motgarantin täcker fordringens alla kreditriskelement.

b) Både den ursprungliga garantin och motgarantin uppfyller de krav på garantier som anges i punkterna 14, 15 och 18, förutom att motgarantin inte behöver vara direkt.

c) Den behöriga myndigheten har förvissat sig om att skyddet är stabilt och det inte finns några tidigare belägg för att motgarantins täckning är mindre än den täckning som ges genom en direkt garanti från enheten i fråga.

17. Punkt 16 skall också tillämpas för en exponering som är skyddad av en motgaranti, men inte av de organ som anges i nämnda punkt, om exponeringen i sin tur är direkt skyddad av en motgaranti av en av de nämnda organen och om de villkor som nämns i punkt 16 är uppfyllda.

2.3 **Ytterligare krav på garantier**

18. För att en garanti skall erkännas skall följande villkor också vara uppfyllda:

a) Om motparten fallerar och/eller underlåter att betala så att garantin utlöses skall det långivande kreditinstitutet ha rätt att vid läglig tidpunkt kräva garantigivaren på förfallna belopp enligt den fordran avseende vilken skyddet är tillhandahållet. Garantigivarens betalning skall inte vara underordnad det faktum att det långivande kreditinstitutet först måste kräva gäldenären.

När det gäller ett obetalt kreditriskskydd som innefattar hypotekslån behöver kraven i punkt 14 c iii och i första stycket i detta led endast uppfyllas inom 24 månader.

b) Garantin skall vara en utförligt dokumenterad förpliktelse som antagits av garantigivaren.

c) Med förbehåll för följande mening skall garantin täcka alla slags betalningar som gäldenären förväntas utföra avseende den berörda fordran. Om vissa betalningstyper är undantagna från garantin skall garantins erkända värde anpassas för att avspegla den begränsade täckningen.

19. När det gäller garantier som tillhandahållits i samband med ömsesidiga garantifonder som erkänts för dessa syften av de behöriga myndigheterna eller tillhandahållits av eller ställts som motgaranti av sådana enheter som anges i punkt 16 skall kraven i punkt 18 a anses vara uppfyllda om ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Det utlånande kreditinstitutet har rätt att i proportion till garantins täckning vid läglig tidpunkt erhålla en preliminär betalning från garantigivaren som beräknats utgöra en solid skattning av den ekonomiska förlust (däribland förluster till följd av att räntebetalningar och andra slags betalningar som låntagaren är skyldig att göra uteblir) som det utlånande kreditinstitutet kan förväntas göra.

b) Det utlånande kreditinstitutet kan styrka att garantins förlustskyddande effekter, inbegripet förluster till följd av att räntebetalningar och andra slags betalningar som låntagaren är skyldig att göra uteblir, rättfärdigar en sådan behandling.

2.4 **Ytterligare krav på kreditderivat**

20. För att ett kreditderivat skall erkännas skall följande villkor också vara uppfyllda:

a) Om inget annat föreskrivs i led b skall de kredithändelser som anges i kreditderivatet minst innefatta följande:

i) Uteblivna betalningar av förfallna belopp enligt villkoren för den underliggande förpliktelse som gäller vid tidpunkten för den uteblivna betalningen (med ett betalningsanstånd som nära överensstämmer med eller är kortare än betalningsanståndet för den underliggande förpliktelsen).

ii) Gäldenärens konkurs, insolvens eller oförmåga att betala sina skulder eller underlåtenhet eller skriftligt medgivande om dennes allmänna oförmåga att betala sina skulder när de förfaller samt liknande händelser.

iii) Omstrukturering av den underliggande förpliktelsen som innebär eftergift eller uppskjuten betalning av amortering, ränta eller avgifter som leder till en kreditförlust (dvs. en värdejustering eller en annan liknande debitering i resultaträkningen)

b) Om de kredithändelser som specificerats i kreditderivatet inte innefattar omstrukturering av den underliggande förpliktelsen enligt vad som beskrivs i led a iii får kreditriskskyddet ändå erkännas med förbehåll för att det erkända värdet minskas enligt vad som anges i punkt 83 i del 3.

c) I fråga om kreditderivat som tillåter kontantavveckling skall det finnas ett stabilt värderingsförfarande för att skatta förlust på ett tillförlitligt sätt. Perioden för att erhålla värderingar av den underliggande förpliktelsen efter en kredithändelse skall vara klart specificerad.

d) Om skyddsköparens rättighet och kapacitet att överföra den underliggande förpliktelsen till tillhandahållaren av skyddet krävs för avveckling, skall enligt villkoren för den underliggande förpliktelsen allt eventuellt samtycke som krävs för en sådan överföring inte få undanhållas utan skälig anledning.

e) Identiteten avseende de parter som är ansvariga för att fastställa om en kredithändelse har ägt rum skall vara klart definierad. Fastställandet av om en kredithändelse har ägt rum skall inte bara vara kreditskyddstillhandahållarens ansvar. Köparen av skyddet skall ha rätt/möjlighet att underrätta tillhandahållaren av skyddet om att en kredithändelse har ägt rum.

21. Obalans mellan den underliggande förpliktelsen och kreditderivatets referensförpliktelse (dvs. det instrument som används för att fastställa värdet på kontantavvecklingen eller det instrumentet som skall levereras) eller mellan den underliggande förpliktelsen och det instrument som används för att fastställa om en kredithändelse har ägt rum är endast tillåtet om följande villkor är uppfyllda:

a) Referensförpliktelsen eller, i tillämpliga fall, det instrument som används för att fastställa huruvida en kredithändelse har ägt rum likställs med eller är efterställt den underliggande förpliktelsen.

b) Den underliggande förpliktelsen och referensförpliktelsen eller, i tillämpliga fall, det instrument som används för att fastställa huruvida en kredithändelse har ägt rum har samma gäldenär (dvs. samma juridiska person) och det finns rättsligt verkställbara korsvisa klausuler om fallissemang eller påskyndad betalning.

2.5 Kvalifikationskrav för behandling enligt punkt 4 i del 1 i bilaga VII

22. För att vara berättigat till behandling enligt punkt 4 i del 1 i bilaga VII skall kreditriskskydd genom en garanti eller ett kreditderivat uppfylla följande villkor:

a) Den underliggande förpliktelsen skall vara

— en exponering mot företag enligt definitionen i artikel 86, dock inte försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller

— en exponering mot en regional regering, en lokal myndighet eller ett offentligt organ som inte behandlas som en exponering mot en nationell regering eller en centralbank i enlighet med artikel 86, eller

— en exponering mot en liten eller medelstor juridisk person som klassificeras som hushållsexponering enligt artikel 86.4.

b) De underliggande gäldenärerna får inte ingå i samma företagsgrupp som tillhandahållaren av skyddet.

c) Exponeringen skall vara säkrad genom något av följande instrument:

— Obetalda kreditderivat eller garantier som refererar till ett namn.

— Kreditderivat på första förfall: behandlingen skall tillämpas på den tillgång i korgen som har det lägsta riskvägda exponeringsbeloppet.

— Kreditderivat på n-te förfall: det erhållna skyddet är endast berättigat till att komma i fråga enligt dessa ramar om ett godtagbart skydd mot (n-1)-te fallissemang också har erhållits eller om (n-1) av tillgångarna i korgen redan har fallerat. Om så är fallet skall behandlingen tillämpas på den tillgång i korgen som har det lägsta riskvägda exponeringsbeloppet.

d) Kreditriskskyddet skall uppfylla kraven i punkterna 14, 15, 18, 20 och 21.

e) Den riskvikt som gäller för exponeringen innan den behandling som anges i punkt 4 i del 1 i bilaga VII tillämpas har inte redan tagit hänsyn till någon del av kreditriskskyddet.

f) Kreditinstitutet skall ha rätt, och kunna förvänta sig, att få betalning från tillhandahållaren av skyddet utan att vara tvunget att vidta rättsliga åtgärder för att erhålla betalning från motparten. Kreditinstitutet skall i största möjliga utsträckning vidta åtgärder för att förvissa sig om att tillhandahållaren av kreditriskskyddet är villig att betala skyndsamt om en kredithändelse inträffar.

g) Det förvärvade kreditriskskyddet skall täcka alla kreditförluster som inträffar för den säkrade delen av exponering till följd av att någon av de i avtalet angivna kredithändelserna inträffar.

h) Om betalningsstrukturen medger fysisk avveckling skall det finnas rättslig förutsebarhet avseende möjligheten att leverera ett lån, en obligation eller en ansvarsförbindelse. Om ett kreditinstitut avser att leverera en annan skuldförbindelse än den underliggande exponeringen, skall det säkerställa att den levererbara förbindelsen är tillräckligt likvid, så att kreditinstitutet kan förvärva den för leverans i enlighet med avtalet.

i) Bestämmelserna och villkoren för kreditriskskyddet skall skriftligen bekräftas rättsligt av såväl tillhandahållaren av skyddet som kreditinstitutet.

j) Kreditinstitut skall tillämpa förfaranden för att kunna upptäcka en för hög korrelationsgrad mellan kreditvärdigheten hos en tillhandahållare av skydd och gäldenären till den underliggande exponeringen till följd av att deras resultat är beroende av gemensamma faktorer utöver den systemiska riskfaktorn.

k) När det gäller skydd mot utspädningsrisk får den som säljer förvärvade fordringar inte vara medlem i samma företagsgrupp som tillhandahållaren av skyddet.

DEL 3

Beräkning av kreditriskreduceringens effekter

1. Om inget annat föreskrivs i delarna 4–6 och om bestämmelserna i delarna 1 och 2 är uppfyllda får beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 78–83 och beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt artiklarna 84–89 ändras enligt bestämmelserna i denna del.

2. Kontanter, värdepapper eller råvaror som köpts, lånats eller mottagits inom ramen för en repa eller ett värdepappers- eller råvarulån skall behandlas som säkerhet.

1. FÖRBETALD KREDITRISKREDUCERING

1.1 Kreditlänkade obligationer

3. Investeringar i kreditlänkade obligationer som emitterats av det långivande kreditinstitutet får behandlas som kontant säkerhet.

1.2 Nettning inom balansräkningen

4. Ut- och inlåning hos det långivande kreditinstitutet som är föremål för nettning inom balansräkningen skall behandlas som kontant säkerhet.

1.3 **Ramavtal om nettning som täcker repor och/eller värdepappers- eller råvarulån och/eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner**

1.3.1 Beräkning av det fullständigt justerade exponeringsvärdet

a) Enligt schablonmetoden eller internmetoden

5. Om inget annat föreskrivs i punkterna 12–21 när det gäller beräkning av det fullständigt justerade exponeringsvärdet (E*) för de exponeringar som omfattas av ett godtagbart ramavtal om nettning som täcker repor och/eller värdepappers- eller råvarulån och/eller övriga kapitalmarknadsrelaterade transaktioner, skall de tillämpliga volatilitetsjusteringarna beräknas genom metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar eller metoden för egna skattningar av volatilitetsjusteringar som anges i punkterna 30–61 avseende den fullständiga metoden för finansiella säkerheter. Vid tillämpning av metoden för egna skattningar skall samma villkor och krav gälla som för den fullständiga metoden för finansiella säkerheter.

6. Nettopositionen för varje slag av säkerhet eller råvara skall beräknas genom att ifrån det totala värdet av de värdepapper eller råvaror av det berörda slaget som lånats ut, sålts eller tillhandahållits enligt ramavtalet om nettning dra det totala värdet av de värdepapper eller råvaror av det berörda slaget som lånats, köpts eller tagits emot enligt avtalet.

7. I punkt 6 avses med ”slag av säkerhet” värdepapper som har emitterats av samma enhet, har samma emissionsdatum, löptid, villkor och bestämmelser och samma avvecklingsperioder som de som anges i punkterna 34–59.

8. Nettopositionen i varje annan valuta än avvecklingsvalutan för ramavtalet om nettning, skall beräknas genom att från det totala värdet av de värdepapper som är noterade i den valutan, som lånats ut, sålts eller tillhandahållits enligt ramavtalet om nettning och det belopp i kontanter i den valutan, som lånats ut eller överförts enligt avtalet dra det totala värdet av de värdepapper som är noterade i den valutan, som har lånats, köpts eller mottagits enligt avtalet och det belopp i kontanter i den valutan, som lånats eller tagits emot enligt avtalet.

9. Den volatilitetsjustering som är lämplig för ett visst slag värdepappers- eller kontantposition skall tillämpas på det absoluta värdet av den positiva eller negativa nettopositionen i värdepapperen av detta slag.

10. Valutakursriskens (fx) volatilitetsjustering skall tillämpas på den positiva eller negativa nettopositionen i varje annan valuta än avvecklingsvalutan för ramavtalet om nettning.

11. E* skall beräknas enligt följande formel:

$$E^* = \max\left\{0, \left[\left(\sum(E) - \sum(C)\right) + \sum(|\text{nettoposition i varje säkerhet}| \times \text{Hsec}) + \left(\sum|\text{Efx}| \times \text{Hfx}\right)\right]\right\}$$

Om riskvägda exponeringsbelopp beräknas enligt artiklarna 78–83 är E exponeringsvärdet för varje separat exponering enligt avtalet som skulle gälla i avsaknad av kreditriskskydd.

Om riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp beräknas enligt artiklarna 84–89 är E exponeringsvärdet för varje separat exponering enligt avtalet som skulle gälla i avsaknad av kreditriskskydd.

C är värdet på lånade, köpta eller mottagna värdepapper eller råvaror, eller värdet på lånade eller mottagna kontanter avseende varje sådan exponering.

Σ(E) är summan av alla E: n enligt avtalet.

Σ(C) är summan av alla C: n enligt avtalet.

E_{fx} är den nettoposition (positiv eller negativ) i en viss valuta, annan än avtalets avvecklingsvaluta, som beräknats enligt punkt 8.

H_{sec} är den volatilitetsjustering som är lämplig för en viss typ av säkerhet.

H_{fx} är volatilitetsjusteringen för valutakursen.

E* är det fullständigt justerade exponeringsvärdet.

b) Enligt metoden som baseras på egna modeller

12. Som ett alternativ till metoderna för schabloniserad volatilitetsjustering eller egna skattningar av volatilitetsjusteringar för beräkning av fullständigt justerat exponeringsvärde (E*) till följd av ett godtagbart ramavtal om nettning som täcker repor, värdepappers- eller råvarulån och/eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner än derivattransaktioner får kreditinstituten använda en metod baserad på egna modeller som beaktar korrelationseffekterna mellan värdepapperspositioner som omfattas av ramavtalet om nettning samt de berörda instrumentens likviditet. De egna modeller som används inom denna metod skall tillhandahålla skattningar av den eventuella värdeförändringen när det gäller det exponeringsbelopp som är utan säkerhet (ΣE - ΣC). Med de behöriga myndigheternas godkännande får kreditinstitut också använda egna modeller för marginallån om dessa lån omfattas av ett bilateralt ramavtal om nettning som uppfyller kraven i del 7 i bilaga III.

13. Ett kreditinstitut får välja att använda en metod som är baserad på egna modeller oberoende av vilket val det har gjort mellan artiklarna 78–83 och artiklarna 84–89 för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp. Om ett kreditinstitut väljer att använda en metod som är baserad på egna modeller måste denna dock användas för alla motparter och värdepapper, med undantag för mindre väsentliga portföljer där det får använda metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar eller metoden för egna skattningar av volatilitetsjusteringar som anges i punkterna 5–11.

14. Metoden som är baserad på egna modeller kan utnyttjas av kreditinstitut som har fått godkännande för en intern riskhanteringsmodell enligt bilaga V till direktiv 2006/49/EG.

15. Kreditinstitut som inte har fått tillsynsmyndighetens godkännande att använda en sådan modell enligt direktiv 2006/49/EG får ansöka hos den behöriga myndigheten om godkännande av en intern riskhanteringsmodell vid tillämpningen av punkterna 12-21.

16. Den behöriga myndigheten skall bara ge sitt godkännande om den är övertygad om att kreditinstitutets system för hantering av risker till följd av transaktioner som täcks av ramavtalet om nettning är sunt och genomförs med integritet, och att i synnerhet följande kvalitativa normer är uppfyllda:

a) Den interna riskberäkningsmodell som används för beräkning av transaktionernas potentiella prisvolatilitet skall vara väl integrerad i kreditinstitutets dagliga riskhanteringsprocess och utgöra grunden för rapportering om institutets riskexponering till institutets högsta ledning.

b) Kreditinstitutet skall ha en enhet för riskkontroll som är fristående från de enheter som bedriver handel och som rapporterar direkt till institutets högsta ledning. Enheten skall vara ansvarig för att utforma och genomföra kreditinstitutets riskhanteringssystem. Den skall utarbeta och analysera dagliga rapporter om resultaten av riskberäkningsmodellen och om lämpliga åtgärder som skall vidtas avseende positionslimiter.

c) De dagliga rapporter som utarbetas av riskkontrollenheten skall ses över på en ledningsnivå som har tillräckliga befogenheter för att kunna genomdriva minskningar såväl i de positioner som tas som i institutets totala riskexponering.

d) Kreditinstitutet skall i riskkontrollenheten ha tillräckligt många anställda med erfarenhet av användning av avancerade modeller.

e) Kreditinstitutet skall ha fastställt förfaranden för övervakning och säkerställt efterlevnaden av skriftligt fastlagda interna riktlinjer och kontroller avseende riskmätningssystemets funktion i dess helhet.

f) Kreditinstitutets modeller skall ha visat sig ge en rimlig grad av noggrannhet i riskmätning genom utfallstest av resultaten, vilket kan styrkas för uppgifter omfattande minst ett år.

g) Kreditinstitutet skall återkommande genomföra rigorösa stresstester och resultaten därav skall ses över av högsta ledningen och återspeglas i de riktlinjer och limiter som den fastställer.

h) Kreditinstitutet skall, som ett led i sin regelbundna internrevision, genomföra en oberoende översyn av sitt riskberäkningssystem. Denna översyn skall inbegripa både de enheter som bedriver handel och den oberoende riskkontrollenhetens verksamhet.

i) Kreditinstitutet skall minst en gång om året se över sitt riskhanteringssystem.

j) Den egna modellen skall uppfylla kraven i punkterna 40-42 i del 6 i bilaga III.

17. Följande minimikrav skall gälla vid beräkning av potentiell värdeförändring:

a) Åtminstone daglig beräkning av potentiell värdeförändring.

b) Ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall.

c) En avvecklingsperiod motsvarande fem dagar, utom när det gäller andra transaktioner än värdepappersrepor eller värdepapperslån där en avvecklingsperiod motsvarande tio dagar skall tillämpas.

d) En faktisk historisk observationsperiod på minst ett år utom då en kortare observationsperiod är motiverad på grund av en betydande ökning av prisvolatiliteten.

e) Uppdatering av dataunderlaget var tredje månad.

18. De behöriga myndigheterna skall kräva att den interna riskhanteringsmodellen beaktar ett tillräckligt antal riskfaktorer för att fånga in alla väsentliga prisrisker.

19. De behöriga myndigheterna får tillåta kreditinstitut att använda empiriska korrelationer inom riskkategorier och mellan olika riskkategorier om de är övertygade om att institutets system för att mäta korrelationer är sunt och genomförs med integritet.

20. Det fullständigt justerade exponeringsvärdet (E*) för kreditinstitut som tillämpar metoden som är baserad på egna modeller skall beräknas enligt följande formel:

$$E^* = \text{maximalt}\left\{0, \left[\left(\sum E - \sum C\right) + (\text{resultat för VaR av den egna modellen})\right]\right\}$$

Om riskvägda exponeringsbelopp beräknas enligt artiklarna 78–83 är E exponeringsvärdet för varje separat exponering enligt avtalet som skulle gälla i avsaknad av kreditriskskydd.

Om riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp beräknas enligt artiklarna 84–89 är E exponeringsvärdet för varje separat exponering enligt avtalet som skulle gälla i avsaknad av kreditriskskydd.

C är det nuvarande värdet av lånade, köpta eller mottagna värdepapper eller värdet av lånade eller mottagna kontanter avseende varje sådan exponering.

Σ(E) är summan av alla E: n enligt avtalet.

Σ(C) är summan av alla C: n enligt avtalet.

21. När kreditinstituten beräknar riskvägda exponeringsbelopp med hjälp av egna modeller skall de använda modellens resultat från föregående bankdag.

1.3.2 Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för repor och/eller värdepappers- eller råvarulån och/eller andra kapitalmarknadstransaktioner som täcks genom ramavtal om nettning

Schablonmetoden

22. E* beräknat enligt punkterna 5–21 skall antas som exponeringsvärdet för exponeringen mot motparten till följd av de transaktioner som omfattas av ramavtalet om nettning enligt vad som avses i artikel 80.

Internmetoden

23. E* beräknat enligt punkterna 5–21 skall antas som exponeringsvärdet för exponeringen mot motparten till följd av de transaktioner som omfattas av ramavtalet om nettning enligt vad som avses i bilaga VII.

1.4 **Finansiella säkerheter**

1.4.1 Förenklad metod för finansiella säkerheter

24. Den förenklade metoden för finansiella säkerheter får bara användas om riskvägda exponeringsbelopp beräknas enligt artiklarna 78–83. Ett kreditinstitut får inte använda både den förenklade och den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

Värdering

25. Enligt denna metod skall erkända finansiella säkerheter åsättas ett värde som motsvarar deras marknadsvärde som fastställts enligt punkt 6 i del 2.

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp

26. Den riskvikt som skulle gälla enligt artiklarna 78–83, om långivaren vore direkt exponerad mot säkerhetsinstrumentet, skall gälla för den andel fordringar där säkerhet ställts genom marknadsvärdet på en erkänd säkerhet. Riskvikten avseende den andel där säkerhet ställts skall vara minst 20 %, förutom när det gäller de fall som anges i punkterna 27–29. Resten av exponeringen skall åsättas den riskvikt som skulle vara tillämplig på en exponering utan säkerhet mot motparten enligt artiklarna 78–83.

Repor samt värdepappers- och råvarulån

27. 0 % riskvikt skall åsättas den andel av exponeringen där säkerhet ställts och som uppstår till följd av transaktioner som uppfyller kriterierna i punkterna 58 och 59. Om motparten i transaktionen inte är en central marknadsaktör skall 10 % riskvikt åsättas.

Transaktioner med OTC-derivat som marknadsvärderas dagligen

28. 0 % riskvikt skall, i den utsträckning som säkerhet ställts, åsättas de exponeringsvärden som fastställts enligt bilaga III för de derivatinstrument som anges i bilaga IV, som marknadsvärderas dagligen och för vilka säkerhet ställts i form av kontanter eller kontantliknande instrument om det inte förekommer någon valutaobalans. 10 % riskvikt skall i den utsträckning som säkerhet ställts åsättas exponeringsvärden för sådana transaktioner där säkerhet ställts genom räntebärande värdepapper som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker och som åsätts 0 % riskvikt enligt artiklarna 78-83.

Vid tillämpning av denna punkt skall ”räntebärande värdepapper som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker” anses innefatta följande:

a) Räntebärande värdepapper som emitterats av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter vars exponeringar behandlas som exponeringar mot den nationella regering inom vars territorium de är etablerade enligt artiklarna 78–83.

b) Räntebärande värdepapper som emitterats av multilaterala utvecklingsbanker som åsätts 0 % riskvikt enligt eller i kraft av artiklarna 78–83.

c) Räntebärande värdepapper som emitterats av internationella organisationer som åsätts 0 % riskvikt enligt artiklarna 78–83.

Övriga transaktioner

29. 0 % riskvikt får åsättas om exponeringen och säkerheten är noterade i samma valuta och ett av följande villkor är uppfyllda:

a) Säkerheten är banktillgodohavanden eller ett kontantliknande instrument.

b) Säkerheten är i form av räntebärande värdepapper som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker som är berättigade till 0 % riskvikt enligt artiklarna 78–83 och dess marknadsvärde har diskonterats med 20 %.

Vid tillämpning av denna punkt skall ”räntebärande värdepapper som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker” innefatta sådana värdepapper som anges i punkt 28.

1.4.2 Fullständig metod för finansiella säkerheter

30. När det gäller värdering av finansiell säkerhet vid tillämpning av den fullständiga metoden för finansiella säkerheter skall ”volatilitetsjusteringar” tillämpas på säkerhetens marknadsvärde, enligt vad som anges i punkterna 34–59 nedan, för att beakta prisvolatiliteten.

31. Med undantag av hantering av valutaobalanser när det gäller sådana transaktioner med OTC-derivat som avses i punkt 32, skall om säkerheten är noterad i en valuta som skiljer sig från den valuta i vilken den underliggande exponeringen är noterad, en justering som visar valutavolatiliteten läggas till den volatilitetsjustering som är tillämplig för säkerheten enligt vad som anges i punkterna 34–59.

32. När det gäller transaktioner med OTC-derivat där säkerhet ställts genom nettningsöverenskommelser som erkänts av de behöriga myndigheterna enligt bilaga III skall en volatilitetsjustering som avspeglar valutavolatiliteten tillämpas om det föreligger en obalans mellan den valuta som säkerheten är noterad i och avvecklingsvalutan. Även i de fall där flera valutor berörs av de transaktioner som täcks genom nettningsöverenskommelsen skall endast en volatilitetsjustering tillämpas.

a) Beräkning av justerade värden

33. Det volatilitetsjusterade värdet på säkerheten skall beräknas enligt följande när det gäller alla transaktioner, utom de transaktioner som omfattas av erkända ramavtal om nettning på vilka bestämmelserna i punkterna 5–23 är tillämpliga:

$C_{VA} = C \times (1-H_C-H_{FX})$

Exponeringens volatilitetsjusterade värde skall beräknas enligt följande:

$E_{VA} = E \times (1+H_E)$, och när det gäller transaktioner med OTC derivat: $E_{VA} = E$.

Exponeringens fullständigt justerade värde både med hänsyn till volatilitet och säkerhetens riskreducerande effekter beräknas enligt följande:

$E^* = \max \{0, [E_{VA} - C_{VAM}]\}$

där

E är exponeringsvärdet fastställt enligt artiklarna 78–83 eller artiklarna 84–89 om exponeringen inte är täckt av någon säkerhet. För detta ändamål skall för kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 78-83 exponeringsvärdet för poster utanför balansräkningen som tas upp i bilaga II vara lika med 100 % i stället för de procentandelar som anges i artikel 78.1 och för kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 84–89 skall exponeringsvärdet för de poster som tas upp i punkterna 9–11 i del 3 i bilaga VII beräknas med användning av konverteringsfaktor 100 % i stället för de konverteringsfaktorer eller procentandelar som anges i dessa punkter.

E_{VA} är det volatilitetsjusterade exponeringsbeloppet.

C_{VA} är säkerhetens volatilitetsjusterade värde.

C_{VAM} är C_{VA} som justerats ytterligare med hänsyn till eventuell löptidsobalans enligt bestämmelserna i del 4.

H_E är den lämpliga volatilitetsjusteringen för exponeringen (E), beräknad enligt punkterna 34-59.

H_C är den lämpliga volatilitetsjusteringen för säkerheten, beräknad enligt punkterna 34-59.

H_{FX} är den lämpliga volatilitetsjusteringen för valutaobalans, beräknad enligt punkterna 34–59.

E* är det fullständigt justerade exponeringsvärdet med hänsyn till volatilitet och säkerhetens riskreducerande effekter.

b) Beräkning av de volatilitetsjusteringar som skall tillämpas

34. Volatilitetsjusteringar kan beräknas på två sätt: enligt metoden med schabloniserade volatilitetsjusteringar eller enligt metoden med egna skattningar av volatilitetsjusteringar (metoden med egna skattningar).

35. Ett kreditinstitut kan välja metoden med schabloniserade volatilitetsjusteringar eller metoden med egna skattningar oberoende av om institutet har valt artiklarna 78–83 eller artiklarna 84–89 för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp. Om kreditinstitutet vill använda metoden med egna skattningar måste det tillämpa denna metod på alla slags instrument, med undantag för mindre väsentliga portföljer där de får använda metoden med schabloniserade volatilitetsjusteringar.

Om säkerheten består av ett antal erkända poster skall volatilitetsjusteringen vara $H = \sum_i a_i H_i$, där a_i är en posts andel av en säkerhet som helhet och H_i är den volatilitetsjustering som är tillämplig för denna post.

i) Schabloniserade volatilitetsjusteringar

36. I tabellerna 1–4 anges de volatilitetsjusteringar som skall tillämpas enligt metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar (under förutsättning att dessa uppdateras dagligen).

VOLATILITETSJUSTERINGAR

Tabell 1

Kreditkvalitetsskala till vilken kreditklassificeringen av räntebärande värdepapper är knuten	Återstående löptid	Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som beskrivs i punkt 7 b i del 1			Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som beskrivs i punkt 7 c och d i del 1		
		20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i%)
1	≤ 1 år	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
	>1 ≤ 5 år	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	>5 år	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
2–3	≤ 1 år	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	>1 ≤ 5 år	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243

Kreditkvalitetsskala till vilken kreditklassificeringen av räntebärande värdepapper är knuten	Återstående löptid	Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som beskrivs i punkt 7 b i del 1			Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som beskrivs i punkt 7 c och d i del 1		
		20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i%)
	>5 år	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
4	≤ 1 år	21,213	15	10,607	e.t.	e.t.	e.t.
	>1 ≤ 5 år	21,213	15	10,607	e.t.	e.t.	e.t.
	>5 år	21,213	15	10,607	e.t.	e.t.	e.t.

Tabell 2

Kreditkvalitetsskala till vilken kreditklassificeringen av kortfristiga räntebärande värdepapper är knuten	Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som beskrivs i punkt 7 b i del 1 med kortfristiga kreditklassificeringar			Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som beskrivs i punkt 7 c och d i del 1 med kortfristiga kreditklassificeringar		
	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2–3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Tabell 3

Övriga slag av säkerheter och exponeringar			
	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)
Aktier eller konvertibla obligationer som ingår i ett centralt index	21,213	15	10,607
Övriga aktier eller konvertibla obligationer som är noterade på en erkänd börs	35,355	25	17,678
Kontanter	0	0	0
Guld	21,213	15	10,607

Tabell 4

Volatilitetsjusteringar för valutaobalans		
20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)
11,314	8	5,657

37. När det gäller utlåning mot säkerhet skall avvecklingsperioden vara 20 bankdagar. I fråga om repor (utom i den utsträckning som sådana transaktioner avser överföring av råvaror eller garanterade rättigheter avseende äganderätt till råvaror) och värdepapperslån skall avvecklingsperioden vara 5 bankdagar. När det gäller övriga kapitalmarknadsrelaterade transaktioner skall avvecklingsperioden vara 10 bankdagar.

38. I tabellerna 1–4 och punkterna 39–41 är kreditklassificeringen av det räntebärande värdepapperet knuten till det kreditkvalitetssteg som de behöriga myndigheterna fastställt för kreditbetyget enligt artiklarna 78–83. För syftet med denna punkt är även punkt 10 i del 1 tillämplig.

39. När det gäller ej godtagbara värdepapper eller råvaror som lånats ut eller sålts inom ramen för repor eller värdepapperslån eller råvarulån skall volatilitetsjusteringen vara samma som för aktier som inte ingår i ett centralt index och som är noterade på en erkänd börs.

40. När det gäller godtagbara andelar i företag för kollektiva investeringar skall volatilitetsjusteringen vara den vägda genomsnittliga volatilitetsjustering som skulle gälla med hänsyn till transaktionens avvecklingsperiod enligt punkt 37 för de tillgångar i vilka fondföretaget har investerat. Om de tillgångar i vilka fondföretaget har investerat inte är kända för kreditinstitutet skall volatilitetsjusteringen vara den högsta volatilitetsjustering som skulle gälla för alla de tillgångar i vilka fondföretaget har rätt att investera.

41. När det gäller ej kreditvärderade räntebärande värdepapper som emitterats av institut och som uppfyller kvalificeringskriterierna i punkt 8 i del 1 skall volatilitetsjusteringarna vara samma som för värdepapper som emitterats av institut eller företag med ett externt kreditbetyg som fastställts motsvara steg 2 eller 3 på kreditkvalitetsskalan.

ii) Egna skattningar av volatilitetsjusteringar

42. De behöriga myndigheterna skall tillåta kreditinstitut som uppfyller kraven i punkterna 47-56 att använda egna volatilitetsskattningar för att beräkna de volatilitetsjusteringar som skall tillämpas på säkerheter och exponeringar.

43. Om räntebärande värdepapper har ett kreditbetyg från ett erkänt ratinginstitut som motsvarar ”investment grade” eller bättre får de behöriga myndigheterna tillåta kreditinstituten att göra en volatilitetsskattning för varje säkerhetskategori.

44. När det gäller att fastställa relevanta kategorier skall kreditinstituten beakta kategorin av värdepappersemittent, extern kreditvärdering av värdepapperen, deras återstående löptid och modifierade duration. Volatilitetsskattningarna måste vara representativa för de värdepapper som kreditinstitutet har tagit upp i en kategori.

45. När det gäller räntebärande värdepapper som ett ratinginstitut har klassificerat under ”investment grade” gett ett högt kreditbetyg och övriga kvalificerade säkerheter måste volatilitetsjusteringarna beräknas för varje enskild post.

46. Kreditinstitut som använder metoden med egna skattningar måste skatta säkerhetens volatilitet eller valutaobalansen utan att beakta eventuella korrelationer mellan exponeringen utan säkerhet, säkerheten och/eller valutakurserna.

Kvantitativa kriterier

47. Vid beräkning av volatilitetsjusteringar skall ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall användas.

48. Avvecklingstiden skall vara 20 bankdagar för utlåning mot säkerhet, 5 bankdagar för repor, utom i den utsträckning som dessa transaktioner avser överföring av råvaror eller garanterade rättigheter avseende äganderätt till råvaror och värdepapperslån, och 10 dagar för övriga kapitalmarknadstransaktioner.

49. Kreditinstitut får använda volatilitetsjusteringar som beräknats med kortare eller längre avvecklingsperioder som ökas eller minskas i enlighet med den avvecklingsperiod som anges i punkt 48 för transaktionen i fråga genom att använda följande formel för kvadratroten av tidsperioden:

$$HM = HN\sqrt{T_M/T_N}$$

Där T_M är den relevanta avvecklingsperioden,

H_M är volatilitetsjusteringen under T_M, och

H_N är volatilitetsjusteringen baserad på avvecklingsperioden T_N.

50. Kreditinstituten skall beakta att tillgångar med lägre kreditkvalitet har dålig likviditet. Avvecklingsperioden skall justeras uppåt om det råder osäkerhet om säkerhetens likviditet. Kreditinstituten skall även identifiera om historiska uppgifter kan leda till att den potentiella volatiliteten undervärderas, till exempel på grund av en bunden valuta. Sådana fall skall hanteras med hjälp av ett stresscenario.

51. Den historiska observationsperioden (urvalsperioden) för beräkning av volatilitetsjusteringar skall vara minst ett år. När det gäller kreditinstitut som använder ett viktningssystem eller andra metoder för den historiska observationsperioden skall den faktiska observationsperioden vara minst ett år (dvs. den vägda genomsnittliga tidseftersläpningen avseende de enskilda observationerna får inte vara mindre än 6 månader). De behöriga myndigheterna får även kräva att ett kreditinstitut beräknar sina volatilitetsjusteringar med en kortare observationsperiod om detta, enligt de behöriga myndigheternas uppfattning, är motiverat av en betydande ökning i prisvolatiliteten.

52. Kreditinstituten skall uppdatera dataunderlagen minst en gång var tredje månad och göra en ny bedömning varje gång marknadspriserna är föremål för betydande förändringar. Detta innebär att volatilitetsjusteringar skall beräknas åtminstone var tredje månad.

Kvalitativa kriterier

53. Volatilitetsskattningarna skall användas i kreditinstitutets dagliga riskhanteringsprocess, särskilt avseende institutets interna exponeringslimiter.

54. Om den avvecklingsperiod som kreditinstitutet använder i sin dagliga riskhantering är längre än den period som anges i denna del för transaktionstypen i fråga skall kreditinstitutets volatilitetsjusteringar ökas i enlighet med den formel för kvadratroten av tidsperioden som anges i punkt 49.

55. Kreditinstitutet skall ha inrättat förfaranden för att övervaka och säkerställa efterlevnaden av dokumenterade riktlinjer och kontroller för funktionen av systemet för skattning av volatilitetsjusteringar och för integrering av dessa skattningar i riskhanteringsförfarandet.

56. En oberoende översyn av kreditinstitutets system för skattning av volatilitetsjusteringar skall genomföras regelbundet inom kreditinstitutets interna revision. En översyn av det övergripande systemet för skattning av volatilitetsjusteringar och för integrering av dem i kreditinstitutets riskhantering skall göras minst en gång per år och särskilt omfatta minst följande:

a) Integrering av skattade volatilitetsjusteringar i den dagliga riskhanteringen.

b) Validering av betydande förändringar i förfarandet för skattning av volatilitetsjusteringar.

c) Kontroll av konsekvens, aktualitet och tillförlitlighet när det gäller de datakällor som ligger till grund för systemet för skattning av volatilitetsjusteringar, däribland datakällornas oberoende.

d) Riktighet och lämplighet vad gäller antagandena om volatilitet.

iii) Ökning av volatilitetsjusteringar

57. I punkterna 36–41 anges de volatilitetsjusteringar som skall tillämpas när dagliga omvärderingar görs. Likaledes måste, om ett kreditinstitut använder sina egna skattningar av volatilitetsjusteringar enligt punkterna 42–56, dessa först och främst beräknas på grundval av daglig omvärdering. Om omvärdering inte sker lika ofta som varje dag skall större volatilitetsjusteringar tillämpas. Dessa skall beräknas genom ökning av de dagliga omvärderingarna av volatilitetsjusteringarna genom följande formel för kvadratroten av tidsperioden:

$$H = H_M \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

där

H är den tillämpliga volatilitetsjusteringen,

H_M är volatilitetsjusteringen om det förekommer daglig omvärdering,

N_R är det faktiska antalet bankdagar mellan omvärderingarna, och

T_M är avvecklingsperioden för transaktionstypen i fråga.

iv) Villkor för tillämpning av 0 % volatilitetsjustering

58. I fråga om repor och värdepapperslån där ett kreditinstitut tillämpar metoden med schabloniserade volatilitetsjusteringar eller metoden med egna skattningar och där villkoren i punkterna a–h är uppfyllda får kreditinstitut, i stället för de volatilitetsjusteringar som beräknats enligt punkterna 34–57, tillämpa en volatilitetsjustering på 0 %. Denna möjlighet är inte tillåten för kreditinstitut som använder den metod baserad på egna modeller som anges i punkterna 12–21.

a) Både exponeringen och säkerheten skall vara kontanter eller skuldebrev som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker som avses i punkt 7 b i del 1 och som är berättigade till 0 % riskvikt enligt artiklarna 78–83.

b) Både exponeringen och säkerheten skall vara noterade i samma valuta.

c) Transaktionens löptid skall vara kortare än en dag eller både exponeringen och säkerheten har ett dagligt marknadsvärde eller är föremål för daglig marknadsvärdering eller omprövning av marginalsäkerhet.

d) Tiden mellan det senaste marknadsvärdet före motpartens underlåtenhet att ompröva marginalsäkerheten och avvecklingen av säkerheten får inte vara längre än fyra bankdagar.

e) Transaktionen skall avvecklas genom ett beprövat avvecklingssystem för den typen av transaktioner.

f) Den dokumentation som avser avtalet skall vara standarddokument för repor eller värdepapperslån i de berörda värdepapperen.

g) Transaktionen skall regleras genom dokumentation som anger att om motparten inte lyckas uppfylla en förpliktelse att tillhandahålla kontanter eller värdepapper eller tillhandahålla marginal eller fallerar på annat sätt kan transaktionen omedelbart sägas upp.

h) De behöriga myndigheterna skall betrakta motparten som en central marknadsaktör. Följande enheter skall betraktas som centrala marknadsaktörer:

— De enheter som nämns i punkt 7 b i del 1 exponeringar som åsätts riskvikt 0 % enligt artiklarna 78–83.

— Institut.

— Övriga finansiella företag (däribland försäkringsföretag) mot vilka exponeringar åsätts riskvikt 20 % enligt artiklarna 78-83 eller som, när det gäller kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt artiklarna 83-89, inte har tilldelats något kreditbetyg av ett kvalificerat ratinginstitut, och som är internt klassificerade med en sannolikhet för fallissemang som motsvarar den kreditklassificering av det ratinginstitut som de behöriga myndigheterna har beslutat att ge steg 2 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot företag enligt artiklarna 78-83.

— Reglerade företag för kollektiva investeringar som är underkastade särskilda kapitalkrav eller begränsningar avseende skuldsättningsgraden.

— Reglerade pensionsfonder.

— Erkända clearingorganisationer.

59. Om en behörig myndighet tillåter att den behandling som anges i punkt 58 tillämpas när det gäller repor eller värdepapperslån som emitterats av den nationella regeringen, kan andra behöriga myndigheter välja att tillåta kreditinstitut som har sitt säte inom deras territorier att tillämpa samma metoder när det gäller sådana transaktioner.

c) Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp

Schablonmetoden

60. E* beräknat enligt punkt 33 skall antas som exponeringsvärde enligt artikel 80. I fråga om sådana poster utanför balansräkningen som är uppräknade i bilaga II skall E* tolkas som det värde som procentandelarna i artikel 78.1 skall tillämpas på för att man skall komma fram till exponeringsvärdet.

Internmetoden

61. LGD* beräknat enligt denna punkt skall antas som LGD enligt bilaga VII.

LGD* = LGD x [(E*/E]

där

LGD är den LGD som skulle gälla för exponeringen enligt artiklarna 84–89 om exponeringen inte var täckt av någon säkerhet.

E är det exponeringsvärde som anges i punkt 33.

E* beräknas enligt punkt 33.

1.5 **Övriga godtagbara säkerheter vid tillämpning av artiklarna 84–89**

1.5.1 Värdering

a) Säkerhet i fastighet

62. Fastigheten skall värderas av en oberoende värderingsman till ett värde som överensstämmer med eller är lägre än marknadsvärdet. I de medlemsstater som har fastställt strikta kriterier för bedömning av pantlånevärdet i lagar och andra föreskrifter får fastigheten istället värderas av en oberoende värderingsman till ett värde som överensstämmer med eller är lägre än pantlånevärdet.

63. ”Marknadsvärde” innebär det beräknade värde till vilket en villig säljare skulle sälja fastigheten till en i förhållande till honom oberoende köpare på värderingsdagen efter lämplig marknadsföring där båda parterna har varit välinformerade, handlat försiktigt och utan tvång. Marknadsvärdet skall dokumenteras på ett klart och tydligt sätt.

64. ”Pantlånevärdet” definieras som fastighetens värde som det har fastställts genom en försiktig bedömning av möjligheterna till en framtida försäljning av fastigheten genom att beakta långsiktigt hållbara aspekter på fastigheten, normala och lokala marknadsvillkor, nuvarande användning och annan lämplig användning av fastigheten. Spekulativa faktorer skall inte tas med i bedömningen av pantlånevärdet. Pantlånevärdet skall dokumenteras på ett klart och tydligt sätt.

65. Säkerhetens värde skall vara marknadsvärdet eller pantlånevärdet minskat på lämpligt sätt för att avspegla resultaten av den övervakning som krävs enligt punkt 8 i del 2 och för att beakta eventuella fordringar på fastigheten med bättre rätt.

b) Fordringar

66. Fordringarna skall värderas till de belopp som de uppgår till.

c) Övriga fysiska säkerheter

67. Egendomen skall värderas till sitt marknadsvärde, dvs. det beräknade värde till vilket en villig säljare skulle sälja den till en i förhållande till honom oberoende köpare på värderingsdagen.

1.5.2 Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp

a) Allmän behandling

68. LGD* (faktisk LGD) beräknat enligt punkterna 69–72 skall antas som LGD enligt bilaga VII.

69. Om förhållandet mellan säkerhetens värde (C) och exponeringsvärdet (E) ger ett lägre värde än tröskelvärdet för C* (den miniminivå på säkerhet som krävs för exponeringen) enligt tabell 5 skall LGD* sättas till det LGD-värde som fastställs i bilaga VII för exponeringar utan säkerhet mot motparten.

70. Om förhållandet mellan säkerhetens värde och exponeringsvärdet överstiger ett andra, högre tröskelvärde för C** (dvs. den nivå på säkerhet som krävs för att erhålla ett fullständigt erkännande av LGD) enligt tabell 5 skall LGD* vara det värde som anges i tabell 5.

71. Om den nivå på ställd säkerhet C** som krävs inte uppnås avseende exponeringen som helhet skall exponeringen betraktas som två exponeringar, dvs. den del avseende vilken nivån på ställd säkerhet C** är uppfylld och den återstående delen.

72. I tabell 5 anges de tillämpliga LGD*-värdena och de säkerhetsnivåer som krävs för de delar av exponeringarna där säkerhet ställs:

Tabell 5

Minimivärde på LGD för de delar av exponeringar där säkerhet ställs

	LGD* vid icke-efterställda fordringar eller villkorade fordringar	LGD* vid efterställda fordringar eller villkorade fordringar	Miniminivå på ställd säkerhet som krävs för exponeringen (C*)	Miniminivå på ställd säkerhet som krävs för exponeringen (C**)
Fordringar	35 %	65 %	0 %	125 %
Bostadsfastigheter/-kommersiella fastigheter	35 %	65 %	30 %	140 %
Övriga säkerheter	40 %	70 %	30 %	140 %

Med avvikelse från detta får de behöriga myndigheterna till och med den 31 december 2012 med förbehåll för de nivåer på ställd säkerhet som anges i tabell 5.

a) tillåta kreditinstituten att sätta ett LGD-värde på 30 % för icke-efterställda exponeringar i form av leasing av kommersiella fastigheter, och

b) tillåta kreditinstituten att sätta ett LGD-värde på 35 % för icke-efterställda exponeringar i form av leasing av utrustning.

c) tillåta kreditinstituten att sätta ett LGD-värde på 30 % för icke-efterställda exponeringar mot säkerhet i bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter.

Avvikelsen skall ses över i slutet av perioden.

b) Alternativ behandling av säkerhet i fastighet

73. Med förbehåll för kraven i denna punkt och i punkt 74 och som ett alternativ till behandlingen i punkterna 68–72 får de behöriga myndigheterna i en medlemsstat tillåta kreditinstitut att åsätta 50 % riskvikt på den del av exponeringen där säkerhet är ställd i sin helhet genom bostadsfastighet eller kommersiell fastighet, som är belägen inom medlemsstatens territorium, om de har bevis för att de relevanta marknaderna är välutvecklade och sedan länge etablerade med förlustnivåer från utlåning, där säkerhet ställts genom bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter, som inte överstiger följande gränser:

a) Förluster från utlåning där säkerhet ställts genom bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter upp till 50 % av marknadsvärdet (eller i tillämpliga fall 60 % av pantlånevärdet om detta värde är lägre) överstiger inte 0,3 % av de utestående lånen där säkerhet ställts i form av sådana fastigheter under ett visst år.

b) De totala förlusterna från utlåning där säkerhet ställts genom bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter överstiger inte 0,5 % av de utestående lånen där säkerhet ställts i form av sådana fastigheter under ett visst år.

74. Om något av villkoren i punkt 73 inte är uppfyllda ett visst år kommer möjligheten att utnyttja denna behandling att upphöra till dess att de är uppfyllda under ett efterföljande år.

75. De behöriga myndigheter som inte tillåter behandling enligt punkt 73 får dock tillåta kreditinstituten att åsätta riskvikter enligt denna behandling avseende exponeringar där säkerhet ställts genom bostadsfastigheter eller kommersiella fastigheter, som är belägna inom de medlemsstaters territorium där de behöriga myndigheterna tillåter nämnda behandling. I sådana fall gäller samma villkor som i dessa medlemsstater.

1.6 **Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp när det gäller blandade säkerhetstyper**

76. Om de riskvägda exponeringsbeloppen och de förväntade förlustbeloppen beräknas enligt artiklarna 84–89 och exponeringen säkrats genom både finansiella och andra godtagbara säkerheter skall LGD* (effektiv förlust vid fallissemang), som skall användas som LGD enligt bilaga VII, beräknas enligt följande:

77. Kreditinstitutet skall dela upp exponeringens volatilitetsjusterade värde (dvs. värdet efter tillämpning av den volatilitetsjustering som anges i punkt 33) på de olika slag av säkerheter som ställts. Kreditinstitutet måste således fördela exponeringen på de olika delar där säkerhet ställts i form av finansiella säkerheter, fordringar, kommersiella fastigheter och/eller bostadsfastigheter, övriga godtagbara säkerheter och den del som inte täcks av någon säkerhet.

78. LGD* för varje exponeringsdel skall beräknas separat enligt de relevanta bestämmelserna i denna bilaga.

1.7 **Övrigt förbetalt kreditriskskydd**

1.7.1 Insättningar hos institut som är tredje part

79. Om villkoren som anges i punkt 12 i del 2 är uppfyllda får kreditskydd som faller inom ramen för villkoren i punkt 23 i del 1 behandlas som en garanti av det institut som är tredje part.

1.7.2 Livförsäkringar som pantsatts hos det utlånande kreditinstitutet

80. Om villkoren som anges i punkt 13 i del 2 är uppfyllda får kreditskydd som faller inom ramen för villkoren i punkt 24 i del 1 behandlas som en garanti av det företag som tillhandahåller livförsäkringen. Värdet av det erkända kreditskyddet skall vara livförsäkringens återköpsvärde.

1.7.3 Instrument som återköpts på begäran

81. Godtagbara instrument enligt punkt 25 i del 1 får behandlas som en garanti av det emitterande institutet.

82. Värdet av det erkända kreditskyddet skall vara följande:

a) Om instrumentet skall återköpas till sitt nominella värde gäller detta belopp som värde på skyddet.

b) Om instrumentet skall återköpas till marknadspris skall värdet av skyddet vara lika med instrumentets värderat på samma sätt som räntebärande värdepapper som anges i punkt 8 i del 1.

2. OBETALD KREDITRISKREDUCERING

2.1 **Värdering**

83. Värdet på obetalt kreditriskskydd (G) skall vara det belopp som tillhandahållaren av skyddet har åtagit sig att betala i händelse av låntagarens fallissemang eller utebliven betalning eller vid andra specificerade kredithändelser. Om de kredithändelser som specificerats i kreditderivatet inte innefattar omstrukturering av det underliggande instrumentet som innebär eftergift eller uppskjuten betalning av amortering, ränta eller avgifter som leder till en kreditförlust (till exempel värdereglering, genomförande av en värdereglering eller annan liknande debitering i resultaträkningen) skall

a) värdet på kreditriskskyddet som beräknats enligt den första meningen i denna punkt minskas med 40 %, i de fall att det belopp som tillhandahållaren av skyddet har åtagit sig att betala inte överskrider exponeringsvärdet,

b) värdet på kreditriskskyddet uppgå till högst 60 % av exponeringsvärdet, i de fall att det belopp som tillhandahållaren av skyddet har åtagit sig att betala överskrider exponeringsvärdet.

84. Om obetalt kreditriskskydd är noterat i en annan valuta än den valuta som exponeringen är noterad i (valutaobalans) skall värdet på kreditriskskyddet minskas genom tillämpning av en volatilitetsjustering H_{FX} enligt följande:

$$G^* = G \times (1-H_{FX})$$

där

G är det nominella beloppet för kreditriskskyddet,

G* är det justerade värdet på G för all valutakursrisk, och

H_{fx} är volatilitetsjusteringen för all valutaobalans mellan kreditriskskyddet och det underliggande instrumentet.

Om ingen valutaobalans föreligger är

$$G^* = G$$

85. Volatilitetsjusteringar för all valutaobalans får beräknas på grundval av metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar eller metoden för egna skattningar enligt vad som anges i punkterna 34–57.

2.2 **Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp**

2.2.1 Partiellt skydd – uppdelning på trancher

86. Om kreditinstitutet överför en del av lånerisken i en eller flera trancher skall de bestämmelser som anges i artiklarna 94–101 gälla. Tröskelvärden under vilka inga betalningar skall göras i händelse av förlust jämställs med innehållna förstaförlustpositioner och betraktas som risköverföring i trancher.

2.2.2 Schablonmetoden

a) Fullständigt skydd

87. Vid tillämpning av artikel 80 skall g vara den riskvikt som ges till en exponering som är fullständigt skyddad genom obetalt skydd (G_A),

där

g är riskvikten för exponeringar mot tillhandahållaren av skydd enligt artiklarna 78–83, och

G_A är det värde på G* som beräknats enligt punkt 84 och som justerats ytterligare för eventuella obalanser i löptiden enligt vad som anges i del 4.

b) Partiellt skydd – samma förmånsrätt

88. Om ett skyddat belopp är lägre än exponeringsvärdet och de skyddade och oskyddade delarna har samma förmånsrätt – dvs. kreditinstitutet och tillhandahållaren av skyddet delar förlusterna proportionellt – skall kapitalkravet sättas ned i proportion till detta. Vid tillämpning av artikel 80 skall riskvägda exponeringsbelopp beräknas enligt följande formel:

$(E-G_A) \times r + G_A \times g$

där

E är exponeringsvärdet,

G_A är det värde på G* som beräknats enligt punkt 84 och som justerats ytterligare för eventuella obalanser i löptiden enligt vad som anges i del 4,

r är riskvikten för exponeringar mot gäldenären enligt vad som anges i artiklarna 78–83, och

g är riskvikten för exponeringar mot tillhandahållaren av skydd enligt vad som anges i artiklarna 78–83.

c) Garantier som avser stater

89. De behöriga myndigheterna får utvidga den behandling som anges i punkterna 4 och 5 i del 1 i bilaga VI till att omfatta exponeringar eller delar av exponeringar som garanteras av nationella regeringar eller centralbanker om garantin är noterad i låntagarens nationella valuta och exponeringen är förbetald i den valutan.

2.2.3 Internmetoden

Fullständigt skydd/partiellt skydd – samma förmånsrätt

90. När det gäller den täckta delen av exponeringen (baserat på kreditriskskyddets justerade värde G_A) får PD enligt del 2 i bilaga VII anges till skyddstillhandahållarens PD eller ett PD-värde som ligger mellan låntagarens och garantigivarens värde om full ersättning inte anses motiverad. I fråga om efterställda exponeringar och icke-efterställt obetalt skydd får det LGD-värde användas som enligt del 2 i bilaga VII skall tillämpas på icke-efterställda fordringar.

91. För alla delar av exponeringen för vilka ingen säkerhet ställts skall PD anges till låntagarens värde och LGD skall anges till den underliggande exponeringens värde.

92. G_A är det värde på G* som beräknats enligt punkt 84 och som justerats ytterligare för eventuell löptidsobalans enligt vad som anges i del 4.

DEL 4

Löptidsobalans

1. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp uppstår löptidsobalans när kreditriskskyddets resterande löptid är kortare än den skyddade exponeringens löptid. Skydd med mindre än tre månaders resterande löptid vars löptid är kortare än den underliggande exponeringens löptid skall inte godtas.

2. Om det föreligger en löptidsobalans skall kreditriskskyddet inte godtas, om

   a) skyddets ursprungliga löptid är kortare än 1 år, eller

   b) exponeringen är en kortfristig exponering för vilken de behöriga myndigheterna anger den lägsta gränsen för löptiden (M) enligt punkt 14 i del 2 i bilaga VII till en dag istället för ett år.

1. DEFINITION AV LÖPTID

3. Det underliggande exponeringsinstrumentets effektiva löptid skall vara den längsta möjliga resterande tiden, dock högst fem år, innan gäldenären enligt plan skall uppfylla sina förpliktelser. Med förbehåll för punkt 4 skall kreditriskskyddets löptid vara tiden fram till det tidigaste datum då skyddet löper ut eller kan sägas upp.

4. Om tillhandahållaren av skyddet har möjlighet att säga upp skyddet skall skyddets löptid antas löpa fram till det tidigaste datum då denna möjlighet kan utnyttjas. Om köparen av skyddet har möjlighet att säga upp skyddet, och de ursprungliga avtalsvillkoren ger kreditinstitutet möjlighet att säga upp transaktionen innan avtalet har löpt ut skall skyddets löptid anses vara tiden fram till det tidigaste datum när denna möjlighet kan utnyttjas. I annat fall kan det antas att en sådan möjlighet inte påverkar skyddets löptid.

5. Om ingenting hindrar att ett kreditderivat sägs upp innan ett betalningsanstånd löper ut vilket krävs för att det underliggande instrumentet skall fallera till följd av en utebliven betalning skall skyddets löptid minskas med betalningsanståndets belopp.

2. VÄRDERING AV SKYDD

2.1 **Transaktioner som avser förbetalt kreditriskskydd – den förenklade metoden för finansiella säkerheter**

6. Om det föreligger en obalans mellan exponeringens löptid och skyddets löptid skall säkerheten inte godtas.

2.2 **Transaktioner som avser förbetalt kreditriskskydd – den fullständiga metoden för finansiella säkerheter**

7. Kreditriskskyddets och exponeringens löptid måste avspeglas i säkerhetens justerade värde enligt följande formel:

$$C_{VAM} = C_{VA} \times (t-t^*)/(T-t^*)$$

där

C_{VA} är det lägsta beloppet av det volatilitetsjusterade värdet på säkerheten enligt punkt 33 i del 3 eller exponeringsbeloppet,

t är det lägsta värdet av antalet år som återstår av kreditriskskyddets löptid som beräknats enligt punkterna 3–5 eller värdet på T,

T är det lägsta värdet av antalet år som återstår av exponeringens löptid som beräknats enligt punkterna 3–5 eller 5 år, och

t* är 0,25.

C_{VAM} skall antas som C_{VA} ytterligare justerat för löptidsobalans och sättas in i formeln för beräkning av det fullständigt justerade exponeringsvärdet (E*) som anges i punkt 33 i del 3.

2.3 **Transaktioner som omfattas av obetalt kreditriskskydd**

8. Kreditriskskyddets och exponeringens löptid måste avspeglas i kreditriskskyddets justerade värde enligt följande formel:

$G_A = G^* \times (t-t^*)/(T-t^*)$

där

G* är värdet på skyddet justerat med hänsyn till eventuell valutaobalans,

G_A är G* justerat med hänsyn till eventuell löptidsobalans,

t är det lägsta värdet av antalet år som återstår av kreditriskskyddets löptid beräknat enligt punkterna 3–5 eller värdet på T,

T är det lägsta värdet av antalet år som återstår av exponeringens löptid beräknat enligt punkterna 3–5 eller 5 år, och

t* är 0,25.

G_A antas sedan som värdet på skyddet enligt punkterna 83–92 i del 3.

DEL 5

Kombinerad kreditriskreducering vid schablonmetoden

1. Om ett kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 78–83 har mer en form av kreditriskskydd som täcker en enskild exponering (exempelvis ett kreditinstitut som täcker en exponering med både säkerhet och garanti) skall kreditinstitutet fördela exponeringen på de olika typerna av kreditriskreducerande instrument (exempelvis en del som täcks av säkerhet och en del som täcks genom garanti), och det riskvägda exponeringsbeloppet för varje del måste beräknas separat enligt bestämmelserna i artiklarna 78–83 och i denna bilaga.

2. Om kreditriskskydd som tillhandahålls av en enskild tillhandahållare av skydd har olika löptider skall samma metod tillämpas som anges i punkt 1.

DEL 6

Kreditriskreducering för exponeringskorgar

1. KREDITDERIVAT PÅ FÖRSTA FÖRFALL

1. Om ett kreditinstitut erhåller kreditriskskydd för ett antal exponeringar på villkor att det första fallissemanget bland exponeringarna skall utlösa betalning och att denna kredithändelse skall avsluta kontraktet får kreditinstitutet ändra beräkningen av det riskvägda exponeringsbeloppet och, i förekommande fall, exponeringens förväntade förlustbelopp som i brist på kreditriskskydd skulle leda till det lägsta riskvägda exponeringsbeloppet enligt artiklarna 78–83 eller artiklarna 84–89 i enlighet med denna bilaga, men endast om exponeringsvärdet är lägre än eller lika med kreditriskskyddets värde.

2. KREDITDERIVAT PÅ N-TE FÖRFALL

2. Om det *n*-te fallissemanget bland exponeringarna utlöser betalning får det kreditinstitut som köper skyddet bara erkänna skyddet för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och, i förekommande fall, förväntade förlustbelopp om skydd också har erhållits för fallissemangen 1 till *n*-1 eller när *n*-1 fallissemang redan har inträffat. I sådana fall skall den metod tillämpas som anges i punkt 1 för kreditderivat på första förfall som anpassats på lämpligt sätt för produkter som avser *n*-te förfall.

BILAGA IX

VÄRDEPAPPERISERING

DEL 1

Definitioner för bilaga IX

1. I denna bilaga gäller följande definitioner:

— *överskottsmarginal*: det belopp som inflyter i form av räntor och kreditavgifter eller andra intäkter från de värdepapperiserade exponeringarna minskat med finansieringsutgifter och omkostnader.

— *städoption*: optionsavtal där originatorn kan återköpa eller upphäva positioner i värdepapperisering innan alla underliggande exponeringar har återbetalats om de utestående exponeringarnas belopp sjunker under en fastställd nivå.

— *likviditetsfacilitet*: position i värdepapperisering till följd av ett avtal om att tillhandahålla finansiering för att säkerställa att betalningsströmmarna når investerarna i rätt tid.

— *kirb*: 8 % av de riskvägda exponeringsbeloppen som skulle ha beräknats enligt artiklarna 84–89 avseende värdepapperiserade exponeringar om de inte hade värdepapperiserats plus förväntade förluster som hänger samman med dessa exponeringar och som beräknats enligt dessa artiklar.

— *externratingmetod*: metod för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för positioner i värdepapperisering enligt punkterna 46–51 i del 4.

— *formelbaserad metod*: metod för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för positioner i värdepapperisering enligt punkterna 52–54 i del 4.

— *position utan rating*: en position i värdepapperisering som inte har någon kvalificerad kreditvärdering av ett valbart ratinginstitut enligt definitionen i artikel 97.

— *position med rating*: en position i värdepapperisering som har en kvalificerad kreditvärdering av ett valbart ratinginstitut enligt definitionen i artikel 97.

— *program för tillgångsbaserade certifikat (ABCP-program)*: ett värdepapperiseringsprogram genom vilket de emitterade värdepapperen främst förekommer i form av företagscertifikat med en ursprunglig löptid på ett år eller mindre.

DEL 2

Minimikrav för erkännande av betydande kreditrisköverföring och beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för värdepapperiserade exponeringar

1. MINIMIKRAV FÖR ERKÄNNANDE AV BETYDANDE KREDITRISKÖVERFÖRING VID EN TRADITIONELL VÄRDEPAPPERISERING

1. Det kreditinstitut som är originator vid en traditionell värdepapperisering får undanta värdepapperiserade exponeringar från beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp om betydande kreditrisk i samband med de värdepapperiserade exponeringarna har överförts till tredje parter och överföringen uppfyller följande villkor:

a) Transaktionens ekonomiska innebörd framgår av värdepapperiseringens dokumentation.

b) Det kreditinstitut som är originator och dess fordringsägare skall inte kunna förfoga över de värdepapperiserade exponeringarna, till exempel vid konkurs och rekonstruktion. Detta skall styrkas genom ett utlåtande från en kvalificerad juridisk rådgivare.

c) De emitterade värdepapperen medför inte någon betalningsförpliktelse för det kreditinstitut som är originator.

d) Förvärvaren är ett specialföretag för värdepapperisering.

e) Det kreditinstitut som är originator behåller inte faktisk eller indirekt kontroll över de överförda exponeringarna. En originator skall anses ha behållit faktisk kontroll över de överförda exponeringarna om han har rätt att återköpa de tidigare överförda exponeringarna från förvärvaren för att ta hem vinsterna eller om han är skyldig att återta den överförda risken. Om det kreditinstitut som är originator behåller rättigheter eller förpliktelser avseende förvaltningen av exponeringarna skall detta i sig själv inte utgöra indirekt kontroll över exponeringarna.

f) Om det föreligger en städoption skall följande villkor vara uppfyllda:

i) Det kreditinstitut som är originator avgör fritt om städoptionen skall utnyttjas.

ii) Städoptionen får bara utnyttjas om 10 % eller mindre av det ursprungliga värdet på de värdepapperiserade exponeringarna fortfarande är obetalt.

iii) Städoptionen får inte vara utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som hålls av investerare, och inte vara utformad på annat sätt för att tillhandahålla kreditförstärkning.

g) Värdepapperiseringsdokumentationen innehåller inga klausuler som

i) i annat fall än vid bestämmelser om förtida amortering, kräver att positioner i värdepapperisering skall förbättras av det kreditinstitut som är originator, vilket inkluderar, men inte begränsar sig till, förändring av de underliggande kreditexponeringarna eller ökning av investerarnas avkastning till följd av en försämring av de värdepapperiserade exponeringarnas kreditkvalitet, eller

ii) ökar avkastningen till innehavarna av positioner i värdepapperiseringen till följd av en försämring av den underliggande exponeringsgruppens kreditkvalitet.

2. MINIMIKRAV FÖR ERKÄNNANDE AV BETYDANDE KREDITRISKÖVERFÖRING VID SYNTETISK VÄRDEPAPPERISERING

2. Ett kreditinstitut som är originator vid en syntetisk värdepapperisering får beräkna riskvägda exponeringsbelopp och, i förekommande fall, förväntade förlustbelopp för de värdepapperiserade exponeringarna enligt nedanstående punkter 3–4 om betydande kreditrisk har överförts till tredje parter genom betalt eller obetalt kreditriskskydd och överföringen uppfyller följande villkor:

a) Transaktionens ekonomiska innebörd framgår av värdepapperiseringens dokumentation.

b) Det kreditriskskydd genom vilket kreditrisken överförs uppfyller kraven på godtagbarhet och övriga krav enligt artiklarna 90–93 för erkännande av sådant kreditriskskydd. För syftet med denna punkt skall specialföretag inte erkännas som valbara tillhandahållare av obetalt skydd.

c) De instrument som används för att överföra kreditrisk får inte innehålla bestämmelser eller villkor som

i) fastställer betydande tröskelvärden under vilka kreditriskskydd inte anses kunna utlösas om en kredithändelse uppstår,

ii) gör det möjligt att avbryta skyddet på grund av att de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet har försämrats,

iii) i annat fall än vid bestämmelser om förtida amortering, kräver att positioner i värdepapperiseringen skall förbättras av det kreditinstitut som är originator, eller

iv) ökar kreditinstitutens kostnad för kreditriskskydd eller avkastningen till innehavarna av positioner i värdepapperisering till följd av en försämring av den underliggande exponeringsgruppens kreditkvalitet.

d) Ett utlåtande har inhämtats från en kvalificerad juridisk rådgivare som bekräftar att kreditriskskyddet kan hävdas inom alla relevanta territorier.

3. ORIGINATORERS BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP FÖR VÄRDEPAPPERISERADE EXPONERINGAR VID SYNTETISKA VÄRDEPAPPERISERINGAR

3. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för värdepapperiserade exponeringar när villkoren i punkt 2 är uppfyllda skall det kreditinstitut som är originator vid en syntetisk värdepapperisering, med beaktande av punkterna 5–7, använda de tillämpliga beräkningsmetoder som anges i del 4 och inte de metoder som anges i artiklarna 78–89. För kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt artiklarna 84–89 skall det förväntade förlustbeloppet avseende sådana exponeringar vara noll.

4. För tydlighetens skull avser punkt 3 hela den exponeringsgrupp som är föremål för värdepapperiseringen. Med förbehåll för vad som föreskrivs i punkterna 5–7 skall det kreditinstitut som är originator beräkna riskvägda exponeringsbelopp avseende alla värdepapperiseringstrancher i enlighet med bestämmelserna i del 4, däribland även de som avser erkännande av kreditriskskydd. Om till exempel en tranch överförs genom obetalt kreditriskskydd till en tredje part skall den tredje partens riskvikt tillämpas på tranchen vid beräkning av originatorns riskvägda exponeringsbelopp.

3.1 **Behandling av löptidsobalanser vid syntetiska värdepapperiseringar**

5. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt punkt 3 skall eventuell löptidsobalans mellan kreditriskskyddet, genom vilket uppdelningen på trancher uppnås, och de värdepapperiserade exponeringarna beaktas enligt punkterna 6–7.

6. De värdepapperiserade exponeringarnas löptid skall antas vara lika med den längsta löptiden för någon av dessa exponeringar, dock maximalt fem år. Kreditriskskyddets löptid skall fastställas enligt bilaga VIII.

7. En originator skall bortse från eventuell löptidsobalans vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för trancher som inom ramen för del 4 givits en riskvikt på 1 250 %. För alla övriga trancher skall den behandling av löptidsobalans som anges i bilaga VIII tillämpas i enlighet med följande formel:

$$RW^* = [RW(SP) \times (t - t^*)/(T - t^*)] + [RW(Ass) \times (T - t)/(T - t^*)]$$

där

RW* är riskvägda exponeringsbelopp enligt vad som avses i artikel 75 a,

RW(Ass) är de riskvägda exponeringsbelopp som skulle ha gällt för exponeringarna om de inte hade värdepapperiserats, beräknade på proportionell grund,

RW(SW) är riskvägda exponeringsbelopp som beräknats enligt punkt 3 om det inte förelåg någon löptidsobalans,

T är löptiden för de underliggande exponeringarna uttryckt i år,

t är löptiden för kreditriskskyddet uttryckt i år, och

t* är 0,25.

DEL 3

Externa kreditvärderingar

1. KRAV PÅ RATINGINSTITUTENS KREDITVÄRDERINGAR

1. För att kunna ligga till grund för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt del 4 skall en kreditvärdering från ett valbart ratinginstitut uppfylla följande villkor:

a) Det skall inte föreligga någon obalans mellan de betalningsslag som avspeglas i kreditvärderingen och de betalningsslag som kreditinstitutet har rätt till inom ramen för det kontrakt som ger upphov till den berörda värdepapperiseringspositionen.

b) Kreditvärderingen skall finnas offentlig tillgänglig på marknaden. Kreditvärderingar skall endast anses vara offentligt tillgängliga om de har publicerats inom ramen för ett offentligt tillgängligt forum och ingår i ratinginstitutets övergångsmatris. Kreditvärderingar som bara gjorts tillgängliga för ett begränsat antal skall inte betraktas som offentligt tillgängliga.

2. ANVÄNDNING AV KREDITVÄRDERINGAR

2. Ett kreditinstitut får utse ett eller flera valbara ratinginstitut vilkas kreditvärderingar skall användas vid beräkning av institutets riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 94-101 (ett utsett ratinginstitut).

3. Om inte annat följer av nedanstående punkter 5–7 måste ett kreditinstitut genomgående använda kreditvärderingar från utsedda ratinginstitut avseende sina positioner i värdepapperisering.

4. Om inte annat följer av punkterna 5–6 får ett kreditinstitut inte använda ett ratinginstituts kreditvärderingar för sina positioner i vissa trancher och ett annat ratinginstituts kreditvärderingar för sina positioner i andra trancher inom ramen för samma struktur, oavsett om de har bedömts eller inte av det första ratinginstitutet.

5. Om en position har två kreditvärderingar av utsedda ratinginstitut skall kreditinstitutet använda den minst fördelaktiga kreditvärderingen.

6. Om en position har mer än två kreditvärderingar av utsedda ratinginstitut skall de två mest fördelaktiga användas. Om de två mest fördelaktiga värderingarna skiljer sig åt skall den minst fördelaktiga av de två användas.

7. Om kreditriskskydd som är godtagbart enligt artiklarna 90–93 tillhandahålls direkt till specialföretaget för värdepapperisering och det skyddet avspeglas i ett utsett ratingföretags kreditvärdering av en position får riskvikten som hör ihop med denna kreditvärdering användas. Om skyddet inte är godtagbart enligt artiklarna 90–93 får kreditvärderingen inte erkännas. I de fall då kreditriskskyddet inte tillhandahålls till specialföretaget för värdepapperisering, utan i stället direkt till en värdepapperiseringsposition, får kreditvärderingen inte erkännas.

3. INPLACERING

8. De behöriga myndigheterna skall fastställa på vilket steg på kreditkvalitetsskalan i tabellerna i del 4 varje kreditbetyg från ett valbart ratinginstitut skall placeras in. Vid fastställandet skall de behöriga myndigheterna skilja mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje betyg. De skall beakta kvantitativa faktorer, till exempel andelen fallissemang och/eller andelen förluster, och kvalitativa faktorer såsom de olika typer av transaktioner som bedömts av ratinginstitutet samt kreditvärderingens innebörd.

9. De berörda myndigheterna skall försöka se till att positioner i värdepapperisering som åsatts samma riskvikt på basis av ett valbart ratinginstituts kreditvärdering är föremål för motsvarande kreditrisknivåer. Detta kan innefatta ändring av beslut om den kreditkvalitetsnivå där ett enskilt kreditbetyg placerats in.

DEL 4

Beräkning

1. BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP

1. Vid tillämpningen av artikel 96 skall en värdepapperiseringspositions riskvägda exponeringsbelopp beräknas genom att positionens exponeringsvärde ges den relevanta riskvikt som anges i denna del.

2. Om inte annat följer av punkt 3 skall exponeringsvärdet för en värdepapperiseringsposition inom balansräkningen

a) vara dess balansräkningsvärde om kreditinstitutet beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt punkterna 6–36,

b) mätas brutto före värderegleringar om kreditinstitutet beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt punkterna 36–76, och

c) vara dess nominella värde multiplicerat med en konverteringsfaktor enligt vad som föreskrivs i denna bilaga. Konverteringsfaktorn skall vara 100 % om inte annat anges.

3. Exponeringsvärdet för en värdepapperiseringsposition, som uppstår till följd av ett derivatinstrument som anges i bilaga IV, skall fastställas enligt bilaga III.

4. Om en värdepapperiseringsposition är föremål för betalt kreditriskskydd får exponeringsvärdet för den positionen ändras enligt kraven i bilaga VIII med de ytterligare preciseringar som ges i den här bilagan.

5. Om ett kreditinstitut har två eller fler överlappande positioner i en värdepapperisering skall det, i den utsträckning som dessa överlappar varandra, i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp bara inbegripa den position eller den del av en position som ger det högre riskvägda exponeringsbeloppet. För syftet med denna punkt avses med ”överlappning” att positionerna helt eller delvis innebär en exponering för samma risk på sådant sätt att det inom ramen för överlappningen endast är fråga om en enda exponering.

2. BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP ENLIGT SCHABLONMETODEN

6. Om inte annat följer av punkt 8 skall riskvägt exponeringsbelopp för bedömd värdepapperiseringsposition med rating beräknas genom att exponeringsvärdet i enlighet med följande tabeller 1–2 ges den riskvikt som åsatts det kreditkvalitetssteg som de behöriga myndigheterna har gett kreditvärderingen i enlighet med artikel 98.

Tabell 1

Andra positioner än de som har kortfristiga kreditvärderingar

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5 och däröver
Riskvikt	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %

Tabell 2

Positioner med kortfristiga kreditvärderingar

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	Alla övriga kreditbetyg
Riskvikt	20 %	50 %	100 %	1 250 %

7. Om inte annat följer av punkterna 10–15 skall det riskvägda exponeringsbeloppet för en värdepapperiseringsposition utan rating beräknas med tillämpning av riskvikt 1 250 %.

2.1 **Originatorer och medverkande kreditinstitut**

8. För originatorer eller medverkande kreditinstitut får de riskvägda exponeringsbelopp som beräknats avseende institutets positioner i en värdepapperisering begränsas till de riskvägda exponeringsbelopp som skulle ha beräknats för de värdepapperiserade exponeringarna om de inte hade värdepapperiserats. Därvid gäller en antagen tillämpning av 150 % riskvikt på alla oreglerade poster och högriskposter bland de värdepapperiserade exponeringarna.

2.2 **Behandling av positioner utan rating**

9. Ett kreditinstitut som har en värdepapperiseringsposition utan rating får tillämpa den behandling som anges i punkt 10 för beräkning av riskvägt exponeringsbelopp för den positionen förutsatt att sammansättningen av gruppen av värdepapperiserade exponeringar alltid är känd.

10. Ett kreditinstitut får tillämpa den vägda genomsnittliga riskvikt som skulle ha tillämpats på de värdepapperiserade exponeringarna enligt artiklarna 78–83 av ett kreditinstitut som innehade exponeringarna, multiplicerat med en koncentrationsfaktor. Denna koncentrationsfaktor är lika med summan av de nominella beloppen på alla trancherna dividerad med summan av de nominella beloppen på de trancher som är efterställda eller likställs med den tranch i vilken positionen hålls, inklusive den berörda tranchen. Resultatet får inte vara en riskvikt som överstiger 1 250 % eller som är lägre än någon riskvikt som är tillämplig på en tranch med en bättre rangordning och som har en rating. Om kreditinstitutet inte kan fastställa de riskvikter som skulle tillämpas på de värdepapperiserade exponeringarna enligt artiklarna 78–83 skall det tillämpa riskvikt 1 250 % för positionen.

2.3 **Behandling av positioner i värdepapperisering som avser trancher i andra-förlustläge eller bättre i ett program för tillgångsbaserade certifikat (ABCP-program)**

11. Med förbehåll för möjligheten att tillämpa en mer fördelaktig behandling i kraft av bestämmelserna avseende likviditetsfaciliteter i punkterna 13–15 får ett kreditinstitut när det gäller positioner i värdepapperisering som uppfyller villkoren i punkt 12 tillämpa en riskvikt som är den högsta av 100 % eller den högsta av de riskvikter som ett kreditinstitut som innehar exponeringen skulle tillämpa på någon av de värdepapperiserade exponeringarna enligt artiklarna 78–83.

12. För att behandlingen i punkt 11 skall vara tillåten skall värdepapperiseringspositionen uppfylla följande villkor:

a) Den skall vara i en tranch som ekonomiskt sett är i ett andra-förlustläge eller är bättre prioriterad i värdepapperiseringen, och första-förlusttranchen måste ge påtaglig kreditförstärkning till tranchen i andra-förlustläge.

b) Dess kvalitet skall minst motsvara ”investment grade”.

c) Den skall innehas av ett kreditinstitut som inte innehar någon position i den tranch som är i första-förlustläge.

2.4 **Behandling av likviditetsfaciliteter utan rating**

2.4.1 Godtagbara likviditetsfaciliteter

13. Om följande villkor är uppfyllda får en konverteringsfaktor på 20 % tillämpas på det nominella beloppet på en likviditetsfacilitet med en ursprunglig löptid på ett år eller mindre för att fastställa en likviditetsfacilitets exponeringsvärde, och en konverteringsfaktor på 50 % får tillämpas på det nominella beloppet på en likviditetsfacilitet med en ursprunglig löptid på mer än ett år:

a) Likviditetsfacilitetens dokumentation skall klart identifiera och begränsa de omständigheter under vilka faciliteten får tas i anspråk.

b) Faciliteten får inte längre kunna utnyttjas för att tillhandahålla kreditstöd genom att täcka förluster som redan uppstått vid tiden för utnyttjandet, till exempel genom att tillhandahålla likvida medel avseende exponeringar som fallerat vid tiden för utnyttjandet eller genom att förvärva tillgångar till ett pris som är högre än det verkliga värdet.

c) Faciliteten får inte användas för att tillhandahålla ständig eller regelbunden finansiering av värdepapperiseringen.

d) Återbetalning av utnyttjande av faciliteten skall inte vara efterställda investerares fordringar, annat än när det gäller fordringar som uppstår avseende ränte- eller valutaderivat eller avgifter eller liknande kostnader. Den får inte heller kunna efterges eller uppskjutas.

e) Faciliteten får inte längre kunna utnyttjas när alla tillämpliga kreditförstärkningar som den omfattas av är uttömda.

f) Faciliteten måste omfattas av en bestämmelse som leder till en automatisk minskning av det belopp som kan tas i anspråk med beloppet av de exponeringar som har fallerat, om det föreligger fallissemang i den mening som avses enligt artiklarna 84-89, eller, när gruppen av värdepapperiserade exponeringar består av instrument med rating, som leder till att faciliteten upphävs om gruppens genomsnittliga kvalitet faller under ”investment grade”.

Riskvikten skall vara den högsta riskvikt som ett kreditinstitut som innehaft exponeringarna skulle ha tillämpat på någon av de värdepapperiserade exponeringarna enligt artiklarna 78–83.

2.4.2 Likviditetsfaciliteter som bara får tas i anspråk vid en allmän störning på marknaden

14. För att fastställa exponeringsvärdet på en likviditetsfacilitet som bara får tas i anspråk vid en allmän störning på marknaden (dvs. om mer än ett specialföretag avseende skilda transaktioner inte kan förnya förfallande certifikat och denna oförmåga inte är en följd av en försämring av specialföretagets eller de värdepapperiserade exponeringarnas kreditkvalitet) får en konverteringsfaktor på 0 % användas på det nominella beloppet, förutsatt att villkoren i punkt 13 är uppfyllda.

2.4.3 Förskotteringsarrangemang

15. För att fastställa exponeringsvärdet för en villkorslöst återkallelig likviditetsfacilitet får en konverteringsfaktor på 0 % tillämpas på det nominella beloppet, förutsatt att villkoren i punkt 13 är uppfyllda och att återbetalning av utnyttjanden av faciliteten inte är efterställda några andra fordringar på kontantflödena från de värdepapperiserade exponeringarna.

2.5 **Ytterligare kapitalkrav för värdepapperisering av rullande exponeringar med bestämmelser om förtida amortering**

16. Utöver de riskvägda exponeringsbelopp som ett kreditinstitut som är originator beräknar för sina positioner i värdepapperisering skall det beräkna ett riskvägt exponeringsbelopp enligt den metod som anges i punkterna 17–33 när det säljer rullande exponeringar inom ramen för en värdepapperisering som innehåller bestämmelser om förtida amortering.

17. Kreditinstitutet skall beräkna ett riskvägt exponeringsbelopp med avseende på summan av originatorns andel och investerarnas andel.

18. För värdepapperiseringsstrukturer där de värdepapperiserade exponeringarna innehåller rullande och icke-rullande exponeringar skall ett kreditinstitut som är originator tillämpa den behandling som anges i punkterna 19-31 på den del av den underliggande gruppen som innehåller rullande exponeringar.

19. I punkterna 19-31 skall ”originatorns andel” avse exponeringsvärdet av den nominella andel av hela gruppen av utnyttjade kreditbelopp som har överförts till en värdepapperisering, som bestämmer den andel av kontantflödena från kapitalåterbetalningar, räntor och andra anknutna belopp som inte är tillgänglig för utbetalningar till innehavare av positioner i värdepapperiseringen.

För att motsvara definitionen får originatorns andel inte vara efterställd investerarnas andel.

Med ”investerarnas andel” avses exponeringsvärdet av den nominella återstående andelen av hela gruppen av utnyttjade kreditbelopp.

20. Den exponering för originatorn, som är knuten till rättigheterna avseende originatorns andel, skall inte betraktas som en värdepapperiseringsposition, utan som en proportionell exponering mot de värdepapperiserade exponeringarna, som om dessa inte hade värdepapperiserats.

2.5.1 Undantag från behandling av förtida amortering

21. Institut som är originatorer vid följande typer av värdepapperiseringar är undantagna från kapitalkravet i punkt 16:

a) Värdepapperiseringar av rullande exponeringar där investerarna förblir fullständigt exponerade för låntagarnas alla framtida utnyttjanden, så att de underliggande faciliteternas risk inte ens går tillbaka på det kreditinstitut som är originator efter det att en förtida amortering har utlösts.

b) Värdepapperiseringar där bestämmelser om förtida amortering endast utlöses av händelser som inte är relaterade till de värdepapperiserade tillgångarnas utveckling eller originatorns resultat, exempelvis betydande förändringar av skattelagar och andra författningar.

2.5.2 Maximala kapitalkrav

22. För ett kreditinstitut som är originator och som omfattas av kapitalkravet i punkt 16 får summan av de riskvägda exponeringsbeloppen avseende dess positioner i investerarnas andel och de riskvägda exponeringsbelopp som beräknats enligt punkt 16 inte vara större än det största av

a) de riskvägda exponeringsbelopp som beräknats avseende dess positioner i investerarnas andel, eller

b) de riskvägda exponeringsbelopp som skulle ha beräknats avseende de värdepapperiserade exponeringarna av ett kreditinstitut som innehade exponeringarna, om de inte hade värdepapperiserats till ett belopp som överensstämmer med investerarnas andel.

23. I förekommande fall skall det avdrag för nettovinst, enligt artikel 57, som uppkommer till följd av kapitalisering av framtida inkomster, inte beaktas inom ramen för det maximala belopp som angetts under punkt 22.

2.5.3 Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp

24. Det riskvägda exponeringsbelopp, som skall beräknas enligt punkt 16, skall fastställas genom att investerarnas andel multipliceras med produkten av den tillämpliga konverteringsfaktorn enligt punkterna 26–33 och den vägda genomsnittliga riskvikt som skulle gälla för de värdepapperiserade exponeringarna om de inte hade värdepapperiserats.

25. En ordning med förtida amortering skall anses vara kontrollerad om följande villkor är uppfyllda:

a) Det kreditinstitut som är originator skall ha en lämplig plan för att säkerställa att det har tillgång till tillräckligt kapital och likviditet i händelse av en förtida amortering.

b) Under transaktionens löptid skall originatorns andel och investerarnas andel av räntebetalningar, kapitalbelopp, utgifter, förluster och återvinningar fördelas proportionellt på grundval av balans av utestående fordringar vid en eller flera referenspunkter under varje månad.

c) Amorteringsperioden skall bedömas vara tillräcklig för att 90 % av den totala utestående skulden (originatorns och investerarnas andelar) i början av den förtida amorteringsperioden skall hinna betalas tillbaka eller redovisas som fallerad.

d) Återbetalningstakten inte är snabbare än vad den skulle ha varit vid rak amortering under den period som anges i villkor c).

26. När det gäller värdepapperiseringar av hushållsexponeringar som är oförbindliga och villkorslöst återkalleliga utan förhandsanmälan, och som omfattas av en bestämmelse om förtida amortering, där den förtida amorteringen utlöses av att nivån på överskottsmarginalen hamnar under ett angivet gränsvärde, skall kreditinstituten jämföra tremånadersgenomsnittet av överskottsmarginalen med den nivå där överskottet enligt avtalsvillkoren måste börja innehållas.

27. Om värdepapperiseringen inte kräver att överskottsmarginalen skall innehållas anses punkten där överskottsutbetalningen upphör vara 4,5 procentenheter högre än den nivå på överskottsmarginalen när en förtida amortering utlöses.

28. Konverteringsfaktorn skall fastställas på grundval av nivån på den faktiska genomsnittliga överskottsmarginalen under tre månader enligt tabell 3.

Tabell 3

	Värdepapperiseringar som omfattas av en bestämmelse om kontrollerad förtida amortering	Värdepapperiseringar som omfattas av en bestämmelse om icke-kontrollerad förtida amortering
Tremånaders genomsnittlig överskottsmarginal	Konverteringsvärde	Konverteringsvärde
Över nivå A	0 %	0 %
Nivå A	1 %	5 %
Nivå B	2 %	15 %
Nivå C	10 %	50 %
Nivå D	20 %	100 %
Nivå E	40 %	100 %

29. I tabell 3 avses med ”nivå A” en nivå på överskottsmarginalen som understiger 133,33 % av den nivå där överskott måste börja innehållas, men som inte understiger 100 % av den nivån, med ”nivå B” en nivå på överskottsmarginalen som understiger 100 % av den nivå där överskott måste börja innehållas, men som inte understiger 75 % av den nivån, med ”nivå C” en nivå på överskottsmarginalen som understiger 75 % av den nivå där överskott måste börja innehållas, men som inte understiger 50 % av den nivån, med ”nivå D” en nivå på överskottsmarginalen som understiger 50 % av den nivå där överskott måste börja innehållas, men som inte understiger 25 % av den nivån och med ”nivå E” en nivå på överskottsmarginalen som understiger 25 % av den nivå där överskott måste börja innehållas.

30. Vid värdepapperiseringar av hushållsexponeringar som är oförbindliga och villkorslöst återkalleliga utan förhandsavisering och om den förtida amorteringen utlöses av ett kvantitativt värde som gäller något annat än den genomsnittliga överskottsmarginalen under en tremånadersperiod, får de behöriga myndigheterna tillämpa en behandling som nära ansluter sig till den som föreskrivs i punkterna 26–29 för att bestämma det angivna konverteringsvärdet.

31. När en behörig myndighet avser att behandla en värdepapperisering i enlighet med punkt 30, skall den först av allt underrätta de relevanta behöriga myndigheterna i alla övriga medlemsstater. Innan den behöriga myndigheten väljer att generellt tillämpa en sådan behandling på värdepapperiseringar som omfattas av bestämmelser om förtida amortering av detta slag, skall den samråda med de relevanta behöriga myndigheterna i alla övriga medlemsstater och beakta de synpunkter som dessa framför. Den behöriga myndigheten i fråga skall offentliggöra de synpunkter som framförts under samrådet och den behandling som valts.

32. För alla övriga värdepapperiseringar som är föremål för en bestämmelse om kontrollerad förtida amortering av rullande exponeringar skall ett konverteringsvärde på 90 % tillämpas.

33. För alla övriga värdepapperiseringar som är föremål för en bestämmelse om icke-kontrollerad förtida amortering av rullande exponeringar skall ett konverteringsvärde på 100 % tillämpas.

2.6 Erkännande av kreditriskskydd vid positioner i värdepapperisering

34. Om kreditriskskydd erhålls för en position i värdepapperisering får beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp ändras enligt bilaga VIII.

2.7 **Reducering av riskvägda exponeringsbelopp**

35. Enligt vad som anges i artikel 66.2 får kreditinstitut, när det gäller en värdepapperiseringsposition för vilken 1 250 % riskvikt skulle åsättas, som ett alternativ till att inbegripa positionen i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp, dra av positionens exponeringsvärde från kapitalbasen. I detta syfte får beräkningen av exponeringsvärdet avspegla godtagbart betalt kreditskydd på ett sätt som är förenligt med punkt 34.

36. Om ett kreditinstitut utnyttjar det alternativ som anges i punkt 35 skall 12,5 gånger det belopp som dragits av enligt denna punkt, i enlighet med punkt 8, dras av från det belopp som i den punkten anges som det maximala riskvägda exponeringsbelopp som behöver beräknas av de kreditinstitut som anges där.

3. BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP ENLIGT INTERNMETODEN

3.1 **Rangordning av metoder**

37. Vid tillämpningen av artikel 96 skall en värdepapperiseringspositions riskvägda exponeringsbelopp beräknas enligt punkterna 38–76.

38. När det gäller en position med rating eller en position avseende vilken en härledd rating får användas skall externratingmetoden som anges i punkterna 46–51 användas för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet.

39. När det gäller en position utan rating skall den formelbaserade metoden som anges i punkterna 52–54 användas, utom då internmetoden är tillåten enligt vad som anges i punkterna 43–44.

40. Ett annat kreditinstitut än en originator eller ett medverkande kreditinstitut får bara använda den formelbaserade metoden med de behöriga myndigheternas godkännande.

41. När det gäller en originator eller ett medverkande kreditinstitut som inte kan beräkna K_{irb} och inte har fått godkännande att använda internmetoden för positioner i ABCP-program, och när det gäller övriga kreditinstitut som inte har fått godkännande att använda den formelbaserade metoden eller internmetoden (i fråga om positioner i ABCP-program) skall riskvikt 1 250 % åsättas på positioner i värdepapperisering utan rating avseende vilka en härledd rating inte får användas.

3.1.1 Användning av härledd rating

42. Om följande operativa minimikrav är uppfyllda skall ett institut ge en position utan rating en härledd kreditvärdering som motsvarar kreditvärderingen av de positioner med rating (referenspositionerna) som är de bäst prioriterade positioner som i alla avseenden är efterställda den berörda värdepapperiseringspositionen utan rating:

a) Referenspositionerna måste i alla avseenden vara efterställda värdepapperiseringspositionen utan rating.

b) Referenspositionernas löptid måsta vara minst lika lång som löptiden för den berörda positionen utan rating.

c) En härledd rating måste fortlöpande uppdateras för att avspegla alla förändringar vad gäller kreditvärderingen av de positioner i värdepapperisering som använts som referens.

3.1.2 Internmetoden för positioner i ABCP-program

43. Förutsatt att de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande får ett kreditinstitut, om följande villkor är uppfyllda, ge en position utan rating i ett ABCP-program en bedömd rating enligt vad som anges i punkt 44:

a) Positioner i de certifikat som emitterats inom ABCP-programmet skall vara positioner med rating.

b) Kreditinstitutet skall övertyga de behöriga myndigheterna att dess interna bedömning av positionens kreditkvalitet avspeglar ett eller flera valbara ratinginstituts offentligt tillgängliga värderingsmetoder för betygsättning av värdepapper som baseras på exponeringar av det slag som värdepapperiserats.

c) Bland de ratinginstitut, vilkas metoder skall avspeglas enligt punkt b), skall ingå ratinginstitut som har tillhandahållit en extern rating för de certifikat som emitteras inom programmet. Kvantitativa element – till exempel stressfaktorer – som används för att bedöma att positionen motsvarar en viss kreditkvalitet måste åtminstone vara lika försiktiga som de metoder som används inom det berörda ratinginstitutets relevanta värderingsmetodik.

d) Vid utvecklingen av sin internmetod skall kreditinstitutet beakta relevanta offentliggjorda ratingmetoder som används av de valbara ratinginstitut som klassificerar certifikat enligt ABCP-programmet. Detta skall dokumenteras av kreditinstitutet och uppdateras regelbundet, i enlighet med vad som anges i punkt g.

e) Kreditinstitutets internmetod skall innefatta kreditbetyg. Dessa kreditbetyg skall motsvara de valbara ratinginstitutens kreditbetyg. Detta skall dokumenteras tydligt och klart.

f) Internmetoden skall användas i kreditinstitutets interna riskhantering, däribland vid beslutsfattande, i information till ledningen och vid förfaranden för kapitalallokering.

g) Interna eller externa revisorer, ett ratinginstitut eller kreditinstitutets interna kreditöversyns- eller riskhanteringsfunktion skall utföra regelbundna översyner av internbedömningsförfarandet och kvaliteten på de interna bedömningarna av kreditkvaliteten på kreditinstitutets exponeringar mot ABCP-program. Om kreditinstitutets funktioner för internrevision, kreditöversyn eller riskhantering utför översynen skall dessa vara oberoende med hänsyn till affärsområdet ABCP-program samt i förhållande till kunderna.

h) Kreditinstitutet skall följa upp de interna klassificeringarna över tiden för att utvärdera internbedömningsmetodens resultat och skall vid behov göra anpassningar av metoden när exponeringarnas resultat regelmässigt avviker från det som den interna betygsättningen skulle ge.

i) ABCP-programmet skall innefatta kravnivåer för att ta på sig kreditrisk i form av riktlinjer för krediter och investeringar. Vid beslut om att köpa en tillgång skall ABCP-programförvaltaren ta hänsyn till vilket slags tillgång som köps, arten och värdet av de exponeringar som härrör från tillhandahållande av likviditetsfaciliteter och kreditförstärkningar, förlustfördelning och rättsligt och ekonomiskt avskiljande av de överförda tillgångarna från den säljande enheten. En kreditanalys av tillgångssäljarens riskprofil skall utföras, och denna skall innefatta analys av tidigare och förväntat ekonomiskt resultat, nuvarande marknadsställning, förväntad framtida konkurrenskraft, hävstångseffekter, betalningsflöden, räntetäckning och skuldrating. Dessutom skall en översyn av säljarens kravnivåer, administrationsförmåga och uppbördsförfaranden utföras.

j) I ABCP-programmet skall minimikriterier för tillgångarnas godtagbarhet fastställas, som särskilt

   i) utesluter förvärv av tillgångar som är oreglerade sedan längre tid eller har fallerat,

   ii) begränsar alltför stor inriktning på en enskild gäldenär eller ett geografiskt område, och

   iii) begränsar löptiden hos de tillgångar som skall förvärvas.

k) ABCP-programmet skall ha riktlinjer och förfaranden för inkassering som tar hänsyn till serviceföretagets operativa kapacitet och kreditkvalitet. Programmet skall minska den risk som beror på säljaren och serviceföretaget genom olika metoder, till exempel genom utlösningsmekanismer baserade på aktuell kreditkvalitet som skulle utesluta att medel tillgodoräknas fel juridisk person.

l) Den sammanlagda förlustskattningen av en tillgångsgrupp som ABCP-programmet avser köpa måste beakta alla potentiella riskkällor, till exempel kredit- och utspädningsrisk. Om den av säljaren tillhandahållna kreditförstärkningen bara är baserad på de kreditrelaterade förlusternas storlek skall en särskild reserv inrättas för utspädningsrisk, såvida utspädningsrisk är väsentlig för den berörda exponeringsgruppen. Dessutom skall programmet vid bedömning av förstärkningens nivå granska flera års tidigare information, däribland om förluster, misskötsel, utspädningar och fordringarnas omsättningstakt.

m) ABCP-programmets köp av exponeringar skall vara förenade med strukturella inslag, till exempel utlösningsmekanismer för avveckling, för att minska den underliggande portföljens potentiella kreditförsämring.

De behöriga myndigheterna får frångå kravet på att ratinginstitutets bedömningsmetod skall vara offentligt tillgänglig om de anser att det på grund av värdepapperiseringens särskilda egenskaper – exempelvis dess unika struktur – ännu inte finns någon offentligt tillgänglig värderingsmetod från ett ratinginstitut.

44. Kreditinstitutet skall hänföra positionen utan rating till en av de ratingklasser som beskrivs i punkt 43. Positionen skall ges en bedömd rating som överensstämmer med de kreditvärderingar som motsvarar den ratingklassificeringen enligt vad som anges i punkt 43. Om den bedömda ratingen i början av värdepapperiseringen är i nivå med ”investment grade” eller bättre skall den anses vara samma som ett kreditbetyg från ett valbart ratinginstitut i syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp.

3.2 Maximala riskvägda exponeringsbelopp

45. Ett kreditinstitut som är originator, ett medverkande kreditinstitut eller ett annat kreditinstitut som kan beräkna K_{IRB} får begränsa de riskvägda exponeringsbelopp som beräknats avseende positioner i en värdepapperisering till det belopp som, enligt artikel 75 a, skulle medföra ett kapitalkrav som motsvarar 8 % av de riskvägda exponeringsbeloppen om de värdepapperiserade tillgångarna inte hade värdepapperiserats och fanns i kreditinstitutets balansräkning plus dessa exponeringars förväntade förlustbelopp.

3.3 Externratingmetod

46. Enligt externratingmetoden skall det riskvägda exponeringsbeloppet för en värdepapperiseringsposition med rating beräknas genom att på exponeringsvärdet i enlighet med följande tabeller 4–5 tillämpa den riskvikt som åsatts det kreditkvalitetssteg som de behöriga myndigheterna har gett kreditvärderingen i enlighet med artikel 98 multiplicerat med 1,06.

Tabell 4

Andra positioner än de som har kortfristiga kreditvärderingar

Kreditkvalitetssteg	Riskvikt		
	A	B	C
1	7 %	12 %	20 %
2	8 %	15 %	25 %
3	10 %	18 %	35 %
4	12 %	20 %	35 %
5	20 %	35 %	35 %
6	35 %	50 %	50 %
7	60 %	75 %	75 %
8	100 %	100 %	100 %

Kreditkvalitetssteg	Riskvikt		
	A	B	C
9	250 %	250 %	250 %
10	425 %	425 %	425 %
11	650 %	650 %	650 %
Sämre än 11	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Tabell 5

Positioner med kortfristiga kreditvärderingar

Kreditkvalitetssteg	Riskvikt		
	A	B	C
1	7 %	12 %	20 %
2	12 %	20 %	35 %
3	60 %	75 %	75 %
Alla övriga kreditvärderingar	1 250 %	1 250 %	1 250 %

47. Om inte annat föreskrivs i punkterna 48 och 49 skall riskvikterna i kolumn A i båda tabellerna tillämpas om positionen är i värdepapperiseringens bäst rangordnade tranch. När det fastställs om en tranch är den bäst rangordnade är det inte nödvändigt att beakta belopp avseende ränte- eller valutaderivat, avgifter eller andra liknande betalningar.

48. Riskvikten 6 % kan tillämpas på en position i värdepapperiseringens bäst rangordnade tranch om denna tranch i alla avseenden är bättre rangordnad än en annan tranch i den värdepapperiseringsposition där den skulle få en riskvikt på 7 % enligt punkt 46 förutsatt att

a) den behöriga myndigheten anser detta motiverat på grund av att de efterställda värdepapperiseringstrancherna förmår absorbera förlusten,

b) antingen positionen har en extern kreditvärdering som åsatts kreditkvalitetssteg 1 i tabell 4 eller 5 eller, om den är utan kreditvärdering, kraven i punkt 42 a–c är uppfyllda där referenspositioner tolkas som positioner i den efterställda tranch som skulle få en riskvikt på 7 % enligt punkt 46.

49. Riskvikterna i kolumn C i varje tabell skall tillämpas om positionen är i en värdepapperisering där det effektiva antalet värdepapperiserade exponeringar är lägre än sex. Vid beräkning av det effektiva antalet värdepapperiserade exponeringar måste flera exponeringar mot en gäldenär behandlas som en exponering. Det effektiva antalet exponeringar beräknas enligt följande:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_{i^2}}$$

där EAD_i motsvarar summan av exponeringsvärdena för alla exponeringar mot den i: te gäldenären. Om det är fråga om en värdepapperisering av exponeringar som i sig är positioner i tidigare värdepapperiseringar måste kreditinstitutet beakta antalet värdepapperiserade exponeringar i den aktuella gruppen och inte antalet underliggande exponeringar i de ursprungliga grupperna från vilka den underliggande värdepapperiseringsexponeringarna härrör. Om den andel i portföljen som är förenad den största exponeringen C_1 är känd får kreditinstitutet beräkna N som $1/C_1$.

50. Riskvikterna i kolumn B skall tillämpas på alla övriga positioner.

51. Kreditriskskydd vad gäller positioner i värdepapperisering får beaktas enligt punkterna 60-62.

3.4 Formelbaserad metod

52. Om inte annat föreskrivs i punkterna 58–59 skall riskvikten för en värdepapperiseringsposition enligt den formelbaserade metoden vara den högsta av 7 % eller den riskvikt som skall tillämpas enligt punkt 53.

53. Om inte annat föreskrivs i punkterna 58–59 skall den riskvikt som skall tillämpas på exponeringsbeloppet vara

$$12{,}5 \times (S[L+T] - S[L])/T$$

där

$$S[x] = \begin{cases} x & when \quad x \leq Kirbr \\ Kirbr + K[x] - K[Kirbr] + (d \cdot Kirbr/\omega)\left(1 - e^{\omega(Kirbr - x)/Kirbr}\right) & when\ Kirbr < x \end{cases}$$

där

$$h = (1 - Kirbr/ELGD)^{N}$$

$$c = Kirbr/(1-h)$$

$$v = \frac{(ELGD - Kirbr)Kirbr + 0{,}25(1 - ELGD)Kirbr}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + Kirbr^2}{1-h} - c^2\right) + \frac{(1 - Kiribr)Kirbr - v}{(1-h)\tau}$$

$$g = \frac{(1-c)c}{f} - 1$$

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1-c)$$

$$d = 1 - (1-h) \cdot (1 - Beta[Kirbr;a,b])$$

$$K[x] = (1-h) \cdot \left((1 - Beta[x;a,b])x + Beta[x;a+1,b]c\right)$$

τ = 1 000,

och ω = 20.

I dessa uttryck avser Beta [x; a, b] den kumulativa betafördelningen med parametrarna a och b värderade vid x.

T (tjockleken på den tranch där positionen hålls) mäts som förhållandet mellan a) det nominella beloppet på tranchen och b) summan av exponeringsvärdena på de exponeringar som har värdepapperiserats. För beräkning av T skall exponeringsvärdet på ett derivatinstrument som anges i bilaga IV, om den aktuella ersättningskostnaden inte är ett positivt värde, vara den potentiella framtida kreditexponeringen beräknad enligt bilaga III.

Kirbr är förhållandet mellan a) Kirb och b) summan av exponeringsvärdena av de exponeringar som har värdepapperiserats. Kirbr uttrycks i decimalform (Kirb på 15 % av gruppen skulle t.ex. uttryckas som ett värde på 0,15).

L (kreditförstärkningsnivån) beräknas som förhållandet mellan det nominella beloppet för alla trancher som är efterställda den tranch i vilken positionen hålls och summan av exponeringsvärdena på de exponeringar som värdepapperiserats. Kapitaliserad framtida inkomst skall inte inkluderas vid beräkning av L. Fordringar på motparter avseende derivatinstrument som angetts i bilaga IV som utgör trancher som är efterställda än den aktuella tranchen får anges till sin aktuella ersättningskostnad (utan potentiella framtida kreditexponeringar) vid beräkning av förstärkningsnivån.

N är det effektiva antalet exponeringar beräknat enligt punkt 49.

ELGD, exponeringsvägd genomsnittlig förlust vid fallissemang beräknas enligt följande:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

där LGD_i utgör genomsnittligt LGD-värde avseende alla exponeringar mot den i: te gäldenären, där LGD fastställs enligt artiklarna 84–89. Om det är fråga om en värdepapperisering av exponeringar som i sig är positioner i tidigare värdepapperiseringar skall ett LGD-värde på 100 % tillämpas på de värdepapperiserade positionerna. Om risk för fallissemang och utspädningsrisk för förvärvade fordringar behandlas sammantaget inom ramen för en värdepapperisering (till exempel så att det finns en enda reserv eller säkerhetsmarginal som är tillgänglig för att täcka förluster från endera källan) skall ELGD-värdet anges som ett vägt genomsnitt av LGD, för kreditrisk och LGD-värdet 75 % för utspädningsrisk. Som vikter skall användas de kapitalkrav för kreditrisk och utspädningsrisk som skulle gälla om respektive risktyp behandlades isolerat utan hänsyn till riskskydd.

Förenklade ingångsvärden

Om exponeringsvärdet på den största värdepapperiserade exponeringen C_1 inte är mer än 3 % av de värdepapperiserade exponeringarnas exponeringsvärden får kreditinstitutet vid tillämpning av den formelbaserade metoden ange LGD till 50 % och N till något av följande värden:

$$N = \left(C_1 C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \max\{1 - mC_1, 0\} \right)^{-1}$$

eller

$N=1/C_1$.

C_m är förhållandet mellan summan av de största ”m-exponeringarnas” exponeringsvärden och summan av de värdepapperiserade exponeringarnas exponeringsvärden. Nivån på ”m” får fastställas av kreditinstitutet.

När det gäller värdepapperiseringar som avser hushållsexponeringar får de behöriga myndigheterna tillåta att den formelbaserade metoden tillämpas med förenklingarna $h = 0$ och $v = 0$.

54. Kreditriskskydd vad gäller positioner i värdepapperisering får beaktas enligt punkterna 60, 61 och 63–67.

3.5 **Likviditetsfaciliteter**

55. Bestämmelserna i punkterna 56–59 gäller för att fastställa exponeringsvärdet på positioner i värdepapperisering utan rating i form av vissa typer av likviditetsfaciliteter.

3.5.1 Likviditetsfaciliteter som bara finns tillgängliga vid en allmän störning på marknaden

56. Ett konverteringsvärde på 20 % får tillämpas på det nominella värdet på en likviditetsfacilitet som bara får tas i anspråk vid en allmän störning på marknaden och som uppfyller villkoren för en godtagbar likviditetsfacilitet som anges i punkt 13.

3.5.2 Förskotteringsarrangemang

57. Ett konverteringsvärde på 0 % får tillämpas på det nominella beloppet på en likviditetsfacilitet som uppfyller villkoren i punkt 15.

3.5.3 Särskild behandling om K_{irb} inte kan beräknas

58. Om det inte är genomförbart för kreditinstitutet att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för de värdepapperiserade exponeringarna som om de inte hade värdepapperiserats får ett kreditinstitut undantagsvis och under förutsättning att de behöriga myndigheternas samtycker tillfälligtvis tillämpa följande metod för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för en värdepapperiseringsposition utan rating i form av en likviditetsfacilitet som uppfyller villkoren för en ”godtagbar likviditetsfacilitet” i enlighet med punkt 13 eller som avses i punkt 56.

59. Den högsta riskvikt som skulle ha tillämpats enligt artiklarna 78–83 på någon av de värdepapperiserade exponeringarna om de inte hade värdepapperiserats får tillämpas på värdepapperiseringspositionen som utgörs av likviditetsfaciliteten. Ett konverteringsvärde på 50 % får tillämpas på likviditetsfacilitetens nominella belopp för att fastställa positionens exponeringsvärde om faciliteten har en ursprunglig löptid på mindre än ett år. Om likviditetsfaciliteten uppfyller villkoren i punkt 56 får ett konverteringsvärde på 20 % tillämpas. I andra fall skall en konverteringsfaktor på 100 % tillämpas.

3.6 **Beaktande av kreditriskskydd avseende positioner i värdepapperisering**

3.6.1 Förbetalt skydd

60. Godtagbart förbetalt skydd är begränsat till det som är godtagbart för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 78–83 så som det anges i artiklarna 90–93, och för att det skall få beaktas måste de relevanta minimikraven som fastställs genom nämnda artiklar vara uppfyllda.

3.6.2 Obetalt skydd

61. Godtagbart obetalt skydd och tillhandahållare av obetalt skydd är begränsade till den krets som är godtagbara enligt artiklarna 90–93, och för att det skall kunna beaktas måste de relevanta minimikraven som fastställs genom nämnda artiklar vara uppfyllda.

3.6.3 Beräkning av kapitalkrav för positioner i värdepapperisering med kreditriskskydd

Externratingmetod

62. Om riskvägda exponeringsbelopp beräknas genom tillämpning av externratingmetoden får exponeringsvärdet och/eller det riskvägda exponeringsbeloppet för en position i värdepapperisering avseende vilken kreditriskskydd har erhållits ändras enligt bestämmelserna i bilaga VIII såsom de tillämpas för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 78–83.

Formelbaserad metod – fullständigt skydd

63. Om riskvägda exponeringsbelopp beräknas genom tillämpning av den formelbaserade metoden skall kreditinstitutet fastställa positionens ”effektiva riskvikt”. Det skall göra detta genom att dividera positionens riskvägda exponeringsbelopp med positionens exponeringsvärde och multiplicera resultatet med 100.

64. När det gäller förbetalt kreditriskskydd skall värdepapperiseringspositionens riskvägda exponeringsbelopp beräknas genom att multiplicera positionens förbetalda skyddsanpassade exponeringsbelopp (E*, som beräknats enligt artiklarna 90–93 för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 78–83 med värdepapperiseringspositionens belopp angett till E) med den effektiva riskvikten.

65. När det gäller obetalt kreditriskskydd skall värdepapperiseringspositionens riskvägda exponeringsbelopp beräknas genom att multiplicera G_A (skyddsbeloppet justerat med hänsyn till eventuella valutaobalanser och löptidsobalanser i enlighet med bestämmelserna i bilaga VIII) med riskvikten för tillhandahållaren av skyddet. Denna summa skall sedan adderas till det belopp som erhållits genom att multiplicera värdepapperiseringspositionens belopp minus G_A med den effektiva riskvikten.

Formelbaserad metod – partiellt skydd

66. Om kreditriskskyddet täcker första-förlust eller förluster på proportionell grund i värdepapperiseringspositionen får kreditinstitutet tillämpa bestämmelserna i punkterna 63-65.

67. I övriga fall skall kreditinstitutet behandla värdepapperiseringspositionen som två eller flera positioner och den andel som saknar skydd skall anses vara den position som har lägst kreditkvalitet. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för denna position skall bestämmelserna i punkterna 52–54 gälla med följande ändringar: ”T” skall ändras till e* när det gäller förbetalt skydd, och efter T-g när det gäller obetalt skydd, där e* anger förhållandet mellan E* och det totala nominella beloppet för den underliggande gruppen, där E* är värdepapperiseringspositionens justerade exponeringsbelopp som beräknats i enlighet med bestämmelserna i bilaga VIII som de tillämpas för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 78–83 med värdepapperiseringspositionens belopp angivet till E. g är förhållandet mellan kreditriskskyddets nominella belopp (som justerats med hänsyn till eventuell valutaobalans och löptidsobalans enligt bestämmelserna i bilaga VIII) och summan av de värdepapperiserade exponeringsbeloppen. När det gäller obetalt kreditriskskydd skall riskvikten för tillhandahållaren av skyddet tillämpas på den andel av positionen som inte faller inom ramen för det justerade värdet på ”T”.

3.7 Ytterligare kapitalkrav för värdepapperisering av rullande exponeringar med bestämmelser om förtida amortering

68. Utöver de riskvägda exponeringsbelopp som ett kreditinstitut som är originator beräknar för sina positioner i värdepapperisering skall det beräkna ett riskvägt exponeringsbelopp enligt den metod som anges i punkterna 16–33 när det säljer rullande exponeringar inom ramen för en värdepapperisering som innehåller bestämmelser om förtida amortering.

69. Vid tillämpning av punkt 68 skall punkterna 70 och 71 ersätta punkterna 19–20.

70. Vid tillämpning av dessa bestämmelser skall ”orginatorns andel” vara summan av

a) exponeringsvärdet av den nominella andel av hela gruppen av utnyttjade kreditbelopp som har överförts till en värdepapperisering som bestämmer den andel av kontantflödena från kapitalåterbetalningar, räntor och andra anknutna belopp som inte är tillgängliga för utbetalningar till innehavare av positioner i värdepapperiseringen, och

b) exponeringsvärdet av den andel av hela gruppen av outnyttjade kreditlimiter där de motsvarande utnyttjade kreditbeloppen har överförts till en värdepapperisering, som motsvarar den andel som det i punkt a beskrivna exponeringsvärdet utgör av hela gruppen av utnyttjade kreditbelopp som har överförts till värdepapperisering.

För att motsvara definitionen får originatorns andel inte vara efterställd investerarnas andel.

Med ”investerarnas andel” avses exponeringsvärdet av den nominella andel av gruppen av utnyttjade belopp som inte faller inom ramen för punkt a plus exponeringsvärdet av den andel av gruppen av outnyttjade kreditlimiter där de motsvarande utnyttjade kreditbeloppen överförts till värdepapperiseringen, som inte faller inom ramen för punkt b.

71. Den exponering för originatorn som är knuten till dess rättigheter avseende den del av originatorns andel som beskrivs i punkt 70 a skall inte betraktas som en värdepapperiseringsposition, utan som en proportionell exponering mot de värdepapperiserade utnyttjade exponeringsbeloppen som om de inte hade värdepapperiserats till ett belopp som motsvarar det som beskrivs i punkt 70 a. Det kreditinstitut som är originator skall även anses ha en proportionell exponering mot de outnyttjade beloppen av de kreditramar för vilka de utnyttjade beloppen har överförts till värdepapperiseringen till ett belopp som motsvarar det belopp som beskrivs i punkt 70 b.

3.8 Reducering av riskvägda exponeringsbelopp

72. Det riskvägda exponeringsbeloppet för en position i värdepapperisering för vilken riskvikt 1 250 % skulle åsättas får reduceras med 12,5 gånger beloppet av alla värderegleringar som gjorts av kreditinstitutet avseende de värdepapperiserade exponeringarna. I den utsträckning som värderegleringar beaktas i detta syfte får de inte beaktas vid den beräkning som anges i punkt 36 i del 1 i bilaga VII.

73. Det riskvägda exponeringsbeloppet för en position i värdepapperisering får reduceras med 12,5 gånger beloppet av alla värderegleringar som gjorts av kreditinstitutet avseende positionen.

74. Enligt vad som anges i artikel 66.2 får kreditinstitut, när det gäller en värdepapperiseringsposition för vilken 1 250 % riskvikt skulle tillämpas, som ett alternativ till att inbegripa positionen i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp, dra av positionens exponeringsvärde från kapitalbasen.

75. Vid tillämpningen av punkt 74

a) får positionens exponeringsvärde härledas från det riskvägda exponeringsbeloppet med hänsyn till eventuella reduceringar som gjorts enligt punkterna 72–73,

b) får beräkningen av exponeringsvärdet avspegla godtagbart förbetalt skydd på ett sätt som överensstämmer med den metod som föreskrivs i punkterna 60–67, och

c) om den formelbaserade metoden används för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och $L \leq K_{IRBR}$ och $[L+T] > K_{IRBR}$ får positionen behandlas som två positioner där L är lika med K_{IRBR} för den av positionerna som har bättre förmånsrätt.

76. Om ett kreditinstitut utnyttjar det alternativ som anges i punkt 74 skall 12,5 gånger det belopp som dragits av enligt denna punkt dras av från det belopp som vid tillämpning av punkt 45 skall anges som det maximala riskvägda exponeringsbelopp som skall beräknas av de kreditinstitut som anges där.

BILAGA X

OPERATIV RISK

DEL 1

Basmetoden

1. KAPITALKRAV

1. Enligt basmetoden motsvarar kapitalkravet för operativ risk 15 % av den relevanta indikator som definieras i punkterna 2-9.

2. RELEVANT INDIKATOR

2. Den relevanta indikatorn är ett treårigt genomsnitt av räntenetto och övriga nettointäkter.

3. Det treåriga genomsnittet beräknas på grundval av de senaste tre tolvmånadersobservationer som gjorts vid räkenskapsårets slut. Om inga reviderade uppgifter finns tillgängliga får företagets egna skattningar användas.

4. Om summan av räntenetto och övriga nettointäkter för någon av observationerna är negativ eller noll skall denna uppgift inte beaktas vid beräkningen av det treåriga genomsnittet. Den relevanta indikatorn skall beräknas som summan av de positiva talen, dividerad med antalet positiva tal.

2.1 **Kreditinstitut som omfattas av direktiv 86/635/EEG**

5. På grundval av de redovisningskategorier för kreditinstitutens resultaträkning som anges i artikel 27 i direktiv 86/635/EEG skall den relevanta indikatorn beräknas som summan av de poster som anges i tabell 1. Varje post skall inkluderas i summan oavsett om den har ett positivt eller negativt värde.

6. Dessa poster kan behöva justeras för att uppfylla kvalifikationerna i punkterna 7–8.

Tabell 1

1. Ränteintäkter och liknande intäkter
2. Räntekostnader och liknande kostnader
3. Intäkter från aktier och andra värdepapper med rörlig/fast avkastning
4. Provisionsintäkter
5. Provisionskostnader och avgifter
6. Nettovinst eller nettoförlust av finansiella transaktioner
7. Övriga rörelseintäkter

2.1.1 Kvalifikationer

7. Indikatorn skall beräknas före avdrag av avsättningar och rörelsekostnader. Till rörelsekostnaderna skall räknas arvoden för utkontrakterade tjänster som tillhandahållits av tredje part som inte är moder- eller dotterföretag till kreditinstitutet eller dotterföretag till ett moderföretag som också är kreditinstitutets moderföretag. Kostnaderna för utkontrakterade tjänster som tillhandahållits av tredje part får dras av från den relevanta indikatorn i de fall då de betalas till ett företag som är föremål för tillsyn i den bemärkelse som avses i detta direktiv.

8. Följande poster skall inte beaktas vid beräkningen av den relevanta indikatorn:

a) Realiserad vinst/förlust från försäljning av poster utanför handelslagret.

b) Inkomster från extraordinära poster eller poster som inte avser den normala verksamheten.

c) Försäkringsintäkter.

Om omvärdering av handelsposter ingår i resultaträkningen kan den inkluderas. Om artikel 36.2 i direktiv 86/635/EEG tillämpas skall omvärderingar som tas upp i resultaträkningen inkluderas.

2.2 **Kreditinstitut som omfattas av andra redovisningsnormer**

9. Om ett kreditinstitut omfattas av andra redovisningsnormer än den som fastställs i direktiv 86/635/EEG skall det beräkna den relevanta indikatorn på basis av de uppgifter som bäst avspeglar definitionen som anges i punkterna 2-8.

DEL 2

Schablonmetoden

1. KAPITALKRAV

1. Enligt schablonmetoden utgörs kapitalkravet för operativ risk av det treåriga genomsnittet av de riskvägda relevanta indikatorer som för vart och ett av åren beräknas för de affärsområden som anges i tabell 2. Ett negativt kapitalkrav inom något affärsområde som uppkommit till följd av en negativ relevant faktor kan för varje år föras in i beräkningen som en del av helheten. I fall det sammanlagda kapitalkravet för samtliga affärsområden under ett visst år är negativt skall dock det genomsnittliga värdet för det året vara noll.

2. Det treåriga genomsnittet beräknas på grundval av de senaste tre tolvmånadersobservationer som gjorts vid räkenskapsårets slut. Om inga reviderade uppgifter finns tillgängliga får företagets egna skattningar användas.

Tabell 2

Affärsområde	Verksamhet	Procentandel
Företagsfinansiering	Garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande. Tjänster i samband med garantigivning. Investeringsrådgivning. Rådgivning till företag i fråga om kapitalstruktur, industriell strategi och närliggande frågor samt råd och tjänster avseende fusioner och företagsförvärv. Investerings- och finansanalys samt andra former av allmänna rekommendationer rörande handel med finansiella instrument.	18 %
Handel och finansförvaltning	Handel för egen räkning. Penningmarknadsmäkling. Mottagande och vidarebefordran av order beträffande ett eller flera finansiella instrument. Utförande av order för kunds räkning. Placering av finansiella instrument utan fast åtagande. Drift av multilaterala handelsplattformar.	18 %

Affärsområde	Verksamhet	Procentandel
Privatkundsmäkleri (Verksamhet som avser enskilda fysiska personer eller små och medelstora företag som uppfyller kriterierna i artikel 79 om klassen för hushållsexponeringar.)	Mottagande och vidarebefordran av order beträffande ett eller flera finansiella instrument. Utförande av order för kunds räkning. Placering av finansiella instrument utan fast åtagande.	12 %
Storkundsbank	Mottagande av insättningar och andra återbetalningspliktiga medel. Utlåning. Finansiell leasing. Garantiförbindelser och ställande av säkerhet.	15 %
Hushållsbank (Verksamhet som avser enskilda fysiska personer eller små och medelstora företag som uppfyller kriterierna i artikel 55 om klassen för hushållsexponeringar.)	Mottagande av insättningar och andra återbetalningspliktiga medel. Utlåning. Finansiell leasing. Garantiförbindelser och ställande av säkerhet.	12 %
Betalning och avveckling	Betalningsförmedling. Utställande och administration av betalningsmedel.	18 %
Administrationsuppdrag	Förvaring och handhavande av finansiella instrument för kunders räkning, bland annat värdepappersförvaring och liknande tjänster, exempelvis handhavande av kontanta medel/finansiella säkerheter.	15 %
Kapitalförvaltning	Portföljförvaltning. Fondförvaltning. Övrig kapitalförvaltning.	12 %

3. De behöriga myndigheterna har möjlighet att tillåta ett kreditinstitut att beräkna sitt kapitalkrav för operativ risk genom en alternativ schablonmetod, enligt vad som anges i punkterna 5-11.

2. PRINCIPERNA FÖR FÖRDELNING AV AFFÄRSOMRÅDEN

4. Kreditinstituten måste utveckla och dokumentera särskilda riktlinjer och kriterier för fördelning av den relevanta indikatorn på berörda affärsområden och verksamheter inom den standardiserade ramen. Kriterierna måste ses över och anpassas i tillämpliga delar till nya eller förändrade affärsverksamheter och risker. Principerna för fördelning på affärsområden är följande:

a) Alla verksamheter måste fördelas på affärsområden utan överlappning så att de täcker hela affärsområdet.

b) All verksamhet som inte lätt kan fördelas inom affärsområdesramen, men som utgör en stödjande funktion till en verksamhet inom ramen skall anses tillhöra det affärsområde som verksamheten stöder. Om mer än ett affärsområde stöds av den stödjande verksamheten måste objektiva fördelningskriterier användas.

c) Om en verksamhet inte kan fördelas på något specifikt affärsområde skall verksamheten anses tillhöra det affärsområde som har den högsta procentsatsen. Detsamma gäller också för en stödjande verksamhet.

d) Kreditinstitut har möjlighet att använda interna prissättningsmetoder för att fördela den relevanta indikatorn på olika affärsområden. Kostnader som genererats inom ett affärsområde men som kan tillskrivas ett annat affärsområde får omfördelas till det affärsområde som de tillhör, till exempel med en metod som bygger på interna överföringskostnader mellan de båda affärsområdena.

e) Fördelningen av verksamheter med avseende på affärsområden för kapitalkrav för operativ risk måste överensstämma med de kategorier som används för kredit- och marknadsrisker.

f) Den verkställande ledningen ansvarar för riktlinjerna för fördelning på affärsområden under överinseende av kreditinstitutets ledningsorgan.

g) Förfarandet för fördelning på affärsområden måste vara föremål för oberoende översyn.

3. ALTERNATIVA INDIKATORER FÖR VISSA AFFÄRSOMRÅDEN

3.1 **Närmare bestämmelser**

5. De behöriga myndigheterna har möjlighet att tillåta kreditinstitutet att använda en alternativ relevant indikator för affärsområdena hushållsbank och storkundsbank.

6. För dessa affärsområden skall den relevanta indikatorn vara en standardiserad inkomstindikator som motsvarar det treåriga genomsnittet av det totala nominella beloppet av lån och förskott multiplicerat med 0,035.

7. För affärsområdena hushållsbank och/eller storkundsbank skall lån och förskott bestå av de totala utnyttjade beloppen i motsvarande kreditportföljer. För affärsområdet storkundsbank skall värdepapper utanför handelslagret också inbegripas.

3.2 **Villkor**

8. Möjligheten att använda alternativa relevanta indikatorer skall omfattas av villkoren i punkterna 9-11.

3.2.1 Allmänt villkor

9. Kreditinstitutet skall uppfylla de kvalificeringskriterier som anges i punkt 12.

3.2.2 Särskilda villkor för hushålls- och storkundsbanker

10. Kreditinstitutet skall till en övervägande del vara aktivt inom hushålls- och/eller storkundsbankverksamheterna, som skall svara för minst 90 % av inkomsterna.

11. Kreditinstitutet skall kunna styrka för de behöriga myndigheterna att en väsentlig andel av dess hushålls- och/eller storkundsbanksverksamhet innefattar lån som förknippas med hög PD och att den alternativa schablonmetoden ger en förbättrad grund för klassificering av operativ risk.

4. KVALIFICERINGSKRITERIER

12. Kreditinstitut måste uppfylla de kvalificeringskriterier som anges nedan, utöver de allmänna riskhanteringsstandarder som anges i artikel 22 och bilaga V. Bedömningen av huruvida dessa kriterier är uppfyllda skall göras med beaktande av omfattning och art av kreditinstitutets verksamhet samt proportionalitetsprincipen.

a) Kreditinstitut skall ha ett väldokumenterat klassificerings- och hanteringssystem för operativ risk med tydlig ansvarsfördelning. De skall identifiera sina exponeringar mot operativ risk och spåra relevanta uppgifter om operativ risk, däribland uppgifter om reella förluster. Detta system skall vara föremål för regelbunden och oberoende översyn.

b) Klassificeringssystemet för operativ risk skall vara nära integrerat med kreditinstitutets riskhanteringsprocesser. Resultaten skall utnyttjas som en del av förfarandet för övervakning och kontroll av kreditinstitutets riskprofil avseende operativ risk.

c) Kreditinstitut skall upprätta en rapportstruktur som förser kreditinstitutets relevanta funktioner med rapporter avseende operativ risk. Kreditinstitutet skall ha förfaranden för att kunna vidta lämpliga åtgärder utifrån uppgifterna i rapporterna.

DEL 3

Internmätningsmetoder

1. KVALIFICERINGSKRITERIER

1. För att få tillämpa en internmätningsmetod måste kreditinstituten visa de behöriga myndigheterna att de uppfyller både nedanstående kvalificeringskriterier och de allmänna riskhanteringsstandarderna i artikel 22 och i bilaga V.

1.1 Kvalitativa standarder

2. Kreditinstitutets interna mätningsmetoder för operativa risker vara nära integrerade med dess dagliga riskhanteringsförfaranden.

3. Kreditinstitutet måste ha en oberoende riskhanteringsfunktion för operativa risker.

4. Det måste utarbetas regelbundna rapporter om exponeringar mot operativa risker och om förluster. Kreditinstitutet skall ha förfaranden för att kunna vidta lämpliga korrigerande åtgärder.

5. Kreditinstitutets riskhanteringssystem måste vara väl dokumenterat. Kreditinstitutet skall ha inrättat rutiner för att säkerställa överensstämmelse med dokumentationen och riktlinjer för hantering av icke-överensstämmelse med dokumentationen.

6. Förfarandena för hantering av operativa risker och mätsystemen skall vara föremål för regelbundna översyner av interna och/eller externa revisorer.

7. De behöriga myndigheternas validering av mätningssystemet för operativa risker skall innefatta följande delar:

a) Kontroll av att de interna valideringsförfarandena fungerar tillfredsställande.

b) Säkerställande av att dataflödena och förfarandena i samband med riskmätningssystemen är öppna och tillgängliga.

1.2 **Kvantitativa standarder**

1.2.1 Förfarande

8. Vid beräkning av kapitalkrav skall kreditinstituten beakta både förväntade och ej förväntade förluster, såvida de inte kan visa att förväntad förlust beaktas på lämpligt sätt i deras interna affärspraxis. Måttet på operativ risk måste fånga upp extrema händelser som kan ge allvarliga följder för att uppnå en statistisk säkerhetsnivå som är jämförbar med ett konfidensintervall på 99,9 % under en ettårsperiod.

9. Ett kreditinstituts mätningssystem för operativa risker måste omfatta vissa grundläggande delar för att uppfylla den statistiska säkerhetsnivå som anges i punkt 8. Dessa delar måste innefatta användning av interna och externa uppgifter, scenarioanalys och faktorer som avspeglar affärsmiljön samt interna kontrollsystem enligt vad som anges i punkterna 13-24. Ett kreditinstitut skall ha en väldokumenterad metod för att väga in användning av dessa fyra delar i det övergripande mätningssystemet för operativa risker.

10. Riskmätningssystemet skall fånga upp de avgörande riskfaktorer som vid skattning av förluster påverkar formen för fördelningskurvans ytterområden.

11. Antaganden om korrelation beträffande förluster för operativa risker som är hänförliga till olika händelsetyper får bara åberopas om kreditinstituten nöjaktigt kan visa de behöriga myndigheterna att deras system för mätning av korrelationer är sunda, genomförda med integritet och beaktar den osäkerhet som omger alla sådana korrelationsskattningar, särskilt under kritiska perioder. Kreditinstitutet måste validera sina korrelationsantaganden genom att använda lämpliga kvantitativa och kvalitativa metoder.

12. Riskmätningssystemet skall vara inbördes konsekvent och undvika dubbelräkning av kvalitativa klassificeringar eller riskreducerande åtgärder som godkänts inom andra områden av kapitalkravsramen.

1.2.2 Interna uppgifter

13. Internt framtagna åtgärder för operativ risk skall baseras på en föregående observationsperiod på minst fem år. När ett kreditinstitut för första gången tillämpar en internmätningsmetod får en observationsperiod på tre år godtas.

14. Kreditinstituten måste kunna fördela sina uppgifter om tidigare interna förluster på de affärsområden som definieras i del 2 och på de typer av händelser som definieras i del 5, och på begäran tillhandahålla dessa uppgifter till den behöriga myndigheterna. Det måste finnas dokumenterade och objektiva kriterier för att knyta förluster till de specificerade affärsområdena och händelsetyperna. De operativa riskförluster som avser kreditrisk och som tidigare har inkluderats i de interna databaserna för kreditrisk måste registreras i databaserna för operativ risk och identifieras separat. Dessa förluster kommer inte att omfattas av kapitalkrav för operativa risker, så länge som de fortsätter att behandlas som kreditrisk vid beräkningen av minimikapitalkrav. Operativa riskförluster som avser marknadsrisker skall innefattas i räckvidden för kapitalkravet för operativ risk.

15. Kreditinstitutets uppgifter om interna förluster måste vara heltäckande så att de fångar in alla väsentliga verksamheter och exponeringar från alla lämpliga undersystem och geografiska områden. Kreditinstituten måste kunna motivera att alla utelämnade verksamheter eller exponeringar, både enskilt och tillsammans, inte skulle ha fått någon väsentlig effekt på de övergripande riskskattningarna. Lämpliga minimiförlusttröskar för insamling av interna förlustuppgifter måste definieras.

16. Utöver information om bruttoförlustbelopp skall kreditinstituten samla information om datum för händelserna, eventuella återvinningar av bruttoförlustbelopp, samt en beskrivning av de utlösande faktorerna eller orsakerna till förlusten.

17. Det skall finnas särskilda kriterier för att fördela förlustuppgifter som uppstått till följd av en händelse inom en central funktion eller en verksamhet som omfattar mer än ett affärsområde samt till följd av anknytande händelser under en tidsperiod.

18. Kreditinstitut måste ha dokumenterade förfaranden för klassificering av registrerade förlustuppgifters löpande relevans, däribland situationer då diskretionära bedömningar, översyn av belopp och andra justeringar får tillämpas, i vilken utsträckning de får användas och vem som har tillåtelse att fatta sådana beslut.

1.2.3 Externa uppgifter

19. Kreditinstitutets mätningssystem för operativ risk skall utnyttja relevanta externa uppgifter, särskilt när det finns anledning att tro att kreditinstitutet är utsatt för ovanliga, men potentiellt allvarliga, förluster. Varje kreditinstitut måste ha ett systematiskt förfarande för fastställande av i vilka situationer externa uppgifter skall användas och för att avgöra vilka metoder som skall användas för att föra in uppgifterna i mätningssystemet. Villkor och förfaranden för användning av externa uppgifter måste regelbundet ses över, dokumenteras och vara föremål för återkommande oberoende översyner.

1.2.4 Scenarioanalys

20. Kreditinstitutet skall använda scenarioanalyser som bygger på expertutlåtanden tillsammans med externa uppgifter för att utvärdera exponering mot extrema händelser. Sådana klassificeringar måste valideras och omklassificeras kontinuerligt genom jämförelse med faktiska förluster för att säkerställa att de är rimliga.

1.2.5 Affärsmiljö och interna kontrollfaktorer

21. Kreditinstitutets interna riskklassificeringsmetod måste fånga upp den centrala affärsmiljön och interna kontrollfaktorer som kan förändra institutets operativa riskprofil.

22. Valet av varje faktor skall motiveras av dess karaktär som betydelsefull riskfaktor baserat på erfarenhet och expertutlåtanden om de berörda affärsområdena.

23. Riskskattningarnas känslighet för förändringar av faktorerna och den relativa vikten för de olika faktorerna måste vara väl underbyggd. Utöver att fånga upp riskförändringar till följd av förbättrad riskkontroll måste ramen även fånga upp potentiella riskökningar till följd av verksamhetens ökade komplexitet eller ökad omsättning.

24. Denna ram måste dokumenteras och omfattas av oberoende översyn inom kreditinstitutet och av de behöriga myndigheterna. Förfarandet och resultaten måste valideras och omklassificeras kontinuerligt genom jämförelse med faktiska interna förluster och relevanta externa uppgifter.

2. FÖRSÄKRINGSEFFEKTER OCH ANDRA MEKANISMER FÖR RISKÖVERFÖRING

25. Kreditinstituten skall kunna erkänna försäkringseffekter på de villkor som anges i punkterna 26–29 och andra mekanismer för risköverföring om kreditinstituten kan övertyga de behöriga myndigheterna om att en märkbar riskreducerande effekt uppnås.

26. Försäkringsgivaren skall vara auktoriserad att tillhandahålla försäkringar eller återförsäkringar och försäkringsgivaren skall ha en minsta skaderegleringsförmåga, vilken skall fastställas av ett valbart ratinginstitut, som av den behöriga myndigheten getts kreditkvalitetssteg 3 eller högre i enlighet med reglerna för fastställande av riskvikt för exponeringar mot de kreditinstitut som avses i artikel 78-83.

27. Försäkrings- och kreditinstitutens försäkringsram skall uppfylla följande villkor:

a) Försäkringen måste ha en ursprunglig löptid på minst ett år. För försäkringar med en resterande löptid på mindre än ett år måste kreditinstitutet göra lämpliga nedsättningar som avspeglar försäkringens minskande resterande löptid upp till en fullständig hundraprocentig nedsättning för försäkringar med en återstående löptid på 90 dagar eller mindre.

b) Försäkringen har en uppsägningstid på minst 90 dagar för annullering av kontraktet.

c) Försäkringen föreskriver inte några undantag eller begränsningar som utlöses av tillsynsåtgärder eller som, om kreditinstitutet skulle gå i konkurs, hindrar kreditinstitutet, konkursförvaltaren eller likvidatorn från att återvinna skador som åsamkats eller kostnader som orsakats av kreditinstitutet, utom i fråga om händelser som inträffat efter inledandet av konkursförvaltningen eller likvidationsförfarandet avseende kreditinstitutet, under förutsättning att försäkringen inte innefattar böter, viten eller skadestånd som ålagts av de behöriga myndigheterna.

d) I beräkningen av de riskreducerande åtgärdernas effekt måste man väga in försäkringsskyddet på ett sätt som är öppet och som ansluter till den faktiska sannolikhet för förluster och för deras effekter som använts vid den övergripande beräkningen av kapitalkravet för operativa risker.

e) Försäkringen skall tillhandahållas av tredje part. När det gäller försäkringar genom ”captivebolag” och närstående företag måste exponeringen överföras på en oberoende tredje part, till exempel genom återförsäkring, som uppfyller kvalifikationskriterierna.

f) Ramen för erkännande av försäkring skall vara är väl motiverad och dokumenterad.

28. Metoden för att erkänna försäkringar skall genom tillämpning av avdrag eller nedsättningar avseende försäkringsbeloppet omfatta följande delar:

a) Försäkringens återstående löptid, om denna är mindre än ett år, enligt vad som anges ovan.

b) Försäkringens uppsägningstid, om denna är kortare än ett år.

c) Osäkerhet i samband med betalning samt obalanser i försäkringsskyddet när det gäller försäkringens täckning.

29. Den lättnad av kapitalkraven som uppstår till följd av erkännande av försäkring får inte överstiga 20 % av kapitalkravet för operativ risk före erkännandet av de riskreducerande åtgärderna.

3. ANSÖKAN OM ATT FÅ ANVÄNDA EN INTERNMÄTNINGSMETOD PÅ KONCERNNIVÅ

30. Om ett moderkreditinstitut inom EU och dess dotterföretag eller dotterföretagen till ett finansiellt holdingföretag inom EU avser att tillämpa en internmätningsmetod skall ansökan innehålla en beskrivning av den metod som används för att fördela operativt riskkapital på de olika koncernenheterna.

31. I ansökan skall anges om och hur diversifieringseffekter är avsedda att beaktas i riskmätningssystemet.

DEL 4

Kombinerad tillämpning av olika metoder

1. TILLÄMPNING AV EN INTERNMÄTNINGSMETOD TILLSAMMANS MED ANDRA METODER

1. Ett kreditinstitut får tillämpa en internmätningsmetod tillsammans med antingen basmetoden eller schablonmetoden, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Alla kreditinstitutets operativa risker skall vara täckta. Den behöriga myndigheten skall ha godkänt den metod som skall tillämpas för att täcka olika verksamheter, geografiska områden, rättsliga strukturer eller andra relevanta indelningar som fastställts internt.

b) Kvalifikationskriterierna i delarna 2 och 3 skall vara uppfyllda för den del av verksamheterna som omfattas av schablonmetoden respektive internmätningsmetoden.

2. Den behöriga myndigheten får i enskilda fall införa följande tilläggsvillkor:

a) Den dag då en internmätningsmetod börjar tillämpas skall en betydande del av kreditinstitutets operativa risker kunna fångas upp av denna metod.

b) Kreditinstitutet skall åta sig att gradvis införa internmätningsmetoden för en väsentlig del av verksamheten enligt en tidsplan som överenskommits med de behöriga myndigheterna.

2. KOMBINERAD TILLÄMPNING AV BASMETODEN OCH SCHABLONMETODEN

3. Ett kreditinstitut får bara tillämpa en kombination av basmetoden och schablonmetoden under särskilda omständigheter, till exempel vid förvärv av ny verksamhet som kan kräva en övergångsperiod för införandet av schablonmetoden.

4. Kombinerad tillämpning av basmetoden och schablonmetoden kräver ett åtagande från kreditinstitutet om att gradvis övergå till att tillämpa schablonmetoden enligt en tidsplan som överenskommits med de behöriga myndigheterna.

DEL 5

Klassificering av förlusttyper

Tabell 3

Förlustkategori	Definition
Interna bedrägerier	Förluster till följd av handlingar som är avsedda att bedra, tillskansa sig egendom eller kringgå bestämmelser, lagstiftning eller företagets policy, med undantag för förluster som orsakats av diskriminering eller som sammanhänger med social eller kulturell mångfald, och som involverar åtminstone en intern part.
Externa bedrägerier	Förluster till följd av tredje mans handlingar i syfte att undanhålla, tillskansa sig egendom eller kringgå lagstiftningen.
Anställningsförhållanden och säkerhet på arbetsplatsen	Förluster till följd av handlingar som inte överensstämmer med lagar och avtal om anställning, hälsa och säkerhet, till följd av betalning av skadestånd för personskada, däribland även förluster som orsakats av diskriminering eller som sammanhänger med social eller kulturell mångfald.
Kunder, produkter och affärspraxis	Förluster till följd av att en professionell förpliktelse mot vissa kunder (inbegripet krav på förtroende och lämplighet) inte uppfyllts oavsiktligen eller genom försummelse, eller förluster till följd av en produkternas karaktär eller utformning.
Skador på materiella tillgångar	Förluster som uppkommer genom förlust av eller skada på materiella tillgångar till följd av naturkatastrofer eller andra händelser.
Avbrott i affärsverksamhet och systemfel	Förluster till följd av avbrott i affärsverksamheten eller i systemfel.
Utförande, leverans och processtyrning	Förluster till följd av misslyckad transaktionsbehandling eller processtyrning i samband med kontakter med handelspartner och säljare.

BILAGA XI

TEKNISKA KRITERIER FÖR DE BEHÖRIGA MYNDIGHETERNAS ÖVERSYN OCH UTVÄRDERING

1. Utöver kreditrisk, marknadsrisk och operativ risk skall de behöriga myndigheternas översyn och utvärdering enligt artikel 124 omfatta följande:

   a) Resultaten av det stresstest som genomförts av kreditinstitut som tillämpar internmetoden.

   b) Kreditinstitutens exponering mot och hantering av koncentrationsrisk samt uppgifter om de uppfyller kraven i artiklarna 108–118.

   c) Stabilitet, lämplighet och tillämpningssätt i fråga om de riktlinjer och förfaranden som kreditinstituten genomfört för hantering av kvarstående risk i samband med tillämpning av erkända kreditreducerande metoder.

   d) Uppgifter om i vilken utsträckning ett kreditinstituts kapitalbas avseende tillgångar som det värdepapperiserat är lämplig med hänsyn till transaktionens ekonomiska substans, inklusive den grad av risköverföring som uppnåtts.

   e) Kreditinstitutens exponering för och hantering av likviditetsrisk.

   f) Effekterna av diversifiering och hur sådana effekter skulle beaktas inom ramen för riskmätningssystemet.

   g) Resultaten av stresstest som genomförts av institut som använder en intern modell för beräkning av kapitalkrav för marknadsrisk enligt bilaga V till direktiv 2006/49/EG.

2. De behöriga myndigheterna skall övervaka huruvida ett kreditinstitut har tillhandahållit implicit stöd till en värdepapperisering. Om ett kreditinstitut har tillhandahållit implicit stöd vid mer än ett tillfälle skall den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder till följd av den ökade förväntningen om att det kommer att tillhandahålla framtida stöd till sina värdepapperiseringar och således inte lyckas att uppnå någon väsentlig risköverföring.

3. Vid det fastställande som skall göras enligt artikel 124.3 skall de behöriga myndigheterna bedöma om de värdejusteringar och avsättningar som gjorts avseende positioner eller portföljer i handelslagret enligt del B av bilaga VII till direktiv 2006/49/EG gör det möjligt för kreditinstitutet att under normala marknadsförhållanden inom kort tid avyttra eller säkra sina positioner utan att drabbas av väsentliga förluster.

BILAGA XII

TEKNISKA KRITERIER FÖR UPPLYSNINGSPLIKT

DEL 1

Allmänna kriterier

1. Upplysningar skall anses väsentliga vid lämnande av upplysningar om ett utelämnande eller en förvrängning av dem skulle kunna förändra eller påverka en användares bedömning eller beslut om denne förlitar sig på informationen för att fatta ekonomiska beslut.

2. Upplysningar skall betraktas som ett kreditinstituts egendom om spridning av den till allmänheten skulle undergräva kreditinstitutets konkurrensställning. Det kan gälla upplysningar om produkter eller system som, om de spreds till konkurrenterna, skulle göra att kreditinstitutets investeringar i dem blir mindre värdefulla.

3. Upplysningar skall betraktas som konfidentiella om det finns förpliktelser gentemot kunder eller andra motpartsförbindelser som gör att kreditinstitutet måste behandla upplysningarna konfidentiellt.

4. De behöriga myndigheterna skall kräva att kreditinstituten bedömer om det finns anledning att offentliggöra vissa eller alla upplysningar oftare än en gång per år mot bakgrund av verksamhetens särdrag, till exempel verksamhetens omfattning, verksamhetens slag, närvaro i olika länder, engagemang i olika ekonomiska sektorer och deltagande på internationella finansiella marknader och i betalnings-, avvecklings- och clearingsystem. Vid denna bedömning skall det särskilt beaktas om det är nödvändigt att lämna upplysningar oftare enligt punkterna 3 b och e samt i 4 b–e i del 2, och när det gäller riskexponeringar och andra poster som är föremål för snabba förändringar.

5. Upplysningskravet i punkterna 3 och 4 i del 2 skall uppfyllas enligt artikel 72.1–2.

DEL 2

Allmänna krav

1. Målen och riktlinjerna för kreditinstitutets riskhantering skall offentliggöras för varje särskild riskkategori, däribland för de risker som avses under punkterna 1–14. I dessa upplysningar skall följande ingå:

   a) Strategier och förfaranden för att hantera riskerna.

   b) Den berörda riskhanteringsfunktionens struktur och organisation eller andra relevanta förhållanden.

   c) Riskrapporteringens och mätsystemens omfattning och karaktär.

   d) Riktlinjerna för risksäkring och riskreducering, och strategierna och förfarandena för övervakning av de risksäkrande och riskreducerande åtgärdernas fortlöpande effektivitet.

2. Följande upplysningar skall lämnas om tillämpningsområdet för kraven i detta direktiv:

   a) Namnet på det kreditinstitut som kraven i detta direktiv skall tillämpas på.

   b) Uppgifter om skillnaderna i konsolideringsgrund i redovisnings- och tillsynssyfte, tillsammans med en kort beskrivning av de enheter som är

      i) fullständigt konsoliderade,

      ii) proportionellt konsoliderade,

iii) avdragna från kapitalbasen, och

iv) varken konsoliderade eller avdragna från kapitalbasen.

c) Alla aktuella eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för snabb överföring av medel ur kapitalbasen eller återbetalning av skulder mellan moderföretag och dess dotterföretag.

d) Det totala belopp med vilket den faktiska kapitalbasen understiger det föreskrivna minimibeloppet i alla de dotterföretag som inte innefattas i konsolideringen, och namnet eller namnen på dessa dotterföretag.

e) I tillämpliga fall de omständigheter som innebär att bestämmelserna i artiklarna 69-70 skall tillämpas.

3. Följande upplysningar skall offentliggöras av kreditinstitutet om dess kapitalbas:

a) Sammanfattande information om villkor och bestämmelser vad gäller alla poster och delposter i kapitalbasen.

b) Beloppet för det primära kapitalet, med separata upplysningar om alla positiva poster och avdrag.

c) Det totala beloppet för supplementärt kapital och kapitalbas enligt definitionen i kapitel IV i direktiv 2006/49/EG.

d) Avdrag från primärkapital och supplementärt kapital enligt artikel 66.2, med separata upplysningar om de poster som avses i artikel 57 q.

e) Total godtagen kapitalbas, netto efter avdragsposter och gränsvärden enligt artikel 66.

4. Följande information skall lämnas om huruvida kreditinstitutet uppfyller kraven i artiklarna 75 och 123:

a) En sammanfattning av kreditinstitutets metod för bedömning av om det interna kapitalet är tillräckligt för att ligga till grund för aktuell och framtida verksamhet.

b) För kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 78-83, 8 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för alla de exponeringsklasser som specificeras i artikel 79.

c) För kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 84–89, 8 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för alla de exponeringsklasser som specificeras i artikel 86. För hushållsexponeringsklassen gäller detta krav separat för de exponeringskategorier som de olika korrelationerna i punkterna 10–13 i del 1 i bilaga VII svarar mot. När det gäller aktieexponeringsklassen gäller detta krav för följande:

i) Alla de metoder som anges i punkterna 17–26 i del 1 i bilaga VII.

ii) Exponeringar som omsätts på en börs, privata aktieexponeringar i tillräckligt diversifierade portföljer och övriga exponeringar.

iii) Exponeringar för vilka av tillsynsmyndigheten medgivna övergångsregler gäller i fråga om kapitalkravet.

iv) Exponeringar för vilka äldre regler får fortsätta att tillämpas i fråga om kapitalkravet.

d) Minimikapitalkrav som beräknats enligt artikel 75 b och c.

e) Minimikapitalkrav som beräknats enligt artiklarna 103–105, med separata upplysningar.

5. Följande information skall lämnas vad gäller kreditinstitutets exponeringar för motpartskreditrisk enligt definitionen i del 1 av bilaga III:

a) Upplysningar om den metod som används för att fastställa internt kapital och kreditlimiter för motpartskreditexponeringar.

b) Upplysningar om strategier för tagande av säkerheter och upprättande av kreditreserver.

c) Upplysningar om strategier avseende exponeringar med korrelationsrisk.

d) Upplysningar om effekterna på beloppet av de säkerheter kreditinstitutet skulle behöva ställa om dess kreditbetyg försämrades.

e) Verkligt positivt bruttovärde av kontrakt, nettningsvinster, aktuell kvittad kreditexponering, säkerheter som innehas, nettokreditexponering för derivat. Nettokreditexponering för derivat är kreditexponeringen mot derivattransaktioner efter det att hänsyn tagits till såväl vinsterna från rättsligt bindande nettningsöverenskommelser som säkerhetsordningar.

f) Mått på exponeringsbelopp enligt de för detta fall tillämpliga metoder som beskrivs i delarna 3–6 i bilaga III.

g) Det nominella värdet av kreditderivatsäkringar och fördelningen av aktuell kreditexponering efter typ av kreditexponering.

h) Kreditderivattransaktioner (nominella värden), uppdelade mellan sådana som används i kreditinstitutets egen kreditportfölj respektive i dess förmedlingsverksamheter, inbegripet fördelningen mellan de slag av kreditderivatprodukter som används och ytterligare uppdelat på kreditriskskydd som köpts och sålts inom varje produktgrupp.

i) Skattningen av alfa, om kreditinstitutet har fått tillstånd till att skatta alfa av de behöriga myndigheterna.

6. Följande information skall lämnas vad gäller kreditinstitutets exponeringar för kreditrisk och utspädningsrisk:

a) Definitioner för redovisningsändamål av förfallen och osäker.

b) En beskrivning av de metoder som antagits för att fastställa värderegleringar och reserver.

c) Det totala beloppet av alla exponeringar, efter tillåten redovisningsmässig kvittning men utan hänsyn till effekterna av de kreditriskreducerande åtgärderna, och det genomsnittliga exponeringsbeloppet under perioden fördelat på olika typer av exponeringsklasser.

d) Exponeringarnas geografiska spridning fördelad på viktiga områden och väsentliga exponeringsklasser, och på mer detaljerad nivå när så är motiverat.

e) Exponeringarnas spridning per bransch eller motpartsslag, fördelad på exponeringsklasser, och på mer detaljerad nivå när så är motiverat.

f) En uppdelning av alla exponeringars återstående löptid, fördelat på exponeringsklasser och på mer detaljerad nivå när så är motiverat.

g) Följande belopp fördelade på viktiga branscher och motpartsslag:

i) Osäkra exponeringar och förfallna exponeringar var för sig.

ii) Värderegleringar och reserver.

iii) Belopp för värderegleringar och reserver som belastat perioden.

h) Summan av osäkra respektive förfallna exponeringar fördelade på viktiga geografiska områden och, om så är möjligt, summan av värderegleringar och reserver för varje geografiskt område.

i) En avstämning vad gäller förändringar av värderegleringar och reserver för osäkra fordringar var för sig. Informationen skall innefatta följande:

i) En beskrivning av värderegleringarnas och reservernas slag.

ii) Ingående balanser.

iii) De belopp som bokats mot reserverna under perioden.

iv) De belopp som avsatts eller återförts för skattade förmodade förluster avseende exponeringar under perioden, alla övriga regleringar inklusive de som beror på växelkursskillnader, företagssammanslagningar, förvärv och försäljning av dotterbolag och överföringar mellan reserver.

v) Utgående balanser.

Värderegleringar och återvinningar som registrerats direkt i resultaträkningen skall offentliggöras separat.

7. För kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 78–83 skall följande information lämnas för alla de exponeringsklasser som anges i artikel 79:

a) Namnen på de utsedda ratinginstituten och exportkreditorganen och skälen för eventuella ändringar.

b) De exponeringsklasser för vilka varje externt ratinginstitut och exportkreditorgan används.

c) En beskrivning av det förfarande som används för att överföra emittentbetyg och kreditbetyg för emissioner till poster som inte är inkluderade i handelslagret.

d) Sambandet mellan kreditbetyg från utsedda ratinginstitut eller exportkreditorgan och den kreditkvalitetsskala som anges i bilaga VI med beaktande av att denna information inte behöver offentliggöras om kreditinstitutet följer den inplacering som offentliggjorts av den behöriga myndigheten.

e) Exponeringsvärden och exponeringsvärden efter kreditriskreducerande åtgärder för varje kreditkvalitetssteg som beskrivs i bilaga VI, samt de exponeringar som dragits av från kapitalbasen.

8. De kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt punkt 6 eller punkterna 19–21 i del 1 i bilaga VII skall redovisa de exponeringar som hänförts till tabellkategorierna i tabell 1 i punkt 6 i del 1 i bilaga VII eller som åsatts de riskvikter som nämns i punkterna 19–21 i del 1 i bilaga VII.

9. De kreditinstitut som beräknar kapitalkrav enligt artikel 75 b och c skall lämna separata upplysningar om dessa krav för varje risk som avses i dessa bestämmelser.

10. Följande information skall lämnas av alla kreditinstitut som beräknar kapitalkrav enligt bilaga V i direktiv 2006/49/EG:

a) För varje underportfölj

i) den använda modellens särdrag,

ii) en beskrivning av det stresstest som tillämpas på underportföljen, och

iii) en beskrivning av de metoder som använts för att göra utfallstester och validera om de interna modellerna och modellförfarandena är riktiga och konsekventa.

b) Den behöriga myndighetens acceptansspann.

c) En beskrivning om i vilken grad och med vilka metoder kraven i del B i bilaga VII i direktiv 2006/49/EG uppfylls.

11. Kreditinstituten skall lämna följande upplysningar om operativ risk:

a) Vilka bedömningsmetoder för krav på kapitalbasen för operativ risk som kreditinstitutet får tillämpa.

b) En beskrivning av den metod som anges i artikel 105, om kreditinstitutet tillämpar denna, samt en diskussion om relevanta interna och externa faktorer som beaktas i kreditinstitutets mätmetod. Om metoden bara används delvis skall de olika använda metodernas räckvidd och täckning anges.

12. Följande information skall offentliggöras vad gäller exponeringar i aktier som inte ingår i handelslagret:

a) Exponeringarnas fördelning efter avsikten med innehavet, till exempel vinstsyfte eller strategiska skäl, och en översikt av redovisningstekniken och de värderingsmetoder som tillämpas, inbegripet huvudantaganden och praxis som påverkar värdering och alla betydande förändringar av denna praxis.

b) Balansräkningsvärdet, det verkliga värdet och, för dem som omsätts på en börs, en jämförelse med marknadspriset om det skiljer sig avsevärt från det verkliga värdet.

c) Slag, karaktär och belopp vad gäller börsnoterade exponeringar, privata aktieexponeringar i tillräckligt diversifierade portföljer och övriga exponeringar.

d) Kumulativa faktiska vinster eller förluster till följd av försäljningar och avvecklingar under perioden.

e) De totala orealiserade vinsterna eller förlusterna, de totala dolda omvärderingsvinsterna eller omvärderingsförlusterna och de av dessa belopp som inbegripits i det primära eller det supplementära kapitalet.

13. Kreditinstituten skall lämna följande information om sina exponeringar för ränterisker avseende positioner som inte ingår i handelslagret:

a) Ränteriskens och huvudantagandenas karaktär (däribland antaganden avseende förtida återbetalningar av lån och utvecklingen av insättningar utan avtalad löptid) och hur ofta ränterisken mäts.

b) Förändring av resultat, av ekonomiskt värde eller av varje annan relevant variabel som ledningen använder för räntechocker (uppåt eller nedåt) i enlighet med sin metod för att mäta ränterisken, fördelat efter valuta.

14. Kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 94–101 skall lämna följande information:

a) En beskrivning av kreditinstitutets syfte med värdepapperiseringsverksamheten.

b) Kreditinstitutets roller i värdepapperiseringsprocessen.

c) Uppgift om i vilken utsträckning kreditinstitutet är engagerat inom varje område.

d) De metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp som kreditinstitutet tillämpar för sin värdepapperiseringsverksamhet.

e) En sammanfattning av kreditinstitutets principer för redovisning för värdepapperiseringsverksamhet, som skall innefatta följande:

i) Huruvida transaktionerna behandlas som försäljning eller finansiering.

ii) Redovisning av försäljningsvinster.

iii) Huvudantagandena för värdering av behållna vinstintressen.

iv) Behandlingen av syntetisk värdepapperisering om detta inte täcks av några andra redovisningsriktlinjer.

f) Namnen på de ratinginstitut som används för värdepapperiseringar och de olika slag av exponeringar som de olika instituten används till.

g) Det totala utestående exponeringsbeloppet som värdepapperiserats av kreditinstitutet och som omfattas av värdepapperiseringsregelverket (fördelat på traditionella och syntetiska värdepapperiseringar) per exponeringsslag.

h) För exponeringar som värdepapperiserats av kreditinstitutet och som omfattas av värdepapperiseringsregelverket en fördelning per exponeringsslag av summan av osäkra och oreglerade exponeringar som värdepapperiserats och de förluster som redovisats av kreditinstitutet under perioden.

i) Det totala beloppet av värdepapperiserade positioner som behållits eller förvärvats fördelade på exponeringsslag.

j) Det totala beloppet av positioner i värdepapperisering som innehållits eller förvärvats fördelat på ett lämpligt antal riskviktsgrupper. Positioner som har riskvägts till 1 250 % eller dragits av skall redovisas separat.

k) Det totala utestående beloppet av värdepapperiserade rullande exponeringar uppdelat på originatorns och investerarnas andelar.

l) En sammanfattning av värdepapperiseringsverksamheten under perioden, däribland det värdepapperiserade exponeringsbeloppet (per exponeringsslag) och redovisad vinst eller förlust vid försäljning per exponeringsslag.

DEL 3

Krav som är villkor för användning av särskilda instrument eller metoder

1. Kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 84–89 skall lämna följande upplysningar:

a) De behöriga myndigheternas godkännande av metod eller övergångsordning.

b) En förklaring och översikt av

i) de interna riskklassificeringssystemens struktur och förhållandet mellan intern och extern rating,

ii) användningen av interna skattningar för andra ändamål än beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 84–89,

iii) metoden för att hantera och godkänna kreditriskreducerande åtgärder, och

iv) kontrollmekanismerna för riskklassificeringssystemen, bland annat en beskrivning med avseende på oberoende, ansvarsfördelning och översyn av systemen.

c) En beskrivning av den interna riskklassificeringsmetoden skall anges separat för följande exponeringsklasser:

i) Nationella regeringar och centralbanker.

ii) Institut.

iii) Företag, däribland små och medelstora företag, specialutlåning och förvärvade företagsfordringar.

iv) Hushåll, för var och en av de exponeringskategorier som de olika korrelationerna i punkterna 10–13 i del 1 i bilaga VII svarar mot.

v) Aktier.

d) Exponeringsvärden för var och en av de exponeringsklasser som anges i artikel 86. Exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker, institut och företag där kreditinstituten använder egna skattningar av LGD-värden eller konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp skall redovisas separat från exponeringar där kreditinstituten inte använder sådana skattningar.

e) När det gäller exponeringsklasserna nationella regeringar och centralbanker, institut, företag och aktier, och för ett tillräckligt antal gäldenärsklasser (däribland fallissemang) för att medge en lämplig differentiering av kreditrisk, skall kreditinstitutet lämna upplysningar om följande:

i) De totala exponeringsbeloppet (för exponeringsklasserna nationella regeringar och centralbanker, institut och företag, summan av utestående lån och exponeringsvärdet för outnyttjade kreditmöjligheter samt för aktier det utestående beloppet).

ii) För kreditinstitut som använder egna LGD-skattningar för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp: det exponeringsvägda genomsnittliga LGD-värdet i procent.

iii) Exponeringsvägd genomsnittlig riskvikt.

iv) För kreditinstitut som använder egna skattningar av konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp: summan av outnyttjade kreditmöjligheter och exponeringsvägda genomsnittliga exponeringsvärden för alla exponeringsklasser.

f) För hushållsexponeringsklassen och för de kategorier som anges under c iv: antingen de upplysningar som anges under e (i tillämpliga fall i grupperad form) eller en analys av exponeringar (utestående lån och exponeringsvärden för outnyttjade kreditmöjligheter) i förhållande till ett tillräckligt antal EL-klasser för att medge en lämplig differentiering av kreditrisk (i tillämpliga fall i grupperad form).

g) De faktiska värderegleringsarna under den närmast föregående perioden för varje exponeringsklass (för hushållsexponeringar för alla kategorier som anges under c iv) och hur de avviker från tidigare erfarenheter.

h) En beskrivning av de faktorer som påverkade förlusterna under den närmast föregående perioden (till exempel om kreditinstitutet har haft en högre andel fallissemang än tidigare eller högre än genomsnittliga LGD-värden och konverteringsfaktorer).

i) Kreditinstitutets skattningar jämfört med faktiska resultat under en längre period. Detta skall minst omfatta information om skattningar av förluster jämfört med faktiska förluster inom varje exponeringsklass (när det gäller hushållsexponeringar för alla de kategorier som anges under led c iv) under en tillräckligt lång period för att kunna göra en lämplig bedömning av de interna klassificeringsförfarandenas resultat för varje exponeringsklass (när det gäller hushåll för alla de kategorier som anges under c iv). Kreditinstituten skall där så är lämpligt ytterligare bryta ner detta för att tillhandahålla en analys av PD och, för de kreditinstitut som använder egna skattningar av LGD-värden och/eller konverteringsfaktorer, av LGD och konverteringsfaktorer jämfört med de skattningar som tillhandahållits i ovan nämnda upplysningar om bedömning av kvantitativ risk.

Vid tillämpning av led c skall beskrivningen innehålla de exponeringsslag som ingår i exponeringsklassen, definitioner, metoder och data för skattning och validering av PD och, i tillämpliga fall, LGD och konverteringsfaktorer, däribland de antaganden som använts vid härledningen av dessa variabler, och beskrivning av betydande avvikelser från definitionen av fallissemang enligt punkterna 44–48 i del 4 i bilaga VII, inklusive de breda segment som påverkas av sådana avvikelser.

2. De kreditinstitut som tillämpar kreditriskreducerande metoder skall lämna följande information:

a) Riktlinjerna och metoderna för nettning inom och utanför balansräkningen samt uppgift om i vilken utsträckning sådan nettning utnyttjas.

b) Riktlinjerna och metoderna för värdering och hantering av säkerheter.

c) En beskrivning av de viktigaste typerna av säkerhet som kreditinstitutet accepterar.

d) De viktigaste kategorierna av garantigivare och kreditderivatmotparter och deras kreditvärdighet.

e) Information om koncentrationer med avseende på marknads- eller kreditrisk inom de kreditreducerande åtgärder som vidtagits.

f) De kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 78-83 eller 84–89, men som inte tillhandahåller egna skattningar av LGD-värden eller konverteringsfaktorer med hänsyn till exponeringsklass skall, separat för varje exponeringsklass, ange det totala exponeringsvärdet (där så är aktuellt efter nettning inom och utanför balansräkningen) som täcks – efter tillämpning av volatilitetsjusteringar – genom godtagbara finansiella och andra säkerheter.

g) Kreditinstitut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt artiklarna 78–83 eller 84–89 skall separat för varje exponeringsklass ange det totala exponeringsvärdet (där så är aktuellt efter nettning inom och utanför balansräkningen) som täcks av garantier eller kreditderivat. För aktieexponeringsklassen gäller detta krav för alla de metoder som anges i punkterna 17–26 i del 1 i bilaga VII.

3. Kreditinstitut som använder den metod som anges i artikel 105 för beräkning av kraven på kapitalbasen för operativ risk skall lämna en beskrivning av användning av försäkring för riskreducering.

BILAGA XIII

DEL A

Upphävda direktiv och senare ändringar av dessa (i enlighet med artikel 158)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/28/EG av den 18 september 2000 om ändring av direktiv 2000/12/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG

(Endast artiklarna 29.1 a–b, 29.2, 29.4 a–b, 29.5, 29.6, 29.7, 29.8, 29.9, 29.10 och 29.11)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG

(Endast art. 68)

Kommissionens direktiv 2004/69/EG av den 27 april 2004 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG vad beträffar definitionen av multilaterala utvecklingsbanker

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG av den 9 mars 2005 om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 85/611/EEG, 91/675/EEG, 92/49/EEG, 93/6/EEG och 94/19/EG samt direktiv 98/78/EG, 2000/12/EG, 2001/34/EG, 2002/83/EG och 2002/87/EG i syfte att skapa en ny organisationsstruktur för kommittéer på området för finansiella tjänster

(Endast artikel 3)

EJ UPPHÄVDA ÄNDRINGAR

Anslutningsakten 2003

DEL B

Tidsgränser för införlivande (i enlighet med artikel 158)

Direktiv		Tidsgräns för införlivande
Direktiv 2000/12/EG		—
Direktiv 2000/28/EG		27.4.2002
Direktiv 2002/87/EG		11.8.2004
Direktiv 2004/39/EG		Ännu ej tillgänglig
Direktiv 2004/69/EG		30.6.2004
Direktiv 2005/1/EG		13.5.2005

BILAGA XIV

JÄMFÖRELSETABELL

Detta direktiv	Direktiv 2000/12/EG	Direktiv 2000/28/EG	Direktiv 2002/87/EG	Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2005/1/EG
Artikel 1	Artikel 2.1–2				
Artikel 2	Artikel 2.3 Anslutningsakten				
Artikel 2	Artikel 2.4				
Artikel 3	Artikel 2.5–6				
Artikel 3.1 tredje stycket					Artikel 3.2
Artikel 4.1	Artikel 1.1				
Artikel 4.2–5		Artikel 1.2–5			
Artikel 4.7–9		Artikel 1.6–8			
Artikel 4.10			Artikel 29.1 a		
Artikel 4.11–14	Artikel 1.10, 1.12 och 1.13				
Artikel 4.21–22			Artikel 29.1 b		
Artikel 4.23	Artikel 1.23				
Artikel 4.45–47	Artikel 1.25–27				
Artikel 5	Artikel 3				
Artikel 6	Artikel 4				
Artikel 7	Artikel 8				
Artikel 8	Artikel 9				
Artikel 9.1	Artiklarna 5.1 och 1.11				
Artikel 9.2	Artikel 5.2				

Detta direktiv	Direktiv 2000/12/EG	Direktiv 2000/28/EG	Direktiv 2002/87/EG	Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2005/1/EG
Artikel 10	Artikel 5.3–7				
Artikel 11	Artikel 6				
Artikel 12	Artikel 7				
Artikel 13	Artikel 10				
Artikel 14	Artikel 11				
Artikel 15.1	Artikel 12				
Artikel 15.2–3			Artikel 29.2		
Artikel 16	Artikel 13				
Artikel 17	Artikel 14				
Artikel 18	Artikel 15				
Artikel 19.1	Artikel 16.1				
Artikel 19.2			Artikel 29.3		
Artikel 20	Artikel 16.3				
Artikel 21	Artikel 16.4–6				
Artikel 22	Artikel 17				
Artikel 23	Artikel 18				
Artikel 24.1	Artikel 19.1–3				
Artikel 24.2	Artikel 19.6				
Artikel 24.3	Artikel 19.4				
Artikel 25.1–3	Artikel 20.1–2 och 20.3 första och andra styck-ena				
Artikel 25.3	Artikel 19.5				
Artikel 25.4	Artikel 20.3 tredje stycket				
Artikel 26	Artikel 20.4–7				

Detta direktiv	Direktiv 2000/12/EG	Direktiv 2000/28/EG	Direktiv 2002/87/EG	Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2005/1/EG
Artikel 27	Artikel 1.3 andra meningen				
Artikel 28	Artikel 21				
Artikel 29	Artikel 22				
Artikel 30	Artikel 22.2–4				
Artikel 31	Artikel 22.5				
Artikel 32	Artikel 22.6				
Artikel 33	Artikel 22.7				
Artikel 34	Artikel 22.8				
Artikel 35	Artikel 22.9				
Artikel 36	Artikel 22.10				
Artikel 37	Artikel 22.11				
Artikel 38	Artikel 24				
Artikel 39.1–2	Artikel 25				
Artikel 39.3					Artikel 3.8
Artikel 40	Artikel 26				
Artikel 41	Artikel 27				
Artikel 42	Artikel 28				
Artikel 43	Artikel 29				
Artikel 44	Artikel 30.1–3				
Artikel 45	Artikel 30.4				
Artikel 46	Artikel 30.3				
Artikel 47	Artikel 30.5				
Artikel 48	Artikel 30.6–7				
Artikel 49	Artikel 30.8				

Detta direktiv	Direktiv 2000/12/EG	Direktiv 2000/28/EG	Direktiv 2002/87/EG	Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2005/1/EG
Artikel 50	Artikel 30.9 första och andra styck-ena				
Artikel 51	Artikel 30.9 tredje stycket				
Artikel 52	Artikel 30.10				
Artikel 53	Artikel 31				
Artikel 54	Artikel 32				
Artikel 55	Artikel 33				
Artikel 56	Artikel 34.1				
Artikel 57	Artikel 34.2 första stycket, och artikel 34.2 punkt 2, andra meningen		Artikel 29.4 a		
Artikel 58			Artikel 29.4 b		
Artikel 59			Artikel 29.4 b		
Artikel 60			Artikel 29.4 b		
Artikel 61	Artikel 34.3–4				
Artikel 63	Artikel 35				
Artikel 64	Artikel 36				
Artikel 65	Artikel 37				
Artikel 66.1–2	Artikel 38.1–2				
Artikel 67	Artikel 39				
Artikel 73	Artikel 52.3				
Artikel 106	Artikel 1.24				
Artikel 107	Artikel 1.1 tredje stycket				
Artikel 108	Artikel 48.1				

Detta direktiv	Direktiv 2000/12/EG	Direktiv 2000/28/EG	Direktiv 2002/87/EG	Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2005/1/EG
Artikel 109	Artikel 48.4 första stycket				
Artikel 110	Artikel 48.2, 48.3 och 48.4 andra stycket				
Artikel 111	Artikel 49.1–5				
Artikel 113	Artikel 49.4, 49.6 och 49.7				
Artikel 115	Artikel 49.8–9				
Artikel 116	Artikel 49.10				
Artikel 117	Artikel 49.11				
Artikel 118	Artikel 50				
Artikel 120	Artikel 51.1, 51.2 och 51.5				
Artikel 121	Artikel 51.4				
Artikel 122.1-2	Artikel 51.6		Artikel 29.5		
Artikel 125	Artikel 53.1–2				
Artikel 126	Artikel 53.3				
Artikel 128	Artikel 53.5				
Artikel 133.1	Artikel 54.1		Artikel 29.7 a		
Artikel 133.2–3	Artikel 54.2–3				
Artikel 134.1	Artikel 54.4 första stycket				
Artikel 134.2	Artikel 54.4 andra stycket				
Artikel 135			Artikel 29.8		
Artikel 137	Artikel 55				
Artikel 138			Artikel 29.9		

Detta direktiv	Direktiv 2000/12/EG	Direktiv 2000/28/EG	Direktiv 2002/87/EG	Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2005/1/EG
Artikel 139	Artikel 56.1–3				
Artikel 140	Artikel 56.4–6				
Artikel 141	Artikel 56.7		Artikel 29.10		
Artikel 142	Artikel 56.8				
Artikel 143			Artikel 29.11		Artikel.3.10
Artikel 150	Artikel 60.1				
Artikel 151	Artikel 60.2				Artikel 3.10
Artikel 158	Artikel 67				
Artikel 159	Artikel 68				
Artikel 160	Artikel 69				
Bilaga I punkterna 1-14, med undantag av det sista stycket	Bilaga I				
Bilaga I sista stycket				Artikel 68	
Bilaga II	Bilaga II				
Bilaga III	Bilaga III				
Bilaga IV	Bilaga IV				